

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904 σχετικά με τη μείωση των επιπτώσεων ορισμένων πλαστικών προϊόντων στο περιβάλλον

Πίνακας Περιεχομένων

Άρθρο 1	Σκοπός (άρθρο 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904)
Άρθρο 2	Πεδίο εφαρμογής (άρθρο 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904)
Άρθρο 3	Ορισμοί (άρθρο 3 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904)
Άρθρο 4	Μείωση της κατανάλωσης (άρθρο 4 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904)
Άρθρο 5	Περιορισμοί της διάθεσης στην αγορά (άρθρο 5 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904)
Άρθρο 6	Απαιτήσεις για τα προϊόντα (άρθρο 6 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904)
Άρθρο 7	Άρθρο 7 Απαιτήσεις σχετικά με τη σήμανση (άρθρο 7 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904)
Άρθρο 8	Άρθρο 8 Επέκταση προγράμματος διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού για τις συσκευασίες για τα προϊόντα μίας χρήσης του Τμήματος Ι του Μέρους Ε΄ του Παραρτήματος Ι (άρθρο 8 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904)
Άρθρο 9	Πρόγραμμα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού για τα προϊόντα του Τμήματος ΙΙ του Μέρους Ε΄ του Παραρτήματος Ι (άρθρο 8 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904)
Άρθρο 10	Πρόγραμμα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού για τα προϊόντα του Τμήματος ΙΙΙ του Μέρους Ε΄ του Παραρτήματος Ι (άρθρο 8 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904)
Άρθρο 11	Πρόγραμμα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού για τα αλιευτικά εργαλεία (άρθρο 8 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904)
Άρθρο 12	Γενικές ρυθμίσεις για τα προγράμματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού
Άρθρο 13	Χωριστή συλλογή (άρθρο 9 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904)
Άρθρο 14	Μέτρα ευαισθητοποίησης (άρθρο 10 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904)
Άρθρο 15	Εφαρμογή και συντονισμός των μέτρων (άρθρο 11 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904)
Άρθρο 16	Συστήματα πληροφοριών και υποβολή εκθέσεων (άρθρο 13 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904)
Άρθρο 17	Έλεγχοι
Άρθρο 18	Κυρώσεις (άρθρο 14 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904)
Άρθρο 19	Εξουσιοδοτικές διατάξεις

Άρθρο 20	Έναρξη ισχύος
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I	
ΜΕΡΟΣ Α΄	Πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που καλύπτονται από το άρθρο 4 για τη μείωση της κατανάλωσης
ΜΕΡΟΣ Β΄	Πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που καλύπτονται από το άρθρο 5 σχετικά με περιορισμούς διάθεσης στην αγορά
ΜΕΡΟΣ Γ΄	Πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που καλύπτονται από την παρ. 1 του άρθρου 6 για τις απαιτήσεις για τα προϊόντα
ΜΕΡΟΣ Δ΄	Πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που καλύπτονται από τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 7 για τις απαιτήσεις σήμανσης
ΜΕΡΟΣ Ε΄	I. Πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που καλύπτονται από το άρθρο 8 για τη διευρυμένη ευθύνη του παραγωγού για τις συσκευασίες II. Πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που καλύπτονται από το άρθρο 9 για τη διευρυμένη ευθύνη του παραγωγού III. Άλλα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που καλύπτονται από το άρθρο 10 για τη διευρυμένη ευθύνη του παραγωγού
ΜΕΡΟΣ ΣΤ΄	Πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που καλύπτονται από το άρθρο 13 σχετικά με τη χωριστή συλλογή και από την παρ. 2 του άρθρου 6 σχετικά με τις απαιτήσεις του προϊόντος
ΜΕΡΟΣ Ζ΄	Πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που καλύπτονται από το άρθρο 14 σχετικά με την αύξηση της ευαισθητοποίησης
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II	
ΜΕΡΟΣ Α΄	Προϊόντα μίας χρήσης που καλύπτονται από την παρ. 3 του άρθρου 7 για τη σήμανση
ΜΕΡΟΣ Β΄	Εναλλακτικά προϊόντα μίας χρήσης που καλύπτονται από την παρ. 3 του άρθρου 7 για τη σήμανση

Άρθρο 1
Σκοπός
(άρθρο 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904)

Με τις διατάξεις των άρθρων 1 έως 20 εναρμονίζεται η εθνική νομοθεσία προς τις διατάξεις της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 5ης Ιουνίου 2019 σχετικά με τη μείωση των επιπτώσεων ορισμένων πλαστικών προϊόντων στο περιβάλλον (L 155) και θεσπίζονται μέτρα για την πρόληψη και τη μείωση του αντικτύπου ορισμένων πλαστικών προϊόντων στο περιβάλλον, ιδίως στο υδάτινο περιβάλλον και την ανθρώπινη υγεία, καθώς και την προώθηση της μετάβασης στην κυκλική οικονομία με καινοτόμα και βιώσιμα επιχειρηματικά μοντέλα, προϊόντα και υλικά, συμβάλλοντας έτσι στην ανάπτυξη της οικονομίας και την αποδοτική λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

Άρθρο 2
Πεδίο εφαρμογής
(άρθρο 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904)

1. Οι διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται στα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι, τα προϊόντα που κατασκευάζονται από οξοδιασπώμενη πλαστική ύλη και τα αλιευτικά εργαλεία που περιέχουν πλαστικές ύλες.
2. Στην περίπτωση που διατάξεις του παρόντος αντίκεινται σε διατάξεις του ν. 2939/2001 (Α' 179) ή του ν. 4042/2012 (Α' 24), υπερισχύουν οι διατάξεις του παρόντος.

Άρθρο 3
Ορισμοί
(άρθρο 3 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904)

Για τους σκοπούς του παρόντος εφαρμόζονται οι ακόλουθοι ορισμοί:

- 1) «πλαστική ύλη»: ένα υλικό που αποτελείται από πολυμερές, όπως ορίζεται στην παρ. 5 του άρθρου 3 του Κανονισμού (ΕΚ) υπ' αρ. 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006 (L 396), στο οποίο μπορεί να έχουν προστεθεί πρόσθετα ή άλλες ουσίες, και το οποίο μπορεί να λειτουργήσει ως κύριο δομικό συστατικό των τελικών προϊόντων, με εξαίρεση τα φυσικά πολυμερή που δεν έχουν τροποποιηθεί χημικώς,
- 2) «πλαστικό προϊόν μίας χρήσης»: το προϊόν που κατασκευάζεται εξ ολοκλήρου ή εν μέρει από πλαστική ύλη και το οποίο δεν έχει μελετηθεί, σχεδιαστεί ή διατεθεί στην αγορά, προκειμένου να εκπληρώσει κατά τη διάρκεια του κύκλου ζωής του πολλαπλές διαδρομές ή επιστροφές, με επιστροφή στον παραγωγό για επαναπλήρωση ή επαναχρησιμοποίηση για τον ίδιο σκοπό για τον οποίο σχεδιάστηκε. Ο ειδικότερος προσδιορισμός της έννοιας του πλαστικού προϊόντος μίας χρήσης λαμβάνει χώρα με την απόφαση της παρ. 1 του άρθρου 19,
- 3) «οξοδιασπώμενη πλαστική ύλη»: πλαστικό υλικό τα οποίο περιλαμβάνει πρόσθετα που, μέσω οξειδωσης, οδηγούν στη διάσπαση του πλαστικού υλικού σε μικρο-τμήματα ή σε χημική αποσύνθεση,
- 4) «αλιευτικό εργαλείο»: κάθε αντικείμενο ή εξοπλισμός που χρησιμοποιείται στην αλιεία ή την υδατοκαλλιέργεια για τη στόχευση, τη σύλληψη ή την εκτροφή θαλάσσιων βιολογικών πόρων ή που επιπλέει στην επιφάνεια της θάλασσας και εκπτώσσεται με στόχο την προσέλκυση, τη σύλληψη ή την εκτροφή τέτοιων θαλάσσιων βιολογικών πόρων,
- 5) «απόβλητο αλιευτικών εργαλείων»: κάθε αλιευτικό εργαλείο που καλύπτεται από τον ορισμό των αποβλήτων της περ. 1 του άρθρου 11 του ν. 4042/2012, συμπεριλαμβανομένων όλων των ξεχωριστών συστατικών, ουσιών ή υλικών που αποτελούσαν μέρος ή ήταν προσαρτημένα στο αλιευτικό εργαλείο όταν αυτό απορρίφθηκε, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων που εγκαταλείφθηκε ή απωλέσθη,
- 6) «διάθεση στην αγορά»: η πρώτη φορά κατά την οποία ένα προϊόν διατίθεται στην ελληνική αγορά,
- 7) «διαθεσιμότητα στην αγορά»: κάθε προσφορά προϊόντος για διανομή, κατανάλωση ή χρήση στην ελληνική αγορά, στο πλαίσιο εμπορικής δραστηριότητας, είτε έναντι αντιτίμου είτε δωρεάν,

8) «εναρμονισμένο πρότυπο»: εναρμονισμένο πρότυπο, όπως ορίζεται στην περ. γ' της παρ. 1 του άρθρου 2 του Κανονισμού (ΕΕ) υπ. αρ. 1025/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012 (L 316),

9) «απόβλητα»: τα απόβλητα όπως ορίζονται στην περ. 1 του άρθρου 11 του ν. 4042/2012,

10) «πρόγραμμα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού»: δέσμη κανόνων που καθορίζονται από τα κράτη - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.), προκειμένου να διασφαλίζεται ότι οι παραγωγοί των προϊόντων φέρουν οικονομική ευθύνη ή οικονομική και οργανωτική ευθύνη για τη διαχείριση του σταδίου του κύκλου ζωής ενός προϊόντος που καθίσταται απόβλητο,

11) «παραγωγός»: α) κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο κατασκευάζει, γεμίζει, πωλεί ή εισάγει επαγγελματικά, ανεξάρτητα από τη χρησιμοποιούμενη τεχνική πώλησης, συμπεριλαμβανομένης της εξ αποστάσεως σύμβασης όπως ορίζεται στην παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 2251/1994 (Α' 191) και διαθέτει στην αγορά πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης, γεμισμένα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης ή αλιευτικά εργαλεία που περιέχουν πλαστική ύλη, άλλο από τα πρόσωπα που διεξάγουν αλιευτικές δραστηριότητες, όπως αυτές ορίζονται στην περ. 28 της παρ. 1 του άρθρου 4 του Κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013 (L 354), ή

β) κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο εγκατεστημένο σε κράτος - μέλος της Ε.Ε. ή σε τρίτη χώρα, το οποίο πωλεί επαγγελματικά σε άλλο κράτος - μέλος της Ε.Ε. απευθείας σε νοικοκυριά ή χρήστες πλην των νοικοκυριών, μέσω συμβάσεων εξ αποστάσεως, όπως ορίζονται στην παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 2251/1994, πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης, ή γεμισμένα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης ή αλιευτικά εργαλεία που περιέχουν πλαστική ύλη, άλλο από τα πρόσωπα που διεξάγουν αλιευτικές δραστηριότητες, όπως αυτές ορίζονται στην περ. 28 της παρ. 1 του άρθρου 4 του Κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 1380/2013,

12) «συλλογή»: η συλλογή όπως ορίζεται στην περ. 10 του άρθρου 11 του ν. 4042/2012,

13) «χωριστή συλλογή»: η χωριστή συλλογή όπως ορίζεται στην περ. 11 του άρθρου 11 του ν. 4042/2012,

14) «επεξεργασία»: η επεξεργασία όπως ορίζεται στην περ. 14 του άρθρου 11 του ν. 4042/2012,

15) «συσκευασία»: η συσκευασία όπως ορίζεται στις περ. 1.1 και 1.2 του άρθρου 2 του ν. 2939/2001,

16) «βιοαποδομήσιμη πλαστική ύλη»: πλαστική ύλη που μπορεί να υποστεί φυσική ή βιολογική αποσύνθεση, έτσι ώστε τελικά να αποσυντεθεί σε διοξείδιο του άνθρακα (CO₂), βιομάζα και νερό, και είναι, σύμφωνα με τις ευρωπαϊκές προδιαγραφές για τις συσκευασίες, ανακτήσιμη μέσω λιπασματοποίησης και αναερόβιας χώνευσης,

17) «λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής»: οι λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής όπως ορίζονται στην περ. ε' της παρ. 1 του άρθρου 2 της υπ' αρ. 8111.1/41/09/25.02.2009 κοινής απόφασης των Υπουργών Εσωτερικών, Οικονομίας και Οικονομικών, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής (Β' 412),

18) «προϊόντα καπνού»: προϊόντα καπνού όπως ορίζονται στην περ. 4 του άρθρου 2 του ν. 4419/2016 (Α' 174),

19) «εναλλακτικό προϊόν»: το προϊόν που είναι επαναχρησιμοποιήσιμο ή το προϊόν που είναι μίας χρήσης, αλλά δεν εμπίπτει στον ορισμό της περ. 2.

Άρθρο 4
Μείωση της κατανάλωσης
(άρθρο 4 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904)

1. Με τις διατάξεις των παρ. 2 έως και 7 λαμβάνονται μέτρα για την επίτευξη σταθερής μείωσης της κατανάλωσης των πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης που απαριθμούνται στο Μέρος Α' του Παραρτήματος Ι, σύμφωνα με τους γενικούς σκοπούς της πολιτικής της Ένωσης για τα απόβλητα, και ειδικότερα για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων, με απώτερο σκοπό την αισθητή αναστροφή των αυξητικών τάσεων στην κατανάλωση. Τα μέτρα αυτά επιτυγχάνουν μετρήσιμη ποσοτική μείωση της κατανάλωσης των πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης που απαριθμούνται στο Μέρος Α' του Παραρτήματος Ι έως το έτος 2026 σε σύγκριση με το έτος 2022.

2. Για την επίτευξη των σκοπών της παρ. 1, τίθενται οι ακόλουθοι ειδικότεροι στόχοι:

α) έως το έτος 2024 η κατανάλωση των εν λόγω πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης μειώνεται κατ' ελάχιστον στο τριάντα τοις εκατό (30%), σε σύγκριση με το έτος 2022,

β) έως το έτος 2026 η κατανάλωση των εν λόγω πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης μειώνεται κατ' ελάχιστον στο εξήντα τοις εκατό (60%), σε σύγκριση με το έτος 2022.

Για τον υπολογισμό και την επαλήθευση των στόχων των περ. α' και β' ακολουθείται η μεθοδολογία που θεσπίζεται με εκτελεστική πράξη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 2 του άρθρου 4 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904.

3. α) Από την 1η Ιανουαρίου 2022 επιβάλλεται εισφορά προστασίας του περιβάλλοντος για τα πλαστικά προϊόντα της παρ. 1, που διατίθενται ως συσκευασία των τροφίμων και των ποτών κατά την πώλησή τους από επιχειρήσεις μαζικής εστίασης, όπως αυτές ορίζονται στην παρ. 5.Δ του άρθρου 2 της υπό στοιχεία Υ1Γ/ΓΠ/οικ. 47829/21.06.2017 απόφασης του Υπουργού Υγείας (Β' 2161) και από επιχειρήσεις λιανικού εμπορίου της παρ. 5.Γ της ανωτέρω απόφασης, οι οποίες πωλούν τρόφιμα και ποτά.

β) Η καταβολή της εισφοράς επιβάλλεται στους καταναλωτές ανά τεμάχιο προϊόντος. Το πλαστικό κάλυμμα ή καπάκι λογίζεται ως διακριτό προϊόν, για το οποίο επιβάλλεται αυτοτελώς η εισφορά της περ. α'.

γ) Τα προϊόντα της παρούσας παραγράφου που διατίθενται από τις επιχειρήσεις της περ. α' φέρουν υποχρεωτικά σήμανση επί των ίδιων των προϊόντων, οι προδιαγραφές της οποίας καθορίζονται με την απόφαση της παρ. 3 του άρθρου 19. Οι παραγωγοί των εν λόγω προϊόντων μίας χρήσης υποχρεούνται να τα διαθέτουν με την ως άνω σήμανση.

δ) Η εισφορά ορίζεται σε τέσσερα (4) λεπτά πλέον Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Φ.Π.Α.). Το ποσό της εισφοράς αναγράφεται με τρόπο διακριτό και ευανάγνωστο στα παραστατικά πώλησης προ του Φ.Π.Α. και αποτυπώνεται στα λογιστικά αρχεία που υποχρεούνται να τηρεί η επιχείρηση. Οι επιχειρήσεις της περ. α' υποχρεούνται να αναγράφουν στα σημεία πώλησης των προϊόντων σε εμφανές σημείο για τον καταναλωτή, ότι τα προϊόντα αυτά υπόκεινται σε εισφορά, με αναγραφή του ποσού της εισφοράς.

ε) Η εισφορά έχει ανταποδοτικό χαρακτήρα και τα έσοδα από αυτή αποτελούν δημόσια έσοδα, τα οποία εισπράττονται από την Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.) και αποδίδονται στο ν.π.δ.δ. «Πράσινο Ταμείο» με σκοπό να διατίθενται αποκλειστικά για δράσεις συναφείς με τους

σκοπούς του παρόντος, εξαιρουμένων των δράσεων καθαρισμού που προβλέπονται στα προγράμματα διευρυμένης ευθύνης παραγωγού προϊόντων των άρθρων 8, 9 και 10. Τα έσοδα που αποδίδονται στο Πράσινο Ταμείο περιλαμβάνονται στα συνολικά διαθέσιμα του Ταμείου που διατίθενται χωρίς τον περιορισμό του ποσοστού του δυόμισι τοις εκατό (2,5%) του πρώτου εδαφίου της παρ. 4 του άρθρου 3 του ν. 3889/2010 (Α' 182).

στ) Για την απόδοση της εισφοράς υποβάλλεται δήλωση απόδοσης εισφοράς προστασίας του περιβάλλοντος από τις επιχειρήσεις της περ. α' στις αρμόδιες φορολογικές αρχές κάθε τρίμηνο, έως την τελευταία ημέρα του μήνα που ακολουθεί την περίοδο στην οποία αφορά. Σε περίπτωση μη απόδοσης της εισφοράς, η παράβαση βεβαιώνεται στη Δ.Ο.Υ. κατοικίας του υπόχρεου από τη Φορολογική Διοίκηση και εισπράττεται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων (ΚΕΔΕ, ν.δ. 356/1974, Α'90).

ζ) Στο τέλος του Παραρτήματος του ν. 4174/2013 (Α' 170), προστίθεται η φράση: «Εισφορά προστασίας του περιβάλλοντος της παρ. 3 του άρθρου 4 του νόμου για την ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904 σχετικά με τη μείωση των επιπτώσεων ορισμένων πλαστικών προϊόντων στο περιβάλλον».

4. Από την 1η Ιανουαρίου 2022, οι επιχειρήσεις μαζικής εστίασης που αναφέρονται στην παρ. 3, εξαιρουμένων των επιχειρήσεων παρασκευής ή και προσφοράς τροφίμων και ποτών σε κινητούς ή προσωρινούς χώρους της περ. 5 της παρ. 5.Δ. του άρθρου 2 της υπό στοιχεία Υ1Γ/ΓΠ/οικ.47829/21.06.2017 απόφασης του Υπουργού Υγείας (Β' 2161), υποχρεούνται να εξασφαλίζουν ότι επαναχρησιμοποιήσιμα εναλλακτικά προϊόντα των πλαστικών μίας χρήσης της παρ. 1 είναι διαθέσιμα στο σημείο πώλησης στον τελικό καταναλωτή. Οι ως άνω επιχειρήσεις υποχρεούνται να διαθέτουν ανά πάσα στιγμή τουλάχιστον τριάντα (30) τεμάχια επαναχρησιμοποιήσιμων εναλλακτικών προϊόντων της παρ. 1 συνολικά. Οι επιχειρήσεις της παρούσας υποχρεούνται να αναγράφουν στα σημεία διάθεσης ή πώλησης των ως άνω πλαστικών προϊόντων, σε εμφανές σημείο προς τον καταναλωτή, ότι διατίθενται επαναχρησιμοποιήσιμες εναλλακτικές λύσεις, προς αποφυγή της κατανάλωσης πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης. Κατά τη διανομή προϊόντων (delivery) οι επιχειρήσεις της παρούσας πρέπει να ενημερώνουν τον καταναλωτή για τη διαθεσιμότητα επαναχρησιμοποιήσιμων προϊόντων.

5. Από την 1η Ιανουαρίου 2022, με την επιφύλαξη των γενικών υγειονομικών όρων των άρθρων 5, 13 και 14 της υπό στοιχεία Υ1Γ/ΓΠ/οικ. 47829/21.06.2017 απόφασης του Υπουργού Υγείας, οι επιχειρήσεις λιανικού εμπορίου και οι επιχειρήσεις μαζικής εστίασης, όπως ορίζονται στις παρ. 5.Γ. και 5.Δ. του άρθρου 2 της ως άνω απόφασης, υποχρεούνται: α) κατά την πώληση μη συσκευασμένων τροφίμων και ποτών να εξυπηρετούν τον καταναλωτή με τη χρήση δικών του επαναχρησιμοποιήσιμων προϊόντων σε αντικατάσταση των προϊόντων της παρ. 1, εφόσον το ζητήσει, β) να διαθέτουν σε χαμηλότερη τιμή τα μη συσκευασμένα τρόφιμα και ποτά, όταν πωλούνται σε επαναχρησιμοποιήσιμο προϊόν του καταναλωτή, και γ) να αναγράφουν στις πινακίδες, τους τιμοκαταλόγους ή να ενημερώνουν με οποιονδήποτε τρόπο για την τιμή πώλησης των τροφίμων και ποτών που διατίθενται χωρίς συσκευασία. Η επιχείρηση μπορεί να αρνηθεί να εξυπηρετήσει τον καταναλωτή στην περίπτωση που το επαναχρησιμοποιήσιμο προϊόν του είναι προδήλως ακατάλληλο προς τη συγκεκριμένη χρήση. Αντίστοιχα, οι επιχειρήσεις ή οι μεμονωμένοι ιδιώτες που εκμεταλλεύονται αυτόματους πωλητές τροφίμων ή ροφημάτων κάθε κατηγορίας υποχρεούνται: α) να εξασφαλίζουν ότι τα εν λόγω πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης διατίθενται κατ' επιλογή του καταναλωτή, ο οποίος δύναται εναλλακτικά να χρησιμοποιήσει, αντί των ανωτέρω πλαστικών

προϊόντων, ίδια επαναχρησιμοποιήσιμα προϊόντα, β) να διαθέτουν σε χαμηλότερη τιμή τα τρόφιμα και τα ποτά, όταν πωλούνται σε επαναχρησιμοποιήσιμα προϊόντα του καταναλωτή και γ) να αναγράφουν στις πινακίδες, τους τιμοκαταλόγους ή να ενημερώνουν με οποιονδήποτε τρόπο για την τιμή πώλησης τροφίμων και ποτών που διατίθενται σε επαναχρησιμοποιούμενο προϊόν του καταναλωτή.

6. Από την 1η Ιουλίου 2022, ειδικά οι επιχειρήσεις τροφοδοσίας (catering) με απευθείας διάθεση τροφίμων και ποτών στον καταναλωτή, όπως ορίζονται στην παρ. 5.Α του άρθρου 2 της υπό στοιχεία Υ1Γ/ΓΠ/οικ. 47829/21.06.2017 απόφασης του Υπουργού Υγείας, απαγορεύεται να χρησιμοποιούν τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης του Μέρους Α' του Παραρτήματος Ι, δύνανται, όμως, σε αντικατάσταση αυτών, να χρησιμοποιούν εναλλακτικά προϊόντα, τηρώντας σε κάθε περίπτωση τις διατάξεις της παραπάνω απόφασης.

7. Τα μέτρα των παρ. 2 έως και 6 κοινοποιούνται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας, σύμφωνα με το π.δ. 81/2018 (Α' 151).

8. Τα μέτρα του παρόντος για τη μείωση της κατανάλωσης εντάσσονται, όπου αρμόζει, ανάλογα με το περιεχόμενό τους, στα σχέδια ή προγράμματα που αναφέρονται στο άρθρο 15, κατά την πρώτη επόμενη επικαιροποίηση των εν λόγω σχεδίων ή προγραμμάτων.

9. Προκειμένου να επιτυγχάνεται συμμόρφωση με τις διατάξεις του παρόντος, ο Ε.Ο.ΑΝ. παρακολουθεί, σύμφωνα και με την περ. δ' της παρ. 3 του άρθρου 8, τη διάθεση των πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης της παρ. 1 στην αγορά και τα μέτρα μείωσης που λαμβάνονται και καταρτίζει έκθεση, την οποία υποβάλλει στην αρμόδια Διεύθυνση Διαχείρισης Αποβλήτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας. Το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας υποβάλλει έκθεση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, σχετικά με την πρόοδο που σημειώνεται ως προς τους ποσοτικούς στόχους, σύμφωνα με το τελευταίο εδάφιο της παρ. 1 και την παρ. 1 του άρθρου 16.

10. Για τον σκοπό της μείωσης της κατανάλωσης των πλαστικών προϊόντων μιας χρήσης του Μέρους ΣΤ' του Παραρτήματος Ι, από την 1η Ιουλίου 2021, οι Ο.Τ.Α. Α' βαθμού, οι οποίοι διαθέτουν δίκτυο πόσιμου νερού, υποχρεούνται να διαθέτουν κοινόχρηστες βρύσες προς δωρεάν διάθεση πόσιμου νερού σε δημοτικές αθλητικές εγκαταστάσεις και σε δημοτικές παιδικές χαρές, παρέχοντας κατάλληλη σήμανση στο κοινό που ενθαρρύνει τη χρήση επαναχρησιμοποιούμενων δοχείων νερού, καθώς και να επεκτείνουν το δίκτυο με κοινόχρηστες βρύσες προς δωρεάν διάθεση πόσιμου νερού σε κοινόχρηστους χώρους συνάθροισης κοινού εντός των ορίων της αρμοδιότητάς τους.

Άρθρο 5

Περιορισμοί της διάθεσης στην αγορά (άρθρο 5 της Οδηγίας(ΕΕ) 2019/904)

1. Από τις 3 Ιουλίου 2021 απαγορεύεται να διατίθενται στην αγορά τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που απαριθμούνται στο Μέρος Β' του Παραρτήματος Ι, καθώς και τα προϊόντα που κατασκευάζονται από οξοδιασπώμενη πλαστική ύλη. Η απαγόρευση της διαθεσιμότητας στην αγορά αρχίζει να εφαρμόζεται μετά από την εξάντληση των αποθεμάτων τους και πάντως όχι πέραν των δέκα (10) μηνών από την έναρξη ισχύος της παρούσας.

2. Από την 1η Φεβρουαρίου 2021 οι φορείς της Γενικής Κυβέρνησης, όπως ορίζεται στην περ. β' της παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 4270/2014 (Α' 143):

α) απαγορεύεται να προμηθεύονται με οποιονδήποτε τρόπο τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης της παρ. 1, καθώς και τα προϊόντα που κατασκευάζονται από οξοδιασπώμενη πλαστική ύλη, β) υποχρεούνται να περιλαμβάνουν στα έγγραφα των συμβάσεων, οι οποίες καταρτίζονται δυνάμει προκήρυξης που δημοσιεύεται μετά την ως άνω ημερομηνία και έχουν ως αντικείμενο τη μίσθωση ή εκμετάλλευση ή παροχή υπηρεσιών λειτουργίας κυλικίων, όρο περί απαγόρευσης της προμήθειας, της χρήσης και της διάθεσης από τον ανάδοχο της σύμβασης των πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης της παρ. 1, καθώς και των προϊόντων που κατασκευάζονται από οξοδιασπώμενη πλαστική ύλη. Η διάταξη της περ. α' δεν καταλαμβάνει τις δημόσιες συμβάσεις των οποίων η διαδικασία ανάθεσης έχει εκκινήσει πριν την 1η Φεβρουαρίου 2021.

Άρθρο 6 **Απαιτήσεις για τα προϊόντα** **(άρθρο 6 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904)**

1. Από τις 3 Ιουλίου 2024 τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που απαριθμούνται στο Μέρος Γ' του Παραρτήματος Ι και φέρουν καπάκια και καλύμματα κατασκευασμένα από πλαστική ύλη, μπορούν να διατίθενται στην αγορά μόνο εάν τα καπάκια και τα καλύμματα παραμένουν προσαρτημένα στους περιέκτες κατά τη διάρκεια του προβλεπόμενου σταδίου χρήσης του προϊόντος.

Για τους σκοπούς του παρόντος, τα μεταλλικά καπάκια ή καλύμματα με πλαστικά παρεμβύσματα δεν θεωρούνται κατασκευασμένα από πλαστική ύλη.

Τα πλαστικά αυτά προϊόντα μίας χρήσης τεκμαίρεται ότι συμμορφώνονται με την απαίτηση της παρούσας, όταν συμμορφώνονται με τα εναρμονισμένα πρότυπα ή μέρη αυτών, από την ημερομηνία δημοσίευσης στην Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε. των παραπομπών, στα εν λόγω εναρμονισμένα πρότυπα.

2. Όσον αφορά τις φιάλες ποτών που απαριθμούνται στο Μέρος ΣΤ' του Παραρτήματος Ι, συμπεριλαμβανομένου και του νερού, εφαρμόζονται τα ακόλουθα:

α) από την 1η Ιανουαρίου 2025, οι φιάλες ποτών οι οποίες κατασκευάζονται από τερεφθαλικό πολυαιθυλένιο ως βασικό υλικό κατασκευής («φιάλες PET») πρέπει να περιέχουν τουλάχιστον είκοσι πέντε τοις εκατό (25 %) ανακυκλωμένο πλαστικό, υπολογιζόμενο ως μέσος όρος για όλες τις φιάλες PET που διατίθενται στην αγορά, και

β) από την 1η Ιανουαρίου 2030, οι φιάλες ποτών πρέπει να αποτελούνται κατά τουλάχιστον τριάντα πέντε τοις εκατό (35 %) από ανακυκλωμένο πλαστικό, υπολογιζόμενο ως μέσος όρος για όλες τις φιάλες ποτών που διατίθενται στην αγορά.

Τα παραπάνω ποσοστά εφαρμόζονται και για κάθε παραγωγό μεμονωμένα, υπολογιζόμενα ως μέσος όρος για όλες τις φιάλες PET ή για όλες τις φιάλες ποτών που διαθέτει στην αγορά, κατά περίπτωση.

Η μεθοδολογία για τον υπολογισμό και την επαλήθευση των στόχων που ορίζονται στις περ. α' και β' καθορίζεται με εκτελεστική πράξη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Για τη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις της παρούσας παραγράφου, οι παραγωγοί των εν λόγω προϊόντων, καθώς και τα φυσικά και νομικά πρόσωπα που εκτελούν εργασίες ανακύκλωσης

υποχρεούνται να συμμορφώνονται με κατάλληλο σύστημα διασφάλισης της ποιότητας των διεργασιών ανακύκλωσης και ιχνηλασιμότητας των ανακυκλωμένων πλαστικών, σύμφωνα με τον Κανονισμό (ΕΚ) υπ' αρ. 282/2008 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και το πρότυπο ΕΛΟΤ EN 15343, οι προδιαγραφές του οποίου καθορίζονται με την απόφαση της παρ. 4 του άρθρου 19.

3. Ειδικά οι φιάλες από ανακυκλωμένο πλαστικό που διατίθενται στην αγορά φέρουν υποχρεωτικά εμφάνη, ευανάγνωστη και ανεξίτηλη σήμανση επί του ίδιου του προϊόντος, σύμφωνα με τους κανόνες που ορίζονται στο πρότυπο ΕΛΟΤ EN ISO 14021 ή με ισοδύναμους κανόνες. Οι προδιαγραφές για την εν λόγω σήμανση καθορίζονται με την απόφαση της παρ. 5 του άρθρου 19.

Άρθρο 7 **Απαιτήσεις σχετικά με τη σήμανση** **(άρθρο 7 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904)**

1. Από τις 3 Ιουλίου 2021 όλα τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που απαριθμούνται στο Μέρος Δ' του Παραρτήματος Ι, τα οποία διατίθενται στην αγορά, φέρουν υποχρεωτικά εμφάνη, ευανάγνωστη και ανεξίτηλη σήμανση επί της συσκευασίας τους ή επί του ίδιου του προϊόντος, που ενημερώνει τους καταναλωτές για τα ακόλουθα:

- α) τις κατάλληλες επιλογές διαχείρισης του προϊόντος ως αποβλήτου ή τους τρόπους διάθεσης αποβλήτων που πρέπει να αποφεύγονται για το συγκεκριμένο προϊόν σύμφωνα με την ιεράρχηση των αποβλήτων, και
- β) την παρουσία πλαστικών υλών στο προϊόν και τις επακόλουθες αρνητικές περιβαλλοντικές συνέπειες της απόρριψής τους στο περιβάλλον ή άλλου ακατάλληλου τρόπου απόρριψης των προϊόντων στο περιβάλλον ως αποβλήτων.

2. Για τη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις της παρ. 1 οι παραγωγοί των προϊόντων του Μέρους Δ' του Παραρτήματος Ι υποχρεούνται να ακολουθούν τις εναρμονισμένες προδιαγραφές για τη σήμανση που θεσπίζονται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, όπου:

- α) προβλέπεται ότι η σήμανση των πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης που απαριθμούνται στις περ. 1, 2 και 3 του Μέρους Δ' του Παραρτήματος Ι τοποθετείται στις συσκευασίες προς πώληση και στις ομαδοποιημένες συσκευασίες των εν λόγω προϊόντων. Στις περιπτώσεις στις οποίες περισσότερες της μίας μονάδας προς πώληση ομαδοποιούνται στο σημείο αγοράς, κάθε μονάδα προς πώληση φέρει σήμανση επί της συσκευασίας της. Η σήμανση δεν είναι υποχρεωτική για συσκευασίες με επιφάνεια μικρότερη των δέκα (10) cm²,
- β) προβλέπεται ότι η σήμανση των πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης που απαριθμούνται στο Σημείο 4 του Μέρους Δ' του Παραρτήματος Ι τοποθετείται πάνω στο ίδιο το προϊόν, και
- γ) λαμβάνονται υπόψη οι υφιστάμενες τομεακές προαιρετικές προσεγγίσεις σήμανσης και αποδίδεται ιδιαίτερη προσοχή στην ανάγκη να αποφεύγονται πληροφορίες που παραπλανούν τους καταναλωτές.

3. Από τις 3 Ιανουαρίου 2022 τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης και τα εναλλακτικά αυτών που απαριθμούνται στο Μέρος Α' του Παραρτήματος ΙΙ, καθώς και τα εναλλακτικά προϊόντα μίας χρήσης

που απαριθμούνται στο Μέρος Β' του Παραρτήματος II, τα οποία διατίθενται στην αγορά φέρουν υποχρεωτικά εμφανή, ευανάγνωστη και ανεξίτηλη σήμανση επί της συσκευασίας τους ή επί του ίδιου του προϊόντος, που ενημερώνει τους καταναλωτές σχετικά με τη δυνατότητα κατ' ελάχιστον επαναχρησιμοποίησης, ανακύκλωσης ή λιπασματοποίησης (κομποστοποίησης) ή παρέχει άλλη σχετική πληροφόρηση, σύμφωνα με κανόνες που ορίζονται στο πρότυπο ΕΛΟΤ EN ISO 14021 ή με ισοδύναμους κανόνες. Οι προδιαγραφές της σήμανσης της παρούσας καθορίζονται με την απόφαση της παρ. 5 του άρθρου 19.

Άρθρο 8

Επέκταση προγράμματος διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού για τις συσκευασίες για τα προϊόντα μίας χρήσης του Τμήματος I του Μέρους Ε' του Παραρτήματος I (άρθρο 8 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904)

1. Στο πεδίο εφαρμογής του προγράμματος διευρυμένης ευθύνης παραγωγού για τις συσκευασίες που προβλέπεται στον ν. 2939/2001 (Α' 179) και συγκεκριμένα τα άρθρα 4, 4α, 4β, 4γ, 7, 8, 11 12 και 13 αυτού, εμπίπτει το σύνολο των πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης που απαριθμούνται στο Τμήμα I του Μέρους Ε' του Παραρτήματος I, ανεξάρτητα από το αν τα προϊόντα αυτά αποτελούν συσκευασίες.

2. Έως τις 5 Ιανουαρίου 2023, οι παραγωγοί των προϊόντων της παρ. 1 που δεν αποτελούν συσκευασίες υποχρεούνται να συμμετέχουν σε Συλλογικό Σύστημα Εναλλακτικής Διαχείρισης (ΣΣΕΔ) για τα απόβλητα συσκευασίας ή να οργανώσουν Ατομικό Σύστημα Εναλλακτικής Διαχείρισης (ΑΣΕΔ) για τα απόβλητα συσκευασίας, κατά την έννοια της παρ. 9 του άρθρου 2 του ν. 2939/2001, για το σύνολο των προϊόντων της παρ. 1 που διαθέτουν στην αγορά.

3. Στις υποχρεώσεις των φορέων ΣΣΕΔ ή ΑΣΕΔ, όπως ορίζονται στις περ. 21 και 22 του άρθρου 2 του ν. 2939/2001, περιλαμβάνονται, πέραν των υποχρεώσεων που προβλέπονται στις διατάξεις που αναφέρονται στην παρ. 1, και οι εξής:

α) ο σχεδιασμός, η υλοποίηση και η ανάληψη του κόστους των μέτρων ευαισθητοποίησης σύμφωνα με το άρθρο 14, σχετικά με τα προϊόντα της παρ. 1,

β) το κόστος της συλλογής των αποβλήτων για τα προϊόντα της παρ. 1 που απορρίπτονται στα δημόσια συστήματα συλλογής, συμπεριλαμβανομένων των υποδομών και της λειτουργίας τους, καθώς και της επακόλουθης μεταφοράς και επεξεργασίας των αποβλήτων,

γ) το κόστος των δράσεων καθαρισμού ως αποτέλεσμα της απόρριψης στο περιβάλλον των προϊόντων της παρ. 1, καθώς και της επακόλουθης μεταφοράς και επεξεργασίας τους, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 12,

δ) η συλλογή δεδομένων και η υποβολή εκθέσεων ετησίως στον Ελληνικό Οργανισμό Ανακύκλωσης (Ε.Ο.ΑΝ.), καθώς και η ανάληψη του κόστους αυτών, σχετικά με τα προϊόντα της παρ. 1 ανά είδος προϊόντος, που διατίθενται στην αγορά από τους παραγωγούς, καθώς και των στοιχείων σχετικά με την επίτευξη των στόχων των παρ. 1 και 2 του άρθρου 4, της παρ. 1 του άρθρου 13, καθώς και των σκοπών του άρθρου 16,

ε) η εφαρμογή επαρκούς μηχανισμού αυτοελέγχου των ΣΕΔ που υποστηρίζεται από τακτικούς ανεξάρτητους ελέγχους για την αξιολόγηση: εα) της οικονομικής τους διαχείρισης,

συμπεριλαμβανομένης της συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις που ορίζονται στις περ. α' και β' της παρ. 4 και εβ) της ποιότητας των στοιχείων που συλλέγονται και υποβάλλονται σύμφωνα με την περ. δ'. Οι ανεξάρτητοι έλεγχοι που υποστηρίζουν τους αυτοελέγχους διενεργούνται από ορκωτό ελεγκτή λογιστή ή ελεγκτική εταιρεία που είναι εγγεγραμμένος/ή στο Δημόσιο Μητρώο του άρθρου 14 του ν. 4449/2017 (Α' 7),

στ) η διάθεση στο κοινό, πληροφοριών αναφορικά με τα ΣΣΕΔ, σχετικά με το ιδιοκτησιακό καθεστώς και τα μέλη αυτών, τις χρηματικές εισφορές που καταβάλλουν οι παραγωγοί προϊόντων ανά πωλούμενη μονάδα ή ανά τόνο προϊόντος που διατίθεται στην αγορά, καθώς και τη διαδικασία επιλογής για τους φορείς διαχείρισης αποβλήτων.

4. Οι χρηματικές εισφορές που καταβάλλονται από τους παραγωγούς των προϊόντων για τη συμμόρφωσή τους με τις υποχρεώσεις του παρόντος, θα πρέπει:

α) Να καλύπτουν το κόστος για τα προϊόντα της παρ. 1 που ο παραγωγός διαθέτει στην αγορά, σύμφωνα με την παρ. 3.

β) Να ενθαρρύνουν την ανάπτυξη, την παραγωγή και την εμπορία προϊόντων, λαμβάνοντας υπόψη κριτήρια οικολογικού σχεδιασμού όπως η ανθεκτικότητα, η δυνατότητα επαναχρησιμοποίησης και η ανακυκλωσιμότητα, καθώς και η περιεκτικότητα σε ανακυκλωμένη πρώτη ύλη.

γ) Ειδικότερα, αναφορικά με τα προϊόντα της παρ. 1 οι φορείς ΣΣΕΔ να παρέχουν κίνητρα στους παραγωγούς που επιτυγχάνουν υψηλότερο στόχο από τον ελάχιστο απαιτούμενο της περ. α' της παρ. 2 του άρθρου 6.

δ) Να μην υπερβαίνουν το αναγκαίο κόστος για την παροχή υπηρεσιών διαχείρισης αποβλήτων με τρόπο οικονομικά αποδοτικό. Το κόστος αυτό πρέπει να επιμερίζεται με διαφάνεια μεταξύ των παραγωγών.

ε) Να διασφαλίζουν την ίση μεταχείριση των παραγωγών προϊόντων, ανεξάρτητα από τη χώρα προέλευσης, το μέγεθός τους και το ύψος παραγωγής τους, χωρίς να προκαλούν δυσανάλογη επιβάρυνση στους παραγωγούς.

5. Τα υφιστάμενα Συστήματα Εναλλακτικής Διαχείρισης (ΣΕΔ) αποβλήτων συσκευασίας υποχρεούνται να συμμορφωθούν με τις διατάξεις του παρόντος έως τις 5 Ιανουαρίου 2023.

Άρθρο 9

Πρόγραμμα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού για τα προϊόντα του Τμήματος II του Μέρους Ε' του Παραρτήματος I (άρθρο 8 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904)

1. Με τις διατάξεις του παρόντος, θεσπίζεται πρόγραμμα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού για τα προϊόντα που απαριθμούνται στο Τμήμα II του Μέρους Ε' του Παραρτήματος I που διατίθενται στην αγορά, με σκοπό τη μείωση των επιπτώσεων από την απευθείας απόρριψη στο περιβάλλον των αποβλήτων που προκύπτουν μετά από την κατανάλωση των εν λόγω προϊόντων.

2. Έως τις 5 Ιανουαρίου 2023, οι παραγωγοί των προϊόντων της παρ. 1 υποχρεούνται είτε να σχεδιάσουν, να οργανώσουν και να λειτουργήσουν ΣΣΕΔ πανελλαδικής εμβέλειας, κατά την έννοια της παρ. 9 του άρθρου 2 του ν. 2939/2001, για το σύνολο των προϊόντων της παρ. 1 που διαθέτουν

στην αγορά ή να αναθέσουν την ανωτέρω οργανωτική ευθύνη σε φορείς ΣΣΕΔ διαφορετικών προϊόντων, ανεξάρτητα από τη μέθοδο εναλλακτικής διαχείρισης που εφαρμόζουν. Για την οργάνωση και λειτουργία των ΣΣΕΔ του παρόντος εφαρμόζονται κατ' αναλογία τα άρθρα 4α, 4β, 4γ και 7, εξαιρουμένων των παρ. 1 και 3 του άρθρου 7, του ν. 2939/2001.

3. Στις υποχρεώσεις των φορέων ΣΣΕΔ, πέραν αυτών που προβλέπονται στις διατάξεις που απαριθμούνται στην παρ. 2, περιλαμβάνονται και οι εξής:

α) ο σχεδιασμός, η υλοποίηση και η ανάληψη του κόστους των μέτρων ευαισθητοποίησης σύμφωνα με το άρθρο 14 σχετικά με τα προϊόντα της παρ. 1,

β) η ανάληψη του κόστους των δράσεων καθαρισμού απορριμμάτων που προέρχονται από τα εν λόγω προϊόντα και της επακόλουθης μεταφοράς και επεξεργασίας των εν λόγω απορριμμάτων, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 12,

γ) η συλλογή δεδομένων και η υποβολή εκθέσεων στον Ε.Ο.ΑΝ., καθώς και η ανάληψη του κόστους αυτών, σχετικά με τα προϊόντα της παρ. 1, που διατίθενται στην αγορά από τους παραγωγούς για τους σκοπούς του άρθρου 16,

δ) η εφαρμογή επαρκούς μηχανισμού αυτοελέγχου των ΣΕΔ που υποστηρίζεται από τακτικούς ανεξάρτητους ελέγχους για την αξιολόγηση: δα) της οικονομικής τους διαχείρισης, συμπεριλαμβανομένης της συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις της περ. α' της παρ. 4 και δβ) της ποιότητας των στοιχείων, που συλλέγονται και υποβάλλονται σύμφωνα με την περ. γ'. Οι ανεξάρτητοι έλεγχοι που υποστηρίζουν τους αυτοελέγχους διενεργούνται από ορκωτό ελεγκτή λογιστή ή ελεγκτική εταιρεία που είναι εγγεγραμμένος/ή στο Δημόσιο Μητρώο του άρθρου 14 του ν. 4449/2017,

ε) η διάθεση στο κοινό πληροφοριών, σχετικά με το ιδιοκτησιακό καθεστώς και τα μέλη του ΣΣΕΔ, τις χρηματικές εισφορές που καταβάλλουν οι παραγωγοί προϊόντων ανά πωλούμενη μονάδα ή ανά τόνο προϊόντος που διατίθεται στην αγορά και τη διαδικασία επιλογής για τους φορείς διαχείρισης αποβλήτων.

4. Οι χρηματικές εισφορές που καταβάλλονται από τους παραγωγούς των προϊόντων για τη συμμόρφωσή τους με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τις ρυθμίσεις του παρόντος προσδιορίζονται στο επιχειρησιακό σχέδιο που καταρτίζεται από τους φορείς ΣΣΕΔ και υποβάλλεται προς έγκριση στον Ε.Ο.ΑΝ., σύμφωνα με τα οριζόμενα στις παρ. 5, 6 και 7 του άρθρου 7 του ν. 2939/2001 και πρέπει:

α) Να καλύπτουν το κόστος για τα προϊόντα της παρ. 1 που ο παραγωγός διαθέτει στην αγορά, σύμφωνα με την παρ. 3.

β) Να μην υπερβαίνουν το αναγκαίο κόστος για την παροχή υπηρεσιών διαχείρισης αποβλήτων με τρόπο οικονομικά αποδοτικό. Το κόστος αυτό πρέπει να επιμερίζεται με διαφάνεια μεταξύ των παραγωγών.

γ) Να διασφαλίζουν την ίση μεταχείριση των παραγωγών προϊόντων, ανεξάρτητα από τη χώρα προέλευσης, το μέγεθός τους και το ύψος παραγωγής τους, χωρίς να προκαλούν δυσανάλογη επιβάρυνση στους παραγωγούς.

Άρθρο 10

**Πρόγραμμα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού για τα προϊόντα του Τμήματος ΙΙΙ του Μέρους Ε΄ του Παραρτήματος Ι
(άρθρο 8 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904)**

1. Με τις παρ. 1 έως και 4 θεσπίζεται πρόγραμμα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού για τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης, που απαριθμούνται στο Τμήμα ΙΙΙ του Μέρους Ε΄ του παραρτήματος Ι, τα οποία διατίθενται στην αγορά, με σκοπό τη μείωση των επιπτώσεων από την απευθείας απόρριψη στο περιβάλλον των αποβλήτων, που προκύπτουν μετά από την κατανάλωση των εν λόγω προϊόντων.

2. Έως τις 5 Ιανουαρίου 2023, οι παραγωγοί των προϊόντων της παρ. 1 υποχρεούνται να σχεδιάσουν, να οργανώσουν και να λειτουργήσουν ΣΣΕΔ πανελλαδικής εμβέλειας, κατά την έννοια της περ. 9 του άρθρου 2 του ν. 2939/2001, για το σύνολο των προϊόντων της παρ. 1 που διαθέτουν στην αγορά. Για την οργάνωση και λειτουργία των ΣΣΕΔ εφαρμόζονται κατ' αναλογία τα άρθρα 4α, 4β, 4γ και 7, εξαιρουμένων των παρ. 1 και 3 αυτού, του ν. 2939/2001.

3 Στις υποχρεώσεις των φορέων ΣΣΕΔ, πέραν αυτών που προβλέπονται στις διατάξεις που απαριθμούνται στην παρ. 2, περιλαμβάνονται και οι εξής:

α) Ο σχεδιασμός, η υλοποίηση και η ανάληψη του κόστους των μέτρων ευαισθητοποίησης, σύμφωνα με το άρθρο 14 σχετικά με τα εν λόγω προϊόντα.

β) Η ανάληψη του κόστους των δράσεων καθαρισμού απορριμμάτων που προέρχονται από τα εν λόγω προϊόντα και της επακόλουθης μεταφοράς και επεξεργασίας των εν λόγω απορριμμάτων, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 12.

γ) Η ανάληψη του κόστους συλλογής των αποβλήτων για τα προϊόντα που απορρίπτονται στα δημόσια συστήματα συλλογής, συμπεριλαμβανομένων των υποδομών και της λειτουργίας τους, καθώς και της επακόλουθης μεταφοράς και επεξεργασίας των αποβλήτων. Επίσης, μπορεί να περιλαμβάνεται η δημιουργία ειδικής υποδομής για τη συλλογή των αποβλήτων αυτών των προϊόντων, όπως κατάλληλων δοχείων απορριμμάτων, σε σημεία όπου τείνουν να συσσωρεύονται τέτοιου είδους απορρίμματα.

δ) Η συλλογή δεδομένων και η υποβολή εκθέσεων στον Ε.Ο.ΑΝ., καθώς και η ανάληψη του κόστους αυτών, όπως επίσης των στοιχείων σχετικά με τη συλλογή και την επεξεργασία των αποβλήτων που προκύπτουν από τα εν λόγω προϊόντα, για τους σκοπούς του άρθρου 16.

ε) Η εφαρμογή επαρκούς μηχανισμού αυτοελέγχου των ΣΕΔ που υποστηρίζεται από τακτικούς ανεξάρτητους ελέγχους για την αξιολόγηση: εα) της οικονομικής τους διαχείρισης, συμπεριλαμβανομένης της συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις που ορίζονται στις περ. α΄ και β΄ της παρ. 4 και εβ) της ποιότητας των στοιχείων που συλλέγονται και υποβάλλονται, σύμφωνα με την περ. δ΄. Οι ανεξάρτητοι έλεγχοι που υποστηρίζουν τους αυτοελέγχους, διενεργούνται από ορκωτό ελεγκτή λογιστή ή ελεγκτική εταιρεία που είναι εγγεγραμμένος/ή στο Δημόσιο Μητρώο του άρθρου 14 του ν. 4449/2017.

στ) Η διάθεση στο κοινό πληροφοριών σχετικά με το ιδιοκτησιακό καθεστώς και τα μέλη του ΣΣΕΔ, τις χρηματικές εισφορές που καταβάλλουν οι παραγωγοί προϊόντων ανά πωλούμενη μονάδα ή ανά τόνο προϊόντος, που διατίθεται στην αγορά και τη διαδικασία επιλογής για τους φορείς διαχείρισης αποβλήτων.

4. Οι χρηματικές εισφορές που καταβάλλονται από τους παραγωγούς των προϊόντων για τη συμμόρφωσή τους με τις υποχρεώσεις, που απορρέουν από τις ρυθμίσεις του παρόντος προσδιορίζονται στο επιχειρησιακό σχέδιο που καταρτίζεται από τους φορείς ΣΣΕΔ και υποβάλλεται προς έγκριση στον Ε.Ο.ΑΝ., σύμφωνα με τα οριζόμενα στις παρ. 5, 6 και 7 του άρθρου 7 του ν. 2939/2001 και πρέπει:

α) να καλύπτουν το κόστος για τα προϊόντα που ο παραγωγός διαθέτει στην αγορά, σύμφωνα με την παρ. 3,

β) να διαμορφώνονται, όπου αυτό είναι δυνατόν, λαμβάνοντας υπόψη τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις από τον κύκλο ζωής των προϊόντων,

γ) να μην υπερβαίνουν το αναγκαίο κόστος για την παροχή υπηρεσιών διαχείρισης αποβλήτων με τρόπο οικονομικά αποδοτικό. Το κόστος αυτό πρέπει να επιμερίζεται με διαφάνεια μεταξύ των παραγωγών και

δ) να διασφαλίζουν την ίση μεταχείριση των παραγωγών προϊόντων, ανεξάρτητα από τη χώρα προέλευσης, το μέγεθός τους και το ύψος παραγωγής τους, χωρίς να προκαλούν δυσανάλογη επιβάρυνση στους παραγωγούς.

Άρθρο 11

Πρόγραμμα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού για τα αλιευτικά εργαλεία (άρθρο 8 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904)

1. Θεσπίζεται πρόγραμμα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού για τα αλιευτικά εργαλεία που περιέχουν πλαστική ύλη, με σκοπό τη μείωση των αλιευτικών εργαλείων που απορρίπτονται στο θαλάσσιο περιβάλλον, καθώς και τη χωριστή συλλογή και ανακύκλωση των αποβλήτων των αλιευτικών εργαλείων. Το πρόγραμμα εφαρμόζεται συμπληρωματικά προς τις απαιτήσεις για τα απόβλητα αλιευτικών σκαφών, που ορίζονται στην υπ' αρ. 8111.1/41/6.3.2009 κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Οικονομίας και Οικονομικών, Ανάπτυξης, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής (Β' 412).

2. Από το έτος 2025, το ελάχιστο ετήσιο ποσοστό συλλογής αποβλήτων αλιευτικών εργαλείων που περιέχουν πλαστική ύλη με σκοπό την ανακύκλωση θα ανέρχεται σε σαράντα τοις εκατό (40%) κατά βάρος.

3. Έως την 31^η Δεκεμβρίου 2023, οι παραγωγοί των αλιευτικών εργαλείων υποχρεούνται να σχεδιάσουν, να οργανώσουν και να λειτουργήσουν ΣΣΕΔ πανελλαδικής εμβέλειας, κατά την έννοια της περ. 9 του άρθρου 2 του ν. 2939/2001 (Α' 24), για το σύνολο των προϊόντων που διαθέτουν στην αγορά. Για την οργάνωση και λειτουργία των ΣΣΕΔ εφαρμόζονται κατ' αναλογία τα άρθρα 4α, 4β, 4γ και 7, εξαιρουμένων των παρ. 1 και 3 του άρθρου 7 του ν. 2939/2001.

4. Στις υποχρεώσεις των φορέων ΣΣΕΔ, πέραν αυτών που προβλέπονται στην παρ. 3, περιλαμβάνονται και οι εξής:

α) ο σχεδιασμός, η υλοποίηση και η ανάληψη του κόστους των μέτρων ευαισθητοποίησης, σύμφωνα με το άρθρο 14 σχετικά με τα αλιευτικά εργαλεία που περιέχουν πλαστική ύλη,

β) η ανάληψη του κόστους χωριστής συλλογής αποβλήτων αλιευτικών εργαλείων που περιέχουν πλαστική ύλη και έχουν παραδοθεί σε κατάλληλες λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής, σύμφωνα με την Οδηγία (ΕΕ) 2019/883 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17^{ης} Απριλίου 2019 (L 151) ή σε άλλα ισοδύναμα συστήματα συλλογής που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω Οδηγίας, και της επακόλουθης μεταφοράς και επεξεργασίας των εν λόγω απορριμμάτων, στο οποίο κόστος δύναται να περιλαμβάνεται η παροχή οικονομικών κινήτρων για την επιστροφή των αποβλήτων αλιευτικών εργαλείων από πλαστική ύλη,

γ) η συλλογή δεδομένων, η υποβολή εκθέσεων στον Ε.Ο.ΑΝ. και η ανάληψη του κόστους αυτών, σχετικά με τα αλιευτικά εργαλεία που περιέχουν πλαστική ύλη, τα οποία διατίθενται στην αγορά και τα απόβλητα αλιευτικών εργαλείων που συλλέγονται και ανακυκλώνονται, για τους σκοπούς του άρθρου 16 και για τον στόχο της παρ. 2 του παρόντος,

δ) η εφαρμογή επαρκούς μηχανισμού αυτοελέγχου των ΣΣΕΔ που υποστηρίζεται από τακτικούς ανεξάρτητους ελέγχους για την αξιολόγηση: δα) της οικονομικής τους διαχείρισης, συμπεριλαμβανομένης της συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις που ορίζονται στις περ. α' και β' της παρ. 5 και δβ) της ποιότητας των στοιχείων που συλλέγονται και υποβάλλονται σύμφωνα με την περ. γ'. Οι ανεξάρτητοι έλεγχοι που υποστηρίζουν τους αυτοελέγχους διενεργούνται από ορκωτό ελεγκτή λογιστή ή ελεγκτική εταιρεία που είναι εγγεγραμμένος/η στο Δημόσιο Μητρώο του άρθρου 14 του ν. 4449/2017,

ε) η διάθεση στο κοινό πληροφοριών και, σχετικά με την επίτευξη του στόχου της παρ. 2, το ιδιοκτησιακό καθεστώς και τα μέλη των ΣΣΕΔ, τις χρηματικές εισφορές που καταβάλλουν οι παραγωγοί προϊόντων ανά πωλούμενη μονάδα ή ανά τόνο προϊόντος που διατίθεται στην αγορά και τη διαδικασία επιλογής για τους φορείς διαχείρισης αποβλήτων.

5. Οι χρηματικές εισφορές που καταβάλλονται από τους παραγωγούς των προϊόντων για τη συμμόρφωσή τους με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τις ρυθμίσεις του παρόντος, προσδιορίζονται στο επιχειρησιακό σχέδιο που καταρτίζεται από τους φορείς ΣΣΕΔ και υποβάλλεται προς έγκριση στον Ε.Ο.ΑΝ., σύμφωνα με τα οριζόμενα στις παρ. 5, 6 και 7 του άρθρου 7 του ν. 2939/2001 και πρέπει:

α) Να καλύπτουν το κόστος για τα προϊόντα που διαθέτει ο παραγωγός στην αγορά, σύμφωνα με την παρ. 4.

β) Να λαμβάνουν υπόψη τον κυκλικό σχεδιασμό των αλιευτικών εργαλείων, προκειμένου να ενθαρρυνθεί η προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση και να διευκολυνθεί η ανακυκλωσιμότητα στο τέλος του κύκλου ζωής.

γ) Να μην υπερβαίνουν το αναγκαίο κόστος για την παροχή υπηρεσιών διαχείρισης αποβλήτων με τρόπο οικονομικά αποδοτικό. Το κόστος αυτό επιμερίζεται με διαφάνεια μεταξύ των παραγωγών.

δ) Να διασφαλίζουν την ίση μεταχείριση των παραγωγών προϊόντων, ανεξάρτητα από τη χώρα προέλευσης, το μέγεθός τους και το ύψος παραγωγής τους, χωρίς να προκαλούν δυσανάλογη επιβάρυνση στους παραγωγούς.

Άρθρο 12

Γενικές ρυθμίσεις για τα προγράμματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού

1. Αναφορικά με το κόστος καθαρισμού των απορριμμάτων που ορίζεται στα άρθρα 8, 9 και 10 ισχύουν τα ακόλουθα:

α) Με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου του Ε.Ο.ΑΝ., η οποία δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα αυτού, καταρτίζεται, τριετές πρόγραμμα καθαρισμού πανελλαδικής εμβέλειας, το οποίο καθορίζει:

αα) το κόστος καθαρισμού, λαμβάνοντας υπόψη τις σχετικές κατευθυντήριες γραμμές της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, και επιμερίζεται μεταξύ των ΣΣΕΔ των άρθρων 8, 9 και 10, τα οποία υποχρεούνται να περιλαμβάνουν το εν λόγω κόστος στον ετήσιο προϋπολογισμό τους,

αβ) το ποσό που θα πρέπει να διατεθεί στους Ο.Τ.Α. α' βαθμού και σε κάθε αρμόδιο για τον καθαρισμό σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία δημόσιο φορέα, καθώς και τη διαδικασία διάθεσης των ποσών από τα ΣΕΔ των άρθρων 8, 9 και 10,

αγ) τη διαδικασία ελέγχου της προόδου και περαίωσης των εργασιών καθαρισμού και

αδ) κάθε άλλο θέμα σχετικά με τις δράσεις του παρόντος.

β) Το πρώτο πρόγραμμα καθαρισμού καταρτίζεται, σύμφωνα με την περ. α' εντός του 2022 και αφορά στην τριετία 2023 έως 2025.

γ) Το κόστος καθαρισμού πρέπει να περιορίζεται στις δραστηριότητες που αναλαμβάνονται από τις δημόσιες αρχές ή για λογαριασμό αυτών.

δ) Η μεθοδολογία υπολογισμού πρέπει να επιτρέπει τον αναλογικό καθορισμό του κόστους για την απομάκρυνση των απορριμμάτων.

2. Οι παραγωγοί που είναι εγκατεστημένοι σε κράτος - μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και διαθέτουν προϊόντα στην αγορά, ορίζουν νομικό ή φυσικό πρόσωπο εγκατεστημένο στην Ελλάδα ως εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπο, για τους σκοπούς της εκπλήρωσης των υποχρεώσεων που απορρέουν από τα συστήματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού στην Ελλάδα. Ο ορισμός του εξουσιοδοτημένου αντιπροσώπου γίνεται με γραπτή εντολή.

3. Κάθε παραγωγός που είναι εγκατεστημένος στην Ελλάδα, ο οποίος πωλεί πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης, που απαριθμούνται στο Μέρος Ε' του Παραρτήματος Ι και αλιευτικά εργαλεία που περιέχουν πλαστική ύλη σε άλλο κράτος - μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο οποίο δεν είναι εγκατεστημένος, ορίζει εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπο στο άλλο κράτος - μέλος. Ο εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος είναι το πρόσωπο που είναι υπεύθυνο για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων του συγκεκριμένου παραγωγού, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος, στην επικράτεια του άλλου κράτους - μέλους. Ο ορισμός του εξουσιοδοτημένου αντιπροσώπου γίνεται με γραπτή εντολή.

4. Ο Ε.Ο.ΑΝ. παρακολουθεί την πορεία υλοποίησης των στόχων των προγραμμάτων διευρυμένης ευθύνης παραγωγού και θέτει τους κατάλληλους όρους και προϋποθέσεις κατά την έγκριση, τροποποίηση ή ανανέωση της έγκρισης οργάνωσης και λειτουργίας των ΣΕΔ, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 7 του ν. 2939/2001.

5. Ο Ε.Ο.ΑΝ. διαβουλεύεται τακτικά, με ψηφιακά ή άλλα πρόσφορα μέσα, με τα ενδιαφερόμενα μέρη που εμπλέκονται στην εφαρμογή των προγραμμάτων διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού των

άρθρων 8, 9, 10 και 11 και ιδίως, τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας και των λοιπών συναρμόδιων υπουργείων και δημόσιων φορέων, την τοπική αυτοδιοίκηση, τους παραγωγικούς, εμπορικούς και επαγγελματικούς φορείς και συλλόγους, τους επιστημονικούς φορείς και συλλόγους, την ακαδημαϊκή κοινότητα, τις επιχειρήσεις εναλλακτικής διαχείρισης αποβλήτων ή και δικτύων επαναχρησιμοποίησης ή τους φορείς της κοινωνικής οικονομίας, επισκευής και προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση, τους φορείς ΣΕΔ και τις περιβαλλοντικές και καταναλωτικές οργανώσεις. Κατ' ελάχιστον, δύο (2) φορές ετησίως, ο Πρόεδρος του Ε.Ο.ΑΝ. συγκαλεί συνεδρίαση με εκπροσώπους των ενδιαφερομένων μερών του πρώτου εδαφίου κατά την οποία συζητούνται θέματα που αφορούν στη ρύθμιση, οργάνωση, λειτουργία και τα αποτελέσματα της εναλλακτικής διαχείρισης.

6. Οι φορείς ΣΕΔ δύνανται να συνεργάζονται με νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου που δραστηριοποιούνται στη διαχείριση αποβλήτων, τοπικές αρχές και περιβαλλοντικές μη κυβερνητικές οργανώσεις, με σκοπό την επίτευξη των στόχων των προγραμμάτων διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού του παρόντος.

Άρθρο 13 **Χωριστή συλλογή** **(άρθρο 9 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904)**

1. Για τα απόβλητα πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης που απαριθμούνται στο Μέρος ΣΤ' του Παραρτήματος Ι, τίθενται οι ακόλουθοι ποσοτικοί στόχοι:

α) έως το έτος 2025, η χωριστή συλλογή για ανακύκλωση των αποβλήτων αυτών θα πρέπει να είναι ίση τουλάχιστον με το εβδομήντα επτά τοις εκατό (77 %) αυτών των πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης που διατίθενται στην αγορά σε ένα δεδομένο έτος, κατά βάρος,

β) έως το έτος 2029, η χωριστή συλλογή για ανακύκλωση των αποβλήτων αυτών θα πρέπει να είναι ίση τουλάχιστον με το ενενήντα τοις εκατό (90 %) αυτών των πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης που διατίθενται στην αγορά σε ένα δεδομένο έτος, κατά βάρος.

Η μεθοδολογία για τον υπολογισμό και την επαλήθευση των στόχων χωριστής συλλογής που ορίζονται στην παρ. 1 καθορίζεται με εκτελεστική πράξη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

2. Τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης της παρ. 1, τα οποία διατίθενται στην αγορά, τεκμαίρεται ότι ισούνται με την ποσότητα των αποβλήτων που παράγονται από τα προϊόντα αυτά, συμπεριλαμβανομένων των απορριμμάτων, κατά τη διάρκεια του ίδιου έτους στην Ελληνική Επικράτεια.

3. Για την επίτευξη των στόχων της παρ. 1, έως τις 5 Ιανουαρίου 2023 οι παραγωγοί των πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης που απαριθμούνται στο Μέρος ΣΤ' του Παραρτήματος Ι υποχρεούνται να σχεδιάσουν, να οργανώσουν και να λειτουργήσουν ένα ενιαίο ΣΣΕΔ αποβλήτων συσκευασιών πανελλαδικής εμβέλειας, κατά την έννοια της περ. 9 του άρθρου 2 του ν. 2939/2001, με αποκλειστικό σκοπό την εφαρμογή συστήματος επιστροφής εγγύησης για τα εν λόγω προϊόντα. Για την οργάνωση και λειτουργία του ΣΣΕΔ εφαρμόζονται τα άρθρα 4α, 4β, 4γ και 7 του ν. 2939/2001 και το άρθρο 8 του παρόντος.

4. Σύμφωνα με το σύστημα επιστροφής εγγύησης, ο καταναλωτής κατά την αγορά προϊόντος της παρ. 1 καταβάλλει εγγυοδοτικό αντίτιμο, το οποίο του αποδίδεται κατά την επιστροφή του προϊόντος με σκοπό τη χωριστή συλλογή για ανακύκλωση. Το εν λόγω σύστημα, λειτουργεί συμπληρωματικά με άλλα συστήματα εναλλακτικής διαχείρισης αποβλήτων συσκευασιών, καλύπτοντας κατ' ελάχιστον τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης της παρ. 1. Στο σύστημα δύναται να τεθεί επιπλέον στόχος επαναχρησιμοποίησης των φιαλών με την απόφαση της παρ. 8 του άρθρου 19.

5. Το ΣΣΕΔ αποτελεί τον διαχειριστή του συστήματος επιστροφής εγγύησης και φέρει την οργανωτική ευθύνη λειτουργίας του. Οι παραγωγοί των προϊόντων της παρ. 1 μέσω των χρηματικών εισφορών που καταβάλλουν στο ΣΣΕΔ καλύπτουν το συνολικό κόστος της χωριστής συλλογής, συμπεριλαμβανομένων των ειδικών συστημάτων συλλογής, της μεταφοράς, αποθήκευσης και επεξεργασίας των αποβλήτων που προκύπτουν από την κατανάλωση των εν λόγω προϊόντων, καθώς και τα λοιπά κόστη που αναφέρονται στο άρθρο 8. Το ύψος των χρηματικών εισφορών διαμορφώνεται λαμβάνοντας υπόψη τα κόστη της παρούσας και τα έσοδα από την επαναχρησιμοποίηση, τις πωλήσεις δευτερογενών πρώτων υλών και τα μη απαιτηθέντα εγγυοδοτικά αντίτιμα.

6. Οι παραγωγοί διαθέτουν τα προϊόντα της παρ. 1 στην αγορά ενσωματώνοντας το εγγυοδοτικό αντίτιμο, το οποίο ο τελικός καταναλωτής πληρώνει κατά την αγορά του προϊόντος και λαμβάνει πίσω με την επιστροφή του προϊόντος ή αποβλήτου στα σημεία επιστροφής.

7. Σημεία επιστροφής αποτελούν οι επιχειρήσεις λιανικής πώλησης. Τέτοια σημεία δύνανται να αποτελέσουν και οι παραχωρούμενοι για τον σκοπό της υλοποίησης του συστήματος επιστροφής εγγύησης κοινόχρηστοι χώροι ή άλλοι κατάλληλοι χώροι των φορέων της Γενικής Κυβέρνησης ή και φυσικών ή νομικών προσώπων για την εκπλήρωση των σκοπών του παρόντος. Οι επιχειρήσεις λιανικού εμπορίου που διαθέτουν τα προϊόντα του Μέρους ΣΤ' του Παραρτήματος Ι υποχρεούνται να συνεργάζονται με το ΣΣΕΔ για να επιτελούν τη λειτουργία σημείου επιστροφής.

8. Το σύνολο των προϊόντων του παρόντος πρέπει να φέρουν κατάλληλη σήμανση, οι προδιαγραφές της οποίας καθορίζονται με την απόφαση της παρ. 8 του άρθρου 19.

9. Το ΣΣΕΔ συνεργάζεται με επιχειρήσεις συλλογής και μεταφοράς προϊόντων και διαχείρισης αποβλήτων, καθώς και με τους Ο.Τ.Α. για την επίτευξη των στόχων του παρόντος.

Άρθρο 14

Μέτρα ευαισθητοποίησης (άρθρο 10 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904)

1. Οι φορείς ΣΕΔ των άρθρων 8, 9, 10 και 11 καταρτίζουν, οργανώνουν και υλοποιούν ετησίως προγράμματα ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης των καταναλωτών αναφορικά με:

α) Την ενημέρωση των καταναλωτών και την ενθάρρυνσή τους για υπεύθυνη καταναλωτική συμπεριφορά, προκειμένου να μειωθούν τα απορρίμματα από προϊόντα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος.

β) Την πληροφόρηση των καταναλωτών των πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης που απαριθμούνται στο Μέρος Ζ' του Παραρτήματος Ι και των χρηστών αλιευτικών εργαλείων που περιέχουν πλαστική ύλη σχετικά με:

βα) τη διαθεσιμότητα επαναχρησιμοποιήσιμων εναλλακτικών προϊόντων, συστημάτων επαναχρησιμοποίησης και επιλογών διαχείρισης αποβλήτων για τα εν λόγω πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης και για τα αλιευτικά εργαλεία που περιέχουν πλαστική ύλη, καθώς και τις βέλτιστες πρακτικές στην ορθή διαχείριση αποβλήτων που διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 14 του ν. 4042/2012 (Α' 24),

ββ) τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις της απόρριψης στο περιβάλλον και άλλων ακατάλληλων τρόπων διάθεσης αποβλήτων πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης και αλιευτικών εργαλείων που περιέχουν πλαστική ύλη, ιδίως για το θαλάσσιο περιβάλλον,

βγ) τις επιπτώσεις που έχει ο ακατάλληλος τρόπος διάθεσης των αποβλήτων των εν λόγω πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης στο αποχετευτικό δίκτυο.

γ) Την πληροφόρηση των καταναλωτών σχετικά με τη σήμανση που πρέπει να φέρουν τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης ή τα εναλλακτικά προϊόντα που πρόκειται να έλθουν σε επαφή με τρόφιμα.

δ) Την πληροφόρηση των καταναλωτών σχετικά με τη σήμανση που δύνανται να φέρουν τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης ή τα εναλλακτικά τους, καθώς και τυχόν παραπλανητικούς, ανακριβείς ή ψευδείς περιβαλλοντικούς ισχυρισμούς.

ε) Την πληροφόρηση όλων των επαγγελματιών στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας για τη διαχείριση των αλιευτικών εργαλείων που περιέχουν πλαστική ύλη, αλλά και του ευρύτερου κοινού για τα θαλάσσια απορρίμματα, σε συνεργασία με τους συναρμόδιους φορείς, σύμφωνα και με τα προβλεπόμενα στα προγράμματα του άρθρου 12 του ν. 3983/2011.

2. Τα προγράμματα ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης εγκρίνονται με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου του Ε.Ο.ΑΝ. και η υλοποίηση αυτών παρακολουθείται από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Ε.Ο.ΑΝ.. Το πρώτο πρόγραμμα ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης, κατ' εξαίρεση, υποβάλλεται με το επιχειρησιακό σχέδιο που καταρτίζεται από τους νέους φορείς ΣΕΔ και υποβάλλεται προς έγκριση στον Ε.Ο.ΑΝ., σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 7 του ν. 2939/2001 και για τους υφιστάμενους φορείς ΣΕΔ κατά την πρώτη, μετά από την έναρξη ισχύος του παρόντος, τροποποίηση του επιχειρησιακού τους σχεδίου.

3. Τα προγράμματα ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης δύναται να περιλαμβάνουν τις ακόλουθες ενέργειες:

α) τη δημιουργία κεντρικής ιστοσελίδας για τη βασική πληροφόρηση του κοινού και τη δημιουργία σελίδων σε μέσα κοινωνικής δικτύωσης,

β) προωθητικές ενέργειες με συμμετοχή του κοινού, όπως εκδηλώσεις, συνέδρια ή εκθέσεις πανελλαδικής εμβέλειας,

γ) την προβολή μηνυμάτων ευαισθητοποίησης σε μέσα μαζικής ενημέρωσης, καταχωρήσεις σε έντυπο και ηλεκτρονικό τύπο, ειδικές παραγωγές, βίντεο,

δ) την παραγωγή και διάθεση εξειδικευμένων οδηγιών για την ενημέρωση του κοινού,

ε) προωθητικές δράσεις με παραγωγή και δωρεάν διάθεση εναλλακτικών προϊόντων,

στ) προωθητικές δράσεις καθαρισμού ακτών και εν γένει κοινόχρηστων χώρων,

ζ) εκπαιδευτικές δράσεις σε μαθητές πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

4. Με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των φορέων ΣΕΔ της παρ. 1 και σύμφωνα με τους σκοπούς της, το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας από κοινού με τον Ε.Ο.ΑΝ., δύναται να οργανώνει και να υλοποιεί πρόγραμμα ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης.

Άρθρο 15

Εφαρμογή και συντονισμός των μέτρων (άρθρο 11 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904)

1. Το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας συνιστά την αρμόδια αρχή για την εφαρμογή και τον συντονισμό των μέτρων του παρόντος.

2. Τα μέτρα αυτά πρέπει να είναι συμβατά με:

α) τα προγράμματα μέτρων που θεσπίζονται δυνάμει του άρθρου 12 του ν. 3983/2011 για την προστασία και διαχείριση του θαλάσσιου περιβάλλοντος,

β) τα σχέδια διαχείρισης και τα προγράμματα μέτρων που θεσπίζονται, σύμφωνα με τον ν. 3199/2003 (Α' 280) για την προστασία και διαχείριση των υδάτων,

γ) τα σχέδια διαχείρισης αποβλήτων και τα προγράμματα πρόληψης δημιουργίας αποβλήτων που θεσπίζονται σύμφωνα με τα άρθρα 22, 23 και 35 του ν. 4042/2012,

δ) τα σχέδια παραλαβής και διαχείρισης αποβλήτων που θεσπίζονται δυνάμει της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/883 και

ε) την κείμενη ενωσιακή και εθνική νομοθεσία περί τροφίμων, προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι δεν θίγονται η υγιεινή και η ασφάλεια των τροφίμων.

Άρθρο 16

Συστήματα πληροφοριών και υποβολή εκθέσεων (άρθρο 13 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904)

1. Το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας μετά από εισήγηση του Ε.Ο.ΑΝ., υποβάλλει έκθεση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή κάθε έτος, αναφορικά με τα εξής:

α) δεδομένα σχετικά με τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που απαριθμούνται στο Μέρος Α' του Παραρτήματος Ι, τα οποία έχουν διατεθεί στην αγορά κάθε έτος, προκειμένου να καταδειχθεί η μείωση της κατανάλωσης, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 4,

β) πληροφορίες για τα μέτρα που λαμβάνονται κατ' εφαρμογή των παρ. 2 έως και 7 του άρθρου 4 για τους σκοπούς της παρ. 1 του άρθρου αυτού,

γ) δεδομένα σχετικά με τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που απαριθμούνται στο Μέρος ΣΤ' του Παραρτήματος Ι, τα οποία συλλέχθηκαν χωριστά κάθε έτος, προκειμένου να καταδειχθεί η επίτευξη των στόχων χωριστής συλλογής, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 13,

δ) δεδομένα για τα αλιευτικά εργαλεία που περιέχουν πλαστική ύλη, τα οποία διατίθενται στην αγορά και σχετικά με τα απόβλητα αλιευτικών εργαλείων που συλλέγονται κάθε έτος, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 11,

ε) πληροφορίες σχετικά με την περιεκτικότητα σε ανακυκλωμένες ύλες σε φιάλες ποτών που απαριθμούνται στο Μέρος ΣΤ' του Παραρτήματος Ι, προκειμένου να καταδειχθεί η επίτευξη των στόχων που ορίζονται στην παρ. 2 του άρθρου 6 και

στ) δεδομένα για τα απόβλητα μετά από την κατανάλωση των πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης που απαριθμούνται στο Τμήμα ΙΙΙ του Μέρους Ε' του Παραρτήματος Ι, τα οποία συλλέγονται σύμφωνα με την περ. δ' της παρ. 3 του άρθρου 10.

Τα αναφερόμενα στις περ. α' έως και στ' δεδομένα και πληροφορίες υποβάλλονται ηλεκτρονικά, εντός δεκαοκτώ (18) μηνών από τη λήξη του έτους υποβολής στοιχείων, για το οποίο αυτά συλλέχθηκαν.

Η πρώτη περίοδος υποβολής στοιχείων είναι το έτος 2022, εξαιρουμένων των περ. ε' και στ', για τις οποίες η πρώτη περίοδος υποβολής στοιχείων είναι το έτος 2023.

2. Τα δεδομένα και οι πληροφορίες που υποβάλλονται, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 1, συνοδεύονται από έκθεση ποιοτικού ελέγχου και διαβιβάζονται με τον μορφότυπο που θεσπίζεται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

3. Οι εκθέσεις των παρ. 1 και 2 εκπονούνται από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας μετά από εισήγηση του διοικητικού συμβουλίου του Ε.Ο.ΑΝ., κατόπιν διαβούλευσης με τις αρμόδιες υπηρεσίες κάθε συναρμόδιου Υπουργείου.

Άρθρο 17 **Έλεγχοι**

Για τον έλεγχο της εφαρμογής των ρυθμίσεων του παρόντος νόμου:

α) Ο Ε.Ο.ΑΝ. οργανώνει και διενεργεί ελέγχους, σύμφωνα με το άρθρο 19Α του ν. 2939/2001, αναφορικά με:

αα) τη συμμόρφωση των επιχειρήσεων λιανικού εμπορίου και μαζικής εστίασης με τις απαιτήσεις του άρθρου 4 για τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης του Μέρους Α' του Παραρτήματος Ι,

αβ) τη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις για τα προϊόντα του άρθρου 6 και τις απαιτήσεις, σχετικά με τη σήμανση του άρθρου 7,

αγ) την τήρηση και εφαρμογή των μέτρων και υποχρεώσεων που προβλέπονται στα προγράμματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού προϊόντων, καθώς και την οργάνωση και λειτουργία των φορέων ΣΕΔ που προβλέπονται στα άρθρα 8 έως 14,

αε) την τήρηση από τους Ο.Τ.Α. α' βαθμού των υποχρεώσεων του άρθρου 4,

Για τη διενέργεια των ελέγχων, ο Ε.Ο.ΑΝ. μπορεί να ζητά τη συνδρομή των ελεγκτικών υπηρεσιών της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου και Προστασίας του Καταναλωτή του Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων, καθώς και κάθε άλλης αρμόδιας δημόσιας αρχής.

β) Η Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.), εφόσον κατά τους διενεργούμενους ελέγχους διαπιστώνει τη μη ορθή απόδοση της εισφοράς προστασίας του περιβάλλοντος, αποστέλλει στον Ε.Ο.ΑΝ. σχετική πληροφοριακή έκθεση.

γ) Η Διυπηρεσιακή Μονάδα Ελέγχου Αγοράς (ΔΙ.Μ.Ε.Α.) του Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων διενεργεί ελέγχους στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της, σύμφωνα με το Κεφάλαιο Α΄ του Μέρους Α΄ του ν. 4712/2020 (Α΄ 146) για τη διαπίστωση της συμμόρφωσης των καταναλωτικών προϊόντων με τις διατάξεις του παρόντος, συμπεριλαμβανομένης της τήρησης των απαιτήσεων για τη σήμανσή τους.

δ) Ο Ενιαίος Φορέας Ελέγχου Τροφίμων (Ε.Φ.Ε.Τ.), στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του σύμφωνα με το άρθρο 5 του ν. 2741/1999 (Α΄ 199), ελέγχει τη συμμόρφωση με την κείμενη νομοθεσία για τα υλικά και αντικείμενα, που προορίζονται να έρθουν σε επαφή με τρόφιμα που εντάσσονται στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος ή υποκαθιστούν τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης ως εναλλακτικά προϊόντα.

Άρθρο 18 **Κυρώσεις** **(άρθρο 14 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904)**

1. Στις επιχειρήσεις λιανικού εμπορίου, μαζικής εστίασης, τροφοδοσίας (catering) με απευθείας διάθεση τροφίμων και ποτών στον καταναλωτή, καθώς και στις επιχειρήσεις παρασκευής ή και προσφοράς τροφίμων και ποτών σε κινητούς ή προσωρινούς χώρους που δεν συμμορφώνονται με τις παρ. 3, 4, 5 και 6 του άρθρου 4, επιβάλλεται πρόστιμο ύψους πεντακοσίων (500) ευρώ ανά παράβαση.

2. Η διάθεση των προϊόντων της παρ. 1 του άρθρου 4 στους καταναλωτές, χωρίς την επιβολή της εισφοράς της παρ. 3 του άρθρου 4, επισύρει πρόστιμο ύψους πεντακοσίων (500) ευρώ ανά παράβαση στις επιχειρήσεις της περ. α΄ της παρ. 3 του άρθρου 4. Η μη απόδοση της εισφοράς επισύρει πρόστιμο ύψους χιλίων (1.000) ευρώ ανά παράβαση στις ως άνω επιχειρήσεις.

3.α) Στους παραγωγούς που δεν συμμορφώνονται με τις υποχρεώσεις της παρ. 1 του άρθρου 5, επιβάλλεται πρόστιμο ύψους ένα τοις εκατό (1 %) επί του συνολικού κύκλου εργασιών της τελευταίας χρήσης της επιχείρησης με βάση τον κύκλο εργασιών της τελευταίας υποβληθείσας δήλωσης φορολογίας εισοδήματος.

β) Σε κάθε άλλο φυσικό ή νομικό πρόσωπο που παραβαίνει την υποχρέωση της παρ. 1 του άρθρου 5 επιβάλλεται πρόστιμο ύψους χιλίων (1.000) ευρώ εάν διαθέτει μέχρι και διακόσια (200) τεμάχια. Σε περίπτωση που τα ανωτέρω πρόσωπα διαθέτουν άνω των διακοσίων (200) τεμαχίων το πρόστιμο προσαυξάνεται κατά πέντε (5) ευρώ το τεμάχιο.

4.α) Στους παραγωγούς που δεν συμμορφώνονται με την παρ. 1 του άρθρου 6 επιβάλλεται πρόστιμο ύψους ένα τοις εκατό (1 %) επί του συνολικού κύκλου εργασιών της τελευταίας χρήσης της επιχείρησης με βάση τον κύκλο εργασιών της τελευταίας υποβληθείσας δήλωσης φορολογίας εισοδήματος.

β) Σε κάθε άλλο φυσικό ή νομικό πρόσωπο που παραβαίνει την υποχρέωση της παρ. 1 του άρθρου 6 επιβάλλεται πρόστιμο ύψους πεντακοσίων (500) ευρώ εφόσον διαθέτουν μέχρι και εκατό (100)

τεμάχια. Σε περίπτωση που διαθέτουν άνω των εκατό (100) τεμαχίων το πρόστιμο προσαυξάνεται κατά πέντε (5) ευρώ το τεμάχιο.

5. Στους παραγωγούς που δεν συμμορφώνονται με την υποχρέωση της παρ. 2 του άρθρου 6 ή με τις απαιτήσεις του συστήματος διασφάλισης της ποιότητας των διεργασιών ανακύκλωσης και ιχνηλασιμότητας των ανακυκλωμένων πλαστικών, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) υπ' αρ. 282/2008 της Επιτροπής και το πρότυπο ΕΛΟΤ EN 15343, όπως αυτό θα καθορισθεί με την απόφαση της παρ. 4 του άρθρου 19, επιβάλλεται πρόστιμο ύψους ένα τοις εκατό (1 %) επί του συνολικού κύκλου εργασιών της τελευταίας χρήσης της επιχείρησης με βάση τον κύκλο εργασιών της τελευταίας υποβληθείσας δήλωσης φορολογίας εισοδήματος.

6. Στους παραγωγούς που δεν συμμορφώνονται με τις υποχρεώσεις των παρ. 1 και 3 του άρθρου 7, επιβάλλεται πρόστιμο ύψους:

α) Για μη ύπαρξη σήμανσης χιλίων (1.000) ευρώ, εάν διαθέτουν μέχρι και διακόσια (200) τεμάχια. Σε περίπτωση που διαθέτουν άνω των διακοσίων (200) τεμαχίων, το πρόστιμο προσαυξάνεται κατά πέντε (5) ευρώ το τεμάχιο.

β) Για ελλιπή σήμανση χιλίων (1.000) ευρώ, εάν διαθέτουν μέχρι και διακόσια (200) τεμάχια. Σε περίπτωση που διαθέτουν άνω των διακοσίων (200) τεμαχίων, το πρόστιμο προσαυξάνεται κατά πέντε (5) ευρώ το τεμάχιο.

γ) Για παραπλανητική σήμανση ύψους πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ, εάν διαθέτουν μέχρι και πεντακόσια (500) τεμάχια. Σε περίπτωση που διαθέτουν άνω των πεντακοσίων (500) τεμαχίων, το πρόστιμο προσαυξάνεται κατά δέκα (10) ευρώ το τεμάχιο.

7. Στους παραγωγούς, καθώς και στους φορείς ΣΕΔ που παραβαίνουν τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τα άρθρα 8 έως και 14, επιβάλλονται οι ακόλουθες κυρώσεις:

α) σε περίπτωση παράβασης από τους παραγωγούς της υποχρέωσης συμμετοχής σε ΣΣΕΔ ή σχεδιασμού, οργάνωσης και λειτουργίας ΣΕΔ σύμφωνα με τα άρθρα 8, 9, 10, 11 και 13, επιβάλλονται οι κυρώσεις της παρ. 1 του άρθρου 20Α του ν. 2939/2001,

β) για τους φορείς ΣΣΕΔ οι οποίοι δεν έχουν επιτύχει τους στόχους της παρ. 2 του άρθρου 11 επιβάλλονται οι κυρώσεις της παρ. 7 του άρθρου 20Α του ν. 2939/2001,

γ) για τους φορείς ΑΣΕΔ ή ΣΣΕΔ, οι οποίοι δεν συμμορφώνονται με τις υποχρεώσεις της παρ. 3 του άρθρου 8, της παρ. 3 του άρθρου 9, της παρ. 5 του άρθρου 10, καθώς και της παρ. 5 του άρθρου 11, όπως εξειδικεύονται με τις αποφάσεις που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότηση του παρόντος, επιβάλλονται οι κυρώσεις της παρ. 5 του άρθρου 20Α του ν. 2939/2001.

8. Στους παραγωγούς καθώς και στους φορείς ΣΕΔ που παραβαίνουν τις απαιτήσεις που απορρέουν από την παρ. 1 του άρθρου 8, την παρ. 2 του άρθρου 9, την παρ. 2 του άρθρου 10, την παρ. 3 του άρθρου 11 και την παρ. 3 του άρθρου 13, επιβάλλονται οι κυρώσεις που προβλέπονται για παράβαση των άρθρων 4α, 4β, 4γ και 7 του ν. 2939/2001 στα άρθρα 20 και 20Α του νόμου αυτού.

9. Όποιος παρεμποδίζει ή με οποιονδήποτε τρόπο αποφεύγει τη διενέργεια ελέγχων από τον Ε.Ο.ΑΝ. ή από οποιοδήποτε άλλο αρμόδιο όργανο ελέγχου σύμφωνα με το άρθρο 17, καθώς και όποιος αρνείται την παροχή στοιχείων ή πληροφοριών κατά τη διενέργεια αυτών των ελέγχων ή παρέχει ψευδείς πληροφορίες ή στοιχεία τιμωρείται με πρόστιμο από χίλια (1.000) έως τριάντα χιλιάδες (30.000) ευρώ. Για την επιμέτρηση της κύρωσης λαμβάνονται υπόψη ιδίως η σοβαρότητα της παράβασης, η συμμόρφωση ή μη στις υποδείξεις των αρμόδιων οργάνων μετά από τη διαπίστωση

της παράβασης, παρόμοιες παραβάσεις στο παρελθόν και ο βαθμός υπαιτιότητας, το όφελος που έχει αποκομίσει ο παραβάτης από την παράβαση και τα οικονομικά του μεγέθη.

10. Σε περίπτωση υποτροπής για τις ως άνω παραβάσεις εντός τριετίας, τα ποσά των ανωτέρω επιβαλλόμενων προστίμων διπλασιάζονται. Σε περίπτωση επανειλημμένης υποτροπής εντός του ίδιου χρονικού διαστήματος τα ποσά των προστίμων τριπλασιάζονται.

11. Οι κυρώσεις επιβάλλονται από το διοικητικό συμβούλιο του Ε.Ο.ΑΝ., ύστερα από κλήση του καθ' ου να εκθέσει τις απόψεις του, μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε (15) ημερολογιακών ημερών. Κατόπιν της βεβαίωσης της παράβασης από τον Ε.Ο.ΑΝ., η σχετική έκθεση κοινοποιείται στον ελεγχόμενο μαζί με την κλήση του σε ακρόαση. Ειδικά για την επιβολή των κυρώσεων που προβλέπονται στην παρ. 2, δύναται να χορηγηθεί στον παραβάτη εύλογη προθεσμία για συμμόρφωση. Στην περίπτωση αυτή οι ενέργειες συμμόρφωσης εκ μέρους του παραβάτη, συνεκτιμώνται από τον Ε.Ο.ΑΝ., ο οποίος δύναται να επιβάλει μειωμένο πρόστιμο κατά είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) στον παραβάτη εφόσον αυτός συμμορφώθηκε αποδεδειγμένα. Η συμμόρφωση διαπιστώνεται με την απόφαση επιβολής κύρωσης. Για την επιμέτρηση των κυρώσεων των παρ. 7, 8 και 9 εφαρμόζεται η απόφαση του διοικητικού συμβουλίου του Ε.Ο.ΑΝ. της παρ. 13 του άρθρου 20Α του ν. 2939/2001.

12. Τα πρόστιμα που επιβάλλονται κατ' εφαρμογή των ανωτέρω παραγράφων βεβαιώνονται από τον Ε.Ο.ΑΝ., εισπράττονται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κ.Ε.Δ.Ε. και αποδίδονται στον Ε.Ο.ΑΝ., σύμφωνα με την περ. ζ' της παρ. 8 του άρθρου 24 του ν. 2939/2001, σε ειδικό λογαριασμό, προκειμένου να διατεθούν για έργα και δράσεις που αποσκοπούν στη μείωση του αντίκτυπου των πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης του παραρτήματος Ι στο περιβάλλον.

13. Οι κυρώσεις που προβλέπονται στις παρ. 1 και 2, επιβάλλονται ανεξάρτητα από τις αστικές, ποινικές και διοικητικές κυρώσεις που προβλέπονται στα άρθρα 28, 29 και 30 του ν. 1650/1986 (Α' 160), στο άρθρο 13Α του ν. 2251/1994, στην υπ' αρ. 91354/24.08.2017 απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης (Β' 2983) και σε άλλες διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας.

Άρθρο 19 **Εξουσιοδοτικές διατάξεις**

1. Σε εφαρμογή του άρθρου 12 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904, με κοινή απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης και Επενδύσεων και Περιβάλλοντος και Ενέργειας καθορίζονται οι προδιαγραφές για το τι πρέπει να θεωρείται πλαστικό προϊόν μίας χρήσης.

2. Σε περιπτώσεις ανωτέρας βίας που επηρεάζουν τη λειτουργία της φορολογικής διοίκησης ή σε περιπτώσεις φυσικών καταστροφών ή άλλων αντίστοιχων, εξαιρετικών και δυσμενών συμβάντων που επηρεάζουν τους φορολογούμενους, για την εφαρμογή της περ. ζ' της παρ. 3 του άρθρου 4, δύναται να ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών διαφορετική προθεσμία για την υποβολή της δήλωσης απόδοσης εισφοράς προστασίας του περιβάλλοντος ή να χορηγείται παράταση της προθεσμίας για την υποβολή της δήλωσης αυτής, καθώς και διαφορετική προθεσμία καταβολής της εισφοράς.

3. α) Για την εφαρμογή της παρ. 3 του άρθρου 4, με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Ανάπτυξης και Επενδύσεων και Περιβάλλοντος και Ενέργειας, η οποία εκδίδεται μετά από εισήγηση του Ε.Ο.ΑΝ., καθορίζονται: α) ο τρόπος διάθεσης των εσόδων από την εισφορά προστασίας του περιβάλλοντος και η εξειδίκευση των δράσεων που θα χρηματοδοτηθούν από τα έσοδα που θα

προκύψουν από την εισφορά καθώς και β) θέματα σχετικά με τη σήμανση των προϊόντων. Με όμοια απόφαση, μετά από αιτιολογημένη εισήγηση του Ε.Ο.ΑΝ., είναι δυνατόν να αναπροσαρμόζεται το ύψος της εισφοράς της παρ. 3 του άρθρου 4, ανάλογα με την επιτευχθείσα μείωση της κατανάλωσης των πλαστικών προϊόντων του Μέρους Α' του Παραρτήματος Ι.

β) Με απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.) καθορίζονται ο τύπος και το περιεχόμενο της δήλωσης απόδοσης της παρούσας εισφοράς καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια για την επιβολή, είσπραξη και απόδοσή της.

4. Για τους σκοπούς της παρ. 2 του άρθρου 6, με κοινή απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης και Επενδύσεων και Περιβάλλοντος και Ενέργειας, κατόπιν εισήγησης του Ε.Ο.ΑΝ., καθορίζονται οι προδιαγραφές του συστήματος διασφάλισης της ποιότητας των διεργασιών ανακύκλωσης και ιχνηλασιμότητας των ανακυκλωμένων πλαστικών, σύμφωνα με τον Κανονισμό (ΕΚ) υπ' αρ. 282/2008 και το πρότυπο ΕΛΟΤ EN 15343.

5. Για την εφαρμογή της παρ. 3 του άρθρου 7 και της παρ. 3 του άρθρου 6, με κοινή απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης και Επενδύσεων και Περιβάλλοντος και Ενέργειας, η οποία εκδίδεται κατόπιν εισήγησης του Ε.Ο.ΑΝ. και κατόπιν γνωμοδότησης της Επιτροπής Εμπειρογνομόνων Περιβαλλοντικών Ισχυρισμών σε Πλαστικά του άρθρου 5 της υπό στοιχεία Ζ3-1531/17.4.2012 κοινής απόφασης των Υπουργών Εσωτερικών, Οικονομικών, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης (Β' 1306), για τα ζητήματα σήμανσης των προϊόντων, εξειδικεύεται ο ορισμός των εναλλακτικών προϊόντων και καθορίζονται οι προδιαγραφές των σημάνσεων ή σημάτων, προκειμένου να είναι δυνατή η αναγνώριση από τους καταναλωτές της δυνατότητας επαναχρησιμοποίησης, ανακύκλωσης ή λιπασματοποίησης των εν λόγω προϊόντων, καθώς και οι προδιαγραφές για τη σήμανση των φιαλών από ανακυκλωμένο πλαστικό βάσει του προτύπου ΕΛΟΤ EN ISO:14021 ή άλλων ισοδύναμων προτύπων ή προδιαγραφών.

6. Για την εφαρμογή του άρθρου 10, με κοινή απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης και Επενδύσεων και Περιβάλλοντος και Ενέργειας, η οποία εκδίδεται κατόπιν εισήγησης του Ε.Ο.ΑΝ. το αργότερο έως την 3^η Ιανουαρίου 2022, εξειδικεύονται οι ελάχιστες προδιαγραφές των συστημάτων συλλογής, μεταφοράς και επεξεργασίας των αποβλήτων για τα προϊόντα του τμήματος ΙΙΙ του Μέρους Ε' του Παραρτήματος Ι που απορρίπτονται στα δημόσια συστήματα συλλογής, καθώς και των απαιτούμενων ειδικών υποδομών, οι εμπλεκόμενοι φορείς στα ανωτέρω συστήματα, καθώς και τα στοιχεία και τα ποσοτικά δεδομένα που πρέπει να συλλέγονται από τους φορείς ΣΣΕΔ αναφορικά με τη λειτουργία των ανωτέρω συστημάτων.

7. Για την εφαρμογή του άρθρου 11, με κοινή απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, η οποία εκδίδεται κατόπιν εισήγησης του Ε.Ο.ΑΝ., το αργότερο έως την 3^η Ιανουαρίου 2022, α) εξειδικεύονται οι ελάχιστες προδιαγραφές των συστημάτων χωριστής συλλογής, μεταφοράς και επεξεργασίας των αποβλήτων αλιευτικών εργαλείων που περιέχουν πλαστική ύλη και έχουν παραδοθεί σε κατάλληλες λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής σύμφωνα με την Οδηγία (ΕΕ) 2019/883 ή σε άλλα ισοδύναμα συστήματα συλλογής που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω Οδηγίας, οι εμπλεκόμενοι φορείς στα ανωτέρω συστήματα, τα στοιχεία και τα ποσοτικά δεδομένα που πρέπει να συλλέγονται από τους φορείς ΣΣΕΔ αναφορικά με τη λειτουργία των ανωτέρω συστημάτων, β) καθορίζονται η εφαρμογή και η εξειδίκευση του συστήματος παροχής

οικονομικών κινήτρων στους αλιείς για την επιστροφή των αποβλήτων αλιευτικών εργαλείων από πλαστική ύλη και γ) δύναται να μεταβάλλεται το ελάχιστο ετήσιο ποσοστό συλλογής αποβλήτων αλιευτικών εργαλείων της παρ. 2 του άρθρου 11.

8. Για την εφαρμογή του άρθρου 13, με κοινή απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης και Επενδύσεων και Περιβάλλοντος και Ενέργειας, η οποία εκδίδεται, κατόπιν εισήγησης του Ε.Ο.ΑΝ., το αργότερο έως την 3^η Ιουλίου 2021, εξειδικεύονται οι αρμοδιότητες και οι υποχρεώσεις όλων των εμπλεκόμενων μερών και καθορίζονται: α) το πεδίο εφαρμογής του συστήματος επιστροφής εγγύησης για την κάλυψη τυχόν επιπλέον υλικών συσκευασίας όπως γυάλινες ή μεταλλικές φιάλες ποτών, β) οι ελάχιστες προδιαγραφές συλλογής, μεταφοράς, αποθήκευσης και επεξεργασίας των αποβλήτων από πλαστικά μίας χρήσης που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος, γ) το εγγυοδοτικό αντίτιμο, καθώς και λοιπά κόστη ανάπτυξης, λειτουργίας και διαχείρισης του συστήματος, δ) ειδικοί στόχοι επαναχρησιμοποίησης των επιστρεφόμενων φιαλών, ε) η ειδική σήμανση των προϊόντων, στ) το σύστημα παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων για τη συγκέντρωση στοιχείων σχετικά με τη συλλογή και την επεξεργασία των αποβλήτων, ζ) οι κατηγορίες των επιχειρήσεων λιανικής πώλησης που υπόκεινται στην υποχρέωση εξυπηρέτησης των καταναλωτών ως σημεία επιστροφής ή και οι κατάλληλοι χώροι που δύναται να αποτελέσουν σημεία επιστροφής, η) οι ελάχιστες προδιαγραφές και οι μέθοδοι επιστροφής (χειρωνακτικοί ή και αυτοματοποιημένοι), θ) οι ειδικές απαιτήσεις για την κάλυψη των αναγκών σε απομακρυσμένες και νησιωτικές περιοχές και ι) κάθε αναγκαίο ειδικότερο θέμα για την εφαρμογή του παρόντος.

9. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών εξειδικεύονται οι ελάχιστες προδιαγραφές και κάθε σχετικό θέμα με τη δημιουργία των κοινόχρηστων βρυσών από τους Ο.Τ.Α. α' βαθμού και την εφαρμογή της παρ. 10 του άρθρου 4.

10. Για τους σκοπούς της παρ. 1 του άρθρου 12, με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος και Ενέργειας και Εσωτερικών, συστήνεται και συγκροτείται τριμελής επιτροπή, τα μέλη της οποίας δεν λαμβάνουν καμία αποζημίωση ή αμοιβή, για τον καθορισμό της μεθοδολογίας κατανομής των ποσών που αντιστοιχούν στα κόστη καθαρισμού απορριμμάτων προς τους Ο.Τ.Α. α' βαθμού και προς κάθε αρμόδιο για τον καθαρισμό δημόσιο φορέα, η οποία απαρτίζεται από ένα μέλος από το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας, ένα μέλος από το Υπουργείο Εσωτερικών και ένα μέλος που ορίζεται από την Κεντρική Ένωση Δήμων Ελλάδος (ΚΕΔΕ). Αρμοδιότητα της εν λόγω Επιτροπής είναι η παροχή γνώμης προς το Διοικητικό Συμβούλιο του Ε.Ο.ΑΝ. αναφορικά με τον καθορισμό της μεθοδολογίας κατανομής των ποσών που αντιστοιχούν στα κόστη καθαρισμού προς τους Ο.Τ.Α. α' βαθμού και προς κάθε αρμόδιο για τον καθαρισμό δημόσιο φορέα, ώστε ο Ε.Ο.ΑΝ. να προβεί στην κατανομή με την απόφαση της περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 12.

Άρθρο 20 **Έναρξη ισχύος**

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις του.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΜΕΡΟΣ Α΄

Πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που καλύπτονται από το άρθρο 4 για τη μείωση της κατανάλωσης

- 1) Κυπελλάκια για ποτά, συμπεριλαμβανομένων των καλυμμάτων και των καπακιών τους.
- 2) Περιέκτες τροφίμων, δηλαδή δοχεία όπως κουτιά, με ή χωρίς κάλυμμα, εντός των οποίων τοποθετούνται τρόφιμα τα οποία:
 - α) προορίζονται για άμεση κατανάλωση είτε επιτόπου είτε εκτός του καταστήματος,
 - β) συνήθως καταναλώνονται από το δοχείο, και
 - γ) είναι έτοιμα για κατανάλωση χωρίς περαιτέρω προετοιμασία, ιδίως μαγείρεμα, βράσιμο ή ζέσταμα,
 συμπεριλαμβανομένων των περιεκτών που χρησιμοποιούνται για γεύματα ταχυφαγείων ή άλλα γεύματα έτοιμα προς άμεση κατανάλωση, εκτός από περιέκτες ποτών, πιάτα, πακέτα και περιτυλίγματα που περιέχουν τρόφιμα.

ΜΕΡΟΣ Β΄

Πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που καλύπτονται από το άρθρο 5 σχετικά με περιορισμούς διάθεσης στην αγορά

- 1) Μπατονέτες, εκτός εάν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της υπό στοιχεία ΔΥ8δ/ΓΠ.οικ.130644/30.09.2009 κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Ανάπτυξης και Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης (Οδηγία 90/385/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 20ής Ιουνίου 1990, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα ενεργά εμφυτεύσιμα ιατρικά βοηθήματα - L 189) (Β΄ 2197) ή της υπό στοιχεία ΔΥ8δ/Γ.Π.οικ.130648/30.09.2009 κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Ανάπτυξης και Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης (Οδηγία 93/42/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 1993 περί των ιατροτεχνολογικών προϊόντων – L 169) (Β΄ 2198).
- 2) Μαχαιροπίρουνα (πιρούνια, μαχαίρια, κουτάλια, ξυλάκια φαγητού).
- 3) Πιάτα.
- 4) Καλαμάκια, εκτός εάν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της υπό στοιχεία ΔΥ8δ/ΓΠ.οικ.130644/30.09.2009 κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Ανάπτυξης και Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης (Οδηγία 90/385/ΕΟΚ) (Β΄ 2197) ή της υπό στοιχεία ΔΥ8δ/Γ.Π.οικ.130648/30.09.2009 κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Ανάπτυξης και Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης (Οδηγία 93/42/ΕΟΚ) (Β΄ 2198).
- 5) Αναδευτήρες ποτών.
- 6) Πλαστικά στηρίγματα μπαλονιών, εκτός από μπαλόνια για βιομηχανικές ή άλλες επαγγελματικές χρήσεις και εφαρμογές που δεν διανέμονται στους καταναλωτές, συμπεριλαμβανομένων μηχανισμών για τέτοια στηρίγματα.
- 7) Περιέκτες τροφίμων κατασκευασμένοι από διογκωμένο πολυστυρένιο, δηλαδή δοχεία όπως κουτιά, με ή χωρίς κάλυμμα, εντός των οποίων τοποθετούνται τρόφιμα τα οποία:
 - α) προορίζονται για άμεση κατανάλωση είτε επιτόπου είτε εκτός του καταστήματος,
 - β) συνήθως καταναλώνονται από το δοχείο, και
 - γ) είναι έτοιμα για κατανάλωση χωρίς περαιτέρω προετοιμασία, ιδίως μαγείρεμα, βράσιμο ή ζέσταμα,

συμπεριλαμβανομένων των περιεκτών που χρησιμοποιούνται για γεύματα ταχυφαγείων ή άλλα γεύματα έτοιμα προς άμεση κατανάλωση, εκτός από περιέκτες ποτών, πιάτα, πακέτα και περιτυλίγματα που περιέχουν τρόφιμα.

- 8) Περιέκτες ποτών από διογκωμένο πολυστυρένιο και τα καπάκια και καλύμματά τους.
- 9) Κυπελλάκια για ποτά από διογκωμένο πολυστυρένιο και τα καπάκια και καλύμματά τους.

ΜΕΡΟΣ Γ΄

Πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που καλύπτονται από την παρ. 1 του άρθρου 6 για τις απαιτήσεις για τα προϊόντα

Περιέκτες ποτών με χωρητικότητα έως και τριών (3) λίτρων, δηλαδή δοχεία που χρησιμοποιούνται για υγρά, όπως φιάλες ποτών, συμπεριλαμβανομένων των καπακιών και των καλυμμάτων τους, καθώς και σύνθετες συσκευασίες ποτών, συμπεριλαμβανομένων των καπακιών και των καλυμμάτων τους, αλλά όχι:

- α) γυάλινοι ή μεταλλικοί περιέκτες ποτών που έχουν πλαστικά καπάκια και καλύμματα,
- β) περιέκτες ποτών που προορίζονται και χρησιμοποιούνται για τρόφιμα σε υγρή μορφή για ειδικούς ιατρικούς σκοπούς, όπως ορίζεται στο στοιχείο ζ) του άρθρου 2 του Κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 609/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 2013, για τα τρόφιμα τα οποία προορίζονται για βρέφη και μικρά παιδιά και για τα τρόφιμα που προορίζονται για ειδικούς ιατρικούς σκοπούς, και ως υποκατάστατα του συνόλου του διαιτολογίου για τον έλεγχο του σωματικού βάρους και για την κατάργηση της Οδηγίας 92/52/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των Οδηγιών της Επιτροπής 96/8/ΕΚ, 1999/21/ΕΚ, 2006/125/ΕΚ και 2006/141/ΕΚ, της Οδηγίας 2009/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και των Κανονισμών της Επιτροπής (ΕΚ) αριθ. 41/2009 και (ΕΚ) αριθ. 953/2009 (L 181).

ΜΕΡΟΣ Δ΄

Πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που καλύπτονται από τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 7 για τις απαιτήσεις σήμανσης

- 1) Σερβιέτες υγιεινής, ταμπόν και εφαρμογές ταμπόν.
- 2) Υγρά μαντηλάκια, δηλαδή προδιαβρεγμένα μαντηλάκια προσωπικής υγιεινής και οικιακής χρήσης.
- 3) Προϊόντα καπνού με φίλτρο και φίλτρα που κυκλοφορούν στο εμπόριο για χρήση σε συνδυασμό με προϊόντα καπνού.
- 4) Κυπελλάκια για ποτά.

ΜΕΡΟΣ Ε΄

Ι. Πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που καλύπτονται από το άρθρο 8 για τη διευρυμένη ευθύνη του παραγωγού για τις συσκευασίες

- 1) Περιέκτες τροφίμων, δηλαδή δοχεία όπως κουτιά, με ή χωρίς κάλυμμα, εντός των οποίων τοποθετούνται τρόφιμα τα οποία:
 - α) προορίζονται για άμεση κατανάλωση είτε επιτόπου είτε εκτός του καταστήματος,
 - β) συνήθως καταναλώνονται από το δοχείο, και

γ) είναι έτοιμα για κατανάλωση χωρίς περαιτέρω προετοιμασία, ιδίως μαγείρεμα, βράσιμο ή ζέσταμα,

συμπεριλαμβανομένων των περιεκτών που χρησιμοποιούνται για γεύματα ταχυφαγείων ή άλλα γεύματα έτοιμα προς άμεση κατανάλωση, εκτός από περιέκτες ποτών, πιάτα, πακέτα και περιτυλίγματα που περιέχουν τρόφιμα.

- 2) Πακέτα και περιτυλίγματα από εύκαμπτο υλικό που περιέχουν τρόφιμα τα οποία προορίζονται για άμεση κατανάλωση από το πακέτο ή από το περιτύλιγμα χωρίς καμία περαιτέρω προετοιμασία.
- 3) Περιέκτες ποτών με χωρητικότητα έως και τριών (3) λίτρων, δηλαδή δοχεία που χρησιμοποιούνται για υγρά, όπως φιάλες ποτών, συμπεριλαμβανομένων των καπακιών και των καλυμμάτων τους, καθώς και σύνθετες συσκευασίες ποτών, συμπεριλαμβανομένων των καπακιών και των καλυμμάτων τους, αλλά όχι γυάλινοι ή μεταλλικοί περιέκτες ποτών που έχουν καπάκια και καλύμματα από πλαστικό.
- 4) Κυπελλάκια για ποτά, συμπεριλαμβανομένων των καλυμμάτων και των καπακιών τους.
- 5) Λεπτές πλαστικές σακούλες μεταφοράς, όπως ορίζονται στην περ. 26 του άρθρου 2 του ν. 2939/2001 (άρθρο 3 σημείο 1γ της Οδηγίας 94/62/ΕΚ).

II. Πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που καλύπτονται από το άρθρο 9 για τη διευρυμένη ευθύνη του παραγωγού

- 1) Υγρά μαντηλάκια, δηλαδή προδιαβρεγμένα μαντηλάκια προσωπικής υγιεινής και οικιακής χρήσης.
- 2) Μπαλόνια, εκτός από μπαλόνια για βιομηχανικές ή άλλες επαγγελματικές χρήσεις και εφαρμογές, που δεν διανέμονται στους καταναλωτές.

III. Άλλα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που καλύπτονται από το άρθρο 10 για τη διευρυμένη ευθύνη του παραγωγού

Προϊόντα καπνού με φίλτρο και φίλτρα που κυκλοφορούν στο εμπόριο για χρήση σε συνδυασμό με προϊόντα καπνού.

ΜΕΡΟΣ ΣΤ'

Πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που καλύπτονται από το άρθρο 13 σχετικά με τη χωριστή συλλογή και από την παρ. 2 του άρθρου 6 σχετικά με τις απαιτήσεις του προϊόντος

Φιάλες ποτών με χωρητικότητα έως και τριών (3) λίτρων, συμπεριλαμβανομένων των καπακιών και των καλυμμάτων τους, αλλά όχι:

- α) γυάλινοι ή μεταλλικοί περιέκτες ποτών που έχουν καπάκια και καλύμματα από πλαστικό,
- β) φιάλες ποτών που προορίζονται και χρησιμοποιούνται για τρόφιμα σε υγρή μορφή για ειδικούς ιατρικούς σκοπούς, όπως ορίζεται στο στοιχείο ζ) του άρθρου 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 609/2013.

ΜΕΡΟΣ Ζ΄**Πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που καλύπτονται από το άρθρο 14 σχετικά με την αύξηση της ευαισθητοποίησης**

1) Περιέκτες τροφίμων, δηλαδή δοχεία όπως κουτιά, με ή χωρίς κάλυμμα, εντός των οποίων τοποθετούνται τρόφιμα τα οποία:

α) προορίζονται για άμεση κατανάλωση είτε επιτόπου είτε εκτός του καταστήματος,

β) συνήθως καταναλώνονται από το δοχείο, και

γ) είναι έτοιμα για κατανάλωση χωρίς περαιτέρω προετοιμασία, ιδίως μαγείρεμα, βράσιμο ή ζέσταμα,

συμπεριλαμβανομένων των περιεκτών που χρησιμοποιούνται για γεύματα ταχυφαγείων ή άλλα γεύματα έτοιμα προς άμεση κατανάλωση, εκτός από περιέκτες ποτών, πιάτα, πακέτα και περιτυλίγματα που περιέχουν τρόφιμα.

2) Πακέτα και περιτυλίγματα από εύκαμπτο υλικό που περιέχουν τρόφιμα, τα οποία προορίζονται για άμεση κατανάλωση από το πακέτο ή από το περιτύλιγμα χωρίς καμία περαιτέρω προετοιμασία.

3) Περιέκτες ποτών με χωρητικότητα έως και τριών (3) λίτρων, δηλαδή δοχεία που χρησιμοποιούνται για υγρά, όπως φιάλες ποτών, συμπεριλαμβανομένων των καπακιών και των καλυμμάτων τους, καθώς και σύνθετες συσκευασίες ποτών, συμπεριλαμβανομένων των καπακιών και των καλυμμάτων τους, αλλά όχι γυάλινοι ή μεταλλικοί περιέκτες ποτών που έχουν καπάκια και καλύμματα από πλαστικό.

4) Κυπελλάκια για ποτά και τα καπάκια και καλύμματά τους.

5) Προϊόντα καπνού με φίλτρο και φίλτρα που κυκλοφορούν στο εμπόριο για χρήση σε συνδυασμό με προϊόντα καπνού.

6) Υγρά μαντηλάκια, δηλαδή προδιαβρεγμένα μαντηλάκια προσωπικής υγιεινής και οικιακής χρήσης.

7) Μπαλόνια, εκτός από μπαλόνια για βιομηχανικές ή άλλες επαγγελματικές χρήσεις και εφαρμογές, που δεν διανέμονται στους καταναλωτές.

8) Λεπτές πλαστικές σακούλες μεταφοράς, όπως ορίζονται στην περ. 26 του άρθρου 2 του ν. 2939/2001 (άρθρο 3 σημείο 1γ) της Οδηγίας 94/62/ΕΚ.

9) Σερβιέτες υγιεινής και ταμπόν και εφαρμογείς ταμπόν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II**ΜΕΡΟΣ Α΄****Προϊόντα μίας χρήσης που καλύπτονται από την παρ. 3 του άρθρου 7 για τη σήμανση**

1) Περιέκτες τροφίμων, δηλαδή δοχεία όπως κουτιά, με ή χωρίς κάλυμμα, εντός των οποίων τοποθετούνται τρόφιμα τα οποία:

α) προορίζονται για άμεση κατανάλωση είτε επιτόπου είτε εκτός του καταστήματος,

β) συνήθως καταναλώνονται από το δοχείο, και

γ) είναι έτοιμα για κατανάλωση χωρίς περαιτέρω προετοιμασία, όπως μαγείρεμα, βράσιμο ή ζέσταμα,

συμπεριλαμβανομένων των περιεκτών που χρησιμοποιούνται για γεύματα ταχυφαγείων ή άλλα γεύματα έτοιμα προς άμεση κατανάλωση, εκτός από περιέκτες ποτών, πιάτα, πακέτα και περιτυλίγματα που περιέχουν τρόφιμα.

- 2) Πακέτα και περιτυλίγματα από εύκαμπτο υλικό που περιέχουν τρόφιμα τα οποία προορίζονται για άμεση κατανάλωση από το πακέτο ή από το περιτύλιγμα χωρίς καμία περαιτέρω προετοιμασία.
- 3) Περιέκτες ποτών με χωρητικότητα έως και τριών (3) λίτρων, δηλαδή δοχεία που χρησιμοποιούνται για υγρά όπως φιάλες ποτών συμπεριλαμβανομένων των καπακιών και των καλυμμάτων τους, καθώς και σύνθετες συσκευασίες ποτών συμπεριλαμβανομένων των καπακιών και των καλυμμάτων τους.
- 4) Κυπελλάκια για ποτά και τα καπάκια και καλύμματά τους.
- 5) Μπαλόνια, εκτός από μπαλόνια για βιομηχανικές ή άλλες επαγγελματικές χρήσεις και εφαρμογές, που δεν διανέμονται στους καταναλωτές.

ΜΕΡΟΣ Β΄

Εναλλακτικά προϊόντα μίας χρήσης που καλύπτονται από την παρ. 3 του άρθρου 7 για τη σήμανση

- 1) Μπατονέτες, εκτός εάν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της υπό στοιχεία ΔΥ8δ/ΓΠ.οικ. 130644/30.09.2009 κοινής απόφασης (Β΄ 2197) ή της υπό στοιχεία ΔΥ8δ/Γ.Π.οικ.130648/30.09.2009 κοινής απόφασης (Β΄ 2198).
- 2) Μαχαιροπίρουνα (πιρούνια, μαχαίρια, κουτάλια, ξυλάκια φαγητού).
- 3) Πιάτα.
- 4) Καλαμάκια, εκτός εάν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της υπό στοιχεία ΔΥ8δ/ΓΠ.οικ. 130644/30.09.2009 κοινής απόφασης (Β΄ 2197) ή της υπό στοιχεία ΔΥ8δ/Γ.Π.οικ.130648/30.09.2009 κοινής απόφασης (Β΄ 2198).
- 5) Αναδευτήρες ποτών.

Αθήνα, 2 Οκτωβρίου 2020

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

Χρ. Σταϊκούρας

Σπ.-Αδ. Γεωργιάδης

Μ. Χρυσοχοϊδης

ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΥΓΕΙΑΣ

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ
ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Ν. Κεραμέως

Β. Κικίλιας

Κων. Χατζηδάκης

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΝΗΣΙΩΤΙΚΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Κων. Τσιάρας

Π. Θεοδωρικάκος

Ι. Πλακιωτάκης

ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ
ΤΡΟΦΙΜΩΝ

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Μ. Βορίδης

Κ. Πιερρακάκης
Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΠΑΡΑ ΤΩ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΩ

Θ. Σκυλακάκης

Στ. Πέτσας

ΑΝΑΛΥΣΗ ΣΥΝΕΠΕΙΩΝ ΡΥΘΜΙΣΗΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ

«Ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904 σχετικά με τη μείωση των επιπτώσεων ορισμένων πλαστικών προϊόντων στο περιβάλλον»

Επισπεύδον Υπουργείο

Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας

Στοιχεία επικοινωνίας: Κατερίνα Σκουρή, Νομική Σύμβουλος Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας, τηλ: 2131513840, e-mail: kskouri@gmail.com

Επιλέξατε από τον παρακάτω κατάλογο τον τομέα ή τους τομείς νομοθέτησης στους οποίους αφορούν οι βασικές διατάξεις της αξιολογούμενης ρύθμισης:

ΤΟΜΕΙΣ ΝΟΜΟΘΕΤΗΣΗΣ	(X)
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ - ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ¹	☐
ΕΘΝΙΚΗ ΑΜΥΝΑ – ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ²	☐
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ / ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ / ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ³	☐
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ⁴	☐
ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ – ΔΗΜΟΣΙΑ ΤΑΞΗ – ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ⁵	☐
ΑΝΑΠΤΥΞΗ – ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ⁶	☒

¹ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Παιδείας & Θρησκευμάτων και Υπουργείου Πολιτισμού & Αθλητισμού.

² Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και Υπουργείου Εξωτερικών.

³ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Οικονομικών.

⁴ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων και Υπουργείου Υγείας.

⁵ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εσωτερικών, Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης, Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη και Υπουργείου Δικαιοσύνης.

⁶ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Ανάπτυξης & Επενδύσεων, Υπουργείου Περιβάλλοντος & Ενέργειας, Υπουργείου Υποδομών & Μεταφορών, Υπουργείου Ναυτιλίας & Νησιωτικής Πολιτικής, Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων και Υπουργείου Τουρισμού.

Α. Αιτιολογική έκθεση

Η «ταυτότητα» της αξιολογούμενης ρύθμισης	
1.	Ποιο ζήτημα αντιμετωπίζει η αξιολογούμενη ρύθμιση; Με την αξιολογούμενη ρύθμιση επιδιώκεται η εναρμόνιση του εθνικού δικαίου με την οδηγία (ΕΕ) 2019/904 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 5ης Ιουνίου 2019 σχετικά με τη μείωση των επιπτώσεων ορισμένων πλαστικών προϊόντων στο περιβάλλον (L 155). Στόχος της εν λόγω οδηγίας και κατ' επέκταση του προτεινόμενου νομοσχεδίου είναι η πρόληψη και η μείωση του αντικτύπου ορισμένων πλαστικών προϊόντων στο περιβάλλον, ιδίως στο υδάτινο περιβάλλον, και στην ανθρώπινη υγεία, καθώς και η προώθηση της μετάβασης σε κυκλική οικονομία με καινοτόμα και βιώσιμα επιχειρηματικά μοντέλα, προϊόντα και υλικά.
2.	Γιατί αποτελεί πρόβλημα; Σύμφωνα με ευρωπαϊκές και εθνικές μελέτες (Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ΕΛ.ΚΕ.Θ.Ε.), το 80-85 % των θαλάσσιων απορριμμάτων που συναντώνται στις παραλίες αποτελούν πλαστικά, το 50 % δε του συνόλου των πλαστικών αντιστοιχεί σε πλαστικά αντικείμενα μίας χρήσης ενώ το 27 % σε είδη αλιείας. Τα είδη αυτά, δεν βιοαποδομούνται και αποτελούν ένα ιδιαίτερα κρίσιμο πρόβλημα καθώς ενέχουν σοβαρό κίνδυνο για τα θαλάσσια οικοσυστήματα, τη βιοποικιλότητα και την ανθρώπινη υγεία και βλάπτουν δραστηριότητες όπως ο τουρισμός, η αλιεία και η ναυτιλία.
3.	Ποιους φορείς ή πληθυσμιακές ομάδες αφορά; Η αξιολογούμενη ρύθμιση αφορά άμεσα τους παραγωγούς και εισαγωγείς των πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του νομοσχεδίου, τους παραγωγούς αλιευτικών εργαλείων, τα πρόσωπα που εκτελούν εργασίες ανακύκλωσης πλαστικής ύλης, καθώς και τις επιχειρήσεις μαζικής εστίασης, λιανικού εμπορίου τροφίμων και ποτών, τις επιχειρήσεις ή τους μεμονωμένους ιδιώτες που εκμεταλλεύονται αυτόματους πωλητές τροφίμων ή ροφημάτων κάθε κατηγορίας και τις επιχειρήσεις τροφοδοσίας (catering) με απευθείας διάθεση τροφίμων και ποτών στον καταναλωτή. Επίσης, άμεσα επηρεάζονται και οι καταναλωτές των προϊόντων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του νομοσχεδίου.

Η αναγκαιότητα της αξιολογούμενης ρύθμισης							
4.	Το εν λόγω ζήτημα έχει αντιμετωπιστεί με νομοθετική ρύθμιση στο παρελθόν; ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☒ Εάν ΝΑΙ, ποιο είναι το ισχύον νομικό πλαίσιο που ρυθμίζει το ζήτημα;						
5.	Γιατί δεν είναι δυνατό να αντιμετωπιστεί στο πλαίσιο της υφιστάμενης νομοθεσίας <table border="1"> <tbody> <tr> <td>i) με αλλαγή προεδρικού διατάγματος, υπουργικής απόφασης ή άλλης κανονιστικής πράξης;</td> <td>Η ρύθμιση, δεδομένου ότι αποτελεί ενσωμάτωση οδηγίας της Ε.Ε., επιβάλλεται από το ενωσιακό δίκαιο. Επιπλέον δεν θα μπορούσε να αντιμετωπιστεί με τροποποίηση της υφιστάμενης νομοθεσίας καθώς αποτελεί ένα καθόλα νέο πλαίσιο που δεν ρυθμιζόταν έως τώρα από το εθνικό δίκαιο.</td> </tr> <tr> <td>ii) με αλλαγή διοικητικής πρακτικής συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας νέας ερμηνευτικής προσέγγισης της υφιστάμενης νομοθεσίας;</td> <td>-</td> </tr> <tr> <td>iii) με διάθεση περισσότερων ανθρώπινων και υλικών πόρων;</td> <td>-</td> </tr> </tbody> </table>	i) με αλλαγή προεδρικού διατάγματος, υπουργικής απόφασης ή άλλης κανονιστικής πράξης;	Η ρύθμιση, δεδομένου ότι αποτελεί ενσωμάτωση οδηγίας της Ε.Ε., επιβάλλεται από το ενωσιακό δίκαιο. Επιπλέον δεν θα μπορούσε να αντιμετωπιστεί με τροποποίηση της υφιστάμενης νομοθεσίας καθώς αποτελεί ένα καθόλα νέο πλαίσιο που δεν ρυθμιζόταν έως τώρα από το εθνικό δίκαιο.	ii) με αλλαγή διοικητικής πρακτικής συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας νέας ερμηνευτικής προσέγγισης της υφιστάμενης νομοθεσίας;	-	iii) με διάθεση περισσότερων ανθρώπινων και υλικών πόρων;	-
i) με αλλαγή προεδρικού διατάγματος, υπουργικής απόφασης ή άλλης κανονιστικής πράξης;	Η ρύθμιση, δεδομένου ότι αποτελεί ενσωμάτωση οδηγίας της Ε.Ε., επιβάλλεται από το ενωσιακό δίκαιο. Επιπλέον δεν θα μπορούσε να αντιμετωπιστεί με τροποποίηση της υφιστάμενης νομοθεσίας καθώς αποτελεί ένα καθόλα νέο πλαίσιο που δεν ρυθμιζόταν έως τώρα από το εθνικό δίκαιο.						
ii) με αλλαγή διοικητικής πρακτικής συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας νέας ερμηνευτικής προσέγγισης της υφιστάμενης νομοθεσίας;	-						
iii) με διάθεση περισσότερων ανθρώπινων και υλικών πόρων;	-						

Συναφείς πρακτικές			
6.	Έχετε λάβει υπόψη συναφείς πρακτικές; ΝΑΙ ☒ ΟΧΙ ☐ Εάν ΝΑΙ, αναφέρατε συγκεκριμένα: <table border="1"> <tbody> <tr> <td>i) σε άλλη/ες χώρα/ες της Ε.Ε. ή του ΟΟΣΑ;</td> <td>Η αξιολογούμενη ρύθμιση λαμβάνει υπόψη μέτρα και στόχους που έχουν ληφθεί από άλλα κράτη μέλη της Ε.Ε. τόσο στο πλαίσιο ενσωμάτωσης της οδηγίας (ΕΕ) 2019/904, όσο και στο πλαίσιο της εθνικής τους πολιτικής. Ενδεικτικά αναφέρεται ο νόμος L105/2020 του Γαλλικού</td> </tr> </tbody> </table>	i) σε άλλη/ες χώρα/ες της Ε.Ε. ή του ΟΟΣΑ;	Η αξιολογούμενη ρύθμιση λαμβάνει υπόψη μέτρα και στόχους που έχουν ληφθεί από άλλα κράτη μέλη της Ε.Ε. τόσο στο πλαίσιο ενσωμάτωσης της οδηγίας (ΕΕ) 2019/904, όσο και στο πλαίσιο της εθνικής τους πολιτικής. Ενδεικτικά αναφέρεται ο νόμος L105/2020 του Γαλλικού
i) σε άλλη/ες χώρα/ες της Ε.Ε. ή του ΟΟΣΑ;	Η αξιολογούμενη ρύθμιση λαμβάνει υπόψη μέτρα και στόχους που έχουν ληφθεί από άλλα κράτη μέλη της Ε.Ε. τόσο στο πλαίσιο ενσωμάτωσης της οδηγίας (ΕΕ) 2019/904, όσο και στο πλαίσιο της εθνικής τους πολιτικής. Ενδεικτικά αναφέρεται ο νόμος L105/2020 του Γαλλικού		

	κράτους (εξεδόθη τον Φεβρουάριο του 2020) και ο Σλοβάκικος νόμος 302/2019 στους οποίους περιλαμβάνονται συγκεκριμένα μέτρα για την κάλυψη των απαιτήσεων και των στόχων της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904.
ii) σε όργανα της Ε.Ε.:	
iii) σε διεθνείς οργανισμούς:	

Στόχοι αξιολογούμενης ρύθμισης					
7.	Σημειώστε ποιοι από τους στόχους βιώσιμης ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών επιδιώκονται με την αξιολογούμενη ρύθμιση ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☒ ☐ ☒ ☐ ☐ ☐ 				
8.	Ποιοι είναι οι στόχοι της αξιολογούμενης ρύθμισης; <table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 30%;">i) βραχυπρόθεσμοι:</td><td> - Απαγόρευση διάθεσης στην αγορά ορισμένων πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης. - Μείωση της κατανάλωσης ορισμένων πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης. - Επανασχεδιασμός προϊόντων με χρήση ανακυκλωμένων υλικών. - Αύξηση χωριστής συλλογής των πλαστικών φιαλών και θέσπιση εθνικού μέτρου επιστροφής εγγύησης. - Δημιουργία συστημάτων διευρυμένης ευθύνης παραγωγού (ΔΕΠ) για νέες ομάδες προϊόντων. - Σήμανση προϊόντων και ευαισθητοποίηση των καταναλωτών. </td></tr> <tr> <td>ii) μακροπρόθεσμοι:</td><td> Η πρόληψη και η μείωση του αντικτύπου ορισμένων πλαστικών προϊόντων στο περιβάλλον, ιδίως στο υδάτινο περιβάλλον, και στην ανθρώπινη υγεία, καθώς και η </td></tr> </table>	i) βραχυπρόθεσμοι:	- Απαγόρευση διάθεσης στην αγορά ορισμένων πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης. - Μείωση της κατανάλωσης ορισμένων πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης. - Επανασχεδιασμός προϊόντων με χρήση ανακυκλωμένων υλικών. - Αύξηση χωριστής συλλογής των πλαστικών φιαλών και θέσπιση εθνικού μέτρου επιστροφής εγγύησης. - Δημιουργία συστημάτων διευρυμένης ευθύνης παραγωγού (ΔΕΠ) για νέες ομάδες προϊόντων. - Σήμανση προϊόντων και ευαισθητοποίηση των καταναλωτών.	ii) μακροπρόθεσμοι:	Η πρόληψη και η μείωση του αντικτύπου ορισμένων πλαστικών προϊόντων στο περιβάλλον, ιδίως στο υδάτινο περιβάλλον, και στην ανθρώπινη υγεία, καθώς και η
i) βραχυπρόθεσμοι:	- Απαγόρευση διάθεσης στην αγορά ορισμένων πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης. - Μείωση της κατανάλωσης ορισμένων πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης. - Επανασχεδιασμός προϊόντων με χρήση ανακυκλωμένων υλικών. - Αύξηση χωριστής συλλογής των πλαστικών φιαλών και θέσπιση εθνικού μέτρου επιστροφής εγγύησης. - Δημιουργία συστημάτων διευρυμένης ευθύνης παραγωγού (ΔΕΠ) για νέες ομάδες προϊόντων. - Σήμανση προϊόντων και ευαισθητοποίηση των καταναλωτών.				
ii) μακροπρόθεσμοι:	Η πρόληψη και η μείωση του αντικτύπου ορισμένων πλαστικών προϊόντων στο περιβάλλον, ιδίως στο υδάτινο περιβάλλον, και στην ανθρώπινη υγεία, καθώς και η				

	προώθηση της μετάβασης σε κυκλική οικονομία με καινοτόμα και βιώσιμα επιχειρηματικά μοντέλα, προϊόντα και υλικά.
--	--

9.	Ειδικότεροι στόχοι ανάλογα με τον τομέα νομοθέτησης ⁷
----	--

➤ Εκπαίδευση - Πολιτισμός:

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
A. ΑΝΩΤΑΤΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ							
Ποσοστό αποφοίτων γ'βαθμιας εκπαίδευσης που βρίσκουν εργασία στον τομέα των σπουδών τους εντός 6 μηνών από την έναρξη αναζήτησης							
Αριθμός πιστοποιημένων Πανεπιστημιακών σχολών (ISO κλπ)							
Αριθμός συμμετοχών σε προγράμματα Έρευνας, Τεχνολογίας & Καινοτομίας (διεθνή & εθνικά), ανά Πανεπιστημιακή Σχολή							
Αριθμός έργων/μελετών που έχουν ανατεθεί από τον ιδιωτικό τομέα, ανά Πανεπιστημιακή / Τεχνολογική Σχολή							
Δαπάνη ανά φοιτητή τριτοβάθμιας εκπαίδευσης ανά ΑΕΙ							
Ποσοστό ενηλίκων (στο σύνολο του ενεργού πληθυσμού) που συμμετέχουν σε προγράμματα δια βίου εκπαίδευσης							
B. ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗΣ / Α'ΘΜΙΑ / Β'ΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ							
Ποσοστό αναλφάβητων/σύνολο πληθυσμού							
Αριθμός ατόμων που εγκαταλείπουν το σχολείο πριν την ολοκλήρωση της β' βάθμιας και α' βάθμιας εκπαίδευσης / έτος							
Αριθμός δια-πολιτισμικών σχολείων ανά Περιφέρεια (ποσοστό μαθητών στο σύνολο των μαθητών) που φοιτούν σε διαπολιτισμικά σχολεία							
Ποσοστό αλλοδαπών μαθητών στο σύνολο (των μαθητών) – Κατανομή ανά περιφέρεια							
Αριθμός ολοήμερων / απογευματινών σχολείων και αριθμός μαθητών που φοιτούν σε αυτά							
Μέσος όρος καθηγητών / σύνολο μαθητών							
Μέσος όρος Η/Υ / σύνολο μαθητών							
Αριθμός μαθητών που επωφελούνται από προγράμματα ενισχυτικής εκπαίδευσης / έτος							
Δαπάνη ανά μαθητή ανά βαθμίδα (Α'θμια, Β'θμια) εκπαίδευσης							

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Πραγματοποιηθείσες ανασκαφές, κατά είδος και αποτελέσματα, και αριθμός ευρημάτων							
Χρηματοδοτήσεις ανασκαφών, κατά φορέα, και ποσά που διατέθηκαν							
Πιστώσεις για ανασκαφές, που διατέθηκαν σε Εφορείες Αρχαιοτήτων							
Χρήση αρχαιολογικών χώρων, μνημείων, παραδοσιακών και ιστορικών οικισμών							
Πραγματοποιηθείσες ομαλοποιήσεις και καταβληθείσες αποζημιώσεις, για ακίνητα αρχαιολογικού ενδιαφέροντος							

⁷ Για την ενδεικτική παράθεση δεικτών αξιοποιήθηκαν οι βάσεις δεδομένων του ΟΟΣΑ (<https://data.oecd.org/Greece.htm>) και της ΕΛΣΤΑΤ (<http://www.statistics.gr/>).

Δαπάνες έργων που έχουν εκτελεσθεί σε μνημεία και αρχαιολογικούς χώρους, και δαπάνες έργων που βρίσκονται σε εξέλιξη							
Δαπάνες έργων που έχουν εκτελεσθεί σε μουσεία και λοιπά κτίρια και δαπάνες έργων που βρίσκονται σε εξέλιξη							
Αριθμός βιβλιοθηκών κατανομακή μορφή και είδος βιβλιοθήκης, ανάλογα με το θέμα, κατά γεωγραφικό διαμέρισμα							

➤ Εθνική άμυνα - Εξωτερική πολιτική:

Λόγω της ιδιόζουσας φύσης των τομέων αυτών πολιτικής, επαφίεται στην κρίση του επισπεύδοντος υπουργείου, ανάλογα με το συγκεκριμένο αντικείμενο κάθε ρύθμισης, το εάν θα ενσωματώνονται δείκτες στην Ανάλυση.

➤ Οικονομική / Δημοσιονομική / Φορολογική πολιτική:

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Ακαθάριστο εγχώριο προϊόν σε αγοραίες τιμές (δισ.)							
Ρυθμός μεταβολής ΑΕΠ σε σταθερές τιμές							
Ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών (% ΑΕΠ)							
Ισοζύγιο γενικής κυβέρνησης (χωρίς τις τράπεζες, % ΑΕΠ)							
Χρέος γενικής κυβέρνησης (κατά Μάαστριχτ, % ΑΕΠ)							
Πρωτογενές πλεόνασμα (ως % ΑΕΠ)							
Εναρμονισμένες Δραστης Τιμών Κατανάλωτη							

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Φορολογικά έσοδα ως ποσοστό του ΑΕΠ							
Αναλογία άμεσης και έμμεσης φορολογίας							
Ποσά που εισπράττονται μέχρι σήμερα από τον φόρο ή τους φόρους στους οποίους αφορούν οι διατάξεις του νομοσχεδίου.							
Ποσά που εισπράχθηκαν από φορολογικούς ελέγχους							
Ποσοστό πράξεων διοικητικού προσδιορισμού φόρου ή επιβολής προστίμων που ακυρώθηκαν εν μέρει ή εν όλω από τα δικαστήρια							

➤ Κοινωνική πολιτική:

ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Ποσοστό ανεργίας							
Ποσοστό μακροχρόνια ανέργων							
Ποσοστό ανεργίας νέων							
Ποσοστό ανεργίας γυναικών							
Ποσοστό ανεργίας ανά γεωγραφική περιφέρεια							
Ποσοστό ανεργίας βάσει μορφωτικού επιπέδου							
Δείκτης απασχόλησης / Δείκτης ωρών εργασίας / Δείκτης αμοιβών (ανά βασικό τομέα της οικονομίας π.χ. μεταποίηση, κατασκευές κ.λπ.)							
Μερική απασχόληση ως ποσοστό της συνολικής απασχόλησης (στο σύνολο του πληθυσμού και ειδικότερα για νέους)							
Ποσοστό απασχολούμενων με σύμβαση ορισμένου χρόνου (στο σύνολο του πληθυσμού και ειδικότερα για νέους)							

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Πραγματικό ύψος συντάξεων ανά ασφαλιστική ομάδα (μισθωτοί του ιδιωτικού τομέα, δημόσιοι υπάλληλοι, επαγγελματίες και έμποροι, αγρότες) και ανά έτη συνολικής ασφάλισης και αντίστοιχες δαπάνες							
Υψος ασφαλιστικών εισφορών ανά ασφαλιστική ομάδα (μισθωτοί του ιδιωτικού τομέα, δημόσιοι υπάλληλοι, επαγγελματίες και έμποροι, αγρότες) και αντίστοιχα έσοδα του ΕΦΚΑ							
Ηλικία (πραγματική) συνταξιοδότησης ανά πληθυσμιακή ομάδα και έτη συνολικής ασφάλισης							
Μέσος χρόνος απονομής σύνταξης							
Ποσοστό συνταξιοδοτικής δαπάνης επί του ΑΕΠ							
Ποσοστό προσφύγων σχετικά με την απονομή σύνταξης που γίνονται εν μέρει ή εν όλω δικαιούμενοι							
ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Αριθμός επιχειρησιακών, κλαδικών και ομοιοεπαγγελματικών συμβάσεων (και ε.γ.σ.ε. εάν συνήφθη το συγκεκριμένο έτος) και αριθμός/ποσοστό εργαζομένων που καλύπτονται από αυτές.							
Αριθμός/ποσοστό σ.σ.ε. που συνήφθησαν χωρίς προσφυγή σε διαμεσολάβηση							
Αριθμός/ποσοστό σ.σ.ε. που συνήφθησαν χωρίς προσφυγή σε διαιτησία							
Μέσος χρόνος ολοκλήρωσης διαδικασίας μεσολάβησης							
Μέσος χρόνος ολοκλήρωσης διαδικασίας διαιτησίας							
Μέση διάρκεια σ.σ.ε. (προβλεπόμενη στα σχετικά κείμενα αλλά και πραγματική με την έννοια της παράτασης μετά τη συμβατική τους λήξη)							
Ώρες εργασίας ανά ημέρα, εβδομάδα και ανά κλάδο οικονομίας							
Αριθμός αμειβόμενων υπερωριών (που δηλώθηκαν) ανά εργαζόμενο και κλάδο οικονομίας							
Αριθμός ατυχημάτων ανά κλάδο οικονομίας και αριθμός/ποσοστό ατυχημάτων που προκάλεσαν θάνατο ή αναπηρία							

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Ποσοστό πληθυσμού σε καθεστώς φτώχειας, σε κίνδυνο φτώχειας ή σε κοινωνικό αποκλεισμό							

ΥΓΕΙΑ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Αριθμός εσωτερικών / εξωτερικών ασθενών ανά έτος							
Ποσοστά παιδικής θνησιμότητας							
Συνολικές δαπάνες υγείας κατά κεφαλή							
Δαπάνες φαρμάκων κατά κεφαλή							
Αριθμός ιατρών ανά 1000 κατοίκους							
Αριθμός νοσοκομειακών κλινών ανά 1000 κατοίκους							
Μέση διάρκεια επείγουσας νοσηλείας							
Ειδικές νοσηλευτικές υπηρεσίες: εσωτερικοί ασθενείς (απόλυτος αριθμός και ανά διαθέσιμο κρεβάτι), μέση παραμονή, περίθαλψη εξωτερικών ασθενών (εξωτερικά ιατρεία και επείγοντα περιστατικά)							
Αριθμός ασθενών που περιμένουν για Χ μήνες να εξυπηρετηθούν (για μη επείγουσα νοσηλεία, ή για μονομερή περίθαλψη ή για την πρώτη εξέταση)							
Αριθμός νοσηλειών ανά 1000 κατοίκους							
Αριθμός κλινών ανά νοσηλευτική υπηρεσία							

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΗ-ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Αιτήματα ασύλου – Ποσοστό αποδοχής – Μέσος χρόνος έκδοσης αποφάσεων							
Μεταναστευτικές ροές ανά πύλη εισόδου/χώρα προέλευσης/ ηλικιακή ομάδα/ φύλο							

Αριθμός απελάσεων ανά χώρα προέλευσης των απελαυομένων/αιτία απέλασης							
Μονάδες φιλοξενίας μεταναστών (σχέση δυναμικότητας και πραγματικού αριθμού φιλοξενουμένων)							
Περιστατικά και είδος παραβατικότητας ανά μονάδα φιλοξενίας							

Προφανώς, στο πεδίο αυτό θα υπάρχουν και στοιχεία που αφορούν τους αλλοδαπούς που προέρχονται από άλλους δείκτες (απασχόληση, εκπαίδευση, παραβατικότητα κ.λπ.)

➤ Δημόσια Διοίκηση – Δημόσια τάξη – Δικαιοσύνη:

ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Αριθμός δημοσίων υπαλλήλων							
Αριθμός/ποσοστό α) μονίμων/ίδιων β) ιδιόχ και γ) μετακλητών υπαλλήλων							
Αναλογία υπαλλήλων ανά τμήμα, διεύθυνση, γενική διεύθυνση							
Ποσοστό υπαλλήλων με πρόσβαση στο INTERNET							
Αριθμός υπηρεσιών με εσωτερική δικτύωση (intranet)							
Αναλογία Η/Υ ανά θέση εργασίας							
Αριθμός ιστοσελίδων δημοσίων υπηρεσιών και φορέων/ σύνολο δημοσίων υπηρεσιών και φορέων							
Αριθμός κέντρων πληροφόρησης πολιτών, σε κεντρικό, περιφερειακό, νομαρχιακό και τοπικό επίπεδο καθώς και σε επίπεδο νομικών προσώπων, οργανισμών κλπ							
Αριθμός ατόμων που εξυπηρετούνται από τις δημόσιες υπηρεσίες ανά έτος και ανά υπηρεσία							
Κόστος προσωπικού (δαπάνες μισθοδοσίας και πρόσθετες δαπάνες ως ποσοστό επί της συνολικής δαπάνης ανά υπουργείο)							
Κόστος διαχείρισης θεμάτων προσωπικού: δαπάνες μονάδων προσωπικού ως ποσοστό της συνολικής δαπάνης ανά υπουργείο							

ΔΗΜΟΣΙΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Διαπραχθέντα αδικήματα, δράστες αδικημάτων και αναλογία ανά 100.000 κατοίκους							
Αδικήματα Ποινικού Κώδικα κατά κατηγορίες και κατά γεωγραφική περιοχή							
Διαπραχθέντα αδικήματα και θεωρούμενοι ως δράστες αυτών κατά εθνικότητα, φύλο και τάξεις ηλικιών							
Ετήσια στατιστική απεικόνιση των αδικημάτων και αξιόποινων συμπεριφορών που προκαλούν το κοινό αίσθημα (ανθρωποκτονίες, ληστείες, κλοπές – διαρρήξεις)							
Αδικήματα που αφορούν στην παράνομη είσοδο και παραμονή στη χώρα							
Συχνότητα εγκλημάτων ανά τύπο εγκλήματος							
Ποσοστό εγκληματικών περιπτώσεων που εξιχνιάστηκαν στο σύνολο των εγκλημάτων							
Σύνολο εργαζομένων στη δημόσια ασφάλεια							
Αριθμός κατοίκων ανά αστυνομικό, ανά αστυνομικό τμήμα και ανά περιοχή αστυνόμευσης							
Αναλογία αστυνομικών ανά 1000 κατοίκους – αναλογία κατοίκων ανά αστυνομικό τμήμα και περιοχή αστυνόμευσης							
Κατά κεφαλή καθαρές δαπάνες για αστυνομικές υπηρεσίες							
Κατανομή πόρων για την αντιμετώπιση της παραβατικής συμπεριφοράς ανά τομείς (π.χ. εγκλήματα βίας, οικονομικά εγκλήματα, ναρκωτικά, τροχαία, κλοπές, τρομοκρατία)							

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Αριθμός εισερχόμενων αστικών, εργατικών και εμπορικών διαφορών							
Αριθμός εισερχόμενων διοικητικών περιπτώσεων							
Συνολικός χρόνος που απαιτείται για την επίλυση αστικών, εμπορικών, εργατικών, διοικητικών και άλλων υποθέσεων							
Μέσος χρόνος έκδοσης δικαστικών αποφάσεων (Ειρηνοδικεία, Πρωτοδικεία, Εφετεία, Άρειος Πάγος/Συμβούλιο Επικρατείας)							
Μέσος όρος των υποθέσεων ανά δικαστή (ποινικά, πολιτικά και διοικητικά δικαστήρια)							

Ποσοστό δικαστικών αποφάσεων που ακυρώνονται μετά από έφεση ή αναίρεση							
Αριθμός υποθέσεων που επιλύονται με το σύστημα του εξωδικαστικού συμβιβασμού							
Αξιοποίηση εναλλακτικών μεθόδων επίλυσης διαφορών, πχ. διαμεσολάβηση							
Στήριξη των ατόμων που χρήζουν προστασίας αλλά δεν διαθέτουν πόρους (νομική προστασία)							
Κόστος προσφυγής στη δικαιοσύνη							
Ποσοστό ηλεκτρονικής υποβολής δικογράφων							
Ποσοστό διεκπεραιούμενων κατ' έτος υποθέσεων έναντι εκκρεμών (σε ετήσια και συνολική βάση εκκρεμοτήτων)							
Ποσοστό ποινικών υποθέσεων, σε ετήσια βάση, για τις οποίες επιβλήθηκαν ποινές μετατρέψιμες σε χρέη							
Μέσο κόστος σωφρονιστικού συστήματος ανά κρατούμενο							
Αναλογία προσωπικού φύλαξης (φυλάκων) ανά κρατούμενο							

➤ Ανάπτυξη – Επενδυτική δραστηριότητα:

ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΗ/ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Δείκτης παγκόσμιας ανταγωνιστικότητας							
Επενδύσεις ως % ΑΕΠ							
Άμεσες ξένες επενδύσεις ως % ΑΕΠ							
Αριθμός επιχειρήσεων που ανοίγουν ανά κλάδο και περιφέρεια και αντίστοιχος αριθμός απασχολούμενων σε αυτές							
Αριθμός επιχειρήσεων που κλείνουν ανά κλάδο και περιφέρεια και αντίστοιχος αριθμός απασχολούμενων σε αυτές							
Διοικητικό κόστος σύστασης επιχειρήσεων							
Μέσος χρόνος σύστασης επιχειρήσεων							

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ – ΕΝΕΡΓΕΙΑ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Μονάδες - Ετήσιες εκπομπές αερίων ατμοσφαιρικής ρύπανσης κατά κεφαλή							
Ποσοστό του πληθυσμού που εξυπηρετείται από βιολογικούς καθαρισμούς							
Ποσοστό των ακτών που κρίνονται κατάλληλες για κολύμβηση σε σχέση με το σύνολο των δυνάμενων να χρησιμοποιηθούν ακτών							
Αριθμός ελέγχων καταλληλότητας δικτύου ύδρευσης κατ' έτος							
Ποσοστό οικιακών απορριμμάτων προς ανακύκλωση	2013 Ανακύκλωση 15,8%	2014 Ανακύκλωση 15,4%	2015 Ανακύκλωση 15,8%	2016 Ανακύκλωση 17,2%	2017 Ανακύκλωση 18,9%		
Ποσοστό διατιθέμενων απορριμμάτων σε ταφή	83,6%	84,1%	83,8%	82,8%	80%		
Ποσοστό δασικών εκτάσεων που καταστράφηκαν από πυρκαγιά / σύνολο δασικών εκτάσεων							
Ποσοστό αναδασωθείσων (με φυσικό ή τεχνητό τρόπο) εκτάσεων / σύνολο κατεστραμμένων δασών από πυρκαγιές							
Ποσοστό προστατευόμενων περιοχών σε σχέση με την συνολική έκταση της χώρας							
Ποσοστό του προϋπολογισμού που διατίθεται για θέματα προστασίας περιβάλλοντος							
Κατανάλωση ενέργειας κατά κεφαλή							
Κατανάλωση ενέργειας ανά μορφή ενέργειας							
Κατανάλωση ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας κατά κεφαλή							
Ποσοστά μείωσης εκπομπών αερίων θερμοκηπίου ανά τριετία							

ΆΛΛΟΙ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΙ ΔΕΙΚΤΕΣ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Παραγωγή/Κατανάλωση πλαστικών συσκευασιών (φιάλες, σακούλες κτλ.)			2016 2.033.782 τόνοι	2017 2.539.370 τόνοι	2018 2.904.904 τόνοι		Μείωση κατανάλωσης για 2 είδη συσκευασιών

• Κατανάλωση δύο πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης (κύπελλα για ποτά και περιέκτες τροφίμων)						Δεν υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία	Μείωση κατά 30% για το έτος 2024 και 60% το έτος 2026
• Χωριστή συλλογή των πλαστικών φιαλών							77% έως το 2025 και 90% έως το 2030
Ανακύκλωση πλαστικών αποβλήτων συσκευασίας	2013 Ανακύκλωση 32.3%	2014 Ανακύκλωση 32.8%	2015 Ανακύκλωση 36.8%	2016 Ανακύκλωση 38.2%	2017 Ανακύκλωση 41.4%		
Ανακύκλωση των αλιευτικών εργαλείων						Δεν υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία	40% το 2025
Μείωση θαλάσσιων απορριμμάτων 1. Ποσότητα και σύνθεση απορριμμάτων που εκβράζονται και αποτίθενται στις ακτές. 2. Ποσότητα και σύνθεση των απορριμμάτων στο θαλάσσιο βυθό 3. Ποσότητα των επιπλεόντων μικροπλαστικών στην επιφάνεια της θάλασσας 4. Ποσότητες και σύσταση των απορριμμάτων που εισέρχονται διά της κατάποσης στα θαλάσσια ζώα						Δεν υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία	Σταδιακή μείωση
Αύξηση περιεχομένου ανακυκλωμένης πρώτης ύλης σε προϊόντα						Δεν υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία	25% το 2025 και 35% το 2030

Ψηφιακή διακυβέρνηση	
10.	Σε περίπτωση που προβλέπεται η χρήση πληροφοριακού συστήματος, ποια θα είναι η συμβολή αυτού στην επίτευξη των στόχων της αξιολογούμενης ρύθμισης: ΑΜΕΣΗ ☐ ή/και ΕΜΜΕΣΗ ☐
	i) Εάν είναι άμεση, εξηγήστε:
	ii) Εάν είναι έμμεση, εξηγήστε:
11.	Το προβλεπόμενο πληροφοριακό σύστημα είναι συμβατό με την εκάστοτε ψηφιακή στρατηγική της χώρας (Βίβλος Ψηφιακού Μετασχηματισμού); ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐
	Εξηγήστε:
12.	Διασφαλίζεται η διαλειτουργικότητα του εν λόγω πληροφοριακού συστήματος με άλλα υφιστάμενα συστήματα; ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐

	Αναφέρατε ποια είναι αυτά τα συστήματα:	
13.	Έχει προηγηθεί μελέτη βιωσιμότητας του προβλεπόμενου πληροφοριακού συστήματος;	ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐
	Εξηγήστε:	

Κατ' άρθρο ανάλυση αξιολογούμενης ρύθμισης		
14.	Σύνοψη στόχων κάθε άρθρου	
	<i>Άρθρο</i>	<i>Στόχος</i>
	1	Στο άρθρο αυτό προβλέπεται ότι το προτεινόμενο νομοσχέδιο εκδίδεται στο πλαίσιο ενσωμάτωσης στην εθνική έννομη τάξη της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904 και προσδιορίζεται ο σκοπός της λήψης μέτρων από τον νομοθέτη, ήτοι η πρόληψη και μείωση του αντίκτυπου ορισμένων πλαστικών προϊόντων στο περιβάλλον, ιδίως στο υδάτινο περιβάλλον και την ανθρώπινη υγεία, καθώς και η μετάβαση στην κυκλική οικονομία με καινοτόμα και βιώσιμα επιχειρηματικά μοντέλα, προϊόντα και υλικά, στο πλαίσιο της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς.
	2	Στο άρθρο 2 προσδιορίζονται το πεδίο εφαρμογής, καθώς και η σχέση ειδικότητας των προτεινόμενων διατάξεων με τους ν. 2939/2001 (Α' 179) και 4042/2012 (Α' 24).
	3	Στο προτεινόμενο άρθρο 3 περιλαμβάνονται οι ορισμοί της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904, καθώς και επιπλέον αμιγώς εθνικοί ορισμοί, για λόγους σαφήνειας της διατύπωσης των προτεινόμενων ρυθμίσεων και διευκόλυνσης του εφαρμοστή του νόμου.
	4	Με τις προτεινόμενες διατάξεις λαμβάνονται τα κατάλληλα μέτρα για την επίτευξη του στόχου της παρ. 1 του άρθρου 4 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904, ήτοι της φιλόδοξης, σταθερής, μετρήσιμης και ποσοτικής μείωσης της κατανάλωσης των πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης που απαριθμούνται στο μέρος Α' του παραρτήματος Ι από το έτος 2026 σε σύγκριση με

το έτος 2022. Η μεθοδολογία για τον υπολογισμό και την επαλήθευση της φιλόδοξης και σταθερής μείωσης της κατανάλωσης των ανωτέρω πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης, καθορίζεται με εκτελεστική πράξη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 2 του άρθρου 4 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904.

Ειδικότερα, με την παρ. 2 ως πρώτο εθνικό μέτρο για την επίτευξη του στόχου της παρ. 1, τίθενται περαιτέρω ποσοτικοί στόχοι μείωσης της κατανάλωσης των πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης του μέρους Α' του παραρτήματος Ι. Για τον υπολογισμό και την επαλήθευση των εν λόγω στόχων, όπως και για τον βασικό στόχο, ακολουθείται η μεθοδολογία που θεσπίζεται με εκτελεστική πράξη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 2 του άρθρου 4 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904.

Με την παρ. 3 ρυθμίζεται η επιβολή εισφοράς προστασίας του περιβάλλοντος για όλα τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης του μέρους Α' του παραρτήματος Ι, που διατίθενται ως συσκευασία των τροφίμων και των ποτών κατά την πώλησή τους από επιχειρήσεις μαζικής εστίασης και επιχειρήσεις λιανικού εμπορίου που πωλούν τρόφιμα και ποτά, για τον σκοπό της μείωσης της κατανάλωσης αυτών, σύμφωνα με την παρ. 1. Το ποσό της εισφοράς ορίζεται στα τέσσερα (4) λεπτά του ευρώ, πλέον Φ.Π.Α. Η υποχρέωση καταβολής της εισφοράς εκκινεί από την 1η Ιανουαρίου του 2022 και επιβάλλεται στους καταναλωτές ανά τεμάχιο προϊόντος. Τα πλαστικά καλύμματα και τα καπάκια λογίζονται ως διακριτά προϊόντα ακόμη και αν διατίθενται ενιαίως. Με τις περ. γ' και δ' καθορίζονται οι υποχρεώσεις των επιχειρήσεων μαζικής εστίασης και λιανικού εμπορίου και των παραγωγών των εν λόγω προϊόντων σχετικά με τη σήμανση που πρέπει να φέρουν τα προϊόντα που υπόκεινται στην εισφορά. Ο καθορισμός των προδιαγραφών της σήμανσης λαμβάνει χώρα με την απόφαση της παρ. 3 του άρθρου 19. Περαιτέρω στην περ. ε' ορίζεται ο σκοπός της διάθεσης των εσόδων από την εισφορά, ήτοι η χρηματοδότηση δράσεων προστασίας του περιβάλλοντος που εξειδικεύονται με την απόφαση της περ. α' της παρ. 3 του άρθρου 19. Από τις ανωτέρω δράσεις εξαιρούνται ρητά αυτές που αφορούν στις δράσεις καθαρισμού από τα απορρίμματα των προϊόντων των άρθρων 8, 9 και 10, το πλήρες κόστος των οποίων αναλαμβάνουν οι παραγωγοί των εν λόγω προϊόντων, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στις ανωτέρω ρυθμίσεις. Επιπλέον, στην περ. στ' ορίζεται ότι για την απόδοση της εισφοράς υποβάλλεται δήλωση απόδοσης εισφοράς προστασίας του περιβάλλοντος από τις υπόχρεες επιχειρήσεις

στις αρμόδιες φορολογικές αρχές κάθε τρίμηνο, έως την τελευταία ημέρα του μήνα που ακολουθεί την περίοδο στην οποία αφορά. Σε περίπτωση μη απόδοσης της εισφοράς, η παράβαση βεβαιώνεται, στη Δ.Ο.Υ. κατοικίας του υπόχρεου, από τη Φορολογική Διοίκηση και εισπράττεται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων (ΚΕΔΕ, ν.δ. 356/1974, Α'90)).

Ακολουθως, με την παρ. 4 θεσπίζεται υποχρέωση για τις επιχειρήσεις μαζικής εστίασης, εξαιρουμένων των επιχειρήσεων παρασκευής ή και προσφοράς τροφίμων και ποτών σε κινητούς ή προσωρινούς χώρους, να διαθέτουν στα σημεία πώλησης προς τον καταναλωτή ανά πάσα στιγμή κατ'ελάχιστον τριάντα (30) τεμάχια για κάθε είδος επαναχρησιμοποιήσιμων εναλλακτικών προϊόντων των πλαστικών μίας χρήσης του μέρους Α' του παραρτήματος Ι. Περαιτέρω στην ίδια παράγραφο, προβλέπεται υποχρέωση των ως άνω επιχειρήσεων, αφενός να προωθούν τα επαναχρησιμοποιήσιμα προϊόντα των πλαστικών μίας χρήσης του μέρους Α' του παραρτήματος Ι με σχετική αναγραφή της διάθεσης αυτών στα καταστήματά τους και της ωφελιμότητας της χρήσης τους για το περιβάλλον και αφετέρου να ενημερώνουν τον καταναλωτή για τη διαθεσιμότητα επαναχρησιμοποιήσιμων λύσεων, κατά τη διανομή των προϊόντων.

Με τις ρυθμίσεις της παρ. 5 θεσπίζονται υποχρεώσεις για τις επιχειρήσεις λιανικού εμπορίου και μαζικής εστίασης κατά την πώληση μη συσκευασμένων τροφίμων και ποτών να εξυπηρετούν τον καταναλωτή σε δικό του επαναχρησιμοποιήσιμο σκεύος εφόσον το ζητήσει, υπό την προϋπόθεση το σκεύος να μην είναι προδήλως ακάθαρτο ή ακατάλληλο κατά την κοινή πείρα προς τη συγκεκριμένη χρήση, να διαθέτουν σε χαμηλότερη τιμή τα μη συσκευασμένα τρόφιμα και ποτά, όταν πωλούνται σε επαναχρησιμοποιήσιμο προϊόν του καταναλωτή, και να ενημερώνουν τον καταναλωτή για την τιμή πώλησης των τροφίμων και ποτών που διατίθενται σε επαναχρησιμοποιούμενο προϊόν του καταναλωτή. Ανάλογες υποχρεώσεις προβλέπονται και για τις επιχειρήσεις ή τους μεμονωμένους ιδιώτες που εκμεταλλεύονται αυτόματους πωλητές τροφίμων ή ροφημάτων κάθε κατηγορίας.

Επιπλέον, με τις ρυθμίσεις της παρ. 6 θεσπίζεται απαγόρευση χρήσης των προϊόντων μίας χρήσης του μέρους Α' του παραρτήματος Ι για τις επιχειρήσεις τροφοδοσίας (catering) με απευθείας διάθεση τροφίμων και ποτών στον καταναλωτή, οι οποίες οφείλουν να συμμορφώνονται παράλληλα με τις απαιτήσεις της κείμενης υγειονομικής νομοθεσίας. Σε

	αντικατάσταση των ανωτέρω προϊόντων οι ως άνω επιχειρήσεις δύνανται να χρησιμοποιούν εναλλακτικά προϊόντα. Σε συμμόρφωση με τις απαιτήσεις του άρθρου 4 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904, με τις διατάξεις των παρ. 7, 8 και 9 θεσπίζεται πλαίσιο παρακολούθησης της μείωσης της κατανάλωσης των προϊόντων του μέρους Α' του παραρτήματος Ι σε εθνικό επίπεδο και υποβολής σχετικών εκθέσεων και στοιχείων προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή από το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας, καθώς και ένταξης των μέτρων για τη μείωση της κατανάλωσης στα σχέδια ή προγράμματα που αναφέρονται στο άρθρο 15. Ειδικότερα, τα εν λόγω προϊόντα παρακολουθούνται από τους φορείς των Συστημάτων Εναλλακτικής Διαχείρισης (ΣΕΔ) σύμφωνα με την περ. δ' της παρ. 3 του άρθρου 8, καθώς και από τον Ελληνικό Οργανισμό Ανακύκλωσης. Τέλος, με την παρ. 10, για τον σκοπό της μείωσης της κατανάλωσης των πλαστικών προϊόντων μιας χρήσης του μέρους ΣΤ' του παραρτήματος Ι, από την 1η Ιουλίου 2021, θεσπίζεται υποχρέωση στους Δήμους οι οποίοι διαθέτουν δίκτυο πόσιμου νερού, να διαθέτουν κοινόχρηστες βρύσες προς δωρεάν παροχή πόσιμου νερού σε αθλητικές εγκαταστάσεις και παιδικές χαρές της αρμοδιότητάς τους, παρέχοντας παράλληλα κατάλληλη σήμανση στο κοινό για την ενθάρρυνση της χρήσης επαναχρησιμοποιούμενων δοχείων νερού.
5	Με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 5, σε συμμόρφωση με τις απαιτήσεις του άρθρου 5 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904, καθιερώνεται από τις 3 Ιουλίου 2021 καθολική απαγόρευση διάθεσης στην ελληνική αγορά των πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης που απαριθμούνται στο μέρος Β' του παραρτήματος Ι, καθώς και των προϊόντων που κατασκευάζονται από οξοδιασπώμενη πλαστική ύλη. Αναφορικά με τα προϊόντα που ήδη είναι διαθέσιμα στην αγορά κατά την έναρξη ισχύος της απαγόρευσης, τίθεται προθεσμία δέκα μηνών από τον χρόνο της απαγόρευσης, ήτοι από τις 3 Ιουλίου 2021, για την εξάντληση των αποθεμάτων. Περαιτέρω, με την παρ. 2, από την 1η Φεβρουαρίου 2021, θεσπίζεται απαγόρευση στους φορείς της Γενικής Κυβέρνησης να προμηθεύονται με οιονδήποτε τρόπο τα ανωτέρω προϊόντα μίας χρήσης και αντίστοιχη υποχρέωση να περιλαμβάνουν στα εν γένει έγγραφα συμβάσεων μίσθωσης ή εκμετάλλευσης ή παροχής υπηρεσιών λειτουργίας κυλικείων, όρο περί απαγόρευσης της προμήθειας, της χρήσης και της διάθεσης των εν λόγω προϊόντων από τον ανάδοχο της σύμβασης. Διευκρινίζεται ότι η παρ. 2 του άρθρου 5 δεν καταλαμβάνει τις εκκρεμείς κατά την ημερομηνία έναρξης

	ισχύος της εν λόγω διάταξης διαδικασίες ανάθεσης των ανωτέρω συμβάσεων που διενεργούνται από τους φορείς της Γενικής Κυβέρνησης.
6	Με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 6, για τον σκοπό της μείωσης της διασποράς πλαστικών καπακιών και καλυμμάτων των περιεκτών ποτών στο περιβάλλον, ορίζεται ότι από τις 3 Ιουλίου 2024 τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης του μέρους Γ' του παραρτήματος Ι επιτρέπεται να διατίθενται στην αγορά μόνον εφόσον πληρούν συγκεκριμένες απαιτήσεις σχεδιασμού προϊόντος. Περαιτέρω, με την παρ. 2 προβλέπονται στόχοι υποχρεωτικής ελάχιστης περιεκτικότητας ανακυκλωμένης πλαστικής ύλης στις φιάλες ποτών, που εφαρμόζονται τόσο για την ελληνική αγορά συνολικά όσο και για κάθε παραγωγό μεμονωμένα. Παράλληλα, ορίζεται υποχρέωση συμμόρφωσης των παραγωγών των εν λόγω φιαλών, καθώς και των προσώπων που εκτελούν εργασίες ανακύκλωσης με σύστημα διασφάλισης ποιότητας, οι προδιαγραφές του οποίου καθορίζονται με την απόφαση της παρ. 4 του άρθρου 19, καθώς και υποχρέωση σήμανσης των προϊόντων, οι προδιαγραφές της οποίας καθορίζονται με την απόφαση της παρ. 5 του άρθρου 19.
7	Με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 7 καθιερώνεται από τις 3 Ιουλίου 2021 υποχρεωτική σήμανση, ακολουθώντας τις σχετικές προδιαγραφές που θεσπίζει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης του μέρους Δ' του παραρτήματος Ι, που διατίθενται στην αγορά, με την οποία ο καταναλωτής θα ενημερώνεται για τη διαχείριση των εν λόγω προϊόντων ως αποβλήτων, την παρουσία πλαστικών υλών σε αυτά και τις επιπτώσεις της απόρριψής τους στο περιβάλλον. Για τα προϊόντα καπνού, η ανωτέρω υποχρέωση ισχύει επιπλέον των ρυθμίσεων περί σήμανσης του ν. 4419/2016. Τέλος, για τους σκοπούς ενημέρωσης των καταναλωτών, με τις ρυθμίσεις της παρ. 3 καθιερώνεται από τις 3 Ιανουαρίου 2022, υποχρεωτική σήμανση για τα προϊόντα μίας χρήσης που απαριθμούνται στο μέρος Α' του παραρτήματος ΙΙ και τα εναλλακτικά προϊόντα μίας χρήσης που απαριθμούνται στο μέρος Β' του παραρτήματος ΙΙ, σχετικά με τη δυνατότητα κατ' ελάχιστον επαναχρησιμοποίησης, ανακύκλωσης ή λιπασματοποίησής τους (κομποστοποίησης) ή παρέχεται άλλη σχετική πληροφόρηση, σύμφωνα με ευρωπαϊκά ή ισοδύναμα πρότυπα.

8	Με τις προτεινόμενες διατάξεις καλύπτεται η απαίτηση του άρθρου 8 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904 για τη θέσπιση προγραμμάτων διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού, σύμφωνα με τα άρθρα 8 και 8α της Οδηγίας (ΕΚ) 2008/98, για όλα τα προϊόντα μίας χρήσης που απαριθμούνται στο τμήμα Ι του μέρους Ε' του παραρτήματος Ι που διατίθενται στην αγορά. Το άρθρο 8α της Οδηγίας (ΕΚ) 2008/98 δεν έχει ακόμη ενσωματωθεί στο εθνικό δίκαιο. Παρόλα αυτά ο ν. 2939/2001 αποτελεί το εθνικό θεσμικό πλαίσιο για τη διευρυμένη ευθύνη του παραγωγού. Ειδικότερα τα άρθρα 4, 4α, 4β, 4γ, 7, 8, 11, 12 και 13 του ν. 2939/2001, καλύπτουν το βασικό πλαίσιο σχεδιασμού, οργάνωσης και λειτουργίας συλλογικών και ατομικών συστημάτων εναλλακτικής διαχείρισης (ΣΕΔ) αποβλήτων συσκευασιών αποτελώντας το πρόγραμμα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού για τις συσκευασίες. Το πρόγραμμα αυτό, με τις ρυθμίσεις του άρθρου 8, σε συνδυασμό με το άρθρο 12, επεκτείνεται ως προς το πεδίο εφαρμογής του, ώστε να συμπεριλάβει προϊόντα που ενώ είναι ίδια στη φύση τους, δεν επιτελούν λειτουργία συσκευασίας (όπως πλαστικά κυπελάκια ποτών, όταν πωλούνται σε κατάσταση λιανικής). Οι παραγωγοί των προϊόντων της παρ. 1 του άρθρου 8 που αποτελούν συσκευασίες (όπως κυπελάκια ποτών που προορίζονται για πλήρωση στο σημείο πώλησης) συμμετέχουν ήδη σε Συλλογικό Σύστημα Εναλλακτικής Διαχείρισης (ΣΣΕΔ) ή λειτουργούν ατομικό ΣΕΔ. Με την προτεινόμενη διάταξη της παρ. 2, πρέπει αντίστοιχα και οι παραγωγοί των προϊόντων της παρ. 1 που δεν αποτελούν συσκευασίες να συμμετέχουν σε ένα από τα υφιστάμενα ΣΣΕΔ ή να επεκτείνουν το πεδίο εφαρμογής των Ατομικών Συστημάτων Εναλλακτικής Διαχείρισης (ΑΣΕΔ) ή να οργανώσουν νέο ΣΣΕΔ ή ΑΣΕΔ. Με τις διατάξεις της παρ. 3, στους φορείς ΣΕΔ επιβάλλονται οι υποχρεώσεις που απορρέουν τόσο από την Οδηγία (ΕΕ) 2019/904, όσο και από το άρθρο 8α της Οδηγίας (ΕΚ) 2008/98, που ισχύουν επιπλέον των υποχρεώσεων που απορρέουν από το πρόγραμμα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού του ν. 2939/2001. Επιπλέον, με την παρ. 4 προστίθενται επιπλέον κριτήρια διαμόρφωσης των χρηματικών εισφορών στις περιπτώσεις συλλογικών ΣΕΔ, ενώ με την παρ. 5 θεσπίζεται υποχρέωση συμμόρφωσης των υφιστάμενων ΣΕΔ με τις διατάξεις του παρόντος έως τις 5 Ιανουαρίου 2023.
9	Με τις διατάξεις του άρθρου 9 θεσπίζεται πρόγραμμα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού για τα προϊόντα μίας χρήσης του τμήματος ΙΙ του μέρους Ε' του παραρτήματος Ι, που

	διατίθενται στην αγορά. Στο υφιστάμενο πλαίσιο, δεν υφίσταται κάποιο συλλογικό ή ατομικό ΣΕΔ για τα προϊόντα αυτά, ούτε ειδικό πλαίσιο διαχείρισης των αποβλήτων αυτών, πλην του ισχύοντος πλαισίου για τα αστικά στερεά απόβλητα, ενώ οι παραγωγοί των εν λόγω προϊόντων λειτουργούν ΣΕΔ μόνο για τη συσκευασία των προϊόντων τους. Με τις προτεινόμενες διατάξεις καθορίζεται η εφαρμογή του θεσμικού πλαισίου του ν. 2939/2001, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι παραγωγοί των εν λόγω προϊόντων φέρουν οικονομική και οργανωτική ευθύνη για τη διαχείριση του σταδίου του κύκλου ζωής των προϊόντων τους που καθίστανται απόβλητα. Ειδικότερα, οι παραγωγοί των προϊόντων της παρ. 1 του παρόντος υποχρεούνται να οργανώσουν ΣΣΕΔ και για την οργάνωση και λειτουργία αυτού εφαρμόζονται κατ' αναλογία με τις συσκευασίες τα άρθρα 4α, 4β, 4γ και 7, εξαιρουμένων των παρ. 1 και 3 αυτού, του ν. 2939/2001. Επίσης με τις παρ. 3 και 4 καθορίζονται οι υποχρεώσεις των ΣΣΕΔ όπως απορρέουν από την Οδηγία (ΕΕ) 2019/904 και το άρθρο 8α της Οδηγίας (ΕΚ) 2008/98, καθώς και κριτήρια για τη διαμόρφωση των χρηματικών εισφορών στην περίπτωση συλλογικών συστημάτων.
10	Με τις διατάξεις του άρθρου 10 θεσπίζεται πρόγραμμα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού για τα προϊόντα μίας χρήσης του τμήματος ΙΙΙ του μέρους Ε' του παραρτήματος Ι, που διατίθενται στην αγορά. Στο υφιστάμενο πλαίσιο, δεν υφίσταται κάποιο συλλογικό ή ατομικό ΣΕΔ για τα προϊόντα αυτά, ούτε ειδικό πλαίσιο διαχείρισης των αποβλήτων αυτών, πλην αυτού που ισχύει για τα αστικά στερεά απόβλητα, ενώ οι παραγωγοί των εν λόγω προϊόντων λειτουργούν ΣΕΔ μόνο για τη συσκευασία των προϊόντων τους. Με τις προτεινόμενες διατάξεις καθορίζεται η εφαρμογή του θεσμικού πλαισίου του ν. 2939/2001, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι παραγωγοί των εν λόγω προϊόντων φέρουν οικονομική και οργανωτική ευθύνη για τη διαχείριση του σταδίου του κύκλου ζωής των προϊόντων τους που καθίστανται απόβλητα. Κατά συνέπεια, και κατ' αναλογία με τις συσκευασίες, για την οργάνωση και λειτουργία των ΣΣΕΔ του παρόντος, εφαρμόζονται τα άρθρα 4α, 4β, 4γ και 7, εξαιρουμένων των παρ. 1 και 3 αυτού, του ν. 2939/2001. Ειδικότερα, οι παραγωγοί των προϊόντων της παρ. 1 του παρόντος υποχρεούνται είτε να οργανώσουν ΣΣΕΔ είτε να αιτηθούν από υφιστάμενο φορέα ΣΣΕΔ διαφορετικών προϊόντων να αναλάβει την ανωτέρω οργανωτική ευθύνη

	ανεξάρτητα από τη μέθοδο εναλλακτικής διαχείρισης που εφαρμόζει. Επίσης με τις παρ. 3 και 4 καθορίζονται οι υποχρεώσεις των ΣΣΕΔ όπως απορρέουν από την Οδηγία (ΕΕ) 2019/904 και το άρθρο 8α της Οδηγίας (ΕΚ) 2008/98, καθώς και κριτήρια για τη διαμόρφωση των χρηματικών εισφορών.
11	Με τις διατάξεις του άρθρου 11 θεσπίζεται πρόγραμμα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού για τα αλιευτικά εργαλεία που περιέχουν πλαστική ύλη που διατίθενται στην αγορά. Με την παρ. 2 ορίζεται ένα ελάχιστο ποσοστό συλλογής αποβλήτων αλιευτικών εργαλείων που περιέχουν πλαστική ύλη με σκοπό την ανακύκλωση, το οποίο θα ισχύει από το 2025. Στο υφιστάμενο νομικό πλαίσιο δεν υφίσταται υποχρέωση των παραγωγών περί οργάνωσης και λειτουργίας ΣΕΔ για τα εν λόγω προϊόντα. Με την παρ. 3 καθορίζεται η εφαρμογή του θεσμικού πλαισίου του ν. 2939/2001, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι παραγωγοί των εν λόγω προϊόντων φέρουν οικονομική και οργανωτική ευθύνη για τη διαχείριση του σταδίου του κύκλου ζωής των προϊόντων τους που καθίστανται απόβλητα. Ειδικότερα, οι παραγωγοί των προϊόντων της παρ. 1 του παρόντος υποχρεούνται να οργανώσουν ΣΣΕΔ για την οργάνωσή του, ενώ για τη λειτουργία του εφαρμόζονται κατ' αναλογία με τις συσκευασίες τα άρθρα 4α, 4β, 4γ και 7, εξαιρουμένων των παρ. 1 και 3 αυτού, του ν. 2939/2001. Παράλληλα, ισχύει και το πλαίσιο διαχείρισης των αποβλήτων αλιευτικών σκαφών που προβλέπεται στην υπ' αρ. 8111.1/41/09 κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Οικονομίας και Οικονομικών, Ανάπτυξης, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής (Β' 412) καθώς και στην Οδηγία (ΕΕ) 2019/883, η οποία δεν έχει ακόμη ενσωματωθεί στο εθνικό δίκαιο. Επίσης με τις παρ. 4 και 5 καθορίζονται οι υποχρεώσεις των ΣΣΕΔ όπως απορρέουν από την Οδηγία (ΕΕ) 2019/904 και το άρθρο 8α της Οδηγίας (ΕΚ) 2008/98, καθώς και κριτήρια για τη διαμόρφωση των χρηματικών εισφορών.
12	Με την παρ. 1 καθορίζεται το πλαίσιο του κόστους καθαρισμού των απορριμμάτων των προϊόντων των άρθρων 8, 9 και 10. Ειδικότερα, ορίζεται το αρμόδιο όργανο για την κατάρτιση τριετών προγραμμάτων καθαρισμού και για τον καθορισμό του κόστους καθαρισμού και κάθε άλλου σχετικού θέματος, καθώς και ο τρόπος, η διαδικασία και οι προϋποθέσεις συγκέντρωσης, απόδοσης και εκταμίευσης των ποσών που αντιστοιχούν στα κόστη καθαρισμού.

	Επίσης, με τις παρ. 2 και 3 ρυθμίζονται θέματα για τους εξουσιοδοτημένους αντιπροσώπους των παραγωγών και των παραγωγών που είναι εγκατεστημένοι στην Ελλάδα και εξάγουν σε άλλο κράτος μέλος της Ένωσης. Στις παρ. 4 και 5 ορίζεται ο Ελληνικός Οργανισμός Ανακύκλωσης (Ε.Ο.ΑΝ.) ως αρμόδιος φορέας για να παρακολουθεί το σύνολο των προγραμμάτων διευρυμένης ευθύνης παραγωγού του παρόντος και των συστημάτων εναλλακτικής διαχείρισης που δύναται να συσταθούν ως απόρροια των διατάξεων του νομοσχεδίου και να διασφαλίζει τακτικό διάλογο μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών. Τέλος στην παρ. 6 ορίζεται ότι οι φορείς ΣΕΔ δύναται να συνεργάζονται με δημόσιες ή ιδιωτικές επιχειρήσεις διαχείρισης αποβλήτων, τοπικές αρχές και περιβαλλοντικές μη κυβερνητικές οργανώσεις, με σκοπό την επίτευξη των στόχων των προγραμμάτων διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού του παρόντος.
13	Με την παρ. 1 του άρθρου 13 θεσπίζονται ποσοτικοί στόχοι για τη χωριστή συλλογή για ανακύκλωση των αποβλήτων πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης που απαριθμούνται στο μέρος ΣΤ' του παραρτήματος Ι. Με τις παρ. 3 και 4 θεσπίζεται υποχρέωση των παραγωγών των προϊόντων του μέρους ΣΤ' του παραρτήματος Ι περί οργάνωσης ενιαίου συστήματος επιστροφής εγγύησης πανελλαδικής εμβέλειας, αξιοποιώντας την οργανωτική δομή ενός ΣΣΕΔ αποβλήτων συσκευασιών. Το σύστημα αυτό θα λειτουργεί συμπληρωματικά με τα υφιστάμενα συστήματα εναλλακτικής διαχείρισης αποβλήτων συσκευασιών. Επίσης, με τις παρ. 5, 6, 8 και 9 καθορίζονται οι ελάχιστες απαιτήσεις για τη λειτουργία ενός συστήματος επιστροφής εγγύησης. Με την παρ. 7 οι επιχειρήσεις λιανικής πώλησης που διαθέτουν τα προϊόντα του μέρους ΣΤ' του παραρτήματος Ι υποχρεούνται να επιτελούν τη λειτουργία σημείου επιστροφής, ενώ περαιτέρω ορίζεται ότι το σύστημα δύναται να συμπεριλάβει και άλλους χώρους επιστροφής, με τη σχετική απόφαση της παρ. 8 του άρθρου 19.
14	Για την ευαισθητοποίηση των καταναλωτών σχετικά με τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος, στην παρ. 1 προβλέπεται η οργάνωση και υλοποίηση ετήσιων προγραμμάτων ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης από τους φορείς ΣΕΔ των άρθρων 8, 9, 10 και 11. Τα εν λόγω προγράμματα θεσπίζονται με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου του Ε.Ο.ΑΝ. και η υλοποίηση αυτών παρακολουθείται από τις αρμόδιες υπηρεσίες του

	Ε.Ο.ΑΝ. Ακολουθώντας, στην παρ. 3 προβλέπονται, ενδεικτικά και όχι περιοριστικά, οι ενέργειες που περιλαμβάνουν τα εν λόγω προγράμματα. Τέλος στην παρ. 4 προβλέπεται η δυνατότητα οργάνωσης και υλοποίησης αντίστοιχου προγράμματος ευαισθητοποίησης από το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας από κοινού με τον Ε.Ο.ΑΝ., έως την έναρξη εφαρμογής των προγραμμάτων διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού του νόμου, αλλά και κατόπιν αυτής.
15	Στο άρθρο 15 ορίζεται το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας ως αρμόδια αρχή για την εφαρμογή και τον συντονισμό των μέτρων του παρόντος και την εναρμόνισή τους με τα σχέδια και προγράμματα για την προστασία και διαχείριση του θαλάσσιου περιβάλλοντος και των υδάτων, τα σχέδια διαχείρισης αποβλήτων και τα προγράμματα πρόληψης δημιουργίας αποβλήτων του ν. 4042/2012, τα σχέδια παραλαβής και διαχείρισης αποβλήτων της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/883, καθώς και την τήρηση της ενωσιακής και εθνικής νομοθεσίας περί τροφίμων.
16	Με τις ρυθμίσεις του άρθρου 16 θεσπίζεται, σε συμμόρφωση με τις διατάξεις του άρθρου 13 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904, πλαίσιο συλλογής πληροφοριών για ορισμένα πλαστικά προϊόντα μιας χρήσης που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του νόμου και υποβολής εκθέσεων ετησίως προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας, οι οποίες εκπονούνται σε συνεργασία με τον Ε.Ο.ΑΝ. και κατόπιν διαβούλευσης με τις αρμόδιες υπηρεσίες κάθε συναρμόδιου Υπουργείου.
17	Για τον σκοπό της αποτελεσματικής εφαρμογής του νόμου, στο άρθρο 17 προβλέπεται η εφαρμογή του πλαισίου διενέργειας ελέγχων από τον Ε.Ο.ΑΝ., σύμφωνα με το άρθρο 19Α του ν. 2939/2001 και προσδιορίζεται ρητά το αντικείμενο των ελέγχων. Περαιτέρω, ορίζονται ως αρμόδιες για το έλεγχο της εφαρμογής των μέτρων του παρόντος, ανάλογα με τις αρμοδιότητές τους: α) η Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων για την ορθή απόδοση της εισφοράς προστασίας του περιβάλλοντος, β) η αρμόδια ελεγκτική υπηρεσία του Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων για την εποπτεία της αγοράς για τη διαπίστωση συμμόρφωσης των καταναλωτικών προϊόντων με τις διατάξεις του παρόντος, και γ) ο Ενιαίος Φορέας Ελέγχου Τροφίμων, για τη συμμόρφωση με τη νομοθεσία για τα υλικά και αντικείμενα που προορίζονται να έρθουν σε επαφή με τρόφιμα που εντάσσονται στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος ή υποκαθιστούν τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης ως εναλλακτικά προϊόντα.

18	Στο άρθρο 18 και συγκεκριμένα στις παρ. 1 έως και 9 προβλέπονται αποτρεπτικές και αναλογικές διοικητικές κυρώσεις για παραβάσεις επιμέρους υποχρεώσεων που τίθενται με τις διατάξεις του παρόντος, ανάλογα με το είδος των υποχρεωσεων επιχειρήσεων. Περαιτέρω, ορίζεται ως αρμόδιο όργανο για την επιβολή των κυρώσεων ο Ε.Ο.ΑΝ., ο τρόπος επιμέτρησης των κυρώσεων, η σχετική διοικητική διαδικασία επιβολής των κυρώσεων, καθώς και η διαδικασία και τα όργανα βεβαίωσης και είσπραξης των οικείων προστίμων.
19	Το άρθρο 19 αφορά στις αναγκαίες εξουσιοδοτικές διατάξεις για την εφαρμογή του νόμου και την ορθή ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904.
20	Με το άρθρο 20 ορίζεται η έναρξη ισχύος του παρόντος σχεδίου νόμου.

ΓΕΝΙΚΟ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Αριθμ. 245 / 14 / 2020

Ε Κ Θ Ε Σ Η

**Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)**

**Στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας
«Ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904 σχετικά με τη μείωση των
επιπτώσεων ορισμένων πλαστικών προϊόντων στο περιβάλλον».**

Α. Με το υπόψη σχέδιο νόμου: **α)** εναρμονίζεται η εθνική νομοθεσία προς την ενωσιακή [Οδηγία (ΕΕ) 2019/904] αναφορικά με τη μείωση των επιπτώσεων ορισμένων πλαστικών προϊόντων στο περιβάλλον, **β)** θεσπίζονται μέτρα πρόληψης και μείωσης του αντίκτυπου ορισμένων πλαστικών προϊόντων στο περιβάλλον (ιδίως στο υδάτινο περιβάλλον) και την ανθρώπινη υγεία και **γ)** προωθείται η μετάβαση στην κυκλική οικονομία μέσω καινοτόμων και βιώσιμων επιχειρηματικών μοντέλων, προϊόντων και υλικών. Ειδικότερα:

1.α. Προβλέπεται η λήψη μέτρων για την επίτευξη αφενός της μείωσης της κατανάλωσης συγκεκριμένων πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης [Μέρος Α' του Παραρτήματος Ι (κυπελλάκια, δοχεία τροφίμων)] και αφετέρου της πρόληψης δημιουργίας αποβλήτων.

β. Προσδιορίζονται οι ειδικότεροι ποσοτικοποιημένοι στόχοι, για την επίτευξη των ανωτέρω σκοπών και συγκεκριμένα, προβλέπεται η σταδιακή μείωση της κατανάλωσης των εν λόγω πλαστικών μίας χρήσης, έως το έτος 2024, τουλάχιστον κατά τριάντα τοις εκατό (30%) σε σύγκριση με το έτος 2022 και έως το έτος 2026 τουλάχιστον κατά εξήντα τοις εκατό (60%) σε σύγκριση με το έτος 2022.

γ. Θεσπίζεται, από την 1η Ιανουαρίου 2022, η επιβολή εισφοράς προστασίας του περιβάλλοντος για τα προαναφερόμενα πλαστικά προϊόντα που διατίθενται από επιχειρήσεις μαζικής εστίασης ως συσκευασία τροφίμων και ποτών κατά την πώληση καθώς και από επιχειρήσεις λιανικού εμπορίου που πωλούν τρόφιμα και ποτά.

Η καταβολή της εισφοράς επιβάλλεται στους καταναλωτές ανά τεμάχιο προϊόντος και το ύψος αυτής καθορίζεται στα τέσσερα (4) λεπτά πλέον Φ.Π.Α., έχει δε ανταποδοτικό χαρακτήρα.

Τα έσοδα από την εισφορά αποτελούν δημόσια έσοδα, εισπράττονται από την Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.) και αποδίδονται στο Πράσινο Ταμείο, διατίθενται δε αποκλειστικά για δράσεις συναφείς προς τους σκοπούς του υπό ψήφιση νόμου, με τις προβλεπόμενες εξαιρέσεις. Τα εν λόγω έσοδα περιλαμβάνονται στα συνολικά διαθέσιμα του Ταμείου που διατίθενται

χωρίς τον περιορισμό του ποσοστού του 2,5% περί μη υπέρβασης της διάθεσης των πόρων του Ταμείου επί του συνόλου των διαθεσίμων του κατά το τέλος του προηγούμενου έτους, για τις λειτουργικές του δαπάνες και την επίτευξη των σκοπών του.

Καθορίζεται ο τρόπος και τα όργανα ελέγχου για την απόδοση της εισφοράς προστασίας του περιβάλλοντος, σε περίπτωση δε παράβασης, αυτή βεβαιώνεται από τη Φορολογική Διοίκηση στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. και εισπράττεται σύμφωνα με τον ΚΕΔΕ.

δ. Εισάγεται, από την 1^η Ιανουαρίου 2022, η υποχρέωση για τη διάθεση από τις επιχειρήσεις μαζικής εστίασης επαναχρησιμοποιούμενων εναλλακτικών προϊόντων των πλαστικών μιας χρήσης, σύμφωνα με τους ειδικότερους όρους και προϋποθέσεις.

Από την ίδια ως άνω ημερομηνία, οι προαναφερόμενες επιχειρήσεις και οι επιχειρήσεις λιανικού εμπορίου υποχρεούνται να εξυπηρετούν τους καταναλωτές με τη χρήση δικών τους επαναχρησιμοποιούμενων προϊόντων αντί πλαστικών μίας χρήσης, με παράλληλη διάθεση σε χαμηλότερη τιμή των μη συσκευασμένων τροφίμων και ποτών, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα. Αντίστοιχες υποχρεώσεις προβλέπονται και για τις επιχειρήσεις και τους ιδιώτες που εκμεταλλεύονται αυτόματους πωλητές τροφίμων.

ε. Επίσης, από την 1^η Ιουλίου 2022, απαγορεύεται και για τις επιχειρήσεις τροφοδοσίας (catering) με απευθείας διάθεση τροφίμων και ποτών στον καταναλωτή, η χρήση πλαστικών μιας χρήσης με δυνατότητα αντικατάστασης αυτών με τη χρησιμοποίηση εναλλακτικών προϊόντων.

στ. Όλα τα προαναφερόμενα μέτρα κοινοποιούνται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας, παράλληλα δε ο Ελληνικός Οργανισμός Ανακύκλωσης (Ε.Ο.ΑΝ.) παρακολουθεί τη διάθεση των προϊόντων μίας χρήσης στην αγορά καθώς και τα μέτρα που λαμβάνονται για τη μείωσή τους, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα.

ζ. Θεσπίζεται, από την 1^η Ιουλίου 2021, η υποχρέωση για τους ο.τ.α. α' βαθμού που διαθέτουν δίκτυο πόσιμου νερού, να διαθέτουν κοινόχρηστες βρύσες σε δημοτικές αθλητικές εγκαταστάσεις και παιδικές χαρές, προκειμένου να ενθαρρύνεται η χρήση επαναχρησιμοποιούμενων δοχείων νερού και να επεκτείνουν το δίκτυο με κοινόχρηστες βρύσες με σκοπό τη δωρεάν διάθεση πόσιμου νερού σε κοινόχρηστους χώρους συνάθροισης κοινού. **(άρθρα 1 - 4)**

2. Προβλέπονται, από τις ρητά οριζόμενες ημερομηνίες: **α.** περιορισμοί και απαγορεύσεις για τη διάθεση στην αγορά συγκεκριμένων πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης [Μέρος Β' του Παραρτήματος Ι (μαχαιροπίρουνα, πιάτα, καλαμάκια κ.λπ.)] και προϊόντων από οξοδιασπώμενη πλαστική ύλη, καθώς και προμήθειας των προϊόντων αυτών από τους φορείς Γενικής Κυβέρνησης.

β. απαιτήσεις σχεδιασμού, που πρέπει να πληρούνται, προκειμένου να επιτρέπεται, η διάθεση στην αγορά συγκεκριμένων πλαστικών προϊόντων [Μέρος Γ' του Παραρτήματος Ι (δοχεία για υγρά κ.λπ.)].

γ. συγκεκριμένες προδιαγραφές (ποσόστωση περιεκτικότητας σε ανακυκλωμένο πλαστικό) για τη διάθεση στην αγορά συγκεκριμένων φιαλών ποτών [Μέρος ΣΤ' του Παραρτήματος Ι (φιάλες ποτών, δοχεία ποτών με πλαστικά καπάκια κ.λπ.)] συμπεριλαμβανομένου και του νερού.

δ. υποχρέωση σήμανσης κατά κατηγορία συγκεκριμένων πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης [Μέρος Δ' του Παραρτήματος Ι και Παράρτημα ΙΙ (υγρά μαντιλάκια, είδη προσωπικής υγιεινής, δοχεία τροφίμων και ποτών, κυπελλάκια ποτών, μπαλόνια κ.λπ.)]. **(άρθρα 5-7)**

3.α. Επεκτείνεται και στους παραγωγούς προϊόντων που δεν αποτελούν συσκευασία, η υποχρέωση συμμετοχής, έως τις 5 Ιανουαρίου 2023, σε Συλλογικό Σύστημα Εναλλακτικής Διαχείρισης (ΣΣΕΔ) ή να οργανώσουν Ατομικό Σύστημα Εναλλακτικής Διαχείρισης (ΑΣΕΔ) για τα απόβλητα συσκευασίας.

Έως την ανωτέρω προθεσμία, τα υφιστάμενα Συστήματα Εναλλακτικής Διαχείρισης (ΣΕΔ) υποχρεούνται να συμμορφωθούν προς τις ανωτέρω διατάξεις.

β. Θεσπίζονται προγράμματα διευρυμένης ευθύνης για: i) τους παραγωγούς συγκεκριμένων πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης που περιγράφονται στο Παράρτημα Ι (υγρά μαντιλάκια, μπαλόνια, προϊόντα καπνού με φίλτρο) και τα οποία διατίθενται στην αγορά, με σκοπό τη μείωση των επιπτώσεων από την απευθείας απόρριψη στο περιβάλλον των αποβλήτων που προκύπτουν μετά από την κατανάλωση των προϊόντων αυτών και ii) τους παραγωγούς αλιευτικών εργαλείων που περιέχουν πλαστική ύλη, με σκοπό τη μείωση των αλιευτικών εργαλείων που απορρίπτονται στο θαλάσσιο περιβάλλον καθώς και τη χωριστή συλλογή και ανακύκλωση των αποβλήτων των εργαλείων αυτών.

γ. Περαιτέρω, προβλέπεται ότι, οι προαναφερόμενοι παραγωγοί υποχρεούνται είτε να σχεδιάσουν, να οργανώσουν και να λειτουργήσουν ΣΣΕΔ πανελλαδικής εμβέλειας ή να αναθέσουν την υποχρέωση αυτή σε φορείς ΣΣΕΔ διαφορετικών προϊόντων, κατά περίπτωση και σύμφωνα με τα ειδικότερα οριζόμενα.

δ. Προσδιορίζονται οι υποχρεώσεις των φορέων ΣΣΔΕ και ΑΣΕΔ και ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τις χρηματικές εισφορές που καταβάλλονται από τους παραγωγούς των προϊόντων για τη συμμόρφωσή τους με τις προβλεπόμενες ως άνω υποχρεώσεις.

Προβλέπεται επίσης ότι, στο κόστος χωριστής συλλογής αποβλήτων αλιευτικών εργαλείων που περιέχουν πλαστική ύλη μπορεί να περιλαμβάνεται και η παροχή οικονομικών κινήτρων από τους φορείς ΣΣΔΕ, για την επιστροφή των αποβλήτων αυτών. **(άρθρα 8-11)**

4.α. Καταρτίζεται, με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ελληνικού Οργανισμού Ανακύκλωσης (Ε.Ο.ΑΝ.) τριετές πρόγραμμα καθαρισμού πανελλαδικής εμβέλειας των απορριμμάτων των πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης, αρχής γενομένης από την τριετία 2023 έως 2025.

Προσδιορίζεται το περιεχόμενο του εν λόγω προγράμματος, το οποίο μεταξύ άλλων περιλαμβάνει τον καθορισμό του κόστους καθαρισμού και του ποσού που πρέπει να διατεθεί στους ο.τ.α. α' βαθμού και σε κάθε αρμόδιο φορέα για τον καθαρισμό.

β. Εξειδικεύονται οι λοιπές αρμοδιότητες του Ε.Ο.ΑΝ ως προς την εφαρμογή των προτεινομένων ρυθμίσεων [παρακολούθηση των προγραμμάτων διευρυμένης ευθύνης παραγωγού, διαβούλευση με συναρμόδιους φορείς (υπουργεία, ο.τ.α. κ.λπ.) που εμπλέκονται στην εφαρμογή των εν λόγω προγραμμάτων, συνεργασία

με τα ενδιαφερόμενα μέρη που δραστηριοποιούνται στη διαχείριση αποβλήτων κ.λπ.].

γ. Οι φορείς ΣΣΕΔ μπορούν να συνεργάζονται με δημόσιες ή ιδιωτικές επιχειρήσεις διαχείρισης αποβλήτων, τοπικές αρχές και περιβαλλοντικές μη κυβερνητικές οργανώσεις, με σκοπό την επίτευξη των στόχων των προγραμμάτων διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού. **(άρθρο 12)**

5.α. Τίθενται ποσοτικοί στόχοι για τη χωριστή συλλογή και ανακύκλωση των αποβλήτων πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης (σε ποσοστό 77% έως το 2025 και 90% έως το 2029), σύμφωνα με τη μεθοδολογία για τον υπολογισμό και την επαλήθευση των στόχων αυτών, που καθορίζεται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

β. Για την επίτευξη των προαναφερόμενων στόχων, προβλέπεται η υποχρέωση συμμετοχής, έως τις 5 Ιανουαρίου 2023, των παραγωγών των προαναφερόμενων προϊόντων, σε ΣΣΕΔ, με αποκλειστικό σκοπό την εφαρμογή συστήματος επιστροφής εγγύησης για τα εν λόγω προϊόντα. Σύμφωνα με το σύστημα αυτό ο καταναλωτής καταβάλλει εγγυοδοτικό αντίτιμο κατά την αγορά των προϊόντων αυτών, με σκοπό τη χωριστή συλλογή για ανακύκλωση.

Οι παραγωγοί των ανωτέρω προϊόντων καλύπτουν το συνολικό κόστος της χωριστής συλλογής, της μεταφοράς, αποθήκευσης και επεξεργασίας των αποβλήτων που προκύπτουν από την κατανάλωση των εν λόγω προϊόντων, μέσω των χρηματικών εισφορών που καταβάλλουν στο ΣΣΕΔ. Διαθέτουν δε τα προϊόντα αυτά στην αγορά ενσωματώνοντας το εγγυοδοτικό αντίτιμο, που πληρώνει ο καταναλωτής με την αγορά τους και του επιστρέφεται με την επιστροφή τους στα σημεία επιστροφής (επιχειρήσεις λιανικής πώλησης).

γ. Ορίζεται το ΣΣΕΔ ως διαχειριστής του συστήματος και υπεύθυνος λειτουργίας της επιστροφής εγγύησης και χωριστής συλλογής, συνεργάζεται δε με επιχειρήσεις συλλογής και μεταφοράς προϊόντων και διαχείρισης αποβλήτων καθώς και με τους ο.τ.α., για την επίτευξη των προαναφερόμενων στόχων. **(άρθρο 13)**

6.α. Προβλέπεται ότι, οι προαναφερόμενοι φορείς ΣΣΕΔ είναι υπεύθυνοι για την κατάρτιση, οργάνωση και υλοποίηση, σε ετήσια βάση, προγραμμάτων ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης των καταναλωτών αναφορικά, μεταξύ άλλων, με την ενημέρωση για υπεύθυνη καταναλωτική συμπεριφορά, την πληροφόρηση των χρηστών συγκεκριμένων πλαστικών μίας χρήσης [Μέρος Ζ' του Παραρτήματος Ι (δοχεία τροφίμων και ποτών, πακέτα και περιτυλίγματα, κυπελλάκια, μαντιλάκια, μπαλόνια κ.λπ.)], για τη διαθεσιμότητα εναλλακτικών προϊόντων και για τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις κ.λπ.

β. Παρέχεται, επίσης, η δυνατότητα διοργάνωσης και υλοποίησης προγραμμάτων ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης από το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας σε συνεργασία με τον Ε.Ο.ΑΝ. **(άρθρο 14)**

7.α. Ορίζεται, από το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας, η αρμόδια αρχή για την εφαρμογή των προβλεπόμενων μέτρων, τα οποία πρέπει να είναι συμβατά με τις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας και αναφέρονται για την προστασία και διαχείριση του θαλασσιού περιβάλλοντος, τη διαχείριση των υδάτων και των αποβλήτων, την ασφάλεια των τροφίμων κ.λπ.

β. Προβλέπεται η υποχρέωση υποβολής, ηλεκτρονικά εντός της οριζόμενης προθεσμίας από το ως άνω Υπουργείο, ετήσιας έκθεσης προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, αναφορικά με δεδομένα και πληροφορίες για τα πλαστικά προϊόντα μιας χρήσης, τα αλιευτικά εργαλεία που περιέχουν πλαστική ύλη, τα απόβλητα μετά την κατανάλωση πλαστικών κ.λπ. **(άρθρο 15, 16)**

8.α. Προσδιορίζονται οι Αρχές και Υπηρεσίες (Ε.Ο.Α.Ν., Α.Α.Δ.Ε., ΔΙ.ΜΕ.Α., Ε.Φ.Ε.Τ.), που είναι αρμόδιες για την διενέργεια ελέγχων αναφορικά με την εφαρμογή των προτεινόμενων ρυθμίσεων και εξειδικεύονται οι έλεγχοι που διενεργούν.

β. Προσδιορίζονται τα πρόστιμα, που επιβάλλονται στις μνημονευόμενες κατά τα προαναφερόμενα επιχειρήσεις, τους παραγωγούς καθώς και κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που δεν συμμορφώνονται με τα οριζόμενα στις προτεινόμενες διατάξεις καθώς και σε οποιονδήποτε παρεμποδίζει ή αποφεύγει τη διενέργεια ελέγχων ή αρνείται την παροχή στοιχείων ή πληροφοριών κατά τον έλεγχο.

Τα εν λόγω πρόστιμα καθορίζονται, κατά περίπτωση, είτε ως συγκεκριμένο ποσό είτε ως ποσοστό επί του κύκλου εργασιών της τελευταίας χρήσης της επιχείρησης. Τα εν λόγω πρόστιμα διπλασιάζονται ή και τριπλασιάζονται σε περιπτώσεις υποτροπής ή επανειλημμένης υποτροπής, αντίστοιχα.

Επίσης, καθορίζονται οι κυρώσεις που επιβάλλονται στους παραγωγούς και στους φορείς ΣΕΔ που παραβαίνουν τις προβλεπόμενες υποχρεώσεις ή απαιτήσεις των διατάξεων.

Αρμόδιο όργανο για την επιβολή των κυρώσεων ορίζεται ο Ε.Ο.Α.Ν. και καθορίζεται η σχετική διαδικασία.

Τα επιβαλλόμενα πρόστιμα εισπράττονται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κ.Ε.Δ.Ε και αποδίδονται στον Ε.Ο.Α.Ν. σε ειδικό λογαριασμό με σκοπό την διάθεσή τους σε έργα και δράσεις που αποσκοπούν στη μείωση του αντίκτυπου των πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης στο περιβάλλον.

Οι προβλεπόμενες κυρώσεις για τις επιχειρήσεις επιβάλλονται ανεξάρτητα από τις αστικές, ποινικές και διοικητικές κυρώσεις, που προβλέπονται με την κείμενη νομοθεσία. **(άρθρο 17, 18)**

9. Παρέχονται οι απαιτούμενες εξουσιοδοτήσεις, για τη ρύθμιση, με υπουργικές αποφάσεις, επιμέρους ζητημάτων σχετικά με την εφαρμογή των προτεινόμενων διατάξεων και μεταξύ άλλων, για:

α) τον τρόπο διάθεσης των εσόδων από την εισφορά προστασίας του περιβάλλοντος, β) την εξειδίκευση των δράσεων που θα χρηματοδοτηθούν από τα έσοδα αυτής, γ) τις προδιαγραφές που διέπουν τα συστήματα διασφάλισης της ποιότητας των διεργασιών ανακύκλωσης και τα συστήματα χωριστής συλλογής μεταφοράς και επεξεργασίας των αποβλήτων των οριζόμενων προϊόντων και αλιευτικών εργαλείων, δ) την εξειδίκευση των αρμοδιοτήτων και υποχρεώσεων όλων των εμπλεκόμενων μερών, ε) τη σύσταση τριμελούς άμισθης επιτροπής, ως γνωμοδοτικού οργάνου, αναφορικά με την κατανομή από τον Ε.Ο.Α.Ν. ποσών προς τους συναρμόδιους φορείς στο πλαίσιο του τριετούς προγράμματος καθαρισμού. **(άρθρο 19)**

B. Από τις προτεινόμενες διατάξεις προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

I. Επί του κρατικού προϋπολογισμού και επί του προϋπολογισμού του Ελληνικού Οργανισμού Ανακύκλωσης (Ε.Ο.ΑΝ.) (φορέας Γενικής Κυβέρνησης)

1. Ετήσια δαπάνη του προϋπολογισμού του Ε.Ο.ΑΝ. από την κατάρτιση και υλοποίηση τριετούς προγράμματος καθαρισμού πανελλαδικής εμβέλειας των απορριμμάτων πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης, αρχής γενομένης από την τριετία 2023 έως 2025. (**άρθρο 12 παρ.1**)

2. Ενδεχόμενη ετήσια δαπάνη του κρατικού προϋπολογισμού και του προϋπολογισμού του Ε.Ο.ΑΝ. από την υλοποίηση προγραμμάτων ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης των καταναλωτών σχετικά με τη μείωση το αντίκτυπου της χρήσης πλαστικών μίας χρήσης στο περιβάλλον. (**άρθρο 14 παρ.4**)

3. Ενδεχόμενη αύξηση εσόδων του προϋπολογισμού του Ε.Ο.ΑΝ. από: **α)** την απόδοση στον Οργανισμό ποσοστού επί των χρηματικών εισφορών που καταβάλλουν οι παραγωγοί πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης λόγω της υποχρεωτικής συμμετοχής τους σε ΣΣΕΔ, κατ' εφαρμογή των σχετικών διατάξεων του ν.2939/2001, (**άρθρα 8-11**)

β) την είσπραξη των προστίμων που επιβάλλονται στους παραβάτες των προτεινόμενων ρυθμίσεων, σύμφωνα με τις ειδικότερες προβλέψεις του **άρθρου 18**.

II. Επί των προϋπολογισμών των ο.τ.α. α' βαθμού (φορείς Γενικής Κυβέρνησης)

Δαπάνη από την κάλυψη του κόστους κατασκευής και χρήσης κοινόχρηστων βрусών σε δημοτικές εγκαταστάσεις, και σε κοινόχρηστους χώρους συνάθροισης κοινού, για να προσφέρεται δωρεάν πόσιμο νερό, με την κατάλληλη σήμανση για την ενθάρρυνση επαναχρησιμοποιούμενων δοχείων νερού. (**άρθρο 4 παρ.10**) Το ύψος της εν λόγω δαπάνης εξαρτάται από πραγματικά περιστατικά (αριθμός βрусών, κατανάλωση νερού κ.λπ.).

III. Επί του προϋπολογισμού του Πράσινου Ταμείου (φορέας Γενικής Κυβέρνησης)

1. Ετήσια δαπάνη από την ανάπτυξη και υλοποίηση δράσεων σχετικά με τη μείωση του αντίκτυπου ορισμένων πλαστικών προϊόντων στο περιβάλλον και την ανθρώπινη υγεία, σύμφωνα με τις ειδικότερες προβλέψεις του υπό ψήφιση νόμου. (**άρθρο 4 παρ.3**)

2. Ετήσια αύξηση εσόδων από την είσπραξη της επιβαλλόμενης υπέρ του Ταμείου εισφοράς τεσσάρων (4) λεπτών πλέον Φ.Π.Α., ανά τεμάχιο πλαστικού προϊόντος μίας χρήσης, το ύψος της οποίας εξαρτάται από πραγματικά περιστατικά. (**άρθρο 4 παρ.3**) Σύμφωνα με στοιχεία του αρμόδιου Υπουργείου το

ύψος των εν λόγω εσόδων για το έτος 2026 εκτιμάται στο ποσό των **5,9 εκατ. ευρώ** περίπου.

Αθήνα, 2 Οκτωβρίου 2020

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΙΟΥΛΙΑ Γ. ΑΡΜΑΓΟΥ

Γ. Έκθεση του άρθρου 75 παρ. 3 του Συντάγματος

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ
(άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

Στο σχέδιο νόμου «Ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904 σχετικά με τη μείωση των επιπτώσεων ορισμένων πλαστικών προϊόντων στο περιβάλλον»

Από τις διατάξεις του προτεινόμενου σχεδίου νόμου, προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

I. Επί του κρατικού προϋπολογισμού και επί του προϋπολογισμού του Ελληνικού Οργανισμού Ανακύκλωσης (Ε.Ο.ΑΝ.) (φορέας Γενικής Κυβέρνησης)

1. Ετήσια δαπάνη του προϋπολογισμού του Ε.Ο.ΑΝ. από την κατάρτιση και υλοποίηση τριετούς προγράμματος καθαρισμού πανελλαδικής εμβέλειας των απορριμμάτων πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης, αρχής γενομένης από την τριετία 2023 έως 2025. (άρθρο 12 παρ.1)
2. Ενδεχόμενη ετήσια δαπάνη του κρατικού προϋπολογισμού και του προϋπολογισμού του Ε.Ο.ΑΝ. από την υλοποίηση προγραμμάτων ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης των καταναλωτών σχετικά με τη μείωση το αντίκτυπου της χρήσης πλαστικών μίας χρήσης στο περιβάλλον. (άρθρο 14 παρ.4)

Οι ανωτέρω δαπάνες θα αντιμετωπίζονται από τις πιστώσεις του κρατικού προϋπολογισμού και του προϋπολογισμού του Ε.Ο.ΑΝ., κατά περίπτωση.

II. Επί των προϋπολογισμών των ο.τ.α. α' βαθμού (φορείς Γενικής Κυβέρνησης)

Δαπάνη από την κάλυψη του κόστους κατασκευής και χρήσης κοινόχρηστων βρυσών σε δημοτικές εγκαταστάσεις, και σε κοινόχρηστους χώρους συνάθροισης κοινού, για να προσφέρεται δωρεάν πόσιμο νερό, με την κατάλληλη σήμανση για την ενθάρρυνση επαναχρησιμοποιούμενων δοχείων νερού. (άρθρο 4 παρ.10)

Η δαπάνη αυτή, το ύψος της οποίας εξαρτάται από πραγματικά περιστατικά (αριθμός βρυσών, κατανάλωση νερού κ.λπ.), θα αντιμετωπίζεται από τις πιστώσεις των προϋπολογισμών των οικείων ο.τ.α. α' βαθμού.

III. Επί του προϋπολογισμού του Πράσινου Ταμείου (φορέας Γενικής Κυβέρνησης)

Ετήσια δαπάνη από την ανάπτυξη και υλοποίηση δράσεων σχετικά με τη μείωση του αντίκτυπου ορισμένων πλαστικών προϊόντων στο περιβάλλον και την ανθρώπινη υγεία, σύμφωνα με τις ειδικότερες προβλέψεις του υπό ψήφιση νόμου. **(άρθρο 4 παρ.3)**

Η ανωτέρω δαπάνη θα αντιμετωπίζεται από τις πιστώσεις του προϋπολογισμού του Πράσινου Ταμείου.

Αθήνα, 2 Οκτωβρίου 2020

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

CHRISTOS STAIKOURAS CHRISTOS STAIKOURAS
02.10.2020 18:58

ΧΡ. ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

KONSTANTINOS CHATZIDAKIS KONSTANTINOS CHATZIDAKIS
02.10.2020 18:58

Κ. ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ

Δ. Έκθεση γενικών συνεπειών

18.	Οφέλη αξιολογούμενης ρύθμισης
-----	-------------------------------

			ΘΕΣΜΟΙ, ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ	ΑΓΟΡΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ	ΦΥΣΙΚΟ, ΑΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΟΦΕΛΗ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	ΑΜΕΣΑ	Αύξηση εσόδων	X			X	
		Μείωση δαπανών					
		Εξοικονόμηση χρόνου					
		Μεγαλύτερη αποδοτικότητα / αποτελεσματικότητα				X (βελτίωση ανακύκλωσης)	
		Άλλο		X (διαμόρφωση νέας αγοράς)	X (ευαισθητοποίηση)	X (άμεση βελτίωση)	
	ΕΜΜΕΣΑ	Βελτίωση παρεχόμενων υπηρεσιών					
		Δίκαιη μεταχείριση πολιτών					
		Αυξημένη αξιοπιστία / διαφάνεια θεσμών					
		Βελτιωμένη διαχείριση κινδύνων					
		Άλλο					

Σχολιασμός / ποιοτική αποτίμηση:

Τα αναμενόμενα οφέλη από την παρούσα ρύθμιση είναι τα εξής:

- Μέσα από τη θέσπιση προγραμμάτων διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού αυξάνονται τα έσοδα για τη διαχείριση των αποβλήτων.
- Οι δράσεις καθαρισμού και διαχείρισης των πλαστικών απορριμμάτων θα συμβάλλουν σε καθαρότερο θαλάσσιο περιβάλλον και ακτές, καθώς και στη βελτίωση του τουριστικού προϊόντος της χώρας μας.
- Η απαγόρευση διάθεσης ορισμένων πλαστικών προϊόντων, ο επανασχεδιασμός προϊόντων καθώς και τα μέτρα μείωσης της κατανάλωσης θα διαμορφώσουν μία νέα αγορά προωθώντας τη μετάβαση σε κυκλική οικονομία με καινοτόμα και βιώσιμα επιχειρηματικά μοντέλα.
- Η αύξηση της χωριστής συλλογής πλαστικών προϊόντων θα αυξήσει σημαντικά την αγορά ανακύκλωσης του πλαστικού και παραγωγής πρώτων υλών από ανακυκλωμένο πλαστικό.

- Τα μέτρα μείωσης της κατανάλωσης των πλαστικών μίας χρήσης, η σήμανση των προϊόντων και οι εκστρατείες ευαισθητοποίησης των πολιτών θα συμβάλλουν στη σταδιακή αλλαγή συμπεριφοράς των καταναλωτών.

19.

Κόστος αξιολογούμενης ρύθμισης

			ΘΕΣΜΟΙ, ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ	ΑΓΟΡΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ	ΦΥΣΙΚΟ, ΑΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΚΟΣΤΟΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	Σχεδιασμός / προετοιμασία	X	X			
		Υποδομή / εξοπλισμός					
		Προσλήψεις / κινητικότητα					
		Ενημέρωση εκπαίδευση εμπλεκόμενων		X	X		
		Άλλο		X (χρηματοδοτήσεις κυκλική οικονομία)			
	ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ & ΑΠΟΔΟΣΗ ΤΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	Στήριξη και λειτουργία διαχείρισης	X				
		Διαχείριση αλλαγών κατά την εκτέλεση					
		Κόστος συμμετοχής στη νέα ρύθμιση		X			
		Άλλο					

Σχολιασμός / ποιοτική αποτίμηση:

- Με την παρούσα ρύθμιση αξιοποιούνται οι υφιστάμενες οργανωτικές δομές του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας, όπως ο Ελληνικός Οργανισμός Ανακύκλωσης, αναφορικά με την υλοποίηση των προγραμμάτων διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού.
- Το μεγαλύτερο τμήμα της πολιτικής θα υλοποιηθεί μέσω ιδιωτικών πόρων από τους παραγωγούς των πλαστικών προϊόντων που εμπίπτουν στη ρύθμιση στη βάση της διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού της ΕΕ για δράσεις συλλογής, καθαρισμού και ευαισθητοποίησης. Οι εν λόγω παραγωγοί αναλαμβάνουν το κόστος οργάνωσης και λειτουργίας των εν λόγω συστημάτων διαχείρισης.
- Για την ομαλή προσαρμογή των επιχειρήσεων σε καινοτόμα μοντέλα κυκλικής οικονομίας, εναλλακτικά προϊόντα και σε νέες δραστηριότητες σχετικές με τις απαιτήσεις της νέας

ρύθμισης (νέα προϊόντα, νέες υποδομές ανακύκλωσης κ.α.) δύναται να αξιοποιηθούν πόροι του ΕΣΠΑ.

- Για την έγκαιρη ενημέρωση της αγοράς (παραγωγοί, εισαγωγείς, προμηθευτές, εμπόριο, εστίαση κ.α.) αλλά και των πολιτών προβλέπεται η υλοποίηση προγράμματος ενημέρωσης από το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας.

20.	Κίνδυνοι αξιολογούμενης ρύθμισης
-----	----------------------------------

			ΘΕΣΜΟΙ, ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ	ΑΓΟΡΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ	ΦΥΣΙΚΟ, ΑΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ	Αναγνώριση / εντοπισμός κινδύνου		X			
		Διαπίστωση συνεπειών κινδύνων στους στόχους			X		
		Σχεδιασμός αποτροπής / αντιστάθμισης κινδύνων		X		X	
		Άλλο					
	ΜΕΙΩΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ	Πilotική εφαρμογή					
		Ανάδειξη καλών πρακτικών κατά την υλοποίηση της ρύθμισης					
		Συνεχής αξιολόγηση διαδικασιών διαχείρισης κινδύνων					
		Άλλο					

Σχολιασμός / ποιοτική αποτίμηση:

Ο κίνδυνος μη ομαλής μετάβασης της αγοράς σε νέα μοντέλα κυκλικής οικονομίας και στις νέες απαιτήσεις της ρύθμισης δύναται να ελαχιστοποιηθεί μέσα από προγράμματα στήριξης και χρηματοδότησης. Ειδικότερα στο πλαίσιο του ΕΣΠΑ δύναται να αξιοποιηθούν πόροι για την ενίσχυση των επιχειρήσεων των οποίων τα προϊόντα επηρεάζονται (απαγορεύονται ή μειώνεται η κατανάλωση αυτών) με σκοπό την ανάπτυξη καινοτόμων εναλλακτικών προϊόντων.

Για την επίτευξη των στόχων της ρύθμισης, θα πρέπει οι καταναλωτές να αλλάξουν καθημερινές συνήθειες προωθώντας λύσεις επαναχρησιμοποίησης και ορθής διαχείρισης. Για τη μείωση του κινδύνου χαμηλής συνεισφοράς των πολιτών, προωθούνται ειδικά μέτρα ευαισθητοποίησης στο πλαίσιο των προγραμμάτων διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού.

Τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης αποτελούν ένα ιδιαίτερα κρίσιμο πρόβλημα στο πλαίσιο των θαλάσσιων απορριμμάτων, ενέχουν ιδιάζοντα κίνδυνο για τα θαλάσσια οικοσυστήματα, τη βιοποικιλότητα και την ανθρώπινη υγεία και βλάπτουν δραστηριότητες όπως ο τουρισμός, η αλιεία και η ναυτιλία. Οι ρυθμίσεις για την πρόληψη, διαχείριση αλλά και τον καθαρισμό ακτών ελαχιστοποιούν τους κινδύνους για το περιβάλλον.

21.	Γνώμες ή πορίσματα αρμόδιων υπηρεσιών και ανεξάρτητων αρχών (ηλεκτρονική επισύναψη). Ειδική αιτιολογία σε περίπτωση σημαντικής απόκλισης μεταξύ της γνωμοδότησης και της αξιολογούμενης ρύθμισης.

Ε. Έκθεση διαβούλευσης

22.	Διαβούλευση κατά τη διάρκεια της νομοπαρασκευαστικής διαδικασίας από την έναρξη κατάρτισης της αξιολογούμενης ρύθμισης μέχρι την υπογραφή από τους συναρμόδιους Υπουργούς	
□	Συνεργασία με άλλα υπουργεία / υπηρεσίες	Το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας συνεργάστηκε με τα ακόλουθα Υπουργεία και Υπηρεσίες: 1 Υπουργείο Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής (ΥΠΝΝΠ) ▪ Γενική Γραμματεία Λιμένων Λιμενικής Πολιτικής και Ναυτιλιακών Επενδύσεων ▪ Διεύθυνση Λιμενικής Πολιτικής ▪ Διεύθυνση Λιμενικών & Κτιριακών Υποδομών (ΔΙ.ΛΙ.Κ.ΥΠ.) 2 Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Γενική Διεύθυνση Αλιείας 3 Ε.Ο.ΑΝ. 4 Γενικό Χημείο του Κράτους (ΓΧΚ) 5 Ελληνικός Οργανισμός Τυποποίησης Α.Ε. (ΕΛΟΤ)
□	Συνεργασία με κοινωνικούς φορείς / Ανεξάρτητες Αρχές	Το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας, για την ομαλή μετάβαση της αγοράς στις απαιτήσεις των προτεινόμενων ρυθμίσεων αλλά και την έγκαιρη ενημέρωση επιχειρήσεων και πολιτών, ολοκλήρωσε τον Μάιο του 2020 διαβούλευση με 44 φορείς από 10 διαφορετικούς κλάδους της οικονομίας κατά την οποία κατατέθηκαν 395 προτάσεις. Τηλεδιασκέψεις πραγματοποιήθηκαν με τους ακόλουθους φορείς: ▪ Σύνδεσμος Βιομηχανιών Πλαστικών Ελλάδος (ΣΒΠΕ) ▪ Σύνδεσμος ελληνικών καπνοβιομηχανιών (ΣΕΚ) ▪ Συμβούλιο ΣΕΒ για την Βιώσιμη Ανάπτυξη (ΣΕΒΒΙΑΝ) ▪ Σύνδεσμος Παραγωγής Υλικών και Συσκευασίας (ΣΥΒΙΠΥΣ) ▪ Ελληνική βιομηχανία τροφίμων & ποτών (ΣΕΒΤ) ○ Σύνδεσμος εταιρειών εμφιαλώσεων ελληνικού φυσικού μεταλλικού νερού (ΣΕΦΥΜΕΝ) ○ Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών Αναψυκτικών (ΣΕΒΑ)

	▪ Σύνδεσμος Επιχειρήσεων & Λιανικής Πωλήσεως Ελλάδος (ΣΕΛΠΕ) ▪ Ινστιτούτο Έρευνας Λιανεμπορίου Καταναλωτικών Αγαθών (ΙΕΛΚΑ) ▪ Ελληνική Οργάνωση Παραγωγών Υδατοκαλλιέργειας (ΕΛΟΠΥ) ▪ Σύνδεσμος Ελληνικών Τουριστικών Επιχειρήσεων (ΣΕΤΕ) ▪ Πανελλήνια Ομοσπονδία Εστιατορικών & Συναφών Επαγγελμάτων (ΠΟΕΣΕ) ▪ Σύνδεσμος βιομηχανιών και επιχειρήσεων ανακύκλωσης & ενεργειακής αξιοποίησης αποβλήτων (ΣΕΠΑΝ) Επίσης αναρτήθηκε ηλεκτρονικό ερωτηματολόγιο, μέσω του οποίου συλλογικοί και κοινωνικοί φορείς κατέθεσαν τις προτάσεις τους για τη βέλτιστη εφαρμογή της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904.
☐ Διεθνής διαβούλευση	

23.	Σχόλια στο πλαίσιο της διαβούλευσης μέσω της ηλεκτρονικής πλατφόρμας www.opengov.gr (ηλεκτρονική επισύναψη της έκθεσης)		
Επί των γενικών αρχών («επί της αρχής») της αξιολογούμενης ρύθμισης	Αριθμός συμμετασχόντων	30 συμμετέχοντες	
	Σχόλια που υιοθετήθηκαν	5 σχόλια	
	Σχόλια που δεν υιοθετήθηκαν (συμπεριλαμβανομένης επαρκούς αιτιολόγησης)	25 σχόλια που αφορούσαν σε γενική τοποθέτηση, ρυθμίσεις που προβλέπονται στις εξουσιοδοτικές διατάξεις ή σε άλλο θεσμικό πλαίσιο (εναρμόνιση οδηγιών (ΕΕ) 2018/851 και 2018/852)	
		76 συμμετέχοντες	

Επί των άρθρων της αξιολογούμενης ρύθμισης	Αριθμός συμμετασχόντων	
	Σχόλια που υιοθετήθηκαν	8 σχόλια
	Σχόλια που δεν υιοθετήθηκαν (συμπεριλαμβανομένης επαρκούς αιτιολόγησης)	68 σχόλια που αφορούσαν κυρίως στα εξής: - προδιαγραφές που προβλέπεται να εκδοθούν με εξουσιοδοτική διάταξη του άρθρου 9, - θεσμικό πλαίσιο που εμπίπτει στις υποχρεώσεις εναρμόνισης των οδηγιών (ΕΕ) 2018/851 και 2018/852), - γενικές απόψεις και ερωτήματα, - λόγω περιορισμών που θέτει η Οδηγία (ΕΕ) 2019/904, - μέτρα που θα ληφθούν υπόψη στο σχέδιο δράσης για τη βέλτιστη εφαρμογή του νόμου.

Επισυνάπτεται αναλυτική έκθεση διαβούλευσης.

ΕΚΘΕΣΗ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ

ΓΙΑ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ «ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2019/904/ΕΕ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΜΕΙΩΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ΠΛΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΣΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ»

Ο Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας, κ. Κωνσταντίνος Χατζηδάκης έθεσε σε δημόσια ηλεκτρονική διαβούλευση στην ηλεκτρονική πλατφόρμα OpenGov, το σχέδιο νόμου με τίτλο: «Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2019/904/ΕΕ σχετικά με τη μείωση των επιπτώσεων ορισμένων πλαστικών προϊόντων στο περιβάλλον» και κάλεσε κάθε κοινωνικό εταίρο και κάθε ενδιαφερόμενο να συμμετάσχει καταθέτοντας τις προτάσεις του, προκειμένου να βελτιωθούν οι διατάξεις του ανωτέρω νομοθετήματος.

Η διαβούλευση ξεκίνησε στις 21 Αυγούστου 2020 και ώρα 16.00 και διήρκεσε μέχρι τις 18 Σεπτεμβρίου 2020, ημέρα Παρασκευή και ώρα 17.00.

Στη διαβούλευση κατατέθηκαν 106 σχόλια από 14 φορείς και 27 φυσικά πρόσωπα. Ανάμεσα τους συγκαταλέγονται 11 συλλογικοί φορείς και 3 φορείς ιδιωτικοί που κατέθεσαν σχόλια τους.

Τα σχόλια κατανέμονται ως εξής :

- 30 σχόλια για το άρθρο 1
- 2 σχόλια για το άρθρο 2

- 9 σχόλια για το άρθρο 3
- 19 σχόλια για το άρθρο 4
- 4 σχόλια για το άρθρο 5
- 8 σχόλια για το άρθρο 6
- 2 σχόλια για το άρθρο 7
- 7 σχόλια για το άρθρο 8
- 1 σχόλιο για το άρθρο 9
- 2 σχόλια για το άρθρο 10
- 1 σχόλιο για το άρθρο 11
- 2 σχόλια για το άρθρο 12
- 7 σχόλια για το άρθρο 13
- 1 σχόλιο για το άρθρο 14
- 1 σχόλιο για το άρθρο 15
- 1 σχόλιο για το άρθρο 16
- 3 σχόλια για το άρθρο 17
- 3 σχόλια για το άρθρο 18
- 3 σχόλια για το Παράρτημα Ι

Στον παρακάτω πίνακα συμπεριλαμβάνονται μόνο τα άρθρα για τα οποία υπεβλήθη τουλάχιστον ένα σχόλιο.

ΑΡΘΡΟ 1. ΣΚΟΠΟΣ (ΑΡΘΡΟ 1 ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2019/904/ΕΕ)

A/A	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
1	Φορέας: MEDASSET Γενικά Σχόλια Αξιολογούμε θετικά το περιεχόμενο του παρόντος νομοσχεδίου καθώς όπως φαίνεται έχει ενσωματώσει την Ευρωπαϊκή Οδηγία 2019/904 σχεδόν εξ'ολοκλήρου. Το ίδιο θετικά κρίνουμε πως το νομοσχέδιο θέτει υψηλότερους στόχους επίτευξης σε σχέση με την Ευρωπαϊκή Οδηγία 2019/904. Ίσως η χώρα μας είναι επιτέλους έτοιμη για μια ευλκρινή προσπάθεια προς την μείωση των σημαντικών επιπτώσεων των πλαστικών απορριμμάτων (έστω των ορισμένων πλαστικών που αφορά το παρόν νομοσχέδιο) στην υγεία του ανθρώπου, στο περιβάλλον και στην βιοποικιλότητα. Ωστόσο, διαβάζοντας το νομοσχέδιο διακρίναμε κάποια σημεία που χρήζουν βελτίωσης όπως και ορισμένα κενά. Παραθέτουμε εδώ, κάποια σχόλια γενικά και ειδικά, τα οποία θεωρούμε ότι θα πρέπει να λάβετε υπόψη. Γνωρίζουμε πως η ανακύκλωση και η επαναχρησιμοποίηση είναι δύο κατευθύνσεις πολύ θετικές και σημαντικές για ένα πρώτο βήμα στην προσπάθεια που γίνεται παγκοσμίως για να αντιμετωπιστεί το τεράστιο πρόβλημα της πλαστικής ρύπανσης. Παρ' όλα αυτά, θεωρούμε πως ένα πρόβλημα αντιμετωπίζεται ριζικά όταν αντιμετωπίζεται από την πηγή του και στην περίπτωση των απορριμμάτων συνολικά αλλά και των πλαστικών απορριμμάτων ειδικά, η πηγή του προβλήματος είναι η κατανάλωση / υπερκατανάλωση. Θα πρέπει λοιπόν να εξασφαλίσετε πως θα ενισχυθεί το νομοσχέδιο με το κομμάτι της πρόληψης, όχι πώς θα διαχειριστούμε καλύτερα τα απορρίμματα αλλά πώς θα μειώσουμε το πλαστικό που βγαίνει στην αγορά και άρα καταναλώνεται ευρέως. Η παραπάνω σύσταση αποτελεί μέρος των οδηγιών του Περιβαλλοντικού	Τα σχόλια αφορούν στο σύνολο των άρθρων του νομοσχεδίου. Η πρόταση για αλλαγή της διαδικασίας καθαρισμού του άρθρου 12 λήφθηκε υπόψη. Ο ΕΟΑΝ αφαιρέθηκε από τη διαδικασία συγκέντρωσης και διάθεσης των πόρων καθαρισμού. Τα ΣΕΔ αναλαμβάνουν τη διάθεση του κόστους καθαρισμού. Το σχόλιο για το άρθρο 13 λήφθηκε υπόψη και αφαιρέθηκε η αντίστοιχη έκφραση.

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
-----	--	--------------------

Προγράμματος των Ηνωμένων Εθνών (UNEP-MAP) σύμφωνα με την Σύμβαση της Βαρκελώνης (θα παραθέσουμε ειδικούς υπερσυνδέσμους παρακάτω στον ειδικό σχολιασμό) όπως συμφωνήθηκε ομόφωνα κατά την τελευταία συνάντηση των συμβαλλόμενων μερών (cor21). Η προτεινόμενη σειρά δράσης για την ορθότερη αντιμετώπιση λοιπόν είναι η πρόληψη, η επαναχρησιμοποίηση, η ανακύκλωση και ως έσχατη λύση η ταφή ή η καύση όπως αναφέρεται στο πρόσφατο Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Απορριμμάτων.

Σε συνέχεια του παραπάνω, αξίζει να αναφέρουμε, πως το νομοσχέδιο δεν φαίνεται να εναρμονίζεται ή/και να συσχετίζεται με αντίστοιχες τεχνικές οδηγίες του Περιβαλλοντικού Προγράμματος των Ηνωμένων Εθνών οι οποίες με βάση έρευνες και συστάσεις των συμβαλλόμενων μερών παραθέτουν πληθώρα πρακτικών προτάσεων / μέτρων για την αντιμετώπιση του προβλήματος των πλαστικών απορριμμάτων παρά μόνο με ελάχιστες εξαιρέσεις, τα σημεία που αναφέρονται ρητά και στην Ευρωπαϊκή Οδηγία 2019/904. Επίσης, δεν φαίνεται πλην μερικών μόνο σημείων του νομοσχεδίου η εναρμόνιση του με την Οδηγία 2008/56/ΕΚ (οδηγία-πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική) και δεν φαίνεται να αναγνωρίζεται και να συνδέεται το τεράστιο πρόβλημα των πλαστικών απορριμμάτων με την ρύπανση της θάλασσας και των επιπτώσεων στην βιοποικιλότητα και στον άνθρωπο. Η Μεσόγειος θάλασσα είναι μια από τις πλουσιότερες σε βιοποικιλότητα και ταυτόχρονα μια από τις πιο ρυπασμένες του κόσμου. Τεράστια ποσοστά θαλάσσιων ειδών θανατώνονται κάθε έτος είτε λόγω κατάποσής είτε λόγω τραυματισμών από πλαστικά καθώς παράλληλα μέρος των πλαστικών σε μορφή πια μικροπλαστικών* καταλήγουν στο στομάχι και πεπτικό τους σύστημα και συνεπώς μέσω της τροφικής αλυσίδας και στον άνθρωπο. Τέλος να σημειωθεί πως όπως είναι γνωστό, το μεγαλύτερο μέρος των απορριμμάτων της θάλασσας προέρχεται από την ξηρά ενώ το 80% αυτών αποτελείται από πλαστικά.

Είδαμε πως τα προγράμματα ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης αναλαμβάνουν σχεδόν αποκλειστικά ο Ε.Ο.ΑΝ. σε συνεργασία με τα ΣΕΔ που θα δημιουργηθούν (υπάρχει χρονικό πλαίσιο/ σχέδιο για την έγκαιρη δημιουργία τους; Υπάρχει πλαίσιο για την εύρυθμη λειτουργία τους / εκπαίδευση για τα καινούρια καθήκοντα;). Η ενημέρωση και ευαισθητοποίηση ωστόσο, τόσο των πολιτών όσο και των άμεσα εμπλεκόμενων φορέων που καλούνται να εναρμονιστούν με τον νόμο (παραγωγοί, εταιρείες πλαστικών κλπ.) αποτελεί αν όχι το σημαντικότερο, ένα από τα σημαντικότερα από τα μέτρα που πρέπει να εφαρμοστεί, ειδικά, ελλοχεύει ο κίνδυνος της μη εναρμόνισης με τα καινούρια δεδομένα γεγονός που θα οδηγήσει σε έναν φαύλο κύκλο μη αποτελεσματικών πρακτικών της χώρας και τελικά μη επίτευξης των υψηλών στόχων που τίθενται. Σε συνέχεια αυτού του σημείου, να σημειώσουμε, ότι εφόσον όπως φαίνεται ο Ε.Ο.ΑΝ. σε συνεργασία με τα ΣΕΔ θα αναλάβουν την σχεδόν καθολική εφαρμογή των μέτρων του νόμου, θα πρέπει να διατυπώνεται με ακρίβεια, πώς ο Ε.Ο.ΑΝ. και/ή τα ΣΕΔ θα πραγματοποιούν ελέγχους / παρεμβάσεις για την σωστή εφαρμογή των μέτρων και σε περίπτωση μη εφαρμογής, ποιος φορέας θα τις επιβάλλει (σε κάποιες περιπτώσεις ο Ε.Ο.ΑΝ. και σε άλλες το Υπουργείο Ανάπτυξης και Επενδύσεων;).

Ειδικά Σχόλια

Άρθρο 4 Μείωση της κατανάλωσης (άρθρο 4 της Οδηγίας 2019/904/ΕΕ)

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
-----	--	--------------------

2: Προτείνουμε οι υψηλοί στόχοι μείωσης που τίθενται και ορθά τίθενται, να μπορούν να αντικατοπτρίζουν απόλυτα μεγέθη. Στην περίπτωση που αναφερόμαστε μόνο σε ποσοστά δεν είναι σαφές αν σε σχέση με το προηγούμενο έτος σύγκρισης υπήρχε πραγματική μείωση της κατανάλωσης των πλαστικών ή αν απλά επιτεύχθηκε μέρος του στόχου. Δεν είναι εφικτό με τη χρήση ποσοστών να παρακολουθείς την πορεία της πραγματικής κατανάλωσης (καταναλωτικότητας) και άρα την πραγματική μείωση ή μη.3: Η επιβολή εισφοράς σε κύπελα και φαγητοδοχεία κρίνεται πολύ θετικά ωστόσο προτείνουμε την αύξηση του τέλους κατά τουλάχιστον 5 λεπτά πλέον ΦΠΑ λαμβάνοντας υπόψη ότι αυτό το μέτρο λειτουργεί οριζόντια ως αντί κίνητρο για τους καταναλωτές. Αυτό έχει αποδειχθεί εν μέρει και στην περίπτωση τέλους που είχε τεθεί στην πλαστική σακούλα, επίσης χαμηλότερο από όσο θα έπρεπε, αλλά φάνηκε μερικώς να λειτουργεί.

Προτείνουμε επίσης να επεκταθεί το ανταποδοτικό τέλος και στις λαϊκές και τα περίπτερα.

* Μικροπλαστικά. Επέκταση της κατάργησης πλαστικών αντικειμένων, ιδίως των μικροπλαστικών. Να χρηματοδοτηθεί έρευνα για να υπολογιστεί το μέγεθος του προβλήματος και να οριστούν τα ενδεικνυόμενα μέτρα περιορισμού της ρύπανσης από μικροπλαστικά. Πολύ θετικά επίσης κρίνουμε την απόδοση των εσόδων από την είσπραξη εισφοράς στο Πράσινο Ταμείο αποκλειστικά για δράσεις προστασίας του θαλάσσιου περιβάλλοντος σε συνεργασία πάντα με τους εμπλεκόμενους φορείς (χρηματοδότηση απόδοσης εσόδων στη δημιουργία μέσω μεταφοράς πολλών χρήσεων (πάνινη τσάντα, διχτάκια, κ.α.) και δωρεάν διανομής τους μέσω πχ των supermarkets/ ΜΚΟ κ.λπ., στην προετοιμασία της αγοράς και των καταναλωτών (ενημέρωση/ ευαισθητοποίηση) για την κατάργηση των πλαστικών μιας χρήσης, σε έρευνα και πιλοτικά προγράμματα για την αντιμετώπιση της πλαστικής ρύπανσης).

Άρθρο 5 Περιορισμοί της διάθεσης στην αγορά (άρθρο 5 της Οδηγίας 2019/904/ΕΕ)

Προτείνουμε στο πλαίσιο της ενημέρωσης / ευαισθητοποίησης σε συνεργασία με τις περιβαλλοντικές οργανώσεις και τους τοπικούς φορείς δράσεις και εκστρατείες ενημέρωσης για τις επερχόμενες αλλαγές τόσο στις επιχειρήσεις όσο και στους πολίτες συνολικά. Σημειώνουμε εδώ πως θα πρέπει να οριστεί μηχανισμός ελέγχου και κυρώσεων για την τήρηση των ρυθμίσεων.

Άρθρο 6 Απαιτήσεις για τα προϊόντα (άρθρο 6 της Οδηγίας 2019/904/ΕΕ)

Η σήμανση θα πρέπει να είναι κατανοητή για κάθε κατηγορία προϊόντος και προτείνουμε συστηματική ενημέρωση των καταναλωτών σχετικά με τη σημασία της σήμανσης.

Άρθρο 8, 9, 10

Σε συμφωνία με την ΟΕΑ συμφωνούμε με το παρακάτω

Γενικότερα μέτρα και προτάσεις προετοιμασίας

- Κόστος καθαρισμών ακτών-περιβάλλοντος: Επειδή τα πλαστικά προϊόντα μιας χρήσης των άρθρων 8, 9, 10 και 11 καταλήγουν σε κάποιο βαθμό και στην παράκτια ζώνη ή γενικότερα στο περιβάλλον, προτείνεται το κόστος καθαρισμού ακτών και περιβάλλοντος να επιμερίζεται αναλογικά σε όλα τα πλαστικά προϊόντα των ακτών, όπως δηλαδή περιλαμβάνονται στα πλαστικά προϊόντα μιας χρήσης που περιέχονται

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
-----	--	--------------------

αναλυτικά στο Παράρτημα Ι, μέρος Α, μέρος Β, μέρος Γ, μέρος Ε και μέρος ΣΤ του νομοσχεδίου. Αυτό για να υλοποιηθεί σημαίνει ότι όλοι οι εμπλεκόμενοι (σχετικά ΣΕΔ ή άλλοι διαχειριστές) θα πρέπει να συνεργαστούν για να χρηματοδοτούν τους καθαρισμούς. Οι καθαρισμοί μπορούν να γίνονται με πολλούς τρόπους μεταξύ των οποίων και με συμμετοχή περιβαλλοντικών και κοινωνικών φορέων.

Άρθρο 11 Πρόγραμμα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού για τα αλιευτικά εργαλεία (άρθρο 8 της Οδηγίας 2019/904/ΕΕ)

Κρίνουμε θετικά συνολικά το άρθρο δεδομένου ότι τα αλιευτικά απόβλητα που απορρίπτονται ή εγκαταλείπονται στις θάλασσες αποτελούν μία από τις σημαντικότερες απειλές για τη θαλάσσια βιοποικιλότητα. Προτείνουμε στο πλαίσιο της εφαρμογής της σύμβασης της Βαρκελώνης και των πρωτοκόλλων της, όπου τα συμβαλλόμενα μέρη θεσπίζουν προγράμματα και μέτρα και χρησιμοποιούν τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές και βέλτιστες περιβαλλοντικές πρακτικές να λάβετε υπόψη σας τις συγκεκριμένες Τεχνικές Οδηγίες.

Άρθρο 12 Γενικές ρυθμίσεις για τα προγράμματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού

Σχετικά με τις δράσεις καθαρισμού: όπως αναφέραμε και στα γενικά σχόλια, το πρόβλημα πρέπει να αντιμετωπίζεται από την πηγή του. Κάθε χρόνο πραγματοποιείται πλήθος δράσεων καθαρισμού ακτών και κάθε επόμενο τα απορρίμματα στις ακτές αυξάνονται ολοένα και περισσότερο. Σίγουρα είναι ένα μέτρο το οποίο μεταξύ άλλων λειτουργεί ως μέσο ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης των πολιτών και για αυτό κατανοούμε την πρόταση και εφαρμογή του. Προτείνουμε σε αυτό το πλαίσιο να συμβουλευτείτε τις Τεχνικές Οδηγίες του Περιβαλλοντικού Προγράμματος των Ηνωμένων Εθνών καθώς και να μεριμνήσετε ώστε τα δεδομένα που θα συλλεχθούν να συλλεχθούν με συγκεκριμένα πρωτόκολλα ώστε πρώτον να είναι δυνατή η συμβολή των δεδομένων στην έρευνα, δεύτερον να είναι στοιχεία εναρμονισμένα ώστε να είναι δυνατή η ποσοτικοποίηση και διαχείρισή τους και τελικά να λειτουργήσουν ως δεδομένα που θα χρησιμοποιηθούν για βελτιωτικές πρακτικές / οδηγίες στο μέλλον. Σε συμφωνία με την ΟΕΑ συμφωνούμε με το παρακάτω

Το άρθρο 12 εισάγει μία τεράστια γραφειοκρατία και μία ασυμβατότητα ρόλων, χωρίς κανένα πρακτικό όφελος. Τα προβλήματα που προκύπτουν από την ενδεχόμενη εφαρμογή του άρθρου 12 ως έχει είναι τα εξής:

- Ο ρόλος του ΕΟΑΝ είναι να ελέγχει τα ΣΕΔ και όχι να τους παίρνει τις χρηματικές εισφορές και να τις μεταβιβάζει στους ΟΤΑ ή σε ιδιώτες για να γίνονται οι καθαρισμοί. Η διαδικασία εμφανίζεται σαν ο ΕΟΑΝ να παρέχει υπηρεσίες προς τα ΣΣΕΔ, υποχρέωση των οποίων είναι και οι καθαρισμοί.
- Επίσης, με το άρθρο 12 τίθεται ένα πολύ σοβαρό θέμα το ποιος έχει την ευθύνη επίτευξης των ποιοτικών και ποσοτικών στόχων των καθαρισμών. Εάν η γραφειοκρατία του δημοσίου γίνει η αιτία για να μην γίνουν πολλοί καθαρισμοί ή/και να έχουν μειωμένα ποιοτικά χαρακτηριστικά θα φέρει την ευθύνη ο ΕΟΑΝ, οι ΟΤΑ ή τα εμπλεκόμενα ΣΕΔ, που απλώς θα πληρώνουν; Το παράδειγμα του ανταποδοτικού τέλους στην πλαστική σακούλα είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα. Ο ΕΟΑΝ πήρε αυτό το ανταποδοτικό τέλος, κράτησε η πολιτεία πάνω από το 50% μέσω πολλών διαχειριστικών διαδικασιών και τελικά ακόμη ούτε το υπόλοιπο τέλος του 2018 δεν έχει επιστραφεί με οποιοδήποτε τρόπο στους καταναλωτές, όπως είχε προβλεφθεί στη σχετική νομοθεσία. Εννοείται ότι ούτε το ανταποδοτικό τέλος της πλαστικής σακούλας για τα έτη 2019-2020 δεν

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
-----	--	--------------------

έχει αποδοθεί ακόμη στους καταναλωτές. Η διαχείριση του ανταποδοτικού τέλους της πλαστικής σακούλας είναι ένα παράδειγμα 100% μη επιτυχούς υλοποίησης της ανταποδοτικότητας και με το άρθρο 12 πάει να επαναληφθεί αυτή η μη επιτυχής πρακτική και στους καθαρισμούς.

- Η μεθοδολογία υπολογισμού και επιμερισμού του κόστους μεταξύ των ΣΕΔ είναι δύσκολο να γίνεται από τον ΕΟΑΝ. Είναι αποτελεσματικότερο να αφήσουμε τα εμπλεκόμενα ΣΕΔ να συμφωνήσουν μεταξύ τους πως θα γίνεται δικαιότερα και με διαφάνεια αυτός ο επιμερισμός και ο ΕΟΑΝ να επιβλέπει και να εγκρίνει. Προτείνεται: Σε κάθε περίπτωση την ευθύνη των καθαρισμών θα πρέπει να την έχουν τα συνεργαζόμενα ΣΕΔ, που θα πρέπει να προτείνουν μεθοδολογία για την δίκαιη και διαφανή κατανομή του κόστους, την οποία θα καταθέσουν στον ΕΟΑΝ. Παράλληλα, ο ΕΟΑΝ πρέπει να ελέγχει εάν επιτυγχάνονται οι στόχοι των καθαρισμών. Προτείνεται η πλήρης αλλαγή του άρθρου 12.

Άρθρο 13 Χωριστή συλλογή (άρθρο 9 της Οδηγίας 2019/904/ΕΕ)
Προτείνουμε στην παρ. 3 να διευκρινιστεί σε ποιον φορέα ΣΣΕΔ αναφέρεστε – Των 2 για τις συσκευασίες ή ενός από τους υπάρχοντες συνολικά στη χώρα; – Προς αποφυγή παρερμηνειών.

Άρθρο 14 Μέτρα ευαισθητοποίησης (άρθρο 10 της Οδηγίας 2019/904/ΕΕ)
Προτείνουμε στην συνεργασία του Υπουργείου με τον Ε.Ο.ΑΝ να προστεθεί και αναγνωριστεί ο ρόλος και οι δράσεις των Περιβαλλοντικών Οργανώσεων και των άλλων κοινωνικών φορέων στην ευαισθητοποίηση και ενεργοποίηση των πολιτών για την επίτευξη των στόχων του παρόντος νομοσχεδίου.

2 Φορέας: Greenpeace Ελλάς

Το πρόβλημα της πλαστικής σπατάλης και ρύπανσης έχει αναδειχθεί τα τελευταία χρόνια σε ένα από τα πλέον φλέγοντα περιβαλλοντικά ζητήματα της εποχής μας. Η Ευρωπαϊκή Ένωση, αναγνωρίζοντας την κρισιμότητα της κατάστασης και τον καίριας σημασίας ρόλο που έχει να παίξει, προχώρησε το 2019 στη σύνταξη της Οδηγίας (904/ΕΕ) για τη μείωση των επιπτώσεων ορισμένων πλαστικών προϊόντων στο περιβάλλον. Το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας της Ελλάδας (ΥΠΕΝ) προχωράει στην έγκαιρη ενσωμάτωση της Οδηγίας, έχοντας καταθέσει προς διαβούλευση το σχετικό σχέδιο νόμου.

Η νέα αυτή νομοθετική ρύθμιση θα καθορίσει σε μεγάλο βαθμό την ικανότητα της κοινωνίας να αντιμετωπίσει ένα τόσο κρίσιμο πρόβλημα και γι' αυτόν τον λόγο χρειάζεται να είμαστε ιδιαίτερα προσεκτικοί στην αξιολόγησή της. Η Greenpeace, από την πρώτη στιγμή ενασχόλησής της με το ζήτημα της πλαστικής ρύπανσης, δίνει έμφαση στην απόλυτη ανάγκη να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα προληπτικά, μέσα από συντονισμένες προσπάθειες μείωσης και επαναχρησιμοποίησης, που δεν θα ρίχνουν το βάρος της αλλαγής αποκλειστικά στην κοινωνία, αλλά θα αναδεικνύουν τον κρίσιμο ρόλο των παραγωγών.

Η έγκαιρη ενσωμάτωση της Οδηγίας από το ΥΠΕΝ συνιστά μία θετική εξέλιξη από μόνη της. Δημιουργεί τις συνθήκες για την ευρύτερη αποδοχή του προβλήματος της πλαστικής ρύπανσης και διαμορφώνει το πλαίσιο για μία συντονισμένη προσπάθεια αντιμετώπισής του με βάση το τρίπτυχο “μείωση-επαναχρησιμοποίηση-ανακύκλωση”. Ωστόσο, είναι ξεκάθαρο ότι για να αντιμετωπιστεί ουσιαστικά το πρόβλημα χρειάζεται να κινηθούμε με μεγαλύτερη φιλοδοξία από ό,τι έχουμε κάνει στο

Τα σχόλια αφορούν στο σύνολο των άρθρων του νομοσχεδίου. Η πρόταση για θέσπιση στόχων επαναχρησιμοποίησης προϊόντων συσκευασίας εμπίπτει στις υποχρεώσεις εναρμόνισης των οδηγιών (ΕΕ) 2018/851 και 2018/852. Προτείνονται ρυθμίσεις οι οποίες προβλέπεται να καθοριστούν στις εξουσιοδοτικές διατάξεις. Η τροποποίηση των υγειονομικών διατάξεων είναι εκτός του πεδίου εφαρμογής του παρόντος.

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
-----	--	--------------------

παρελθόν. Για τον λόγο αυτό, τον Ιούνιο του 2020 η Greenpeace έστειλε επιστολή στο ΥΠΕΝ αναδεικνύοντας τα βασικότερα σημεία που θα κρίνουν την επιτυχία του νέου νομοσχεδίου, που είναι:

- Η πραγματική μείωση
- Η φιλόδοξη ενίσχυση της επαναχρησιμοποίησης
- Η ευθύνη των παραγωγών
- Η σωστή ενημέρωση και ο ρόλος των πολιτών

Με βάση αυτούς τους άξονες, η Greenpeace καταθέτει τα σχόλιά της στο σχέδιο νόμου για τα πλαστικά μίας χρήσης, με την ελπίδα ότι τα θετικά βήματα που έχουν ήδη γίνει θα οδηγήσουν σε ουσιαστικά αποτελέσματα και όχι στη διαιώνιση των προβλημάτων που μας έχουν φέρει μέχρι εδώ.

Πριν προχωρήσουμε περαιτέρω οφείλουμε να αναφέρουμε ότι πολλά επιμέρους ζητήματα που θα καθορίσουν βασικά σημεία του νομοσχεδίου είναι ακόμα υπό διαμόρφωση, καθώς δεν έχουν εκδοθεί οι κατευθυντήριες οδηγίες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, κάτι που αναμένεται να γίνει το αμέσως επόμενο χρονικό διάστημα.

Η πραγματική μείωση

Μέσω του άρθρου 4 προωθείται η μείωση της χρήσης ορισμένων πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης. Η θέσπιση μετρήσιμων και ιδιαίτερα φιλόδοξων στόχων, μεγαλύτερων μάλιστα από εκείνων που προτείνει η Οδηγία της ΕΕ είναι μία πολύ θετική εξέλιξη. Ωστόσο, παρότι τα εργαλεία που θεσμοθετούνται θα έχουν σίγουρα ορισμένες θετικές επιπτώσεις, δεν είναι επαρκή για να επιτευχθούν οι φιλόδοξοι στόχοι του άρθρου. Συγκεκριμένα:

1.Επιβολή εισφοράς προστασίας θαλάσσιου περιβάλλοντος στα πλαστικά κύπελλα μίας χρήσης και τους περιέκτες τροφίμων: όπως έχει δείξει η εμπειρία της εφαρμογής αντίστοιχου μέτρου στην περίπτωση της λεπτής σακούλας μεταφοράς, τέτοια εργαλεία έχουν γρήγορα θετικά αποτελέσματα, ωστόσο όχι στην κλίμακα που τα χρειαζόμαστε. Επιπλέον, η χρήση επαναχρησιμοποιούμενων εναλλακτικών στην περίπτωση των κυπέλλων και των περιεκτών τροφίμων είναι πιο δύσκολη από τις σακούλες μεταφοράς, καθώς βασίζονται περισσότερο στη λογική της κατανάλωσης “στο χέρι”, που την καθιστά πολύ λιγότερο προβλέψιμη. Συνεπώς, κρίνουμε ότι είναι ιδιαίτερα δύσκολο να επιτευχθούν οι φιλόδοξοι στόχοι που ορίζει το άρθρο, ιδιαίτερα στη δεύτερη περίοδο εφαρμογής του.

2.Εναλλακτικά προϊόντα σε επιχειρήσεις τροφοδοσίας (catering) και σε επιχειρήσεις παρασκευής τροφίμων και ποτών σε κινητούς ή προσωρινούς χώρους: καθώς οι διατάξεις της σχετικής παραγράφου (6) καλύπτουν ένα πολύ μεγάλο εύρος επιχειρήσεων που εξαρτώνται από πλαστικές συσκευασίες μίας χρήσης, είναι πολύ σημαντικό να οριστούν με μεγαλύτερη σαφήνεια τα εναλλακτικά προϊόντα που επιτρέπονται από αυτές τις επιχειρήσεις.

3.Κοινόχρηστες βρύσες σε δημοτικές αθλητικές εγκαταστάσεις, παιδικές χαρές και χώρους συνάθροισης κοινού για τη μείωση χρήσης των πλαστικών φιαλών: πρόκειται για ένα μέτρο με ιδιαίτερα θετικό πρόσημο, καθώς με την εφαρμογή του αναμένεται να μειωθεί ένα σημαντικό κομμάτι της πλαστικής σπατάλης και η ενίσχυση της πεποίθησης πως η πρόσβαση στο πόσιμο νερό συνιστά δικαίωμα όλων των πολιτών. Εντούτοις, η επιτυχία του μέτρου θα κριθεί από τον βαθμό συνεργασίας των ΟΤΑ και των πολιτών, κάτι που δεν εξασφαλίζουν οι διατάξεις του προτεινόμενου νόμου.

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
	Μέσω του άρθρου 5 προωθείται η απαγόρευση διάθεσης στην αγορά συγκεκριμένων προϊόντων. Στις περιπτώσεις των προϊόντων από οξοδιασπώμενη πλαστική ύλη και από διογκωμένο πολυστυρένιο, οι διατάξεις του άρθρου θα οδηγήσουν άμεσα στην απαγόρευση υλικών που έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο φυσικό περιβάλλον και επομένως σε θετικά αποτελέσματα. Όμως, επειδή η παράγραφος 1 του άρθρου 3 εξαιρεί από τον ορισμό της πλαστικής ύλης “τα φυσικά πολυμερή που δεν έχουν τροποποιηθεί χημικώς”, υπάρχει σοβαρός κίνδυνος τα προϊόντα των περιπτώσεων 1-6 του μέρους Β του παραρτήματος Ι (μπατονέτες, μαχαιροπίρουνα, πιάτα, καλαμάκια, αναδευτήρες ποτών και πλαστικά στηρίγματα μπалониών), να αντικατασταθούν με άλλα προϊόντα μίας χρήσης που έχουν εξίσου σημαντικές επιπτώσεις στο φυσικό περιβάλλον και δεν θα οδηγήσουν σε πραγματική μείωση. Αυτός ο κίνδυνος υφίσταται και στην περίπτωση των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 5. Εντούτοις, η εφαρμογή των απαγορεύσεων του άρθρου 5 για τους φορείς της Γενικής Κυβέρνησης συνιστά ένα βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση, καθώς κατ’ ελάχιστον θα επιτρέψει να φανούν παραλείψεις και λάθη πριν την καθολική εφαρμογή των μέτρων, ενώ θα έχει θετικές επιπτώσεις καθώς θα μειώσει άμεσα το πλαστικό αποτύπωμα του δημοσίου. Η παράγραφος 1 του άρθρου 3 ενδέχεται να επιτρέψει μία ακόμα αντικατάσταση των πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης με άλλα προϊόντα μίας χρήσης και επομένως να υπονομεύσει τον στόχο προστασίας του περιβάλλοντος, αφού ορίζει την πλαστική ύλη ως “πολυμερές... το οποίο μπορεί να λειτουργήσει ως κύριο δομικό συστατικό των τελικών προϊόντων”. Χαρακτηριστικότερο παράδειγμα είναι τα χάρτινα ποτήρια με επικάλυψη πλαστικής μεμβράνης, τα οποία πρέπει να emπίπτουν στις διατάξεις του νομοσχεδίου. Εντούτοις, επειδή ο παραπάνω ορισμός δίνει το περιθώριο για διαφορετικές ερμηνείες, υπάρχει αυξημένος κίνδυνος να εξαιρεθούν και επομένως να κατακλύσουν την αγορά. Η φιλόδοξη ενίσχυση της επαναχρησιμοποίησης Παρότι η χρήση επαναχρησιμοποιούμενων προϊόντων θεσμοθετείται ως η βασική εναλλακτική στα πλαστικά προϊόντα του άρθρου 4, η προσέγγιση της παραμένει σε μεγάλο βαθμό κοντόφθαλμη, καθώς συνεχίζει να ρίχνει το βάρος της επαναχρησιμοποίησης σχεδόν αποκλειστικά στους τελικούς καταναλωτές. Η επιβολή εισφοράς στα προϊόντα του άρθρου 4 αναμένεται να ενδυναμώσει την επαναχρησιμοποίηση στους καταναλωτές που ήδη κάνουν αυτές τις επιλογές. Για να γίνει η επαναχρησιμοποίηση καθημερινή επιλογή της πλειονότητας των καταναλωτών και άρα να αποδώσει πραγματικά καρπούς, χρειάζεται να δοθούν κίνητρα για τη δημιουργία συστημάτων πραγματικής κυκλικής οικονομίας (πχ. δίκτυα επαναχρησιμοποιούμενων ποτηριών), κάτι που δυστυχώς δεν γίνεται με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Εντούτοις, οι διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 4 θα βοηθήσουν στην εδραίωση της επαναχρησιμοποίησης ως δικαίωμα των καταναλωτών, γεγονός που θα άρει πολλούς φραγμούς που υφίστανται μέχρι σήμερα και έχουν να κάνουν με την αντίληψη ότι η επαναχρησιμοποίηση συνιστά μία λιγότερο ασφαλή επιλογή από πλευράς υγιεινής. Για την αποφυγή επιπλέον δυσκολιών στην επαναχρησιμοποίηση, που έχουν αυξηθεί λόγω της πανδημίας, ο νέος νόμος χρειάζεται να καθορίσει πιο προσεκτικά τι αποτελεί ακατάλληλο	

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
-----	--	--------------------

προς χρήση επαναχρησιμοποιούμενο προϊόν, πέραν του χαρακτηρισμού “προδήλως ακατάλληλο”.

Με το άρθρο 13 για τη χωριστή συλλογή των πλαστικών φιαλών, χάνεται επίσης μία τεράστια ευκαιρία για την ενίσχυση της επαναχρησιμοποίησης. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, η χωριστή συλλογή των πλαστικών φιαλών γίνεται μόνο για την ενίσχυση της ανακύκλωσης και για τις δύο χρονικές περιόδους (2025 και 2029). Κατ’ αυτόν τον τρόπο αγνοείται παντελώς η δυνατότητα τα συστήματα επιστροφής εγγύησης, που θεσμοθετεί το συγκεκριμένο άρθρο, να αποτελέσουν σε βάθος χρόνου θεμέλιο λίθο για τη δημιουργία συστημάτων επαναχρησιμοποίησης και για αυτά τα προϊόντα. Είναι σημαντικότερο λάθος του νομοσχεδίου τη στιγμή που θα επενδυθούν μεγάλα ποσά για τη δημιουργία των συστημάτων επιστροφής εγγύησης, να μην συνδεθούν με τον στόχο της επαναχρησιμοποίησης, που έχει σημαντικά μεγαλύτερα οφέλη από την ανακύκλωση.

Η ευθύνη των παραγωγών

Βασικό εργαλείο για τη μείωση της πλαστικής σπατάλης και ρύπανσης είναι ο επανασχεδιασμός των προϊόντων ώστε να υπηρετούν το δυνατόν περισσότερο τις επιταγές της μείωσης, της επαναχρησιμοποίησης και της αποδοτικής ανακύκλωσης. Το άρθρο 6 θεσμοθετεί κάποιες αλλαγές στις πλαστικές φιάλες που κινούνται προς τη σωστή κατεύθυνση, καθώς θα μειώσουν τη ρύπανση από τα πλαστικά καπάκια και καλύμματα και θα ενισχύσουν την ανακύκλωση. Ωστόσο, η πιο σημαντική ρύθμιση εισάγεται με την παράγραφο 4(β) του άρθρου 8.

Σύμφωνα με αυτήν, οι χρηματικές εισφορές που καταβάλλονται από τους παραγωγούς στο πλαίσιο της επέκτασης της Διευρυμένης Ευθύνης Παραγωγού “θα πρέπει...να ενθαρρύνουν την ανάπτυξη, την παραγωγή και την εμπορία προϊόντων λαμβάνοντας υπόψη κριτήρια οικολογικού σχεδιασμού όπως η ανθεκτικότητα, η δυνατότητα επαναχρησιμοποίησης και η ανακυκλωσιμότητα, καθώς και η περιεκτικότητα σε ανακυκλωμένη πρώτη ύλη.” Δεν υπάρχουν όμως περισσότερες πληροφορίες για τον τρόπο με τον οποίο θα επιτευχθεί κάτι τέτοιο και επομένως είναι αδύνατον να αξιολογηθεί κατά πόσο αυτή η διάταξη θα οδηγήσει σε ουσιαστικές αλλαγές ή θα μετατραπεί σε ένα ακόμα χρηματικό ποσό που θα πρέπει να πληρώσει ο παραγωγός για να εξακολουθεί να έχει το δικαίωμα να παράγει το ίδιο προϊόν που παρήγαγε μέχρι τώρα.

Ενημέρωση και ρόλος των πολιτών

Η επιτυχία του νομοσχεδίου θα κριθεί σε μεγάλο βαθμό από τη σωστή, ολοκληρωμένη και συστηματική ενημέρωση των πολιτών, που θα κληθούν σε σύντομο χρονικό διάστημα να εφαρμόσουν στην καθημερινότητά τους τα μέτρα που θεσμοθετούνται.

Το παρόν νομοσχέδιο, με το άρθρο 7, εισάγει κάποιες αλλαγές που θα ενισχύσουν την ποιότητα της πληροφώρας που λαμβάνουν οι πολίτες, θεσμοθετώντας νέα σήμανση σε ορισμένα προϊόντα. Η εμπειρία της εφαρμογής του σήματος “Green Dot” στη χώρα μας δείχνει ότι τέτοια σήματα πρέπει να συνοδεύονται από εκτεταμένες εκστρατείες ενημέρωσης, διαφορετικά παρερμηνεύονται. Η ανάγκη αυτή καλύπτεται με το άρθρο 14, μέσω του οποίου οι φορείς Συστημάτων Εναλλακτικής Διαχείρισης (ΣΕΔ) θα κληθούν να υλοποιήσουν προγράμματα ευαισθητοποίησης, για ένα ιδιαίτερα μεγάλο φάσμα πληροφορίας.

Συνεπώς, το νομοσχέδιο προχωράει σε θετικές ρυθμίσεις ως προς την ενημέρωση των πολιτών. Εντούτοις, η μέχρι τώρα εμπειρία έχει δείξει ότι

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
-----	--	--------------------

όταν οι πολίτες δεν γνωρίζουν τον τρόπο με τον οποίο συμβάλλουν στην αντιμετώπιση του προβλήματος εφαρμόζοντας θεσμοθετημένα μέτρα ή με άλλα λόγια δεν γνωρίζουν το πραγματικό οικολογικό αποτύπωμα των νέων επιλογών που καλούνται να υποστηρίξουν, τέτοιες προσπάθειες βρίσκονται αντιμέτωπες με λογικές και παράλογες αντιδράσεις. Ως συνέπεια, καθυστερεί σημαντικά η πρακτική εφαρμογή των μέτρων από την πλειονότητα της κοινωνίας και συνήθως δημιουργούνται σημαντικά εμπόδια στην τελική τους επιτυχία.

Για να αποφευχθεί κάτι τέτοιο, τα προγράμματα ευαισθητοποίησης που θα εφαρμόσουν τα ΣΕΔ πρέπει οπωσδήποτε να παρουσιάσουν το δυνατόν πιο αντικειμενικά τις αληθινές επιπτώσεις από την εφαρμογή των μέτρων που προβλέπουν τα άρθρα 4, 5 και 13. Σε διαφορετική περίπτωση, το μήνυμα που θα λάβει η κοινωνία δεν θα είναι ότι η αντιμετώπιση του προβλήματος της πλαστικής ρύπανσης απαιτεί την ουσιαστική της συμμετοχή αλλά ότι η θεσμοθέτηση των προτεινόμενων μέτρων το αντιμετώπισε ήδη με επιτυχία. Κάτι τέτοιο δεν θα οδηγήσει στην αλλαγή των καταναλωτικών συνηθειών που προϋποθέτει η ανάσχεση της πλαστικής ρύπανσης, αλλά ενδεχομένως ακόμα και στην ενίσχυση της κοιλτούρας μίας χρήσης, που αποτελεί την πηγή του προβλήματος.

Οι προτάσεις της Greenpeace

α. Η επαναχρησιμοποίηση δεν πρέπει να είναι αποκλειστικά ευθύνη των καταναλωτών. Επομένως, μαζί με τους στόχους μείωσης χρειάζεται να θεσμοθετηθούν και στόχοι επαναχρησιμοποίησης για τα προϊόντα του άρθρου 4. Φορείς που θα κληθούν να αναλάβουν την επίτευξη αυτών των στόχων δύναται να είναι οι ΟΤΑ ή/και οι επιχειρήσεις μαζικής εστίασης, όπως ορίζονται στην παράγραφο 3 του άρθρου.

β. Για την αποφυγή αντικατάστασης των πλαστικών μίας χρήσης με προϊόντα μίας χρήσης που έχουν αντίστοιχες επιπτώσεις στο φυσικό περιβάλλον, πρέπει να οριστούν με μεγαλύτερη σαφήνεια οι τυχόν εξαιρέσεις υλικών και προϊόντων από τις διατάξεις του νομοσχεδίου. Οι εξαιρέσεις οφείλουν να έχουν περιοριστικό χαρακτήρα και να αξιολογούνται με βάση το οικολογικό τους αποτύπωμα.

γ. Τα συστήματα επιστροφής εγγύησης πρέπει να αποκτήσουν και στόχους επαναχρησιμοποίησης, κατ' ελάχιστον στη δεύτερη περίοδο εφαρμογής του μέτρου.

δ. Είναι σημαντικό να αξιολογηθούν οι υφιστάμενοι φραγμοί στην επαναχρησιμοποίηση λόγω υγειονομικών διατάξεων. Στα σημεία που κρίνονται ότι είναι αβάσιμοι, να γίνουν οι απαιτούμενες βελτιώσεις που θα επιτρέψουν τη δυνατόν ευρύτερη εφαρμογή επιλογών επαναχρησιμοποίησης.

ε. Η νωρίτερη εφαρμογή των μέτρων απαγόρευσης (άρθρο 4) στους φορείς της Γενικής Κυβέρνησης, πρέπει να συμπεριλάβει τις κοινόχρηστες βρύσες και την προώθηση των επαναχρησιμοποιούμενων εναλλακτικών.

3 Φορέας : ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΣΤΕΡΕΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ

ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΕΔΣΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ
Τα πλαστικά αποτελούν ένα απαραίτητο υλικό που είτε ως α ύλη για άλλα προϊόντα είτε ως τελικό προϊόν, έχει ένα πολύ μεγάλο εύρος εφαρμογών σε πολύ σημαντικούς τομείς της οικονομικής

Τα σχόλια αφορούν στο σύνολο των άρθρων του νομοσχεδίου. Μέρος των σχολίων αφορούν σε προτάσεις σχεδίου

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
	δραστηριότητας αλλά και σε προϊόντα που συνδέονται με το γενικό καλό (υγεία, εφαρμογές περιβαλλοντικής προστασίας κλπ.). Συνεπώς, είναι απαραίτητο να αποσυνδέσουμε το πλαστικό ως υλικό που έχει βιώσιμες εφαρμογές, από την βλάβη που προκαλούν ορισμένα μόνο πλαστικά και μάλιστα συνήθως από την κακή χρήση τους, στο περιβάλλον. Ειδικότερα η αλόγιστη (υπερκατανάλωση έναντι της πρόληψης), μη βιώσιμη (μια χρήσης έναντι της επαναχρησιμοποίησης) και η μη ορθολογικά διαχειριζόμενη (πχ απόρριψη αντί της χωριστής συλλογής τους) χρήση, ορισμένων πλαστικών μιας χρήσης (όπως πχ καλαμάκια, κυπελάκια καφέ, πιατάκια-μαχαιροπήρουνα, μπατονέτες, φιάλες νερού-αναψυκτικών, φίλτρα τσιγάρων, αλιευτικά εργαλεία) είναι πολύ μεγάλη στην Ελλάδα. Σύμφωνα με στοιχεία έγκυρων περιβαλλοντικών οργανώσεων καταναλώνουμε ετήσια από 10άδες εκατομμύρια έως και μερικά δις τμχ. των ανωτέρω πλαστικών μιας χρήσης, ενώ το ποσοστό διαλογής στην πηγή ή ανάκτησης για ανακύκλωση είναι πολύ μικρό. Άλλωστε η χώρα μας έχει αυξημένο ενδιαφέρον σε επίπεδο ΕΕ γιατί έχουμε την μεγαλύτερη ακτογραμμή στην ΕΕ, οι καθαρές ακτές και θάλασσες αποτελούν προϋπόθεση για ένα σημαντικό κομμάτι του Τουριστικού Εθνικού Προϊόντος και της βιώσιμης ανάπτυξης της χώρας μας και τέλος έχουμε πολύ μεγάλο μερίδιο στην ΕΕ σε επαγγελματική και ερασιτεχνική αλιεία. Έχοντας τα παραπάνω υπ' όψη τόσο η νομοθεσία της ΕΕ Οδηγία 2019/904 όσο και το προτεινόμενο Σχέδιο Νόμου με πολλά εθνικά μέτρα για τα ΠΜΧ είναι στην σωστή κατεύθυνση. Η εκτεταμένη προ-διαβούλευση που έγινε το διάστημα Μαρτίου-Μαΐου 2020 από την αρμόδια ΓΓ Φυσικού Περιβάλλοντος με 44 φορείς αλλά και με την ενημέρωση του Εθνικού Συμβουλίου ΚΟ που μετέχει η ΕΕΔΣΑ, έδωσε πολυάριθμες ενδιαφέρουσες προτάσεις από ειδικότερους φορείς που έχουν ληφθεί υπ' όψη. Από την μεριά μας θα πρέπει να επισημάνουμε ότι σε Εθνικό επίπεδο απομένει να γίνει ένα επιχειρησιακό σχέδιο με πόρους ΕΣΠΑ για την ομαλή μετάβαση των επιχειρήσεων που συνδέονται σήμερα με το θέμα (πχ ελληνικές βιομηχανίες παραγωγής πλαστικών μιας χρήσης) σταδιακά από το 2020 και έπειτα ώστε να προβούν σε εκσυγχρονισμό, αναβάθμιση, αλλαγή της παραγωγικής τους δομής σε νέα συναφή προϊόντα (πχ επαναχρησιμοποιήσιμα, η προϊόντα που να περιέχουν ανακυκλωμένο περιεχόμενο, ή να αλλάξουν οι σημάσεις για τους καταναλωτές, κλπ) Άλλωστε οι νέες απαιτήσεις για τα Πλαστικά μιας χρήσης, είναι σε συνέχεια των μέτρων συμμόρφωσης που έλαβε η Ελλάδα για την Οδηγία 2015/720/ΕΕ, σχετικά με τις πλαστικές σακούλες, οπότε υπάρχει επιβάρυνση στον παραγωγικό ιστό της χώρας, διότι η ελληνική βιομηχανία των πλαστικών είναι σε μεγάλο βαθμό προσανατολισμένη στη μορφοποίηση καταναλωτικών μικροαντικειμένων, που είναι ακριβώς αυτά στα οποία επικεντρώνονται οι απαγορεύσεις. Ταυτόχρονα, πρέπει να δοθεί έμφαση στις διαδικασίες εναλλακτικής διαχείρισης και ευαισθητοποίησης του κοινού, ώστε να μετριασθούν οι επιπτώσεις, ακόμη και κατά τη μεταβατική περίοδο της σταδιακής εφαρμογής των μέτρων (μείωση, απαγόρευση, αύξηση χωριστής συλλογής) των πλαστικών μιας χρήσης.	δράσης για τη βέλτιστη υλοποίηση των προβλεπόμενων ρυθμίσεων.

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
	Με βάση τα ανωτέρω, προτείνουμε τα ακόλουθα μέτρα το 2020 και το 20201 ώστε να αποτελέσουν προϋπόθεση για την σωστή εφαρμογή του Νόμου για τα ΠΜΧ. Για τις επιχειρήσεις (βιομηχανία πλαστικού, εστίασης κλπ.) 1) Εκπόνηση και υλοποίηση Επιχειρησιακού Σχεδίου του ΥΠΕΝ με κίνητρα (επιδότησεων ΕΣΠΑ και άλλα) για τη μετάβαση των Ελληνικών Βιομηχανιών Πλαστικού που επηρεάζονται από προβλέψεις του Νόμου 2) Υλοποίηση μέτρων έγκαιρης και επίσημης ενημέρωσης της αγοράς (πχ επιχειρήσεις εστίασης) ώστε να μπορούν να προσαρμοστούν στην νέα μορφή σχέσης τους με τον καταναλωτή. 3) Εκτεταμένοι κρατικοί έλεγχοι κατά την έναρξη εφαρμογής του νόμου για επιβολή κυρώσεων στους παραβάτες ώστε και να εξασφαλιστεί η συμμόρφωση των επιχειρήσεων καταναλωτών και να μην υπάρξει στρέβλωση του ανταγωνισμού Για τον καταναλωτή 1) Υποχρεωτικές εναλλακτικές (κύπελλα πολλαπλών χρήσεων) διαθέσιμες στα σημεία πώλησης 2) Χαμηλότερη τιμή σε περίπτωση προσκόμισης τέτοιου κυπέλλου πολλαπλών χρήσεων από πελάτη. 3) Μείωση του κόστους και του περιβαλλοντικού αποτυπώματος των φιαλών νερού με υποχρεωτικές δημόσιες βρύσες δωρεάν πόσιμου νερού από δήμους σε αθλητικά κέντρα και παιδικές χαρές Για την κυκλική οικονομία εντός της Ελλάδας 4) Εφαρμογή συστήματος εγγύησης-επιστροφής (Deposit – Refund System) κατόπιν τεχνοοικονομικής μελέτης εφαρμογής για τη διασφάλιση της μέγιστης δυνατής χωριστής συλλογής για τις πλαστικές φιάλες έως τριών λίτρων και περαιτέρω διερεύνηση για μεταλλικές και γυάλινες συσκευασίες. Το σύστημα για να είναι βιώσιμο πρέπει να είναι ενιαίο, κεντρικό και υποχρεωτικό σύστημα (όχι πολλά διαφορετικά) με στόχο αύξηση της ανακύκλωσης φιαλών PET 77% το 2025 και 90% το 2030. 5) Ειδικό πρόγραμμα του ΕΣΠΑ 2021-2027 για εκσυγχρονισμό ΚΔΑΥ, για νέες μονάδες μετ-επεξεργασίας PET για παραγωγή α ύλης από ανακυκλωμένο πλαστικό Για την συνολική εθνική στρατηγική ΚΟ και πλαστικών εν γένει. 6) Η στρατηγική για τα πλαστικά πρέπει να περιλαμβάνει συγκεκριμένα μέτρα για τα μικροπλαστικά που αποτελούν σημαντικό ποσοστό των πλαστικών θαλάσσιων απορριμμάτων (περιορισμοί μέσω του Κανονισμού REACH για τα μικροπλαστικά που προστίθενται σκόπιμα σε προϊόντα και τα οξοπλαστικά) 7) Παρακολούθηση και αξιοποίηση των φακέλων περιορισμού σωματιδίων των μικροπλαστικών του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων 8) Η καινοτομία στο σχεδιασμό προϊόντων για την αποφυγή πλαστικών απορριμμάτων και μικροπλαστικών αλλά και οι επενδύσεις στην πρόληψη θαλάσσιων απορριμμάτων 9) Καταγραφή υφιστάμενης κατάστασης σε συνεργασία με τον αντίστοιχο κλάδο της βιομηχανίας, αξιολόγηση των θέσεων της Βιομηχανίας για την προσαρμογή στις νέες απαιτήσεις που επιτάσσουν την παραγωγή προϊόντων με μεγαλύτερο κύκλο ζωής, καθώς και την διευρυμένη ευθύνη των παραγωγών τέτοιων προϊόντων. 10) Τόνωση του διαλόγου που έχει ξεκινήσει το ΥΠΕΝ, στον οποίο θα κληθούν να συμμετάσχουν και άλλοι φορείς (επιστημονικοί φορείς, φορείς τοπικής αυτοδιοίκησης, συστήματα εναλλακτικής διαχείρισης)	

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
	ώστε να διαμορφωθεί μια εθνική θέση συνολικά για τον κλάδο των πλαστικών και την περιβαλλοντική του διάσταση, η οποία και θα υποστηριχτεί στα όργανα της ΕΕ 11) Σύνδεση πρωτοβουλιών με διυπουργικές πολιτικές πχ στον τουρισμό, (παραλίες χωρίς πλαστικά ποτήρια ή καλαμάκια).	
4 Φορέας: ECOREC	Άρθρο 1 – Σκοπός Επειδή δεν υπήρχε χώρος για παράθεση γενικότερων προτάσεων που θα συνέβαλλαν στην αποτελεσματικότερη εφαρμογή της Οδηγίας 2019/ΕΕ/904 και του παρόντος νομοσχεδίου, υποβάλλουμε κάποιες γενικότερες προτάσεις στο άρθρο 1, που αναφέρεται στο σκοπό του νομοσχεδίου. Προτείνονται προς συζήτηση, ώστε να συμπεριληφθούν σε αυτό ή σε άλλα σχετικά νομοσχέδια, τα εξής μέτρα: • Μείωση ΦΠΑ: Οι δραστηριότητες που σχετίζονται με Πρόληψη, Επαναχρησιμοποίηση, Ανακύκλωση, Κομποστοποίηση να τεθούν σε χαμηλότερες κατηγορίες ΦΠΑ με βάση περιβαλλοντικά και κοινωνικά κριτήρια. • ΠΟΠ: Αλλαγή της νομοθεσίας για να μπορεί να εφαρμόζει εάν θέλει κάποιος δήμος το Πληρώνω Όσο Πετάω (ΠΟΠ) και εφαρμογή του ΠΟΠ σε κάποιους πιλοτικούς δήμους. • Χωριστή Συλλογή στα κτίρια: Να προβλεφθεί πολεοδομική ρύθμιση για χωριστή συλλογή υλικών και αντικειμένων μέσα στα όρια κάθε νέου κτιρίου σε ξεχωριστό στεγασμένο χώρο. Θα πρέπει να υπάρχει εσωτερική πρόσβαση για τους ενοίκους και εξωτερική πρόσβαση για τα συστήματα αποκομιδής. Ο στόχος είναι η σταδιακή μείωση της παρουσίας κάδων στους δρόμους, που θα συμβάλλει σε πολλά προβλήματα της χωριστής συλλογής και της ανακύκλωσης στη χώρα. • Χρηματοδότηση ανώτερης βαθμίδας δράσεων: Σημαντικό ποσοστό των συνολικών χρηματοδοτήσεων που αφορούν την ΔΣΑ να πηγαίνει σε δράσεις και έργα της ανώτερης ιεραρχίας διαχείρισης αποβλήτων (Πρόληψη, Επαναχρησιμοποίηση, Ανακύκλωση-κομποστοποίηση). • Ανταποδοτικό τέλος επεξεργασίας – ταφής: Να θεσπιστεί ένα ανταποδοτικό τέλος επεξεργασίας – ταφής για κάθε τόνο αποβλήτων, που οδηγείται για τελική επεξεργασία ή ταφή. Το τέλος αυτό, είναι επιπλέον του όποιου κόστους διαχείρισης, και να κυμαίνεται από 10-50 ευρώ/τόνο και να είναι απολύτως ανταποδοτικό προς τον δήμο που το πλήρωσε. Έτσι, το ανταποδοτικό τέλος κάποιου δήμου θα επιστρέφει τον επόμενο χρόνο στον ίδιο τον δήμο για δράσεις και έργα που θα προτείνει και θα αφορούν την ανώτερη ιεραρχία διαχείρισης αποβλήτων (Πρόληψη, Επαναχρησιμοποίηση, Ανακύκλωση-κομποστοποίηση). • Χύμα διάθεση προϊόντων: Να προβλεφθεί ώστε σε όλες τις επιχειρήσεις λιανικής τροφίμων ή άλλων καταναλωτικών ειδών διαθέτουν πολλές κατηγορίες καταναλωτικών προϊόντων σε χύμα μορφή. Ο καταναλωτής να μπορεί να αγοράζει προϊόντα σε χύμα μορφή φέρνοντας μαζί δικά του μέσα πρωτογενούς συσκευασίας. Πρώτο βήμα σε αυτή την κατεύθυνση είναι το εξής: Να εκπονηθεί ολοκληρωμένη μελέτη για να προσδιορισθούν ποιοι κλάδοι και ποια συγκεκριμένα προϊόντα θα μπορούσαν να διατίθενται και σε χύμα μορφή και σε υψηλή ποιότητα, εφόσον ο καταναλωτής φέρει δική του πρωτογενή συσκευασία. Επίσης, θα πρέπει να προσδιορισθεί στη μελέτη και ποιες είναι οι προδιαγραφές των καταστημάτων, οι χώροι τους και ο αναγκαίος εξοπλισμός για την χύμα διάθεση προϊόντων, που θα εξειδικεύονται	Τα σχόλια αφορούν σε γενικότερες προτάσεις για τη βελτίωση του θεσμικού πλαισίου διαχείρισης αποβλήτων και εντάσσονται στο πλαίσιο εναρμόνισης των οδηγιών (ΕΕ) 2018/851 και 2018/852.

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
	ανάλογα το μέγεθος των καταστημάτων λιανικής πώλησης και των χωροταξικών τους δεδομένων. • Προμήθειες: Σε όλες τις δημόσιες συμβάσεις (κεντρική κυβέρνηση, δήμοι, οργανισμοί κ.α.) να συμπεριληφθούν και κριτήρια μη επιλογής πλαστικών μιας χρήσης στις προμήθειές τους. • Ο ρόλος της κοινωνίας: Ο ρόλος και οι δράσεις των Περιβαλλοντικών ΜΚΟ και των άλλων κοινωνικών φορέων να αναγνωρισθεί ότι συμβάλλουν στη ευαισθητοποίηση και ενεργοποίηση των πολιτών για την επίτευξη των στόχων Πρόληψης, Ανακύκλωσης, Χωριστής Συλλογής και καθαρισμού των ακτών και του περιβάλλοντος. 5 Φορέας: Συνδέσμος Βιομηχανιών Πλαστικών Ελλάδος Το παρακάτω κείμενο παρουσιάζει τις απόψεις του Συνδέσμου Βιομηχανιών Πλαστικών Ελλάδος επί όλων των άρθρων του προβλεπόμενου νομοσχεδίου σχετικά με την ενσωμάτωση της Οδηγίας 2019/904/ΕΕ. Οι απόψεις μας είναι οι εξής: ΑΡΘΡΟ 1 Α. Σχολιάζουμε την φράση «μείωση του αντικτύπου ορισμένων πλαστικών προϊόντων στην ανθρώπινη υγεία»: δεν υπάρχει κανένα στοιχείο που να συνδέει την ανθρώπινη υγεία με τα πλαστικά προϊόντα. Γνωρίζουμε ότι η ίδια η Οδηγία αναφέρει το ίδιο θέμα, το οποίο, κατά τη γνώμη μας, είναι τελείως άστοχο, διότι δεν υπάρχει καμία επιστημονική μελέτη η οποία να αποδεικνύει αρνητικό αντίκτυπο των πλαστικών στην ανθρώπινη υγεία. Παρακαλώ ενημερωθείτε επ' αυτού, από τις απόψεις του FDA και της EFSA. Β. «Πρώτηση της μετάβασης στην κυκλική οικονομία.....». Δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη σε αυτό το νομοσχέδιο, για οποιαδήποτε μετάβαση στην κυκλική οικονομία. Έτσι όπως είναι γραμμένο αυτό τουλάχιστον το νομοσχέδιο, η μετάβαση στην κυκλική οικονομία θα είναι μια τελείως αποτυχημένη υπόθεση. Δεν δίνεται κανένα ουσιαστικό κίνητρο για την ανακύκλωση των ΠΜΧ, παρά μόνο μέτρα εισπρακτικού και καταναγκαστικού χαρακτήρα. ΑΡΘΡΟ 2 Τα ΠΜΧ (κύπελλα, καπάκια και δοχεία) από PET τα οποία περιλαμβάνουν τουλάχιστον 30% ανακυκλωμένου προϊόντος, το οποίο προέρχεται από την εγχώρια αγορά, να έχουν μηδενικό περιβαλλοντικό τέλος. Η ανακύκλωση είναι η αρχή της Κυκλικής Οικονομίας. ΑΡΘΡΟ 3 Α. «Ορισμός πλαστικού προϊόντος μιας χρήσης». Ο ορισμός τον οποίο δίνετε, είναι πολύ ατελής και το ανησυχητικό είναι ότι πρέπει να περιμένουμε την Υπουργική Απόφαση που θα εκδοθεί σε αόριστο χρονικό διάστημα, για να καταλάβουμε ποιο θεωρείτε πλαστικό μιας χρήσης και ποιο όχι. Πιστεύουμε ότι ο ορισμός έχει αφεθεί ατελής, σκοπίμως. Πιστεύουμε ότι η ελληνική γραφειοκρατία υποστηρίζει τα χάρτινα ποτήρια ροφημάτων τα οποία, σύμφωνα με τα μέχρι τούδε εκδοθέντα έγγραφα μετά την ψήφιση της Οδηγίας 904 και μετά την οριστικοποίηση της μελέτης της Ramboll, αποτελούν πλαστικά μιας χρήσης. Για παράδειγμα, έχουμε την τελευταία επικοινωνία της Κομισιόν (Guidelines) από 1/9/2020, part 1, paragraph 2.1.2, page 5. Σε αυτήν την επικοινωνία, η Κομισιόν ξεκαθαρίζει το ζήτημα με τα χάρτινα ποτήρια. ΚΑΤΑ ΤΗ ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ, ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΕΙΧΕ ΓΙΝΕΙ	Τα σχόλια αφορούν στο σύνολο των άρθρων του νομοσχεδίου. Αρκετά σχόλια αφορούν σε γενικότερα θέματα που προβλέπονται στην οδηγία (ΕΕ) 2019/904, ενώ κάποια άλλα αναμένεται να καθοριστούν στο πλαίσιο των εξουσιοδοτικών διατάξεων. Οι δράσεις που θα χρηματοδοτηθούν από τα έσοδα που θα προκύψουν από την εισφορά επεκτάθηκαν βάσει του αντίστοιχου σχολίου.

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
	ΚΑΠΟΙΑ ΜΝΕΙΑ, ΔΙΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΠΟΥ ΤΑΛΑΝΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΑΘΕΜΗΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ. Β. Βιοαποδομήσιμη πλαστική ύλη Στην Οδηγία αυτή η φράση είναι δευτερεύουσας σημασίας και κατά πολύ υπερέχει η φράση "natural polymers that have not been chemically modified". Αυτή η ονομασία στην Οδηγία, έχει μεγάλη σημασία για την Ελλάδα, όπου έχουν υπερισχύσει ψευδείς περιβαλλοντικοί ισχυρισμοί, κυρίως όσον αφορά το PLA και τα υδατοδιαλυτά πολυμερή. Έπρεπε να δοθεί περισσότερη προσοχή σε αυτό το θέμα. ΑΡΘΡΟ 4 Μείωση κατανάλωσης Το να υπάρχει ταυτόχρονα, επιβολή περιβαλλοντικής εισφοράς αλλά και μείωση της κατανάλωσης, είναι πολύ υπερβολικό και υπεράνω των σκοπών της ευρωπαϊκής Οδηγίας. Η εισφορά προστασίας θαλασσίου περιβάλλοντος των 3 λεπτών, όπως το είχαμε προτείνει και όχι 4 λεπτών για τα ανακυκλώσιμα υλικά μιας χρήσης. Ετσι προωθείται σωστά η ανακύκλωση, αντιμετωπίζεται ουσιαστικά η πλαστική ρύπανση για τα ανακυκλώσιμα ΠΜΧ, ενώ για τα μη ανακυκλώσιμα η εισφορά να είναι 3 φορές μεγαλύτερη. Παράγραφος 2γ Στις περισσότερες περιπτώσεις, γι' αυτά τα προϊόντα είναι τεχνικώς ανέφικτη η αναγραφή σειριακού αριθμού πάνω σε αυτό καθαυτό το προϊόν. Είναι εφικτή η σήμανση πάνω στην ελάχιστη συσκευασία του προϊόντος (συσκευασία πώλησης). Παράγραφος 2ε Η παράγραφος αυτή δείχνει αδιαφάνεια. Παράγραφος 3 γ Σήμανση επί του ποτηριού είναι τεχνικώς ανέφικτο στις συγκεκριμένες εγκαταστάσεις μας. Εφικτή είναι η σήμανση μόνο στην ελάχιστη συσκευασία πωλήσεων, δηλαδή στο πακέτο των 50 τεμαχίων. Να εφαρμοστεί μόνο το άρθρο 7 παράγραφος 1. Παράγραφος 3 ε – Αδιαφάνεια στη διάθεση της εισφοράς Πιστεύουμε ότι δεν πρέπει να εξαιρούνται οι καθαρισμοί των παραλιών και του περιβάλλοντος χώρου. Πρέπει το πράσινο ταμείο να ελέγχεται σε μηνιαία βάση. Τα έσοδα από την εισφορά να διατίθενται και για δράσεις ανακύκλωσης και βελτίωση των υποδομών και συστημάτων ανακύκλωσης. Επίσης, να διατίθενται στα στήριξη των επιχειρήσεων που θα υποστούν μείωση στον κύκλο εργασιών τους εξ αιτίας του Ν/Σ. Παράγραφος 3ζ : Τα ΠΜΧ που επιστρέφονται στον κατασκευαστή από τα καταστήματα μαζικής εστίασης να εκπίπτουν από την συνολική εισφορά. Μας δημιουργεί εντύπωση ότι δεν υπάρχει αναφορά για τα έτοιμα γεύματα που πωλούνται στα super market. Παράγραφος 5 Η κυκλοφορία βρώμικων σκευών είναι εξαιρετικά επικίνδυνη για την δημόσια υγεία. Ποιος θα έχει την ευθύνη; Παράγραφος 6 Η παράγραφος αυτή είναι τελείως εκτός πραγματικότητας και είναι υπερβολική. Κυρίως, επειδή ήδη, τα ΠΜΧ ήδη έχουν υποστεί μειώσεις, εισφορές, κλπ.	

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
	Η καθιέρωση του 2022 σαν έτος βάσης για την ελληνική πραγματικότητα, είναι τελείως λανθασμένη και απαράδεκτη, για τα αμιγώς πλαστικά ποτήρια (PP/PET/PS), διότι τα χάρτινα ποτήρια εμποτισμένα με πλαστικό, τα οποία, ενώ από την Οδηγία θεωρούνται σαν ΠΜΧ, με την ανοχή του Υπουργείου σας, και βάση ψευδών οικολογικών ισχυρισμών, έχουν αρχίσει από το 2018 να υπερτερούν και να αυξάνουν συνεχώς το μερίδιό τους στην αγορά. Έτσι, ήδη σήμερα, το 2020 τα αμιγώς πλαστικά ποτήρια έχουν χάσει το 40% της κατανάλωσής τους, η οποία έχει αντικατασταθεί με τα πλαστικοποιημένα χάρτινα, ενώ το 2022, με αυτές τις τάσεις, τα αμιγώς πλαστικά ποτήρια θα έχουν ήδη μειωθεί κατά 50% σαν κατανάλωση. Για τα αμιγώς πλαστικά ποτήρια, περαιτέρω μείωση, θα αναγκάσει τις εταιρίες να κλείσουν τις μονάδες παραγωγής, διότι αυτές θα λειτουργούν πολύ κάτω του νεκρού σημείου. Έτσι, προτείνουμε έως το 2024, 15% μείωση για τα αμιγώς πλαστικά ποτήρια και το 2026 μείωση κατά 20% για τα αμιγώς πλαστικά προϊόντα. Είναι ανέφικτος ο στόχος του 60% μείωσης για τα αμιγώς πλαστικά προϊόντα που προτείνεται για το 2026. Για τα πλαστικοποιημένα χάρτινα ποτήρια προτείνουμε μείωση 20% από το 2024, ώστε να εξομαλυνθούν οι στρεβλώσεις που έχουν προκληθεί στην αγορά λόγω ψευδών οικολογικών ισχυρισμών. Θεωρούμε ότι θα μπορούσε να μπει η υποχρέωση για παροχή εργαλείων ανακύκλωσης στο τόπο που εκτελούνται οι εργασίες της επιχείρησης προς διευκόλυνση της συλλογής αντί της απαγόρευσης χρήσης. ΑΡΘΡΟ 5 Το άρθρο αυτό είναι καταστροφικό για την ελληνική παραγωγή που έχει σημαντική συνεισφορά στο ΑΕΠ της χώρας. Πρέπει εδώ να τονίσουμε ότι πίσω από τις προτάσεις της Οδηγίας, κρύβονται τα συμφέροντα των διαφόρων κρατών. Τα προϊόντα που έχουν απαγορευτεί σε αυτό το άρθρο, παράγονται από ελάχιστες χώρες της ΕΕ. Μια από αυτές, αν όχι και η κυριότερη, είναι και η Ελλάδα που έχει και σημαντικές εξαγωγές σε όλο τον κόσμο των προϊόντων αυτών και έχει σημαντική συνεισφορά στο ΑΕΠ των χωρών. ΑΡΘΡΟ 6 Παράγραφοι 2α και 2β: Κατά την γνώμη μας είναι δύσκολο χρονικά να επιτευχθούν οι στόχοι που περιγράφονται στις παραγράφους 2 α και 2 β λόγω τού ότι το σύστημα συλλογής, επεξεργασίας και διάθεσης τού ανακυκλωμένου υλικού όπως περιγράφεται παρακάτω αφήνεται εξ ολοκλήρου στην ιδιωτική πρωτοβουλία χωρίς να περιγράφονται συγκεκριμένοι κανόνες Εφόσον έχουν ληφθεί συγκεκριμένα μέτρα για τις φιάλες PET, που είναι εξολοκλήρου κατασκευασμένες από το γνωστό υλικό PET, είναι παράλογο να μην συμπεριλάβουμε στα ίδια μέτρα και τα ποτήρια και σκεύη PET, τα οποία παράγονται από την ίδια πρώτη ύλη, η οποία, ως γνωστό, έχει το τεράστιο πλεονέκτημα να ανακυκλώνεται εύκολα. Το ανακυκλωμένο προϊόν περιλαμβάνεται στο αρχικό προϊόν με καθαρά κυκλική παραγωγή. Επίσης, το PET είναι το μόνο προϊόν το οποίο έχει άδεια της EFSA για επαφή με τρόφιμα. ΑΡΘΡΟ 7	

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
	Έχουμε ήδη σχολιάσει ότι σήμανση επάνω στο προϊόν είναι σε πολλές περιπτώσεις, αδύνατο. Είναι δυνατό να γίνει πάντα στη minimum συσκευασία πώλησης προϊόντων. Άρθρο 7 Παράγραφος 2β : Προτείνουμε η σήμανση να υπάρχει μόνο επί της εξωτερικής συσκευασίας (δεσμίδας). Επίσης, το μελάνι πάνω στα τελικά προϊόντα δυσκολεύει την ανακύκλωση, διότι υποβαθμίζει σημαντικά το προϊόν. ΑΡΘΡΟ 8 Τα συστήματα Συλλογικής Εναλλακτικής Διαχείρισης είναι στη σωστή κατεύθυνση, αλλά πρέπει να δοθούν κίνητρα για τη δημιουργία τέτοιων οργανισμών, κυρίως επειδή οι επιβαρύνσεις πάνω στα ΠΜΧ είναι ήδη υπερβολικές και υπέρμετρες. Παράγραφος 4β Θεωρούμε ότι τίποτε από αυτά δεν πρόκειται να υλοποιηθεί, εάν δεν δοθούν κατάλληλα κίνητρα. Απαιτούνται κίνητρα για την χρήση ανακυκλωμένου τόσο στα καταστήματα πώλησης (εστίαση) όσο και στον τελικό καταναλωτή (αντίστοιχο με τα μπουκάλια). Παράγραφος 4δ Δεν είναι δυνατό να εφαρμοστεί ίση μεταχείριση μεταξύ αυτών που παράγονται στην ΕΕ (και στην Ελλάδα) κι αυτών που εισάγονται από χώρες εκτός ΕΕ. Ο λόγος είναι ο εξής: Αυτά που παράγονται εκτός Ελλάδας, χρησιμοποιούν ανακυκλωμένα υλικά αγνώστου ποιότητας και προδιαγραφών από τον τόπο παραγωγής και φέρνουν στην Ελλάδα έτοιμα προϊόντα, τα οποία μετατρέπονται σε απόβλητα. Αντίθετα, οι Ευρωπαίοι (και οι Έλληνες) κατασκευαστές χρησιμοποιούν ανακυκλωμένα προϊόντα μέσα από την Κοινότητα και μετά, καλούνται να ενταχθούν σε ΣΕΔ και να υποστούν όλη τη δυσκολία της συλλογής και ανακύκλωσης. Έτσι, δημιουργείται μια κατάσταση δυο μέτρων και δυο σταθμών. Οι Έλληνες και Ευρωπαίοι κατασκευαστές, που συμμετέχουν στις δεσμεύσεις της κυκλικής οικονομίας, είναι υποχρεωμένοι να συλλέγουν, όχι μόνο τα δικά τους απόβλητα, που προέρχονται από δικιά τους παραγωγή, αλλά και τα απόβλητα που προέρχονται από τα εισαγόμενα, τα οποία δεν χρησιμοποιούν ανακυκλωμένα προϊόντα από την ΕΕ. Πιστεύουμε ότι αυτή είναι μια σοβαρή ανισορροπία και πρέπει να ληφθούν μέτρα, ώστε να υπάρξει ισορροπία. ΑΡΘΡΟ 10 Πρέπει να θεσπιστούν αυστηρά πρόστιμα για τους ρυπαίνοντες πεζούς, καθώς και τα ρυπαίνοντα αυτοκίνητα, αλλά και τα μικρά πλεούμενα. Υπάρχει ήδη νομικό πλαίσιο για αυτές τις ενέργειες, αλλά πρέπει τώρα να αναβιώσουν και να εφαρμοστούν. Παράγραφος 4β Κλιματική αλλαγή Καμία πρόνοια δεν λαμβάνεται σχετικά με την επίπτωση αυτής της Οδηγίας πάνω στην κλιματική αλλαγή. Αντιθέτως, σε πολλά σημεία, και κυρίως στα ήδη εναλλακτικά προϊόντα, επιβαρύνεται το περιβάλλον πολύ περισσότερο από ό, τι με τα ΠΜΧ, που πρόκειται να	

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
	αντικατασταθούν. Περισσότερα μπορείτε να διαβάσετε στο ακόλουθο link https://www.youtube.com/watch?v=vWZ5B1zOeNY ΑΡΘΡΟ 11 – Αλιευτικά εργαλεία Τα αλιευτικά εργαλεία που βρίσκονται στον πυθμένα της θάλασσας, αποτελούν τον μεγαλύτερο κίνδυνο για την επιβίωση των ψαριών. Δεν λαμβάνεται καμία μέριμνα για την αποφυγή αυτής της ρύπανσης, παρόλο που είναι πολύ πιο σοβαρή από αυτή των ΠΜΧ. Δεν έχει ληφθεί καμία μέριμνα για την προστασία των υδάτων από το συνεχές πλύσιμο των σκευών πολλαπλής χρήσης. Θα υπάρχουν χιλιάδες τόνοι απορρυπαντικά γενικώς, στα ύδατα, καθώς και τεράστιες ποσότητες ενέργειας για τη μεταφορά αλλά κυρίως και το πλύσιμο αυτών των σκευών. ΑΡΘΡΟ 12 Τέλος θεωρούμε ότι α προβλεπόμενα στο άρθρο 12 παράγραφοι 1 και 2 μπορούν να προέλθουν αν οι ίδιοι οι Δήμοι αναπτύξουν σύστημα διαλογής στην πηγή. Με αυτόν τον τρόπο και περισσότερα έσοδα είναι δυνατόν να έχουν και να γίνει η καταγραφή των συλλεγόμενων υλικών στην πηγή με αποτέλεσμα να έχουμε πληρέστερη και λεπτομερέστερη καταγραφή των υλικών. Θεωρούμε ότι οι Δήμοι είναι καλύτεροι γνώστες του τί υλικά προς αποκομιδή συλλέγουν πόσο μάλλον αν αναπτύξουν και σύστημα διαλογής στην πηγή αφού είναι οι μόνοι που γνωρίζουν πρωτογενώς το σύνολο των δραστηριοτήτων και κατά συνέπεια ανάγκης για απόρριψη υλικών των κατοίκων και των επιχειρήσεων που βρίσκονται στην γεωγραφική τους αρμοδιότητα. ΑΡΘΡΟ 13 Παράγραφοι 1 και 2 Να μπορεί να ισχύει για όλα τα προϊόντα PET, εκτός μπουκαλιών, αντί του τέλους και της μείωσης. Με βάση την παρούσα κατάσταση και την δυσφήμιση των ΠΜΧ, η παραγωγή των προϊόντων από PET φθίνει συνεχώς. Επομένως απαιτούνται κίνητρα ώστε να παραμείνει ζωντανή ώστε να αξιοποιείται το πολύ μεγάλο ποσοστό μπουκαλιών PET που θα συλλέγονται. Χωρίς άλλες εφαρμογές προϊόντων PET, η συλλογή α' ύλης από τα μπουκάλια, θα πρέπει να οδηγείται στην χωματερή ή στην καλύτερη περίπτωση να προσφέρεται σε χαμηλές τιμές στο εξωτερικό ΑΡΘΡΟ 14 Κατά τη γνώμη μας, τα μέτρα ευαισθητοποίησης πρέπει να επικεντρώνονται στα εξής: 1. Οι πολίτες να έχουν την ευαισθησία να μην πετάνε απορρίμματα στους εξωτερικούς χώρους, αλλά να τα πετάνε μόνο στους ειδικούς κάδους 2. Οι οδηγοί αυτοκινήτων να μην πετάνε απορρίμματα έξω από το παράθυρό τους, αλλά να τα κρατάνε μέχρις ότου μπορούν να τα πετάξουν σε κάδους 3. Τα μικρά σκάφη αναψυχής να μην πετάνε τα απορρίμματα στη θάλασσα, αλλά να τα παίρνουν μαζί τους και να τα πετάνε στην ξηρά, στους ειδικούς κάδους και να υπάρχουν σημάνσεις με τίτλους όπως: «Συμμετέχετε στις δράσεις της ανακύκλωσης και της κυκλικής οικονομίας».	

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
	Πρέπει να θεσπιστούν σημαντικά πρόστιμα σε πολίτες και οδηγούς που συλλαμβάνονται να απορρίπτουν απορρίμματα παντός τύπου στους δρόμους, στην εξοχή, στη θάλασσα, κλπ. ΑΡΘΡΟ 18 Τα πρόστιμα και οι κυρώσεις είναι εξοντωτικές για τις εταιρίες και θα δημιουργήσουν κοινωνική αναταραχή. ΑΡΘΡΟ 19 Παράγραφος 19 : “Εναλλακτικό” να θεωρείται και ένα ΠΜΧ το οποίο επιστρέφεται στον παραγωγό για επεξεργασία/ανακύκλωση, μέσω ΣΕΔ.	
6	<u>Φορέας: ΚΕΔΕ</u> Το πνεύμα του Νομοσχεδίου μας βρίσκει γενικότερα σύμφωνους ως προς την αναγκαιότητα μείωσης των επιπτώσεων των πλαστικών προϊόντων στο περιβάλλον. Υπάρχει άμεση ανάγκη για την γενικότερη προστασία του περιβάλλοντος και ειδικότερα για τη μείωση των επιπτώσεων στο υδάτινο περιβάλλον και στην ανθρώπινη υγεία. Για να γίνει αντιληπτή η προαναφερθείσα αναγκαιότητα αναφέρεται μόνο ότι σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου η παραγωγή πλαστικών παγκοσμίως το 1950 ανερχόταν σε 1,5 εκατομμύριο τόνους και το 2015 σε 322 εκατομμύρια τόνους! Η δε Ευρώπη παράγει πλέον ετησίως 58 εκατομμύρια τόνους πλαστικών. Είναι λοιπόν σαφές ότι η διαχείριση του ζητήματος με τα πλαστικά αποτελεί σημαντικό μέρος της επιτυχούς μετάβασης στην κυκλική οικονομία. 2.Βρίσκουμε γενικότερα θετικές τις διατυπώσεις του Νομοσχεδίου που αφορούν στους ποσοτικούς στόχους που τίθενται για την μείωση της κατανάλωσης των πλαστικών προϊόντων, στην επιβολή εισφορών (με ανταποδοτικό χαρακτήρα) για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος, στην τοποθέτηση σημάτων στα πλαστικά προϊόντα για την ενημέρωση και ευαισθητοποίηση των καταναλωτών, στην λήψη μέτρων για τις επιχειρήσεις και ειδικότερα τους καταναλωτές. Τα μέτρα αυτά μπορεί να συμβάλλουν σε έναν zero waste τρόπο ζωής.	Γενική τοποθέτηση επί του σχεδίου
7	<u>Φορέας: Ελληνική Ένωση Επιχειρήσεων Οργανωμένης Εστίασης (ΕΠΟΕΣ)</u> ΓΕΝΙΚΗ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ Ο νέος νόμος προβλέπει υποχρεώσεις για τη μαζική εστίαση οι οποίες προστίθενται στην ήδη επιβαρυνόμενη λειτουργία της (ιδιαίτερα κατά την παρούσα, έκτακτη συγκυρία), αυξάνοντας λειτουργικά κόστη και δημιουργώντας επιπλέον σημεία τριβής με τους πελάτες. Ειδικότερα το θέμα της εισφοράς, επηρεάζει σημαντικά όλο τον κλάδο και αναμένεται να πλήξει ιδιαίτερα τις επώνυμες αλυσίδες, οι οποίες θα ακολουθήσουν κατά γράμμα της οδηγίες, όπως πάντα.	Γενική τοποθέτηση επί του σχεδίου
8	<u>Φορέας: Πλαστικά Φαρσάλων – Europlast</u> Για άλλη μια φορά γινόμαστε δέκτες μιας συναισθηματικής σε ένα μεγάλο βαθμό ρητορικής εναντίον των πλαστικών προϊόντων αγνοώντας τα θετικά πλεονεκτήματα που έχουν αυτά τα προϊόντα στην καθημερινότητα του ανθρώπου . Ακούμε πολλούς να μιλούν για απαγορεύσεις , φόρους , εισφορές κτλ προβάλλοντας ως εναλλακτική λύση επαναχρησιμοποιούμενες συσκευασίες άλλων υλικών τα οποία προφανώς σύμφωνα με την γνώμη τους προέρχονται από παρθενογένεση και έχουν μηδενικό αποτύπωμα ρύπων Οι σύγχρονες απαιτήσεις των καιρών επιτάσσουν την ανακύκλωση και επαναχρησιμοποίηση προϊόντων στα πλαίσια μιας κυκλικής οικονομίας	Γενική τοποθέτηση επί του σχεδίου

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
	όπου τα πλαστικά θα έχουν πρωταγωνιστικό ρόλο , διότι εκ της φύσεως τους είναι από τα πλέον καταλληλότερα για αυτό και με το μικρότερο ενεργειακό αποτύπωμα . Δυστυχώς στην χώρα μας υπάρχει μεγάλη παθογένεια και καθυστέρηση στο κομμάτι αυτό (της ανακύκλωσης) και κατά την γνώμη μας εκεί θα πρέπει να πέσει το μεγαλύτερο βάρος . Και δεν μιλάμε μόνο για το καθαρά τεχνικό μέρος . Θα πρέπει να γίνει μεγάλη κινητοποίηση και στον τομέα της εκπαίδευσης και μικρών και μεγάλων ως προς την χρησιμοποίηση και την αξία αυτών των προϊόντων τα οποία αντιμετωπίζονται ως σκουπίδια και όχι ως πόροι . Ενώ λοιπόν άπαντες παγκοσμίως ασχολούνται με την κυκλική οικονομία και τα τεράστια οφέλη που μπορεί να έχει στο περιβάλλον την κοινωνία και την οικονομία εμείς προσπαθούμε να δαιμονοποιήσουμε υλικά και προϊόντα αγνοώντας τον παράγοντα άνθρωπο και τις ανάγκες συμπεριφορές προς το περιβάλλον . Στην εξίσωση εάν θέλουμε να είμαστε δίκαιοι θα πρέπει να υπολογίσουμε και το γεγονός ότι η συντριπτικά μεγαλύτερη ρύπανση προέρχεται από τις χώρες της Ασίας , συνεπώς τα δικά μας μέτρα θα επηρεάσουν ελάχιστα έως καθόλου την μείωση αυτή . Στις θάλασσές μας τα περισσότερα <> προέρχονται από γειτονικές χώρες που μεταφέρονται σε εμάς με τα θαλάσσια ρεύματα και όχι από εμάς . Θέλουμε να πούμε ότι το πρόβλημα χρειάζεται μια ολιστική προσέγγιση και δεν θα λυθεί έτσι απλά με απαγορεύσεις και φόρους που θα δημιουργήσουν επιπρόσθετα προβλήματα με αύξηση της ανεργίας και καταστροφή υγείων επιχειρήσεων . Υπάρχει και άλλος δρόμος 9 Φορέας: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ECR Οι παρατηρήσεις / σχόλια που ακολουθούν εκ μέρους της Ελληνικής Επιτροπής ECR, γίνονται προς την κατεύθυνση της καλύτερης κατανόησης και αποσαφήνισης του Σχεδίου Νόμου με στόχο την αποτελεσματική εφαρμογή από επιχειρήσεις και καταναλωτές. Ακολουθούν γενικές παρατηρήσεις / σχόλια καθώς και παρατηρήσεις / σχόλια επί των άρθρων του Σχεδίου Νόμου: ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ • Απουσιάζει η ειδικότερη ρύθμιση και αποσαφήνιση του συνόλου σχεδόν των προβλεπόμενων κανόνων σε κομβικά ζητήματα για την εφαρμογή των νέων διατάξεων, όπως είναι ο προσδιορισμός των εμπορικών προϊόντων που θεωρούνται ΠΜΧ και των εναλλακτικών που θα τα υποκαταστήσουν, οι προϋποθέσεις επαναχρησιμοποίησης, οι προδιαγραφές σήμανσης, οι λεπτομέρειες εφαρμογής του συστήματος εγγυοδοσίας και των νέων συστημάτων διευρυμένης ευθύνης παραγωγού. • Προδιαγράφεται ένα σύστημα ελέγχου και κυρώσεων με προφανείς ατέλειες ως προς τη δυνατότητα ρητού καθορισμού της εκάστοτε παράβασης και κύρωσης με την οποία αντιστοιχίζεται, στο οποίο εμπλέκονται διαφορετικά όργανα με αλληλεπικαλυπτόμενες σε αρκετά σημεία αρμοδιότητες. 1 Φορέας: WWF Ελλάς Η πλαστική ρύπανση έχει πάρει ανεξέλεγκτες διαστάσεις. Από το 2018 η ΕΕ προσπαθήσει να απαντήσει στο διττό πρόβλημα, αφενός της πλαστικής ρύπανσης και αφετέρου της περιορισμένης δυνατότητας των πλαστικών να ανακτηθούν όταν καταστούν απόβλητα και να ανακυκλωθούν. Με την Οδηγία (ΕΕ) 2019/904, η Ευρωπαϊκή Ένωση επιχειρεί να περιορίσει τις επιπτώσεις στο φυσικό περιβάλλον και τον	Προτείνονται ρυθμίσεις οι οποίες προβλέπεται να καθοριστούν στις εξουσιοδοτικές διατάξεις. Τα σχόλια αφορούν στο σύνολο των άρθρων του νομοσχεδίου. Οι δράσεις που θα χρηματοδοτηθούν

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
	άνθρωπο από την αλόγιστη χρήση πλαστικών μιας χρήσης και κατ' επέκταση την ολοένα αυξανόμενη δημιουργία πλαστικών απορριμμάτων. Εν ολίγοις, η οδηγία προβλέπει την ανάληψη μέτρων για την απόσυρση από την αγορά μιας σειράς πλαστικών μιας χρήσης, την πρόληψη δημιουργίας πλαστικών απορριμμάτων, την μείωση της κατανάλωσης, τη δημιουργία νέων σχημάτων και την ευαισθητοποίηση των πολιτών. Σε πρόσφατες μελέτες του, το WWF Ελλάς έδειξε πως η Ελλάδα βρίσκεται πολύ πίσω αναφορικά με τη διαχείριση των πλαστικών της απορριμμάτων και πρότεινε συγκεκριμένα μέτρα για την άμβλυνση της πλαστικής ρύπανσης. Η έγκαιρη ενσωμάτωση της οδηγίας (ΕΕ) 2019/904 είναι απαραίτητη για να αλλάξει το κλίμα αδράνειας των τελευταίων ετών. Υπό αυτό το πλαίσιο, η δημοσίευση του παρόντος νομοσχεδίου κρίνεται θετικά. Εξίσου θετικά κρίνεται το γενικό περιεχόμενο του νομοσχεδίου μιας και ανταποκρίνεται στο γράμμα και στο ευρύτερο πνεύμα της οδηγίας. Οι πιο σημαντικές πρόνοιες που περιέχονται στο νομοσχέδιο αφορούν τη θέσπιση συστήματος εγγυοδοσίας για τις πλαστικές φιάλες (DRS), την πρόκριση της επαναχρησιμοποίησης σε καταστήματα εστίασης, την έγκαιρη ημερομηνία έναρξης εφαρμογής ορισμένων μέτρων, τη θέσπιση ικανοποιητικού στόχου για την μείωση κατανάλωσης κάποιων πλαστικών μιας χρήσης. Παρόλα αυτά, η ενσωμάτωση της οδηγίας θα μπορούσε να προχωρήσει σε ακόμα πιο ριζικές τομές που δίνουν έμφαση στην πρόληψη παραγωγής πλαστικών αποβλήτων και στην επαναχρησιμοποίηση αντί της αντικατάστασης με άλλα προϊόντα μιας χρήσης. Θα μπορούσε επιπλέον να προχωρήσει σε μια σειρά συμπληρωματικών μέτρων που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας αλλά είναι εξίσου απαραίτητα όπως για παράδειγμα η εξαίρεση των πλαστικών μιας χρήσης από τις δημόσιες προμήθειες (τόσο σε προϊόντα, όσο και σε υπηρεσίες), η δημιουργία πανελλαδικού δικτύου δημόσιων βρυσών για τον περιορισμό της κατανάλωσης εμφιαλωμένου νερού, η υλοποίηση μέτρων για την πρόληψη ρύπανσης από μικροπλαστικά, η επιβολή αυστηρότερων κανόνων στους υπόχρεους παραγωγούς, η υποχρέωση για επαναχρησιμοποιήσιμα είδη σε φεστιβάλ και μεγάλες εκδηλώσεις κοκ. Πιο κάτω παραθέτουμε αναλυτικά τις προτάσεις μας. Σχολιασμός του σχεδίου νόμου Άρθρο 4- μείωση της κατανάλωσης (άρθρο 4 οδηγίας). Η θέσπιση στόχου μείωσης κατά 30% το 2024 και κατά 60% το 2026 είναι μια επιβεβλημένη πράξη που ορθώς έχει συμπεριληφθεί (παρ. 2). Το ζητούμενο είναι η μείωση της κατανάλωσης σε απόλυτα μεγέθη. Ορθά επίσης, τίθεται ως έτος βάσης το 2022, μιας και το 2021 αναμένουμε κατευθυντήριες από την Κομισιόν για τη μεθοδολογία μέτρησης. Θετικά κρίνεται η επιβολή εισφοράς σε κύπελα και φαγητοδοχεία (παρ. 3). Όμως, λαμβάνοντας υπόψη ότι το τέλος πλαστικής σακούλας κατά 7 και 9 λεπτά δεν στάθηκε ικανό να περιορίσει την υπερκατανάλωση, θα πρέπει η εισφορά στα κύπελα και φαγητοδοχεία να οριστεί σε τουλάχιστον 15 λεπτά πλέον ΦΠΑ για κάθε διακριτό προϊόν (κύπελο, φαγητοδοχείο και πλαστικά κάλυμμα ή καπάκι). Να σημειωθεί πως Ιρλανδία και Σκωτία προγραμματίζουν την επιβολή τέλους 25 λεπτά και 25 πένες αντίστοιχα για πλαστικά κύπελα καφέ. Η εισφορά δεν πρέπει να είναι ένας ακόμα φοροεισπρακτικός μηχανισμός αλλά να αποσκοπεί	από τα έσοδα που θα προκύψουν από την εισφορά επεκτάθηκαν βάσει του αντίστοιχου σχολίου. Η πρόταση για θέσπιση στόχων επαναχρησιμοποίησης συσκευασίας εμπίπτει στις υποχρεώσεις εναρμόνισης των οδηγιών (ΕΕ) 2018/851 και 2018/852. Προτείνονται ρυθμίσεις οι οποίες προβλέπεται να καθοριστούν στις εξουσιοδοτικές διατάξεις. Η ημερομηνία έναρξης εφαρμογής της παρ. 2 του άρθρου 5 (προμήθειες Γενικής Κυβέρνησης) μετατέθηκε για 1 Φεβρουαρίου 2021. Η πρόταση για αλλαγή της διαδικασίας καθαρισμού του άρθρου 12 λήφθηκε υπόψη. Ο ΕΟΑΝ αφαιρέθηκε από τη διαδικασία συγκέντρωσης και διάθεσης των πόρων καθαρισμού. Τα ΣΕΔ αναλαμβάνουν τη διάθεση του κόστους καθαρισμού.

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
	στην αλλαγή συμπεριφοράς. Ως εκ τούτου, δυο είναι τα απαραίτητα στοιχεία που πρέπει να περιέχει: α) ένα υψηλό τέλος που θα αποθαρρύνει τη χρήση και θα ευνοεί την επαναχρησιμοποίηση, β) μια μόνιμη διαδικασία αξιολόγησης σχετικά με το αν πετυχαίνει τον στόχο της και το ποσοστό μείωσης των εν λόγω πλαστικών μιας χρήσης, ώστε ανάλογα να αναθεωρείται. Αναφορικά με τα έσοδα που θα κατευθυνθούν στο πράσινο ταμείο από την εισπραξη της εισφοράς (παρ. 3), ορθά γίνεται η επισήμανση στο άρθρο 19 του σχεδίου νόμου ότι θα υπάρξει κ.υ.α. με την οποία θα ορίζεται ο τρόπος διάθεσης των εσόδων. Αποτελεί πάγια άποψή μας ότι τα έσοδα δεν πρέπει να κατευθυνθούν μόνο σε δράσεις καθαρισμού παραλιών, που ούτως ή άλλως θα έπρεπε να αναλαμβάνονται από τις οικίες δημοτικές αρχές, αλλά να οδηγούνται και σε οριζόντιες κρίσιμες παρεμβάσεις όπως για τη διαλογή στην πηγή, τη θέσπιση συστημάτων διαλογής πόρτα-πόρτα, στη δημιουργία δικτύου δημόσιων βρυσών, για εκτεταμένες καμπάνιες ευαισθητοποίησης, καθώς και για τη βελτίωση της κατάστασης των θαλάσσιων υδάτων στο πλαίσιο εφαρμογής της οδηγίας πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική (οδηγία 2008/56/ΕΚ). Η δυνατότητα παροχής επαναχρησιμοποιήσιμων εναλλακτικών στα σημεία πώλησης (παρ. 4) βρίσκεται επίσης στη σωστή κατεύθυνση, καθώς και τα μέτρα που προβλέπονται στις παραγράφους 5 και 6 για τη δυνατότητα του καταναλωτή να χρησιμοποιεί δικό του σκεύος και την απαγόρευση χρήσης ειδών μιας χρήσης από catering, καντίνες, σκηνές κοκ. Επιπλέον, η παρακολούθηση της προόδου από την εφαρμογή των μέτρων, ορθώς έχει αποδοθεί στον ΕΟΑΝ (παρ. 9). Αναφορικά με την πρόβλεψη της παρ. 10 για την υποχρέωση των ΟΤΑ να διαθέτουν βρύσες σε δημοτικές αθλητικές εγκαταστάσεις και παιδικές χαρές και να επεκτείνουν το δίκτυο με βρύσες σε χώρους συνάθροισης κοινού, θεωρούμε είναι ένα ευπρόσδεκτο μέτρο αν και θα μπορούσε να υπάρχει ρητή πρόβλεψη για ανάπτυξη δικτύου δημόσιων βρυσών σε μεγάλα αστικά κέντρα και τουριστικούς προορισμούς. Πέραν αυτών, το άρθρο 4 μπορεί και πρέπει να προχωρήσει και στις εξής ρυθμίσεις: Α. Να γίνει σαφές πως οι πρόνοιες του αρ.4 εφαρμόζονται και για χάρτινα ποτήρια με επίχρυσμα πλαστικής μεμβράνης. Β. Θέσπιση στόχου επαναχρησιμοποίησης. Μιας και στο προοίμιο 14 προτείνεται πως «τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενθαρρύνουν τη χρήση προϊόντων πολλαπλής χρήσεως τα οποία, αφού γίνουν απόβλητα, θα είναι κατάλληλα για προετοιμασία προς επαναχρησιμοποίηση και ανακύκλωση», κρίνεται σκόπιμο να τεθεί στόχος για την επαναχρησιμοποίηση σε κυπελάκια και περιέκτες τροφίμων. Με αυτόν τον τρόπο θα δοθεί το κατάλληλο στίγμα για το πού πρέπει να κινηθεί η αγορά. Ο στόχος θα πρέπει να αφορά ξενοδοχεία και επιχειρήσεις εστίασης, περιλαμβανομένων των ταχυφαγείων, εκδηλώσεις και φεστιβάλ, καθώς και όλες τις υπηρεσίες και εκδηλώσεις του δημόσιου τομέα. Παράδειγμα τέτοιου στόχου μπορεί να αναζητηθεί σε σχετική νομοθετική πρωτοβουλία στην Ισπανία (Βαλεαρίδες νήσοι, Ναβάρρα). Γ. Δημόσιες προμήθειες. Ειδικά για τον δημόσιο τομέα, θα πρέπει στις δημόσιες προμήθειες να ενταχθεί όρος υποχρεωτικής προμήθειας επαναχρησιμοποιήσιμων υλικών για περιέκτες, κυπελάκια, αλλά και για πιάτα, μαχαιροπήρουνα. Εδώ πιθανά μπορεί να υπάρξει εξαίρεση για νοσοκομεία που περιθάλπουν ασθενείς με λοιμώδεις νόσους. Δ. Σχολικά γεύματα. Επιπρόσθετα, για τον θεσμό των «σχολικών γευμάτων» θα πρέπει να υπάρξει σαφής μνεία πως θα πρέπει να	

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
-----	--	--------------------

χρησιμοποιούνται ανοξείδωτα φαγητοδοχεία πολλαπλών χρήσεων (tiffin boxes). Να σημειωθεί ότι στα σχολικά γεύματα εκτιμάται ότι υπό φυσιολογικές συνθήκες χρησιμοποιούνται τουλάχιστον 40 εκατομμύρια φαγητοδοχεία (γεύμα και σαλάτα), τα οποία σχεδόν όλα καταλήγουν στον κοινό κάδο και δεν ανακυκλώνονται. Το Υπουργείο Παιδείας προχώρησε πρόσφατα μετά από ευγενική χορηγία του Κοινωνικού Ιδρύματος Αθανασίου Κ. Λασκαρίδη στην παροχή παγουριών νερού στα παιδιά που φοιτούν στα δημοτικά σχολεία της χώρας. Ένας από τους λόγους που συνέβη αυτό είναι για τη βιωματική εκπαίδευση των παιδιών σχετικά με την ανάγκη μείωσης των πλαστικών μιας χρήσης. Με την αλόγιστη χρήση πλαστικού στα σχολικά γεύματα, όμως, δίνεται το αντίθετο μήνυμα στα παιδιά κι ακυρώνεται η κατά τα άλλα θετική ενέργεια του Υπουργείου Παιδείας.

Ε. Φεστιβάλ και μεγάλες εκδηλώσεις (άνω των 500 ατόμων). Σε συνέχεια του παραπάνω, θα πρέπει να οριστεί ρητά ότι σε φεστιβάλ και δραστηριότητες σε χώρους μεγάλης προσέλευσης επισκεπτών και θεατών θα υπάρχει πρόβλεψη για επαναχρησιμοποιήσιμα δοχεία νερού ή αναψυκτικών ή αλκοόλ, και επαναχρησιμοποιήσιμα δοχεία φαγητού (tiffin boxes), τα οποία θα μπορούν να δίδονται με τιμή πώλησης on top (πχ. 1-2 ευρώ για κύπελο) και θα μπορούν να επιστρέφονται ώστε να δίδεται πίσω το αντίτιμο ή να τα κρατούν οι επισκέπτες μιας και τα έχουν ήδη προπληρώσει. Πρόκειται για μια πολύ ώριμη πράξη που ήδη εφαρμόζεται σε πολλά φεστιβάλ ανά τον κόσμο. Στο ίδιο πλαίσιο θα πρέπει σε αυτές τις εκδηλώσεις να απαγορευτεί η διάθεση νερού, αλκοόλ και αναψυκτικών και φαγητού σε πλαστικά δοχεία μιας χρήσης. ΣΤ. Στο ίδιο πλαίσιο θα μπορούσε το σχέδιο νόμου να περιέχει πρόβλεψη για δυνατότητα επιχειρήσεων να αναπτύσσουν συστήματα εγγυοδοσίας για κυπελάκια και φαγητοδοχεία, για τα οποία θα δοθούν ευνοϊκά κίνητρα για την ανάπτυξή τους (πχ. υποχρεωτική σύναψη συμφωνίας με τέτοια σχήματα για εκδηλώσεις και δραστηριότητες του δημόσιου τομέα), έτσι ώστε να κινηθεί η αγορά προς αυτή την κατεύθυνση. Ήδη αρκετά τέτοια συστήματα αναπτύσσονται με επιτυχία σε άλλες χώρες της Ευρώπης (πχ. Loopstore, FreiburgCup, Recup, Recircle κτλ) και θα μπορούσαν παρόμοιες επιχειρηματικές δραστηριότητες να λειτουργήσουν και στη χώρα μας.

Άρθρο 5 – περιορισμοί της διάθεσης στην αγορά (άρθρο 5 της οδηγίας)
Για να αποφευχθεί η δυνατότητα σε παραγωγούς να διαθέσουν μεγάλες ποσότητες των προϊόντων που περιλαμβάνονται στο πεδίο εφαρμογής του αρ. 5 λίγες μέρες πριν την ημερομηνία απαγόρευσης της διάθεσης (παρ. 1), θα πρέπει το σχέδιο νόμου να περιλάβει πρόβλεψη βάσει της οποίας οι παραγωγοί θα μπορούν να διαθέσουν τέτοια προϊόντα στην αγορά το αργότερο έως 3/3/2021.

Θετικά κρίνεται η παρ. 2 με την οποία οι φορείς της γενικής κυβέρνησης από 15/1/2021 σταματούν να προμηθεύονται τέτοια προϊόντα. Όμως πουθενά δεν περιγράφεται ο μηχανισμός ελέγχου τήρησης του εν λόγω μέτρου και ο τρόπος που θα αποτραπεί η μη-εφαρμογή του μέτρου από φορείς της γενικής κυβέρνησης. Θεωρείται αναγκαία η συμπερίληψη τρόπων ελέγχου της ορθής εφαρμογής.

Πέραν αυτού προτείνουμε και το εξής:

Α) Αποφυγή κατακλυσμού της αγοράς με άλλα εναλλακτικά μιας χρήσης. Θα πρέπει να υπάρξει μέριμνα για την αποφυγή εναλλακτικών προϊόντων μιας χρήσης των οποίων η υπερβολική χρήση μπορεί να ενέχει περιβαλλοντικές επιπτώσεις στον κύκλο ζωής των προϊόντων. Σε

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
	αυτό το πλαίσιο θα πρέπει να υπάρξει υποχρέωση για ταχυφαγεία, εστιατόρια, ξενοδοχεία, υπεραγορές, εμπορικά κέντρα κλπ να έχουν μόνο επαναχρησιμοποιήσιμα πιάτα και μαχαιροπήρουνα για την επιτόπια κατανάλωση φαγητού από τους πελάτες. Για τις εν λόγω επιχειρήσεις που θα υπόκεινται στο μέτρο θα ήταν θετικό να δοθούν κατευθυντήριες οδηγίες σχετικά με τη διαδικασία που μπορούν να ακολουθήσουν και τις αλλαγές στον τρόπο λειτουργίας. Β) Η απαγόρευση διάθεσης στην αγορά να περιλαμβάνει και προϊόντα που αποκαλούνται βιοαποδομήσιμα, αλλά που στην πράξη αποδομούνται μόνο σε βιομηχανικές συνθήκες. Άρθρο 6 – απαιτήσεις για τα προϊόντα (άρθρο 6 της οδηγίας) Κρίνουμε σωστή και ασφαλή την πρόβλεψη θωράκισης του πλαισίου εφαρμογής του αρ.6, όπως αυτή αναφέρεται στην παρ. 2, βάσει της οποίας τα ποσοστά ανακυκλωμένου πλαστικού για τις φιάλες ποτών δεν αφορούν μόνο τον μέσο όρο της αγοράς αλλά εφαρμόζονται και για κάθε παραγωγό μεμονωμένα, ώστε να αποφευχθεί η δημιουργία μιας αγοράς δυο ταχυτήτων, όπου κάποιοι παραγωγοί θα προχωρήσουν μπροστά κι άλλοι θα αδιαφορήσουν. Πέραν των όσων αναφέρονται στο αρ. 6 του σχεδίου νόμου, προτείνουμε και εξής: Α) Επέκταση της πρόβλεψης για ενσωματωμένα καπάκια και καλύμματα. Η πρόβλεψη δεν θα πρέπει να αφορά μόνο τα πλαστικά που ορίζονται στο μέρος Γ του παραρτήματος της οδηγίας (περιέκτες ποτών), αλλά να συμπεριλάβει εν γένει τους πλαστικούς περιέκτες και δοχεία. Αυτή η πρόβλεψη θα πρέπει να υποστηριχθεί από την ελληνική κυβέρνηση στις συζητήσεις που θα λάβουν χώρα στο πλαίσιο της έγκρισης του εναρμονισμένου προτύπου. Β) Πεδίο εφαρμογής για τις φιάλες. Να τονιστεί πως ο στόχος για το 2025 αφορά μόνο τις φιάλες PET ενώ ο στόχος για το 2030 αφορά όλες τις πλαστικές φιάλες ποτών. Μιας και οι επιχειρήσεις κινούνται πολύ έντονα σε αυτόν τον τομέα, δεν υπάρχει λόγος διάκρισης και θα πρέπει ο στόχος του 2025 να αφορά το σύνολο των φιαλών που αναφέρονται στο μέρος ΣΤ του παραρτήματος της οδηγίας. Γ) Άλλες προβλέψεις. Για τις εν λόγω φιάλες θα πρέπει να γίνει σαφές πως δεν έχουν προσμίξεις που θα δυσκολεύει την ανάκτηση και ανακύκλωσή τους στο πλαίσιο ανάπτυξης συστήματος εγγυοδοσίας. Επίσης, για τις φιάλες με ανακυκλωμένο υλικό θα πρέπει να υπάρξει διαφοροποίηση των εισφορών (ecomodulation) στα συστήματα διευρυμένης ευθύνης παραγωγού. Δ) Δειγματοληψία και έλεγχος. Θα πρέπει να προβλεφθεί πως ο ΕΟΑΝ θα προβαίνει σε διαδικασία δειγματοληψίας και ελέγχου τήρησης των προτύπων για την εξασφάλιση του ποσοστού ανακυκλωμένου υλικού και της ποιότητας αυτών, και σε περίπτωση βεβαίωσης παρανομιών θα υπάρχουν σχετικές κυρώσεις. Για την εν λόγω διαδικασία θα πρέπει να υπάρξει σχετική μνεία που θα παραπέμπει σε περαιτέρω εξειδίκευση της διαδικασίας ελέγχου/τήρησης προδιαγραφών και στόχων εκ μέρους του ΕΟΑΝ. Άρθρο 7 – απαιτήσεις σχετικά με τη σήμανση (άρθρο 7 της οδηγίας) Οι παράγραφοι 1 και 2 του σχεδίου νόμου μεταφράζουν τις προβλέψεις του αρ. 7 της οδηγίας. Με την παρ. 3 επιχειρείται να επεκταθεί η υποχρέωση σήμανσης στα πλαστικά μιας χρήσης και τα εναλλακτικά αυτών που περιλαμβάνονται στα μέρη Α και Β του παραρτήματος II.	

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
-----	--	--------------------

Παρότι είναι αναμφίβολα μια θετική κατεύθυνση, την θεωρούμε ημιτελή κι ως εκ τούτου χρήζει βελτίωσης.

Όπως έχει φανεί στην Ελλάδα αλλά και γενικότερα στην Ευρώπη, η σήμανση των πλαστικών προϊόντων (κι όχι μόνο) αποτελεί μεγάλο εμπόδιο τόσο στην ενημέρωση/ευαισθητοποίηση των καταναλωτών, όσο και στην επίτευξη καλύτερων ποσοστών ανάκτησης/ανακύκλωσης.

Ειδικά η σήμανση των συσκευασιών με το σήμα που υποδηλώνει ότι έχουν καταβληθεί οι προβλεπόμενες εισφορές σε ΣΣΕΔ έχει αποδειχθεί πως δημιουργεί σύγχυση στους καταναλωτές σχετικά με την ανακυκλωσιμότητα ή όχι ενός προϊόντος.

Σε αυτό το πλαίσιο, θεωρούμε απαραίτητη την ενσωμάτωση πρόβλεψης για άμεση αλλαγή στη σήμανση των πλαστικών (αλλά και όλων των συσκευασιών) ώστε να είναι σαφές στους καταναλωτές τι ανακυκλώνεται και τι όχι. Η σήμανση θα πρέπει να είναι ευδιάκριτη και επεξηγηματική και θα μπορούσε να ακολουθήσει το παράδειγμα του Ηνωμένου Βασιλείου, όπου τα πλαστικά διαθέτουν σήμανση ανάλογα με το πόσο εύκολα ανακυκλώνονται (πχ. widely recycled, non recycled, etc) ή της Γαλλίας (το λεγόμενο Triman). Πρόσφατα, Αυστραλία και Νέα Ζηλανδία άλλαξαν τη σήμανση των προϊόντων αναφορικά με την ανακυκλωσιμότητά τους με θετικά όπως έχει φανεί αποτελέσματα. Το κόστος επικοινωνίας προς τους καταναλωτές για τη νέα σήμανση θα πρέπει να καλυφθεί μέσα από τα συστήματα διευρυμένης ευθύνης παραγωγού. Για τις ανάγκες δημιουργίας της σήμανσης θα πρέπει να ανατεθεί στον ΕΟΑΝ η δημιουργία του νέου πλαισίου για τη σήμανση, το οποίο κατόπιν θα πρέπει να τεθεί σε δημόσια διαβούλευση με τους εμπλεκόμενους φορείς. Η νέα σήμανση βάσει ανακυκλωσιμότητας θα μπορεί να συνυπάρξει και να συνδυαστεί με τη διαφοροποίηση των εισφορών (ecomodulation). Παραδείγματα σήμανσης μπορούν να βρεθούν εδώ.

Άρθρο 8 – επέκταση προγράμματος διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού για τις συσκευασίες για τα προϊόντα μίας χρήσης του τμήματος Ι του μέρους Ε' του παραρτήματος Ι (άρθρο 8 της οδηγίας) Σύμφωνα την παρ. 2, οι παραγωγοί των προϊόντων της παρ. 1 που δεν αποτελούν συσκευασίες, πρέπει να συμμετέχουν σε υφιστάμενο ή να οργανώσουν δικό τους ΣΣΕΔ έως τις 5/1/2023. Γνωρίζοντας τους αργούς ρυθμούς με τους οποίους κινούνται τα υφιστάμενα ΣΣΕΔ και γενικότερα γνωρίζοντας την αργή πορεία σύστασης νέων ΣΣΕΔ, προτείνουμε να οριστεί ως καταληκτική ημερομηνία για την παρ. 2 η 5/1/2022, ανεξάρτητα από το πότε θα ξεκινήσει η καταβολή εισφορών για τα εν λόγω προϊόντα.

Στις παρ. 3 και 4 περιγράφονται οι υποχρεώσεις των ΣΣΕΔ, όπως ορίζει η οδηγία. Όμως θα πρέπει να σημειωθεί εδώ ότι η εμπειρία χρόνων από τη λειτουργία των ΣΣΕΔ συσκευασιών στην Ελλάδα, έχει δείξει πως αυτά πάσχουν από δομικές δυσλειτουργίες και φαίνονται απρόθυμα να προχωρήσουν δυναμικά, χωρίς την επιβολή μέτρων από τη δημόσια διοίκηση. Βάσει αυτής της πραγματικότητας και γενικότερα σε μια προσπάθεια να χυθεί φως στο ομιχλώδες τοπίο των συστημάτων διευρυμένης ευθύνης παραγωγού στην Ελλάδα, προτείνουμε τα εξής:

Α. Να αναληφθεί από τα ΣΣΕΔ το πραγματικό κόστος. Σύμφωνα με τις νέες συστάσεις της Επιτροπής, στην παρούσα οδηγία για τα πλαστικά μίας χρήσης, τα συστήματα διευρυμένης ευθύνης παραγωγού θα πρέπει να αναλάβουν το πλήρες κόστος για τη συλλογή των αποβλήτων (συμπεριλαμβανομένης της υποδομής και της λειτουργίας της), για τη

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
-----	--	--------------------

μεταφορά και την επεξεργασία τους, για το κόστος καθαρισμού και την επακόλουθη μεταφορά και επεξεργασία, για τα μέτρα ευαισθητοποίησης. Σε αυτό το πλαίσιο απαιτείται η ανάθεση έρευνας εκ μέρους του ΕΟΑΝ για την εκτίμηση του συνολικού κόστους διαχείρισης αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένης της λειτουργίας και συντήρησης των υποδομών, καθαρισμού και ευαισθητοποίησης, ώστε στη συνέχεια να οριστούν οι χρηματοδοτικές υποχρεώσεις των ΣΣΕΔ που είτε υπάρχουν, είτε πρόκειται να συσταθούν. Επιπρόσθετα, επαναφέρουμε την πάγια πρότασή μας για αξιολόγηση από ανεξάρτητο φορέα της βιωσιμότητας και αποτελεσματικότητας των υφιστάμενων ΣΣΕΔ κι αν χρειαστεί να ανακληθούν οι άδειες προβληματικών συστημάτων.

Η έρευνα για το κόστος διαχείρισης των αποβλήτων και τον επιμερισμό αυτού στα συστήματα διευρυμένης ευθύνης θα πρέπει να αποτελέσει μέγιστη προτεραιότητα για την Πολιτεία και απαιτείται να ολοκληρωθεί σε σύντομο χρονικό διάστημα.

Β. Διαφοροποίηση εισφορών (ecomodulation). Η διαφοροποίηση των εισφορών περιγράφεται ακροθιγώς στην παρ. 4β, χωρίς όμως να επιβάλλεται. Θεωρούμε ότι για να κινηθεί η αγορά προς μια κυκλικότερη κατεύθυνση θα πρέπει οι εισφορές στα σχετικά ΣΣΕΔ να αντικατοπτρίζουν το πραγματικό κόστος ενός πλαστικού προϊόντος στο περιβάλλον και την οικονομία. Η υποχρεωτική θέσπιση διαφοροποιημένων εισφορών ανάλογα με την ανακυκλωσιμότητα και το ανακυκλωμένο περιεχόμενο, καθώς και με την αντοχή και την επαναδιορθωσιμότητα κρίνεται απαραίτητη. Αν μάλιστα τα ΣΣΕΔ καθυστερούν να εισηγηθούν στον ΕΟΑΝ τις διαφοροποιημένες εισφορές, αυτές θα πρέπει να επιβληθούν με απόφαση του ΕΟΑΝ, το αργότερο έως την 1/3/2021.

Άρθρα 9 και 10 – πρόγραμμα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού για τα προϊόντα των τμημάτων II και III του μέρους Ε' του παραρτήματος I (άρθρο 8 της οδηγίας)

Τα εν λόγω άρθρα του σχεδίου νόμου αφορούν η θέσπιση ΣΣΕΔ για υγρά μαντηλάκια, μπαλόνια και προϊόντα καπνού. Η μόνη παρατήρηση εδώ αφορά τον ρόλο του ΕΟΑΝ. Ως ο καθ' ύλην αρμόδιος φορέας για τον έλεγχο των ΣΣΕΔ στην Ελλάδα, δεν θα πρέπει να παρακολουθήσει τις εξελίξεις, αλλά οφείλει να κάνει την απαραίτητη προεργασία για τον σχεδιασμό των ΣΣΕΔ και το κόστος που θα πρέπει να επωμιστούν.

Άρθρο 11 – πρόγραμμα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού για τα αλιευτικά εργαλεία (άρθρο 8 της οδηγίας)

Λαμβάνοντας υπόψη ότι τα απόβλητα αλιευτικών εργαλείων είναι ένα από τα κύρια αίτια θανάτωσης θαλάσσιων ειδών, κρίνεται θετικά η πρόβλεψη για λειτουργία ΣΣΕΔ πανελλαδικής εμβέλειας από τους παραγωγούς αλιευτικών εργαλείων (παρ. 3), ένα χρόνο νωρίτερα από ό,τι προβλέπει η οδηγία. Θετικά επίσης κρίνεται και η θέσπιση στόχου 50% ελάχιστου ποσοστού συλλογής απόβλητων αλιευτικών εργαλείων με σκοπό την ανακύκλωση από το 2025 (παρ. 2). Όμως ο στόχος αυτός θα έπρεπε να βαίνει αυξανόμενος ώστε έως το 2030 να συλλέγεται προς ανακύκλωση τουλάχιστον το 90%.

Θεωρούμε επίσης αναγκαίο να υπάρχει πρόβλεψη πως το νέο σύστημα διευρυμένης ευθύνης θα καλύπτει και το κόστος απορρύπανσης, προκειμένου να δοθεί κίνητρο στους παραγωγούς να διασφαλίσουν τον περιορισμό των εξ αμελείας ή εκ προθέσεων απορρίψεων των αλιευτικών εργαλείων στο θαλάσσιο περιβάλλον.

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
-----	--	--------------------

Άρθρο 12 – γενικές ρυθμίσεις για τα προγράμματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού

Αναφορικά με τα προγράμματα καθαρισμού και την απόδοση πόρων σε ΟΤΑ μέσω ΕΟΑΝ (παρ. 1), θεωρούμε πως ελλοχεύει ο κίνδυνος να δημιουργηθεί ένα γραφειοκρατικό μη-αποτελεσματικό σύστημα. Ο στόχος είναι το κάθε νέο ΣΣΕΔ να επωμίζεται το κόστος των καθαρισμών και να αποδίδει απευθείας στις δημοτικές αρχές τα απαιτούμενα ποσά, βάσει μιας διαφανούς και εγκεκριμένης από τον ΕΟΑΝ μεθοδολογίας υπολογισμού των εξόδων. Τα ΣΣΕΔ θα πρέπει να καλύπτουν το 100% του κόστους καθαρισμών.

Επιπρόσθετα, δεν θα πρέπει να αρκεί η υποβολή βεβαίωσης περαίωσης των καθαρισμών εκ μέρους των δήμων αλλά να υπάρχει αναλυτική αναφορά με ποσοτικά και ποιοτικά δεδομένα σχετικά με τις δράσεις καθαρισμού, η οποία θα αποστέλλεται στον ΕΟΑΝ. Προτείνουμε επίσης να υπάρξει πρόβλεψη ελέγχων από τον ΕΟΑΝ για την αρτιότητα και αξιοπιστία των προγραμμάτων καθαρισμού, ώστε να διασφαλιστεί ότι τα ποσά δεν θα σπαταληθούν σε άλλες ενέργειες.

Θετικά κρίνεται η πρόβλεψη της παρ. 5 για διαβούλευση του ΕΟΑΝ σχετικά με τη ρύθμιση, οργάνωση, λειτουργία και τα αποτελέσματα της εναλλακτικής διαχείρισης. Αυτό βέβαια συνεπάγεται πως ο ΕΟΑΝ θα αναπτύξει μια δυναμική βάση πληροφόρησης για την αποτελεσματικότητα των ΣΣΕΔ και ότι τα αποτελέσματα της διαβούλευσης θα αξιοποιούνται για αλλαγές και βελτιώσεις.

Άρθρο 13 – χωριστή συλλογή (άρθρο 9 της οδηγίας)

Η θέσπιση και λειτουργία από τις 5/1/2023 ενιαίου ΣΣΕΔ με αποκλειστικό σκοπό την εφαρμογή συστήματος επιστροφής εγγύησης για τις φιάλες (παρ. 3) είναι μια από τις πιο σημαντικές προβλέψεις του σχεδίου νόμου. Όπως ομολογούν όλοι οι φορείς της αγοράς, μόνο με σύστημα εγγυοδοσίας μπορούν να επιτευχθούν οι στόχοι χωριστής συλλογής που προβλέπει η οδηγία.

Θεωρούμε επίσης ορθή την πρόβλεψη να τεθεί στόχος επαναχρησιμοποίησης (παρ. 4), όμως κρίνουμε απαραίτητο να γίνει υποχρέωση του νέου ΣΣΕΔ η επίτευξη στόχων επαναχρησιμοποίησης. Στο ίδιο πλαίσιο θεωρούμε πως το ΣΣΕΔ δεν θα πρέπει να μείνει μόνο στη συλλογή φιαλών από πλαστικό, αλλά να περιλαμβάνει επίσης φιάλες από γυαλί και αλουμίνιο και να σχεδιαστεί με τέτοιο τρόπο ώστε να μπορεί να συλλέγει φιάλες πολλαπλών χρήσεων και έτοιμων προς επανάχρηση.

Η πρόβλεψη για την ανάπτυξη τέτοιου συστήματος θα πρέπει να ακολουθηθεί από ανάθεση μελέτης σκοπιμότητας για το πεδίο εφαρμογής, τον σχεδιασμό του συστήματος, το κόστος που θα προκύψει και πώς αυτό θα επιμεριστεί. Η μελέτη σκοπιμότητας θα πρέπει να έχει ολοκληρωθεί έως την άνοιξη του 2021, ώστε να υπάρξει ο κατάλληλος χρόνος προετοιμασίας της αγοράς και διευθέτησης τυχόν διενέξεων με υφιστάμενα ΣΣΕΔ συσκευασιών.

Τέλος, χρειάζεται απαραίτητα να διαγραφεί από την παρ. 3 του άρ. 13 η αναφορά «μέσω φορέα ΣΣΕΔ αποβλήτων συσκευασιών» διότι προκαλεί πολλές παρερμηνείες και μοιάζει σαν να πρόκειται για μια χαριστική ρύθμιση. Με αυτή την αναφορά φαίνεται σαν η Πολιτεία να θεσπίζει τη δημιουργία ενός νέου ΣΣΕΔ για φιάλες το οποίο θα πρέπει να λειτουργεί υποχρεωτικά ως υποσύνολο ενός από τα δυο ΣΣΕΔ συσκευασιών που λειτουργούν σήμερα. Αν ισχύει κάτι τέτοιο, θεωρούμε τη συγκεκριμένη

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
	πρόβλεψη λανθασμένη για πολλούς λόγους. Η εφαρμογή του συστήματος επιστροφής εγγύησης θα πρέπει να γίνει πράξη μέσα από ένα νέο ΣΣΕΔ που δεν θα έχει καμιά σχέση με τα υφιστάμενα συστήματα, καθώς σε διαφορετική περίπτωση το ΣΣΕΔ εγγυοδοσίας θα υπονομευτεί από τις προτεραιότητες των υφιστάμενων ΣΣΕΔ συσκευασίας. Ένα νέο ΣΣΕΔ για φιάλες θα μπορεί να οργανωθεί καλύτερα και δεν θα κουβαλά μαζί του τα λάθη των υφιστάμενων ΣΣΕΔ.	
	Άρθρο 14 – μέτρα ευαισθητοποίησης (άρθρο 10 της οδηγίας) Κρίνεται θετικά η πρόβλεψη για έγκριση των προγραμμάτων ευαισθητοποίησης από τον ΕΟΑΝ (παρ. 2). Σημειώνουμε επιπρόσθετα πως οι εκστρατείες ενημέρωσης φαντάζουν εύκολες στην υλοποίηση, μα στις περισσότερες των περιπτώσεων καταλήγουν σε σπατάλη πόρων χωρίς αντίκρισμα. Θα πρέπει λοιπόν τα προγράμματα ευαισθητοποίησης να περιλαμβάνουν εκτίμηση του αντικτύπου και άμα τη ολοκλήρωσή τους να αποστέλλεται στον ΕΟΑΝ έκθεση με ποσοτικά και ποιοτικά στοιχεία σχετικά με το αποτέλεσμα που πέτυχαν.	
	Άρθρο 16 – συστήματα πληροφοριών και υποβολή εκθέσεων (άρθρο 13 της οδηγίας) Το ΥΠΕΝ είναι υποχρεωμένο να καταθέτει ετήσια έκθεση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή με πληροφορίες που σχετίζονται με την πορεία των μέτρων προς εφαρμογή της οδηγίας (ΕΕ) 2019/904. Αυτό όμως σημαίνει πως η Ελλάδα θα πρέπει να θεσπίσει σύστημα παρακολούθησης και καταγραφής των ποσοτήτων πλαστικών προϊόντων που εμπορεύονται, διακινούνται στην αγορά, καταλήγουν ως απόβλητο, ανακτώνται και ανακυκλώνονται. Σήμερα η Ελλάδα δεν διαθέτει τέτοια αξιόπιστα δεδομένα. Θα πρέπει λοιπόν να εστιάσει το ΥΠΕΝ και ο ΕΟΑΝ στη δημιουργία ενός συστήματος ανάκτησης αξιόπιστων δεδομένων. Επιπρόσθετα, βάσει αυτών των δεδομένων, θα πρέπει να υπάρξει πρόβλεψη για δημιουργία μηχανισμού αξιολόγησης πορείας και λήψης πρόσθετων μέτρων για την επίτευξη των στόχων.	
	Άρθρο 18 – κυρώσεις (άρθρο 14 της οδηγίας) Οι κυρώσεις που προβλέπονται κινούνται προς τη σωστή κατεύθυνση. Όμως το πάγιο πρόβλημα δεν είναι τόσο η ύπαρξη κυρώσεων, αλλά η ουσιαστική επιβολή τους μιας και σήμερα γινόμαστε διαρκώς μάρτυρες αλγεινών καταστάσεων, όπου για παράδειγμα ΣΣΕΔ δεν επιτρέπουν έλεγχο από τον ΕΟΑΝ και απειλούν υπαλλήλους, υπόχρεοι παραγωγοί δηλώνουν ψευδείς ποσότητες και δεν τιμωρούνται, κοκ. Σε αυτό το πλαίσιο, χρειάζεται: Α) να πολλαπλασιαστεί η κύρωση που προβλέπεται στην παρ. 9 του σχεδίου νόμου, με ποινές που κυμαίνονται από 10.000 έως 100.000 ευρώ. Β) η δημόσια ανάρτηση στην ιστοσελίδα του ΕΟΑΝ των διαπιστωμένων παραβάσεων, όχι μόνο στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας, αλλά γενικότερα για τις παραβάσεις που βεβαιώνει ο οργανισμός.	
	Άρθρο 19 – εξουσιοδοτικές διατάξεις Στη ΚΥΑ που αναμένεται για τον καθορισμό του τι πρέπει να θεωρείται πλαστικά μιας χρήσης (παρ. 1), θεωρούμε σκόπιμο να υπάρξει πρόβλεψη για να κλείσει το κενό που υπάρχει σχετικά με τον ορισμό του τι θεωρείται πλαστικό μιας χρήσης για τους περιέκτες. Στο προοίμιο 12 της	

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
	οδηγίας αναφέρεται ότι «οι περιέκτες που περιέχουν περισσότερες από μία μερίδες τροφίμων ή οι περιέκτες μεγέθους ατομικής μερίδας που πωλούνται σε περισσότερες από μία μονάδες» δεν πρέπει να θεωρούνται πλαστικά μιας χρήσης. Κάτι τέτοιο είναι λάθος και θα φέρει πολλές παρερμηνείες και καταχρήσεις. Στο νομοθέτημα θα πρέπει να γίνει σαφές πως ως περιέκτες τροφίμων που υπάγονται στις προβλέψεις του θεωρούνται όλοι οι «περιέκτες τροφίμων, δηλαδή δοχεία όπως κουτιά, με ή χωρίς κάλυμμα, τα οποία διατίθενται στην αγορά για τη χρήση/κατανάλωση τροφίμων», ανεξάρτητα από το αν περιέχουν ή πωλούνται σε μεγαλύτερο αριθμό μερίδων. Στο ίδιο πλαίσιο, στον ορισμό των πλαστικών μιας χρήσης, θα πρέπει να εξαιρεθούν τα βιοπλαστικά, που σήμερα μπορούν να ανακυκλωθούν μόνο υπό βιομηχανικές συνθήκες. Με την επιφύλαξη της εύρεσης τρόπων καλύτερης διαχείρισης των βιοπλαστικών ή την παροχή κατευθύνσεων από την ΕΕ, τα βιοπλαστικά δεν θα πρέπει να εξαιρεθούν από την εφαρμογή της οδηγίας και θα πρέπει να υπόκεινται στους ίδιους κανόνες με τα άλλα πολυμερή. Επιπρόσθετα, θα πρέπει να υπάρξει πρόβλεψη ότι τα βιοπλαστικά θα μπορούν να διατίθενται στην αγορά εφόσον υπάρχουν οι κατάλληλες υποδομές επεξεργασίας. Σε διαφορετική περίπτωση, η διάθεση των βιοπλαστικών απορριμμάτων στο ρεύμα πλαστικών απορριμμάτων θα προκαλέσει σημαντικές βλάβες στη διαδικασία ανακύκλωσης. Άλλα μέτρα για τον περιορισμό αχρειάστων πλαστικών και πλαστικής ρύπανσης: Σε μια προσπάθεια ολιστικής ανταπόκρισης για τον περιορισμό των αχρειάστων πλαστικών και την ελαχιστοποίηση της πλαστικής ρύπανσης, προτείνουμε και τα ακόλουθα μέτρα, στο πλαίσιο ή εκτός πλαισίου εφαρμογής της οδηγίας για τα πλαστικά μιας χρήσης: Α. Θεωρούμε πως το σχέδιο νόμου θα έπρεπε να περιέχει νέες προβλέψεις για την πλαστική σακούλα, καθώς οι υφιστάμενες ρυθμίσεις δεν είναι αποτελεσματικές για τον περιορισμό της κατανάλωσης σακουλών σε λογικά επίπεδα και σύμφωνα με τις ευρωπαϊκές επιταγές. Σε αυτό το πλαίσιο, προτείνουμε τις εξής ρυθμίσεις για την πλαστική σακούλα: - Εξαιρέσεις: Να διευκρινισθεί στο νομοσχέδιο ότι θα επεκταθεί το ανταποδοτικό τέλος για την πλαστική σακούλα και στις λαϊκές και τα περίπτερα, που σήμερα εξαιρούνται βάσει της κ.υ.α.180036/952 (Β' 2812 10.08.2017). - Ανταποδοτικό τέλος: Σε όλες τις πλαστικές σακούλες ανεξάρτητα από το πάχος να τεθεί τέλος ίσο με 9 λεπτά, που κάθε χρόνο θα αυξάνεται ώστε να περιοριστεί η χρήση. Σε τέλος θα πρέπει να υπόκεινται και οι «κομποστοποιήσιμες» σακούλες που κυκλοφορούν σήμερα στην αγορά, καθώς οι έως σήμερα ενδείξεις δείχνουν πως δεν βιοαποδομούνται εύκολα στο φυσικό περιβάλλον. Έως ότου υπάρξουν υποδομές κατάλληλης ανακύκλωσης/βιοαποδόμησης των κομποστοποιήσιμων σακουλών, θα πρέπει κι αυτές να υπόκεινται σε τέλος της τάξης των 9 λεπτών που προτείνουμε. - Διάθεση ανταποδοτικού τέλους: Θα πρέπει να οδηγείται όχι σε διάθεση τσαντών πολλαπλής χρήσης, αλλά σε διευρυμένες δράσεις ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης των πολιτών καθώς και σε δράσεις ανάπτυξης εθελοντικών συμφωνιών με επιχειρήσεις για την αποτροπή χρήσης πλαστικών στις λειτουργίες τους. Πέραν αυτών κρίνεται σκόπιμο στο πλαίσιο ενσωμάτωσης της οδηγίας να τεθεί χρονοδιάγραμμα για την οριστική απόσυρση της πλαστικής σακούλας, με καταληκτική ημερομηνία απόσυρσης το αργότερο έως το	

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
	2023. Οι συνθήκες είναι ώριμες για να τεθεί το συγκεκριμένο πλαίσιο, εντός του οποίου θα οριστούν οι διαδικασίες της απόσυρσης από την αγορά. Β. Το Υπουργείο Περιβάλλοντος θα πρέπει να προχωρήσει στην ανάπτυξη σχήματος εθελοντικών συμφωνιών υπό την αιγίδα του, στο πρότυπο του European Plastics Pact, του οποίου μέλος είναι και η Ελλάδα. Μέσα από ένα τέτοιο σχήμα θα γίνει πιο ομαλά η μετάβαση στον περιορισμό των πλαστικών μιας χρήσης και στην βελτίωση της ανακυκλωσιμότητας, ενώ θα προκύψουν δεσμεύσεις για σειρά θεμάτων (από τη μείωση των προσφορών και τον περιορισμό της συσκευασίας έως την αύξηση του ποσοστού ανακυκλωμένης ύλης και την ανάπτυξη σχημάτων επαναχρησιμοποίησης). Επιπρόσθετα, τέτοια σχήματα ενισχύουν την ανταλλαγή τεχνογνωσίας, εμπειριών και καλών πρακτικών. Για τη σύσταση αυτού του εθελοντικού μηχανισμού να προβλεφθεί χρηματοδότηση από το πράσινο ταμείο και να περιλαμβάνει τη δυνατότητα ανάπτυξης παράλληλων πρωτοβουλιών σε επιμέρους κλάδους (όπως πχ. για τον τουριστικό κλάδο). Γ. Θα πρέπει επίσης να προβλεφθεί η δημιουργία ομάδας παρακολούθησης και ανάπτυξης κριτηρίων οικολογικού σχεδιασμού αναφορικά με την ανακυκλωσιμότητα και τις προσμίξεις. Μια τέτοια ομάδα θα μπορέσει να καταρτίσει και να βοηθήσει τις ελληνικές επιχειρήσεις στην ομαλή μετάβαση σε κυκλικότερα πλαστικά προϊόντα. Δ. Είναι απαραίτητο να προχωρήσει άμεσα η ενσωμάτωση της οδηγίας (ΕΕ) 2019/883 για τις λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής για την παράδοση αποβλήτων από πλοία, μιας και συνδέεται άμεσα με τη συλλογή των αλλειευτικών εργαλείων και γενικότερα τον περιορισμό της θαλάσσιας ρύπανσης και από πλαστικά μιας χρήσης. Ε. Μιας και ήδη εντείνονται οι συζητήσεις στην ΕΕ για επιβολή τέλους στα πλαστικά απορρίμματα, στο πλαίσιο εξισορρόπησης του ευρωπαϊκού προϋπολογισμού μετά το Brexit, θα πρέπει να τεθεί σοβαρά επί τάπητος το ζήτημα φορολόγησης του παρθένου πλαστικού που χρησιμοποιείται σε προϊόντα μιας χρήσης. Με αυτό το μέτρο αναμένεται να κινητοποιηθεί πολύ πιο γρήγορα η αγορά στην στροφή προς επαναχρησιμοποιήσιμες λύσεις. ΣΤ. Η διαχείριση των πλαστικών απορριμμάτων πρέπει να καταλήγει στην μέγιστη ανάκτηση και ανακύκλωση του ρεύματος πλαστικών. Τα σημερινά ΣΣΕΔ για τη συσκευασία δεν μπορούν να επιτελέσουν αυτό το έργο, ενώ και οι νέες μονάδες διαχείρισης σύμμικτου που ετοιμάζονται ή προγραμματίζονται δεν είναι ικανές να πετύχουν υψηλό βαθμό καθαρότητας και ανάκτησης του πλαστικού. Η θέσπιση της διαλογής στην πηγή σε συνδυασμό με την αλλαγή τιμολογιακής πολιτικής βάσει του 'πληρώνω όσο πετάω' είναι απαραίτητες ενέργειες για την βελτίωση του σημερινού τελματωμένου συστήματος ανακύκλωσης. Το νέο ΕΣΔΑ κινείται φοβικά προς αυτή την κατεύθυνση. Ζ. Μικροπλαστικά. Επέκταση της κατάργησης πλαστικών αντικειμένων, ιδίως των μικροπλαστικών που περιέχονται σε είδη καθαρισμού και υγιεινής. Παράλληλα, να ανατεθεί έρευνα για να διαπιστωθούν οι πηγές έκλυσης μικροπλαστικών στην Ελλάδα, το μέγεθος του προβλήματος και να οριστούν τα ενδεικνύμενα μέτρα περιορισμού της ρύπανσης από μικροπλαστικά. Η. Δευτερογενής αγοράς. Ενίσχυση της δευτερογενούς αγοράς πλαστικών, με παροχή δημοσίων εργαλείων χρηματοδότησης (πχ ενδεχόμενη υπαγωγή στον αναπτυξιακό νόμο των επιχειρήσεων, ειδικό ταμείο Ελληνικής Αναπτυξιακής Τράπεζας κ.α.), και κινήτρων για	

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
	επιχειρηματικά πάρκα για δραστηριότητες ανακύκλωσης, αλλά και για ανάπτυξη νέων επιχειρηματικών ενεργειών στη δευτερογενή αγορά με έμφαση στην καινοτομία. Θα πρέπει ταυτόχρονα να προβλεφθεί η στήριξη του κλάδου σε περιπτώσεις που η εθνική αγορά ανακυκλώσιμων υπολείπεται λόγω πχ. χαμηλών τιμών στην παγκόσμια αγορά. Θ. Σύμβαση της Βαρκελώνης. Ανάληψη πρωτοβουλιών για την φιλόδοξη αναβάθμιση των σχεδίων δράσης για τη θαλάσσια ρύπανση και άμεση εφαρμογή φιλόδοξων μέτρων. Ι. Διεθνής πρωτοβουλία. Δημόσια στήριξη μιας νομικά δεσμευτικής παγκόσμιας συμφωνίας για την πλαστική ρύπανση και υποστήριξη σχετικών θέσεων στα διεθνή όργανα που συμμετέχει η χώρα. 1 <u>Φορέας: Nature Friends Greece</u> Οι θέσεις των ΦΤΦ για ν/σ «Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2019/904/ΕΕ σχετικά με τη μείωση των επιπτώσεων ορισμένων πλαστικών προϊόντων στο περιβάλλον». Α. ΓΕΝΙΚΑ – ΔΙΕΘΝΗ & ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΙΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑ Το Ελληνικό Δίκτυο ΦΙΛΟΙ της ΦΥΣΗΣ/ Naturefriends Greece καλωσόρισε επί της αρχής από την πρώτη ημέρα που το ν/σ κατατέθηκε στη δημόσια διαβούλευση. https://bit.ly/2R6ikZ8 Θεωρούμε ότι η ενσωμάτωση της Ευρωπαϊκής Οδηγίας 2019/904/ΕΕ έρχεται ως συνέχεια της «Ευρωπαϊκής στρατηγικής για τα πλαστικά και την κυκλική οικονομία στην τοπική και περιφερειακή αυτοδιοίκηση» (Α European strategy for plastics in the circular economy local and regional dimension) 2018, και της «4ης Περιβαλλοντικής Συνέλευσης του ΟΗΕ (UNEA 4) με την οποία δεσμεύτηκαν 170 χώρες, και η Ελλάδα, για την μείωση πλαστικών μιας χρήσης μέχρι το 2030. Τη χώρα μας είχε εκπροσωπήσει ο τότε Υπουργός κ. Σωκράτης Φάμελλος. https://bit.ly/2DGjcAH Είναι ηλίου φαινότορον ότι η πλαστική κρίση είναι εγγενώς διασυννοριακή και απαιτεί συντονισμένη παγκόσμια απάντηση για να αντιμετωπιστεί επαρκώς, όπως τεκμηριώνεται και από την έκθεση «Πλαστικά & Κλίμα -Το κρυφό κόστος ενός πλαστικού πλανήτη» [Plastic & Climate – The Hidden Costs of a Plastic Planet, Μάιος 2019 https://bit.ly/32bI8th] Παρ’ όλα αυτά, εκθέσεις, αποφάσεις διεθνών και Ευρωπαϊκών οργανισμών για την κατάργηση των πλαστικών, την ανακύκλωση και την κυκλική οικονομία, η άποψη που αποκτάει συνεχώς όλο και περισσότερους υποστηρικτές είναι ότι «Η ανακύκλωση δεν είναι αρκετή» [Recycling is not enough]. Στο βιβλίο του με τίτλο «Recyclage : le grand enfumage», ο Flore Berlingen διευθυντής του οργανισμού Zero Waste France υπογραμμίζει τα «όρια της ανακύκλωσης» και «αποκρυπτογραφεί τις υποσχέσεις αυτής της ψεύτικης κυκλικής οικονομίας, η οποία διατηρεί τον μύθο των απείρως ανακυκλώσιμων προϊόντων», Ιούλιος 2020. https://bit.ly/3bJGbaD ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Οι ΦΤΦ θεωρούν ότι η Περιβαλλοντική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών, το ίδιο και η Ευρωπαϊκή Ένωση, ενέκριναν πολλά ψηφίσματα για την αντιμετώπιση της κρίσης, αλλά τελικά είναι ανεπαρκή. Για να αποφευχθεί η πλαστική ρύπανση σε θαλάσσια και άλλα περιβάλλοντα, η παγκόσμια κοινότητα θα χρειαστεί ένα ειδικό εργαλείο – μια Σύμβαση για την Παραγωγή Πλαστικών – που θα αφορά τον πλήρη κύκλο ζωής του πλαστικού από την παραγωγή και το σχεδιασμό έως την πρόληψη και τη διαχείριση των αποβλήτων. «Η Σύμβαση για την Πλαστική Ρύπανση: Προς μια νέα παγκόσμια συμφωνία	Τα σχόλια αφορούν στο σύνολο των άρθρων του νομοσχεδίου. Το σχόλιο για το πόσιμο νερό των Δήμων λήφθηκε υπόψη και τροποποιήθηκε η σχετική διάταξη του άρθρου 4.

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
	για την αντιμετώπιση της πλαστικής ρύπανσης» παρέχει ένα διαρθρωτικό και εννοιολογικό πλαίσιο για μια τέτοια σύμβαση. [Convention on Plastic Pollution Toward a new global agreement to address plastic pollution, Ιούνιος 2020. https://bit.ly/2GJasLr] Β. ΤΟ Ν/Σ «Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2019/904/ΕΕ σχετικά με τη μείωση των επιπτώσεων ορισμένων πλαστικών προϊόντων στο περιβάλλον». Όπως προαναφέραμε οι ΦΤΦ καλωσόρισαν το ν/σ. Ωστόσο καταθέτουμε ορισμένες παρατηρήσεις & προτάσεις: 1. Έγκυρη και έγκαιρη ενημέρωση των επιχειρήσεων του κλάδου πλαστικών για τις νέες διαδικασίες. 2. Να προβλεφθούν μέτρα ενίσχυσης των επιχειρήσεων πλαστικών και των εργαζομένων κατά τη διαδικασία μετάβασης και της μείωσης ή και της διαφοροποίησης της παραγωγής. 3. Πρόβλεψη για ένα κωδικοποιημένο αξιόπιστο μοντέλο για την «Την Ενθάρρυνση των κοινωνικών πρωτοβουλιών για την αλλαγή συμπεριφοράς και αντίληψης» όλων των εμπλεκόμενων μερών σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο. Προτεινόμενο μοντέλο: Defra MODEL4E (Enable/ Καθιστώ ικανούς – Engage/ Προκαλώ τη συμμετοχή – Encourage/ Ενθαρρύνω – Exemplify/ Αναδεικνύω καλές πρακτικές). 4. Αξιοποίηση των Παγκόσμιων ή Ευρωπαϊκών Ημερών και Εβδομάδων για τη μείωση αποβλήτων και ειδικότερα των πλαστικών. 5. Σύνδεση του νόμου με τους 17 Στόχους Βιώσιμης Ανάπτυξης και ειδικότερα με τους στόχους 6,11,12. 6. Η μείωση εισαγωγών πλαστικών για ανακύκλωση από την Κίνα, το Βιετνάμ, την Ινδία κ.ά. 7. Οι πυρκαγιές εργοστασίων ανακύκλωσης πλαστικών στη χώρα μας. Αξίζει να ληφθεί σοβαρά υπόψη το Δελτίο Τύπου της «Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Εργαζομένων Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης για το νέο ΕΣΔΑ και για τις 64 πυρκαγιές σε ΧΥΤΑ και ΚΔΑΥ από το 2014 – 2020» γιατί εκτός των άλλων αναφέρονται οι πυρκαγιές σε εργοστάσια πλαστικής ανακύκλωσης με πιο πρόσφατη εκείνης της Μεταμόρφωσης, Αύγουστος 2020. https://bit.ly/32cMUXr Γ. Ειδικές παρατηρήσεις για το άρθρο 4 παρ.10 «οι κοινόχρηστες βρύσες και η δωρεάν διάθεση πόσιμου νερού. Απόσπασμα: «Για τον σκοπό της μείωσης της κατανάλωσης των πλαστικών προϊόντων μιας χρήσης του μέρους ΣΤ' του παραρτήματος Ι, από την 1η Ιουλίου 2021, οι Ο.Τ.Α. Α' βαθμού υποχρεούνται να διαθέτουν κοινόχρηστες βρύσες προς δωρεάν διάθεση πόσιμου νερού σε δημοτικές αθλητικές εγκαταστάσεις και σε δημοτικές παιδικές χαρές, παρέχοντας κατάλληλη σήμανση στο κοινό που ενθαρρύνει τη χρήση επαναχρησιμοποιούμενων δοχείων νερού, καθώς και να επεκτείνουν το δίκτυο με κοινόχρηστες βρύσες προς δωρεάν διάθεση πόσιμου νερού σε κοινόχρηστους χώρους συνάθροισης κοινού εντός των ορίων της αρμοδιότητάς τους.» Προφανώς «οι κοινόχρηστες βρύσες και η δωρεάν διάθεση πόσιμου νερού» είναι μια θετική διάταξη του ν/σ. Όμως τόσο η Ευρωπαϊκή Οδηγία όσο και το αρ.4.10 στο ν/σ δεν εμφανίστηκαν ως «κεραυνός εν αιθρία». Είχαν προηγηθεί κινήσεις πολιτών και φορέων σε όλη την Ευρώπη. https://bit.ly/35iX5Md Προτάσεις: 1. Να ενημερωθούν άμεσα οι Δήμοι και οι Εταιρείες Ύδρευσης – Αποχέτευσης (ΕΥΔΑΠ, ΕΔΥΑΘ κ.ά.) ότι από την 1η Ιουλίου 2021, οι Ο.Τ.Α.	

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
	Α' βαθμού υποχρεούνται να διαθέτουν κοινόχρηστες βρύσες προς δωρεάν διάθεση πόσιμου νερού σε δημοτικές αθλητικές εγκαταστάσεις, σε δημοτικές παιδικές χαρές κ.ά. 2. Να εξασφαλιστούν τα ανάλογα κονδύλια στους Δήμους για την κατασκευή, τη συντήρηση κοινόχρηστων βρυσών και την παροχή νερού. 3. Ειδικά για τους Δήμους ορισμένων νησιών, όπου για την ποιότητα του νερού θα πρέπει να ληφθεί επιπλέον μέριμνα. 4. Να σταλεί στους Δήμους υπόδειγμα δημιουργίας κοινόχρηστων βρυσών, λαμβάνοντας υπόψη τη δημόσια υγιεινή και ασφάλεια. Ένα πρότυπο θα μπορούσε να είναι η φωτογραφία στο εξώφυλλο του Υπομνήματος. 5. Να αξιοποιηθεί η Ευρωπαϊκή και η διεθνής εμπειρία Δήμων που ήδη διαθέτουν κοινόχρηστες βρύσες. 6. Να δημιουργηθεί εφαρμογή στα κινητά τηλέφωνα μέσω διαδραστικού χάρτη εντοπισμού κοινόχρηστων βρυσών αλλά και καταστημάτων που διαθέτουν δωρεάν νερό βρύσης με ειδικό σήμα (διάβαζε και α/α 7) 7. Επιπλέον της δημιουργίας των κοινόχρηστων βρυσών να ενθαρρυνθούν τα καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος να παρέχουν δωρεάν νερό στους πολίτες για να γεμίζουν τα παγούρια τους. «Free tap water – Available here» https://bit.ly/3m6pUBj Δ. ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ – ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ 1. Το ιστορικό Free tap water & οι ΦτΦ https://bit.ly/3bHSWm9 2. Διεθνές Συνέδριο «Επιστροφή στη Βρύση», Μάρτιος 2018 https://bit.ly/3hhJEP1 3. «Free tap water – Available here» https://bit.ly/3m6pUBj 4. Convention on Plastic Pollution Toward a new global agreement to address plastic pollution, Ιούνιος 2020. https://bit.ly/2GJasLr 5. «Recyclage : le grand enfumage» https://bit.ly/3bJGbaD 6. Plastic & Climate – The Hidden Costs of a Plastic Planet, Μάιος 2019 https://bit.ly/32bI8th 7. 6 τρόποι να πείτε ΟΧΙ στο πλαστικό https://bit.ly/3ihbCLV 8. ΥΠΕΝ ΕΘΝΙΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΚΛΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ https://bit.ly/3hkcdex 9. Λιγότερα απόβλητα – Καλύτερη ζωή α) Drinking water https://bit.ly/33fHNFb β) Refill free tap water https://bit.ly/33tNVKt 10. ΦτΦ: ΥΠΟΜΝΗΜΑ προς ΥΠΕΝ – ΚΕΔΕ – ΕΝΠΕ – ΤΕΕ – ΠΟΕ ΟΤΑ για το νέο Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Αποβλήτων https://bit.ly/3k1dJUG	

1 Φορέας ΣΥΒΙΠΥΣ Συνδέσμου Βιομηχανιών Παραγωγής Υλικών και Συσκευασίας

Εκ της επιτροπής για την βιώσιμη ανάπτυξη του ΣΥΒΙΠΥΣ (Συνδέσμου Βιομηχανιών Παραγωγής Υλικών και Συσκευασίας) καταθέτουμε τα ακόλουθα σχόλια για το άρθρο 1

Η χώρα μας καλείται να εναρμονιστεί με την ευρωπαϊκή οδηγία 2019/904 σχετικά με τη μείωση των επιπτώσεων ορισμένων πλαστικών προϊόντων στο περιβάλλον. Η σχετική οδηγία παρουσιάζει τεχνικά κενά ως προς τον ορισμό των πλαστικών μιας χρήσης όπως αναφέρεται ρητά στο άρθρο 12: Η Επιτροπή, έως τις 3 Ιουλίου 2020, δημοσιεύει κατευθυντήριες γραμμές, κατόπιν διαβούλευσης με τα κράτη μέλη, οι οποίες περιλαμβάνουν παραδείγματα, ανάλογα με την περίπτωση, για το τι πρέπει να θεωρείται πλαστικό προϊόν μίας χρήσης για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας.

Γενική τοποθέτηση επί του σχεδίου – οι προδιαγραφές θα καθοριστούν με εξουσιοδοτική διάταξη.

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
-----	--	--------------------

Οι κατευθυντήριες γραμμές (Ramboll study) από την Ευρωπαϊκή επιτροπή δεν έχουν μέχρι σήμερα οριστικοποιηθεί. Αυτό αναμένεται να πραγματοποιεί έως το τέλος του 2020, λίγους μήνες πριν την εφαρμογή της οδηγίας και λίγες εβδομάδες πριν την εφαρμογή του παρόντος σχεδίου νόμου στις Ελληνικές δημόσιες συμβάσεις. Η προσαρμογή της αγοράς σε ένα τόσο σύντομο χρονικό διάστημα δεν αναμένεται να είναι ομαλή.

1 Φυσικό πρόσωπο

Αυτο το σχέδιο νόμου είναι μια προχειρή ερμηνεία της Κοινοτικής οδηγίας 2019/904. Εάν το διαβαστεί ολόκληρο θα δείτε ότι επικαλείται όλα τα άρθρα της οδηγίας εκτός του άρθρου δώδεκα το οποίο λέει:

ΑΡΘΡΟ 12

<>.

Αυτές οι κατευθυντήριες γραμμές δεν έχουν δημοσιευτεί ακόμα. Μετά από ερώτησή μου στην commission έλαβα την εξής απάντηση, στις 31/08.

<>

Kind regards,

Kathryn Fleet

European Commission

DG Environment

Unit A2 – Communication

γιατί ο αγαπητός υπουργός έβγαλε για διαβούλευση ένα σχέδιο νόμου χωρίς να καταλήξει η Ευρώπη ποια είναι τα πλαστικά αντικείμενα που θεωρούνται μιας χρήσης στα οποία θέλει ναβάλει φόρο. πως θα το κάνει αυτό? με υπουργική απόφαση? ανάλογα τα συμφέροντα και της αντιδράσεις? για παράδειγμα εκεί που τα συμφέροντα είναι λίγα(ποτήρια καφέ)θαβάλει φόρο και στα μεγάλα,(κύπελλα γιαουρτιού)όχι??

Γενική τοποθέτηση επί του σχεδίου – οι προδιαγραφές θα καθοριστούν με εξουσιοδοτική διάταξη.

1 Φυσικό πρόσωπο

Μπορεί να αποβεί μεγάλο λάθος η τυχόν εσπευσμένη υιοθέτηση της κοινοτικής Οδηγίας. Κι αυτό αποδεικνύεται από τις τελευταίες (Σεπτέμβριος 2020) εξελίξεις σε κοινοτικό επίπεδο. Εκεί διαπιστώθηκε και ομολογήθηκε ότι οι implementing acts της Οδηγίας, οι οποίες έπρεπε να είναι έτοιμες το αργότερο μέχρι τον Ιούλιο του 2020 καθυστέρησαν πάρα πολύ σε αρκετά θέματα και ορισμένες από αυτές δεν είναι ακόμη πλήρως ολοκληρωμένες, με αποτέλεσμα να μην υπάρχει επαρκής χρόνος συμμόρφωσης των βιομηχανικών φορέων με προβλεπόμενες διατάξεις και υποχρεώσεις σήμανσης και συσκευασίας, η οποία (συμμόρφωση) θα πρέπει κατά την Οδηγία να γίνει μέχρι τον Ιούλιο του 2021.

Στην Κοινότητα αναγνώρισαν τις καθυστερήσεις και τις παραλείψεις τους, αλλά διστάζουν και μάλλον αρνούνται να διορθώσουν δεόντως τα πράγματα, ισχυριζόμενοι ότι δεν έχουν την δυνατότητα να αλλάξουν νομικά το κείμενο. Φαίνεται επί του παρόντος ότι προτιμούν την εύκολη λύση που είναι να ρίξουν το μπαλάκι σε εθνικό επίπεδο στις εθνικές κυβερνήσεις και στις αρμόδιες εθνικές αρχές και να προτείνουν- συστήσουν σε αυτές να δείξουν εκείνες μια «ευελιξία» στην εφαρμογή των διατάξεων και υποχρεώσεων της Οδηγίας ιδίως όσον αφορά την συμμόρφωση στις απαιτήσεις σήμανσης και συσκευασίας, για τις οποίες

Γενική τοποθέτηση επί του σχεδίου – οι προδιαγραφές θα καθοριστούν με εξουσιοδοτική διάταξη.

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
	ο χρόνος που απομένει για την αναγκαία προσαρμογή είναι ουσιαστικά ελάχιστος και πολύ ανεπαρκής. Τα ανωτέρω θα πρέπει να τα ξέρει, να τα παρακολουθεί και να ενεργήσει αναλόγως η κυβέρνηση (και δη το υπουργείο σας) σε συνεννόηση με τα αρμόδια κοινοτικά όργανα επί του πρακτέου.	
1	<u>Φυσικό πρόσωπο</u> Παρόλο που ο νόμος είναι σωστός στην βάση του, εταιρίες τον εκμεταλλεύονται προωθώντας τα ΜΗ οικολογικά προϊόντα τους με πρώτη ύλη το PLA και το CPLA ως βιοδιασπώμενα. Τα συγκεκριμένα διασπώνται μόνο υπό πολύ ακραίες συνθήκες, (60 βαθμοί κελσίου και μεγάλες πιέσεις) τα οποία δεν υπάρχουν στην ατμόσφαιρα, δημιουργώντας εξίσου οικολογικό πρόβλημα αν όχι μεγαλύτερο. Παράδειγμα η πόλη του Λονδίνου και άλλες πόλεις της Αμερικής έχουν ήδη απαγορεύσει και την χρήση του PLA για προϊόντα μιας χρήσης και πακετοποίησης.	Γενική τοποθέτηση επί του σχεδίου – οι προδιαγραφές θα καθοριστούν με εξουσιοδοτική διάταξη.
1	<u>Φυσικό πρόσωπο</u> Ακόμα μία φορά που το Ελληνικό κράτος νομοθετεί χωρίς προηγουμένως να έχει υπολογίσει τις συνέπειες που θα επιφέρει στην οικονομία του και συνεπώς στην κοινωνία του ο νέος νόμος. Μας είπαν ότι θα ισχύσει μια νέα οδηγία της ευρωπαϊκής ένωσης για τα πλαστικά μίας χρήσης και ανακαλύψαμε ως κράτος και ως έθνος το πεδίο από το οποίο θα μπορούσαμε να λάβουμε πιστοποιητικό πράσινης προοδευτικότητας. Αποφασίσαμε εν μέσω της μεγαλύτερης οικονομικής κρίσης που πλήττει τον πλανήτη και την χώρα μας με χιλιάδες χαμένες θέσεις εργασίας σε όλους τους κλάδους των επιχειρήσεων, να δώσουμε ένα επιπλέον χτύπημα στην Ελληνική βιομηχανία πλαστικών. Την εξαγωγική Ελληνική βιομηχανία πλαστικών! Κανένας φυσιολογικός άνθρωπος δεν θέλει να ζει μέσα σε ένα σπίτι γεμάτο σκουπίδια και κανείς φυσιολογικός άνθρωπος δεν θέλει να ζει σε έναν πλανήτη κατεστραμμένο από την ρύπανση. Να συμφωνήσουμε λοιπόν ότι είναι πρώτη προτεραιότητα για την χώρα μας η προστασία του περιβάλλοντος. Αυτό όμως θα πρέπει να γίνει χωρίς να καταστρέψουμε τις ζωές χιλιάδων εργαζομένων. Η λύση υπάρχει και ονομάζεται ανάπτυξη μέσω της κυκλικής οικονομίας. Να νομοθετήσουμε με σκοπό την παροχή κινήτρων για την δημιουργία επιχειρήσεων περισυλλογής και ανακύκλωσης όλων των πλαστικών ώστε να καταστήσουμε την χώρα μας πρωτοπόρα στην ευρωπαϊκή ένωση σε θέματα προστασίας του περιβάλλοντος, χωρίς ταυτόχρονα να καταστρέφουμε ζωές ανθρώπων.	Γενική τοποθέτηση επί του σχεδίου
1	<u>Φυσικό πρόσωπο</u> Από την βιομηχανία και το εμπόριο των πλαστικών ειδών ζούνε χιλιάδες οικογένειες ανθρώπων. Η λύση του προβλήματος της ρύπανσης δεν είναι η κατάργηση των πλαστικών αλλά η ανακύκλωση τους. Οι αστυνομικού χαρακτήρα διατάξεις, αντί να στοχεύουν στην απαγόρευση της χρήσης των πλαστικών, θα έπρεπε να στοχεύουν στην επιβολή της ανακύκλωσης τους με δημιουργία νέων θέσεων εργασίας.	Γενική τοποθέτηση επί του σχεδίου
1	<u>Φορέας: ΟΜΙΛΟΣ «ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΘΡΑΚΗΣ»</u> Το σχέδιο νόμου «Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2019/904/ΕΕ σχετικά με τη μείωση των επιπτώσεων ορισμένων πλαστικών προϊόντων στο περιβάλλον» πιστεύουμε ότι μπορεί να συμβάλει τόσο στη μείωση της πλαστικής σπατάλης όσο και στη μετάβασή μας στην Κυκλική Οικονομία. Βασικοί πυλώνες της Κυκλικής Οικονομίας είναι: 1) η Μείωση του πλαστικού 2) η Ανακύκλωση 3) η Επαναχρησιμοποίηση πλαστικών.	Γενική τοποθέτηση επί του σχεδίου

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
	Θεωρούμε ότι μέσω του συγκεκριμένου σχεδίου νόμου επιβάλλεται να προωθηθεί ο βασικός πυλώνας της Ε.Ε για την Κυκλική Οικονομία, η Ανακύκλωση ώστε να έρθει και η Ελλάδα στα επίπεδα των υπόλοιπων χωρών της Ε.Ε. Στο πλαίσιο αυτό προτείνουμε η εισφορά προστασίας θαλάσσιου περιβάλλοντος των 0.4 λεπτών να ισχύσει για τα ανακυκλώσιμα πλαστικά μιας χρήσης, ενώ για τα μη ανακυκλώσιμα η εισφορά να είναι 2 ή 3 φορές μεγαλύτερη. Πρωθώντας σωστά την ανακύκλωση όχι μόνο μπορεί να αντιμετωπιστεί ουσιαστικά η πλαστική ρύπανση, αλλά και να δημιουργηθούν σοβαρές ευκαιρίες για την οικονομία, να εξασφαλιστούν νέες θέσεις εργασίες και να ενισχυθεί η Πράσινη Ανάπτυξη. Με αυτό τον τρόπο, θα μπορούσε να αντισταθμιστεί ως ένα βαθμό και ο αρνητικός αντίκτυπος που το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου επιφέρει στις βιομηχανίες πλαστικών.	
1	<u>Φυσικό πρόσωπο</u> Θέλω να απαντήσω στον κύριο ότι οι συσκευασίες πλαστικών στα φρούτα χρησιμεύουν για να μειωθεί η φθορά των φρούτων από το να τα πιάνει ο καθένας και να τα δοκιμάζει, όπως γίνεται, η οποία ανέρχεται στο 20%. Αυτό το 20% έχει περιβαλλοντολογικό κόστος, λόγω του μεθανίου και του αιθυλενίου, τα οποία αναδύονται από τα χαλασμένα φρούτα και είναι αέρια του θερμοκηπίου.	Γενική άποψη
2	<u>Φυσικό πρόσωπο</u> Αναρωτιέμαι γιατί θα πρέπει να πληρώνουν όλοι χαράτσια ειδικά στο χώρο της εστίασης, εφόσον χρησιμοποιούν ανακυκλωμένο πλαστικό όπως είναι το Ρετ(που έχει το μπουκαλι νερού). Οι συγκεκριμένες επιχειρήσεις θα πρέπει να εξαιρεθούν και να ενισχυθούν από το κράτος. Ήδη υπάρχει πρόβλημα στο κλάδο με αναστολές –απολύσεις κλπ.) από τον κορονοϊό δεν είναι καιρός και για χαράτσια ... Ο κόσμος πρέπει να ενημερωθεί σωστά για την λέξη <> .. δεν μολύνουν το περιβάλλον μόνο τα ποτήρια και οι σακούλες... Καλό θα ήταν να μιλήσετε και με τους επιχειρηματίες του χώρου πριν την τελική σας απόφαση	Γενική άποψη
2	<u>Φυσικό πρόσωπο</u> Θα έπρεπε η ανακύκλωση να είναι βασικός στόχος και να επιβραβεύονται οι επιχειρείς που επιλέγουν είδη που περιέχουν ανακυκλωμένο πλαστικό όπως το PET. Όλες οι συσκευασίες που είναι σε πλαστικό στα ράφια σουπερμάρκετ (ρύζι- μακαρόνια κλπ.) δεν ρυπαίνουν..? Κίνητρα πρέπει να δώσετε για την ανακύκλωση που μπορεί ο καθένας μας να την κάνει αλλά και η κάθε επιχείρηση !	Γενική άποψη
2	<u>Φυσικό πρόσωπο</u> όλοι θέλουμε ένα περιβάλλον με καθαρές θάλασσες, δάση και δρόμους πόλεων όμως αυτό σίγουρα δεν θα επιτευχθεί βάζοντας νόμους εισπρακτικού χαρακτήρα. θα πρέπει να δοθούν κίνητρα για χρήση ανακυκλωμένου υλικού, πράγμα που δεν προβλέπει το νομοσχέδιο. θα πρέπει να βρεθεί τρόπος να εντοπίζονται και να τιμωρούνται οι πολίτες που ρυπαίνουν το περιβάλλον και όχι λόγω αυτής της αδυναμίας να την πληρώνουν όλοι οι υπόλοιποι. και τέλος κάθε απλός πολίτης θα	Γενική άποψη

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
-----	--	--------------------

διερωτούνταν γιατί το νομοσχέδιο προβλέπει μόνο μέτρα και χαράτσια που επηρεάζουν την εστίαση και φυσικά όχι τα μεγάλα σούπερ μάρκετ που προωθούν καθημερινά τα συσκευασμένα τρόφιμα σε πλαστικά μιας χρήσης.

2 Φυσικό πρόσωπο

Γενική άποψη

Προσωπικά εκτιμώ ότι η λύση βρίσκεται στο πλαφον υποχρεωτικής χρήσης σε ανακυκλώσιμα προϊόντα, πχ ο παραγωγός να υποχρεούται σε 70% ανακυκλωσιμο υλικό και 30% νέο. Σίγουρα δε μπορεί να εφαρμοστεί παντού τέτοια οδηγία και κρατήστε το ειδικό τέλος για τις περιπτώσεις που δεν υπάρχουν άλλες λύσεις. Φοβάμαι ότι θα οδηγήσουμε μεγάλη μερίδα επαγγελματιών σε «μαυρη» αγορά συσκευασιών και θα κάνουμε μια τρυπα στο νερο. Πιο φρόνιμο να ξεκινήσουμε απο τα λάθη που γίνονται σήμερα στην ανακύκλωση τα οποία είναι μεγάλα και σοβαρά και αφού εξασφαλίσουμε αυτό, τότε να μετακυλήσουμε ένα τόσο μεγάλο κόστος σε έναν ολόκληρο κλάδο και τελικά στον καταναλωτή. Για παράδειγμα, τόσοι Δήμοι καταγγέλλονται για κακοδιαχείριση απορριμμάτων αλλά ακόμα χειρότερα για αποκομιδή των μπλε κάδων με κοινά απορριματοφόρα.

Πιο φρόνιμο να ανταμείβεται ο καταναλωτής για συλλογή πλαστικού και να προωθείται η ιδέα της ανακύκλωσης με ανταποδοτικό τρόπο.

Τέλος νιώθω την ανάγκη να κανω μνεία στην «υγιεινή» των επαναχρησιμοποιούμενων σκευών στο take away εν μέσω επιδημίας και ίσως θα ήταν καλύτερα να εφαρμοστεί αφού εξασφαλίσουμε ότι γλιτώσαμε από τέτοιες απειλές.

2 Φυσικό πρόσωπο

Γενική άποψη

Το πρόβλημα τελικά είναι άλλο και δεν πρόκειται να λυθεί με την κατάργηση των πλαστικών μιας χρήσης. Αυτό που πρέπει να δούμε είναι η σωστή διαχείριση των απορριμμάτων. Τα απορρίμματα, που προέρχονται από τη μη ορθή χρήση του προϊόντος, που έχει καταναλώσει ο πολίτης είναι το σύμπτωμα του προβλήματος. Οι αιτίες είναι πολλές. Οι ανεπαρκείς υποδομές, η κουλτούρα της απόρριψης των προϊόντων, η μη εκπαίδευση των πολιτών στο πως θα χειριστούν τα υλικά. Αυτό που χρειάζεται να κάνουμε λοιπόν είναι καλύτερη ανακύκλωση. Αν το κάνουμε, θα λύσουμε σε μεγάλο βαθμό το πρόβλημα της πλαστικής ρύπανσης των θαλασσών, των δασών, των δρόμων και των πόλεών μας. Είναι όμως η ανακύκλωση ικανή να απορροφήσει όλα τα πλαστικά που θα της στείλουμε?

Το πλαστικό το οποίο είναι κατ'εξοχήν το πιο καλό και εύκολο για ανακύκλωση είναι το PET το οποίο το συναντούμε σε πλαστικά ποτήρια μιας χρήσης για κρύα ροφήματα καθώς και σε όλα σχεδόν τα μπουκάλια νερού και αναψυκτικών. Θα έπρεπε να υπάρχει και να λειτουργεί ένα ενιαίο σύστημα διαχείρισης πλαστικών για τα ποτήρια αυτά τα οποία παράγονται με το ίδιο υλικό με τα μπουκάλια. Με την σωστή ανακύκλωση του PET μπορεί να παραχθεί υψηλής ποιότητας rPET (recycled PET), το οποίο θα χρησιμοποιηθεί για την παραγωγή υψηλής ποιότητας προϊόντων, ώστε να αποφευχθεί η διάθεση στην αγορά καινούργιου πλαστικού. Αυτός θα έπρεπε να είναι ο βασικός στόχος μίας πραγματικά κυκλικής οικονομίας. Πιστεύω ότι προς το παρόν δεν υπάρχουν κίνητρα για χρήση ανακυκλωμένου υλικού επομένως ο νόμος είναι εισπρακτικού χαρακτήρα

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
2	<u>Φυσικό πρόσωπο</u> Δεν μπορούμε έτσι απλά να αποδημήσουμε ελαφρά την καρδιά τα πλαστικά μιας χρήσης ισχυριζόμενοι, λανθασμένα, ότι είναι το υπέρτατο κακό σε ότι έχει να κάνει με το περιβάλλον. Αν θα πρέπει να κάνουμε κάτι ώστε να βοηθήσουμε το περιβάλλον μας τότε θα πρέπει να εφαρμόσουμε σε μέγιστο βαθμό την κυκλική οικονομία. Σε αυτή την περίπτωση δεν είναι κακό να αντιγράψουμε χώρες οι οποίες εφαρμόζουν ήδη με πολύ μεγάλη επιτυχία τον Σκανδιναβικό τρόπο διαχείρισης των πλαστικών. Με το μοντέλο αυτό αφενός εξασφαλίζονται στο έπακρο οι υφιστάμενες θέσεις εργασίας στον χώρο της βιομηχανίας των πλαστικών και αφετέρου δημιουργούνται πολλές νέες θέσεις εργασίας προστατεύοντας παράλληλα το περιβάλλον. Όταν το μοντέλο αυτό ξεκίνησε στην Νορβηγία το κάθε παιδί έβλεπε την ανακύκλωση σαν ένα εξτρά χαρτζιλίκι το οποίο λάμβανε από το κράτος. Το θέμα είναι πως η ανταποδοτικότητα που έδινε το Νορβηγικό κράτος δίνοντας κάποιες κορόνες για κάθε ανακύκλωση πλαστικού εκπαίδευσε γενιές νέων σωστά σκεπτόμενων ανθρώπων οι οποίοι πλέον έχουν την σωστή νοοτροπία και θα εφαρμόζουν διαρκώς την κυκλική οικονομία. Δεν θα είναι εύκολο στην αρχή αλλά τα αποτελέσματα στο τέλος της ημέρας θα είναι για το σύνολο της κοινωνίας μας ευεργετικά. Η λύση επομένως δεν είναι η κατάργηση των πλαστικών μιας χρήσης PET,PP,PS αλλά ο σωστός τρόπος διαχείρισης αυτών των υλικών. Η λύση δεν είναι η απώλεια θέσεων εργασίας αλλά ο τρόπος ώστε να δημιουργήσουμε νέες θέσεις εργασίας προστατεύοντας ταυτόχρονα το περιβάλλον μας.	Γενική άποψη
2	<u>Φυσικό πρόσωπο</u> Απαγορεύστε και τις συσκευασίες των φρούτων. Είναι παράλογο φρούτα με φλούδα όπως μήλα να βρίσκονται μέσα σε πλαστική συσκευασία. Φυσικά για τα βιολογικά προϊόντα αυτή η παράλογη απαίτηση προέρχεται από το κράτος.	Γενική άποψη
2	<u>Φυσικό πρόσωπο</u> Το Ν/Σ μου φαίνεται καθαρά εισπρακτικού χαρακτήρα. Δεν καταλαβαίνω γιατί πρέπει να πληρώνω χαράτσι ΚΑΙ για τον καφέ εγώ που πετώ το ποτήρι μου στον κάδο ανακύκλωσης επειδή το κράτος δεν μπορεί να βρει αυτούς που τα πετάνε στον δρόμο και τις θάλασσες και όντως δημιουργούν πρόβλημα. Αν έχετε αγνό ενδιαφέρον για το περιβάλλον, κοιτάzte να υποχρεώσετε τους πλαστικοβιομήχανους να χρησιμοποιούν ανακυκλωμένα υλικά και τους πολίτες να διαχειρίζονται πολιτισμένα τα σκουπίδια τους.	Γενική άποψη
2	<u>Φυσικό πρόσωπο</u> Τα πλαστικά καλαμάκια είναι απαραίτητα για την σωστή υγιεινή των δοντιών. Θα αποφύγω να αναφέρω απίστευτες τοποθετήσεις παντοπωλών περι υπεραγορών. Επανέρχομαι, οι χυμοί και τα αναψυκτικά με ανθρακικό καταστρέφουν το σμάλτο των δοντιών. Ένας σωστός οδοντίατρος σε ανθρώπους με χρόνια περιοδοντίτιδα συστήνει να χρησιμοποιούν καλαμάκι. Και ερωτώ, το καλαμάκι μίας χρήσης κάνει τέτοια ρύπανση?	Γενική άποψη

A/A	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
-----	--	--------------------

Ερωτώ είναι ένας ακόμα τρόπος να επιβάλλουμε φόρους και επιβαρύνσεις για το καλό του πλανήτη?

2 Φυσικό πρόσωπο

Γενική άποψη

Τα σούπερ μάρκετ από την μία »διαφημίζουν» την μείωση των πλαστικών μίας χρήσης και από την άλλη λανσάρουν ατομικές μερίδες έτοιμου φαγητού, εννοείται σε σκεύος πλαστικό μίας χρήσης !!

Βλέπω το Ν/Σ τιμωρεί την εστίαση ώστε τα σούπερ μάρκετ να μαζέψουν όλη την κατανάλωση, όπως έγινε στο lockdown

3 Φυσικό πρόσωπο

Γενική άποψη

1) Μην προωθήσετε ενδιάμεσες λύσεις, όπως ανακύκλωση ή βιοδιασπώμενα πλαστικά. Πρέπει να στοχεύετε στην απόλυτη μείωση της χρήσης των πλαστικών + υλικών γενικότερα. Άρα η πρώτη σας προτεραιότητα πρέπει να είναι μία στρατηγική zero waste, ακολουθούμενη από πολιτικές κυκλικής οικονομίας και τέλος πολιτικές ανακύκλωσης, μόνο όπου δεν μπορούν να εφαρμοσθούν τα πρώτα δύο.

2) Διευρύνετε το φάσμα των πλαστικών που στοχεύετε να περιορίσετε. Τα πλαστικά από π.χ. τις συσκευασίες στα super market είναι ένα μεγάλο πρόβλημα, με συστημικές ρίζες.

ΑΡΘΡΟ 2. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ (ΑΡΘΡΟ 2 ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2019/904/ΕΕ)

A/A	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογική σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
1	Φορέας: Ελληνική Ένωση Επιχειρήσεων Οργανωμένης Εστίασης (ΕΠΟΕΣ) Θα πρέπει στο παράρτημα 1, ΜΕΡΟΣ Α να γίνει πιο αναλυτική περιγραφή και ακριβής προσδιορισμός των προϊόντων τα οποία αφορά. Για παράδειγμα δεν είναι σαφές εάν εντάσσονται ή εξαιρούνται οι συσκευασίες έτοιμου φαγητού (βλ. Forky ή σχολικά γεύματα).	Προβλέπεται να καθοριστεί στις εξουσιοδοτικές διατάξεις (παρ. 1, άρθρο 19)
2	Φορέας: Εκ της ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΑΒΕΕ Το νομοσχέδιο περιλαμβάνει 2 παραρτήματα, ενώ παραπέμπει μόνο στο παράρτημα Ι (η οδηγία έχει 1 παράρτημα).	Προτείνονται επιπλέον εθνικά μέτρα για τη σήμανση (παρ. 3, άρθρο 7)

ΑΡΘΡΟ 3. ΟΡΙΣΜΟΙ (ΑΡΘΡΟ 3 ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2019/904/ΕΕ)

A/A	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
1	Φορέας: Ελληνική Ένωση Επιχειρήσεων Οργανωμένης Εστίασης (ΕΠΟΕΣ) Προς αποφυγή παρανοήσεων, καλό θα ήταν να γίνει αναλυτική περιγραφή των υλικών τα οποία εντάσσονται στην οδηγία (π.χ. CPET, PP) καθώς και ξεκάθαρη τοποθέτηση ως προς το τι ισχύει για εναλλακτικά υλικά. Παράδειγμα: από 3/7/21 απαγορεύεται η διάθεση διάφορων προϊόντων στην αγορά (μαχαιροπήρουνα, καλαμάκια κλπ). Εάν αυτά τα προϊόντα φτιάχνονται π.χ. από PLA, εξαιρούνται της οδηγίας;	Προβλέπεται να καθοριστεί στις εξουσιοδοτικές διατάξεις (παρ. 1, άρθρο 19)
2	Φυσικό πρόσωπο Άρθρο 3 – Ορισμοί	Προβλέπεται να καθοριστεί στις εξουσιοδοτικές

	Πλαστικό προϊόν μιας χρήσης: Για λόγους αποτροπής στρεβλώσεων στην ενιαία αγορά, θα πρέπει να προβλεφθεί ρητώς ότι ο εθνικός αυτός προσδιορισμός αφ' ενός θα είναι απολύτως συμβατός με τις αντίστοιχες κατευθυντήριες γραμμές που αναμένεται να εκδοθούν από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατ' εφαρμογή του άρθρου 12 της Οδηγίας, αφ' ετέρου θα συνοδεύεται από πρακτικές οδηγίες και παραδείγματα ώστε να είναι απολύτως ευδιάκριτο ποια ακριβώς εμπορικά προϊόντα εμπίπτουν στην κατηγορία των πλαστικών προϊόντων μιας χρήσης. Εναλλακτικό προϊόν: Ο ορισμός του «εναλλακτικού προϊόντος» ως το προϊόν που είναι επαναχρησιμοποιήσιμο ή που είναι μιας χρήσης, αλλά δεν εμπίπτει στην κατηγορία του πλαστικού προϊόντος μιας χρήσης, απαιτεί περαιτέρω προσδιορισμό Είναι επιτακτική ανάγκη για την έγκαιρη και ομαλή προσαρμογή της αγοράς να αποσαφηνιστεί εκ των προτέρων ποια προϊόντα και υλικά μπορούν να θεωρηθούν παραδεκτά υποκατάστατα των θιγόμενων/αποσυρόμενων πλαστικών προϊόντων μιας χρήσης και ποιες συγκεκριμένες προδιαγραφές πρέπει να πληρούν (απαιτήσεις σήμανσης, προδιαγραφές υλικών, κλπ.).	διατάξεις (παρ. 1, άρθρο 19)
3	Φορέας: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΣΡ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ / ΣΧΟΛΙΟ ΑΡΘΡΟ 3 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 19 Απαιτείται περαιτέρω διευκρίνιση / σαφής προσδιορισμός. Είναι επιτακτική ανάγκη για την έγκαιρη και ομαλή προσαρμογή της αγοράς να αποσαφηνιστεί εκ των προτέρων ποια προϊόντα και υλικά μπορούν να θεωρηθούν παραδεκτά υποκατάστατα των θιγόμενων/αποσυρόμενων πλαστικών προϊόντων μιας χρήσης και ποιες συγκεκριμένες προδιαγραφές πρέπει να πληρούν (απαιτήσεις σήμανσης, προδιαγραφές υλικών, κλπ.).	Προβλέπεται να καθοριστεί στις εξουσιοδοτικές διατάξεις (παρ. 1, άρθρο 19)
4	Φορέας: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΣΡ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ / ΣΧΟΛΙΟ ΑΡΘΡΟ 3 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 11 Στην περίπτωση των προϊόντων ιδιωτικής ετικέτας θα πρέπει να προσδιοριστεί ποιος θεωρείται παραγωγός.	Προβλέπεται να καθοριστεί στις εξουσιοδοτικές διατάξεις (παρ. 1, άρθρο 19)
5	Φορέας: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΣΡ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ / ΣΧΟΛΙΑ ΑΡΘΡΟ 3 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2 Για λόγους αποτροπής στρεβλώσεων στην ενιαία αγορά, θα πρέπει να προβλεφθεί ρητώς ότι ο εθνικός αυτός προσδιορισμός αφ' ενός θα είναι απολύτως συμβατός με τις αντίστοιχες κατευθυντήριες γραμμές που αναμένεται να εκδοθούν από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατ' εφαρμογή του άρθρου 12 της Οδηγίας, αφ' ετέρου θα συνοδεύεται από πρακτικές οδηγίες και παραδείγματα ώστε να είναι απολύτως ευδιάκριτο ποια ακριβώς εμπορικά προϊόντα εμπίπτουν στην κατηγορία των πλαστικών προϊόντων	Προβλέπεται να καθοριστεί στις εξουσιοδοτικές διατάξεις (παρ. 1, άρθρο 19)
6	Φορέας: Εκ της ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΑΒΕΕ Βάσει του ορισμού, τα χάρτινα υλικά συσκευασίας (πιάτα, ποτήρια κλπ) που περιέχουν εν μέρει πλαστική ύλη (πχ επίστρωση, υλικά αδιαβροχοποίησης χάρτου), δύνανται να χαρακτηρισθούν πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης. Δεδομένου ότι δεν έχει εκδοθεί έως σήμερα ΥΑ του άρθρου 16 του Ν/Σ δεν είναι δυνατός ο ουσιαστικός σχολιασμός της ευρύτητας του ορισμού. Αναμένονται οι ειδικές προδιαγραφές για τα πλαστικά που να περιλαμβάνουν και τυχόν ποσοστό της πλαστικής ύλης, αλλά και παραδείγματα (αυτό απαντάται στο άρθρο 19 του νομοσχεδίου για τη θέσπιση διατάξεων, ενώ από το άρθρο 12 της Ευρ. Οδηγίας αναμένονταν για τον Ιούλιο οι Προδιαγραφές και κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης, κάτι που είναι ακόμη σε εκκρεμότητα). Πρέπει να διευκρινιστεί αν η πρώτη διάθεση στην αγορά αφορά τον τελικό καταναλωτή ή και τους ενδιάμεσους παραλήπτες (χονδρική πώληση) –	Προβλέπεται να καθοριστεί στις εξουσιοδοτικές διατάξεις (παρ. 1, άρθρο 19)

ιδίως ενόψει του ρόλου της συγκεκριμένης διατύπωσης στο ορισμό του παραγωγού και των σχετικών προθεσμιών του άρθρ. 5 παρ. 1 και 6 και των κυρώσεων του άρθρου 18 καθώς και των διατάξεων που συνδέονται με την διευρυμένη ευθύνη του παραγωγού. Το «διαθέτει στην αγορά» στον ορισμό του παραγωγού, αφορά την 1η φορά, και όχι την μεταπώληση, να διευκρινιστεί. Πρέπει να διευκρινιστεί αν η ευθύνη επιμερίζεται σε όλη την εφοδιαστική αλυσίδα, πχ κατασκευαστή, μεταπωλητή και τελικό χρήστη πριν την πώληση στον τελικό καταναλωτή ο οποίος και ρητά (άρθρο 4 παρ. 3 (β) επιβαρύνεται με την εισφορά. Επίσης είναι σημαντικό να μην υπάρχει επικάλυψη ευθύνης (δηλαδή επάλληλη ευθύνη περισσότερων μελών της εφοδιαστικής αλυσίδας δεδομένου ότι μία τέτοια ρύθμιση απλά πολλαπλασιάζει το κόστος (που τελικά θα βαρύνει το καταναλωτή).	
7 Φορέας : ΣΥΒΙΠΥΣ Παρακολουθώντας την εξέλιξη της δημόσιας διαβούλευσης και έχοντας μελετήσει τις διαδοχικές εκδόσεις των κατευθυντήριων γραμμών (Ramboll studies, οι οποίες δεν έχουν διανεμηθεί στο ευρύ κοινό και παραμένουν εμπιστευτικές μεταξύ της Ευρωπαϊκής επιτροπής περιβάλλοντος και των διαβουλευόμενων κρατών μελών) καταγράφω τις ακόλουθες παρατηρήσεις: 1. Η πλειοψηφία των πολυμερών (fossil based, biomass origin, compostable and biodegradable) συμπεριλαμβάνονται στους περιορισμούς των κατευθυντήριων οδηγιών (έκδοση προς διαβούλευση 09/9/2020). 2. Η Ελληνική νομοθεσία για τον εκσυγχρονισμό της περιβαλλοντικής νομοθεσίας (Νόμος 4685/2020, άρθρο 97, επιβαλλόμενο τέλος χρήσης για τις πλαστικές σακούλες) εξαιρεί τις βιοαποδομήσιμες (ή βιοαποικοδομήσιμες) και λιπασματοποιήσιμες πλαστικές σακούλες μεταφοράς από την καταβολή τέλους ή από κάθε περιορισμό διάθεσης στην αγορά. Οι πλαστικές σακούλες μεταφοράς κατηγοριοποιούνται ως πλαστικά μιας χρήσης και στις κατευθυντήριες γραμμές της SUPD 2019/904 με κριτήριο το πάχος 3. Οι κατευθυντήριες γραμμές είναι μια τεχνική έκθεση με μη δεσμευτική ισχύ προς τα κράτη μέλη. Συνεπώς το εκάστοτε κράτος μέλος μπορεί να την υιοθετήσει αυτούσια ή να την τροποποιήσει πχ. εκδίδοντας τεχνικές οδηγίες με επιπρόσθετες διευκρινήσεις, παραδείγματα, ορισμούς κτλ. Πιθανό είναι το σενάριο δημοσίευσης διαφοροποιημένων τεχνικών οδηγιών ανά κράτος μέλος και σε αυτήν την περίπτωση θα λάβει θέση η Ευρωπαϊκή επιτροπή για τον ανταγωνισμό. Τα ευλόγα ερωτήματα που προκύπτουν είναι τα ακόλουθα: a. Τι θα πράξει η Ελληνική πολιτεία με τα πιστοποιημένα βιοδιασπώμενα προϊόντα μιας χρήσης (πχ. χάρτινο κύπελλο, καλαμάκι, χάρτινης συσκευασία ταχυφαγείου) με δεδομένο την νομοθετική δέσμευση πριν λίγους μήνες για τις αντίστοιχες σακούλες μεταφοράς? b. Πως θα αντιδράσουν οι θιγόμενες επιχειρήσεις σε πιθανή αντίφαση μεταξύ των δύο εθνικών νομοθεσιών? c. Πως θα εναρμονιστεί η χώρας μας στην αναμενόμενη ΝΕΑ Ευρωπαϊκή νομοθεσία για τα κομποστοποιήσιμα και βιοδιασπώμενα πλαστικά που θα συνοδεύεται από τα αναθεωρημένα Ευρωπαϊκά πρότυπα ελέγχου? d. Ποια θα είναι η Ελληνική εκδοχή των κατευθυντήριων γραμμών, που θα ορίζει τα πλαστικά μιας χρήσης? Θα συσταθεί εθνική επιτροπή εμπειρογνομόνων? Απαιτούνται τεχνικές προδιαγραφές που απενεργοποιούν πιθανή ασάφεια ή παρερμηνεία ενός νομοθετήματος. Αυτή είναι η βασική προϋπόθεση ώστε να καταστεί λειτουργικός και εφαρμόσιμος ένας νόμος.	Προβλέπεται να καθοριστεί στις εξουσιοδοτικές διατάξεις (παρ. 1, άρθρο 19)

	Σε αντίθετη περίπτωση οδηγούμαστε αναπόφευκτα στη ψήφιση ενός νόμου, που πλημμελώς θα εφαρμόζεται από ολίγους υπόχρεους παραγωγούς (παραδείγματα Ελληνικών νόμων που ψηφίστηκαν άλλα δεν εφαρμόζονται είναι διαθέσιμα). Αδυνατούμε να εικάσουμε ποιες συνθήκες θα επικρατήσουν στην αγορά, εάν δεν υπάρχουν σαφείς οδηγίες για τις εκατοντάδες διαφορετικές δομές συσκευασία στις οποίες αναφέρεται η παρούσα νομοθεσία.	
8	Φυσικό πρόσωπο Παράγραφος 1: Δεν έχει οριστεί πλήρως η πλαστική ύλη. Το πρόβλημα αφορά και την Οδηγία 2019/904. Ποια πολυμερή ή μονομερή αυτών περιλαμβάνονται στον ορισμό της πλαστικής ύλης; Δεν έχει οριστεί το επαναχρησιμοποιούμενο προϊόν. Υπόκειται μόνο σε ορισμό χρήσης ή και υλικού; Ένα πλαστικό προϊόν μπορεί να χρησιμοποιηθεί 1-2 φορές – αυτό το καθιστά επαναχρησιμοποιούμενο;	Προβλέπεται να καθοριστεί στις εξουσιοδοτικές διατάξεις (παρ. 1, άρθρο 19)
9	Φορέας : ΣΥΒΙΠΥΣ Εκ της επιτροπής για την βιώσιμη ανάπτυξη του ΣΥΒΙΠΥΣ (Συνδέσμου Βιομηχανιών Παραγωγής Υλικών και Συσκευασίας) καταθέτουμε τα ακόλουθα σχόλια για το άρθρο 3. Άρθρο 3 – ορισμοί Άρθρο 3.1 κύριο δομικό συστατικό Η φράση κύριο πρέπει να ποσοτικοποιηθεί (κβ, κο) και να τεθούν όρια / τεχνικές προδιαγραφές. Επιπρόσθετα εάν το τμήμα του πλαστικού που περιέχεται σε μια σύνθετη δομή συσκευασίας αποτελεί κρίσιμο παράγοντα για την ασφάλεια του συσκευασμένου τροφίμου / ποτού, δεν θα πρέπει να θεωρείται δομικό συστατικό και η συσκευασία θα πρέπει να εξαιρείται της νομοθεσίας. Να διευκρινιστεί εάν τα επιχρίσματα, βερνίκια κάλυψης, σύνθετα υλικά, τα λαμιναρισμένα υλικά θα συνυπολογίζονται ή όχι σύμφωνα με το πεδίο (11) της 2019/904 ... Χρώματα, μελάνια και κόλλες δεν θα πρέπει να αποτελούν αντικείμενο της παρούσας οδηγίας και, συνεπώς, αυτά τα πολυμερή υλικά δεν θα πρέπει να καλύπτονται από τον ορισμό. Θα πρέπει να διευκρινιστεί επίσης εάν τα φυσικά πολυμερή (λιγνίνη, κυτταρίνη, άμυλο, πολυυδροξυαλκανοϊκά και πολυσακχαρίτες) θα εξαιρεθούν από την οδηγία. Υποστηρίζουμε τον ορισμό ότι τα πολυμερή τα οποία κατασκευάζονται χρησιμοποιώντας βιομηχανικές διεργασίες παρόμοιες με τις φυσικές διεργασίες (πχ. ζύμωση) πρέπει να εξαιρεθούν της νομοθεσίας με την προϋπόθεση ότι τα βιομηχανικά και τα φυσικά πολυμερή έχουν ταυτόσημη σύσταση. Αν υιοθετηθεί η αντίθετη ερμηνεία, θα εισαχθούν φραγμοί στην αξιοποίηση της βιομάζας, στην έρευνα για την παραγωγή καινοτόμων υλικών και τελικά στο ίδιο το μοντέλο της κυκλικής οικονομίας που προωθεί η Ευρωπαϊκή επιτροπή. Επίσης θα πρέπει να διευκρινιστεί εάν τμήματα της συσκευασίας, που λειτουργούν ως λειτουργικά στοιχεία αυτής και περιέχουν φυσικά πολυμερή εξαιρεθούν από την οδηγία (πχ. υδροδιαλυτά βερνίκια αδιαβροχοποίησης χαρτιού . χαρτονίου. Άρθρο 3.2 διάκριση μεταξύ μιας χρήσης και πολλαπλής χρήσης συσκευασιών Να διευκρινιστούν οι όροι στην παράγραφο 3.2 Κύκλος ζωής, πολλαπλές διαδρομές ή επιστροφές, σκοπός για τον οποίο σχεδιάστηκε Να αποσαφηνιστούν περιπτώσεις όπως: -Σύνθετα υλικά αποτελούμενα και από πλαστικό -Προβλεπόμενη χρήση και σκοπός του προϊόντος έναντι πρακτικής χρήσης	Προβλέπεται να καθοριστεί στις εξουσιοδοτικές διατάξεις (παρ. 1, άρθρο 19)

πριν από την απόρριψη -Αριθμός χρήσεων ενός προϊόντος και οι συνθήκες υγιεινής (διεργασία καθαρισμού, θερμοκρασία κα) Αριθμός χρήσεων ενός προϊόντος σε συνάρτηση με τον κύκλο ζωής του Πριν την επιβολή περιορισμών σε οποιαδήποτε κατηγορία συσκευασίας τροφίμων και ποτών να παρατεθούν LCA μελέτες για τα διαθέσιμα εναλλακτικά υλικά (case-by case approach)	
---	--

ΑΡΘΡΟ 4. ΜΕΙΩΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗΣ (ΑΡΘΡΟ 4 ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2019/904/ΕΕ)

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογική σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
1	Φορέας: ECOREC Άρθρο 4 – Μείωσης της κατανάλωσης για κυπελάκια και περιέκτες τροφίμων Γενικότερα μέτρα και προτάσεις της ΟΕΑ • Συνεχής εκστρατεία ενημέρωσης της αγοράς και των καταναλωτών για τις κάθε φορά καλύτερες περιβαλλοντικά εναλλακτικές επιλογές και τρόπους-μεθόδους αποφυγής & πρόληψης. • Συνεχής έρευνα της διεθνούς αγοράς για καταγραφή όλων των εναλλακτικών επιλογών με σαφή σκοπό την μείωση της κατανάλωσης μέσω της Πρόληψης. • Στο παρόν νομοσχέδιο να συμπεριληφθούν και προτάσεις για την πλαστική σακούλα, όπως: } Να επεκταθεί το ανταποδοτικό τέλος και στις λαϊκές και τα περίπτερα } Να αξιοποιηθεί επιτέλους από τον ΕΟΑΝ το ανταποδοτικό τέλος του 2018 και των επόμενων ετών: α) σε εκστρατείες ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης για χρήση μέσων μεταφοράς πολλών χρήσεων, β) στη δημιουργία καλαίσθητων μέσων μεταφοράς πολλών χρήσεων (πάνινη τσάντα, διχτάκια, κ.α.) και δωρεάν διανομής τους μέσω των supermarkets ή με άλλους τρόπους, γ) στην προετοιμασία της αγοράς για την κατάργηση των πλαστικών μιας χρήσης, δ) σε δημιουργία εθελοντικών προγραμμάτων για καφετέριες και εστιατόρια για την αντικατάσταση των πλαστικών μιας χρήσης με επαναχρησιμοποιήσιμα δοχεία, ε) σε έρευνα και πιλοτικά προγράμματα για την αντιμετώπιση της πλαστικής ρύπανσης. } Έναρξη διαβούλευσης για τον καθορισμό του χρονοδιαγράμματος πλήρους απαγόρευσης της πλαστικής σακούλας μιας χρήσης στην Ελλάδα με ορίζοντα από το 2023 και μετά. } Να προχωρήσει γρήγορα η εθνική πολιτική του καφέ κάδου για τα οργανικά με τη δυνατότητα χρήσης για την χωριστή συλλογή τους και κομποστοποιήσιμων σακουλών με βάση το EN 13436 (εναλλακτικά και χάρτινων), ώστε όχι μόνο να μην υποστεί οικονομική συρρίκνωση η βιομηχανία παραγωγής της σημερινής πλαστικής σακούλας, αλλά να βγει και ωφέλιμη. Άρθρο 4, Παράγραφος 2 – Μείωσης της κατανάλωσης για κυπελάκια και περιέκτες τροφίμων Δεν έχει τεκμηριωθεί η μεθοδολογία με την οποία τίθενται οι στόχοι μείωσης το 2024 και 2026 στο 30% και 60% αντίστοιχα. Οι στόχοι αυτοί είναι επαρκείς; Η αγορά έχει δείξει διεθνώς ότι μπορούν να επιτευχθούν ακόμη μεγαλύτεροι στόχοι με πρόληψη και με υποκατάσταση αυτών των πλαστικών προϊόντων με άλλα υλικά. Προτείνεται οι στόχοι μείωσης του 30%-60% να είναι οι ελάχιστοι που θα πρέπει να επιτύχουν τα υπό δημιουργία ΣΣΕΔ και να προτρέψουμε τα νέα ΣΣΕΔ να υιοθετήσουν στα επιχειρησιακά σχέδιά τους πιο φιλόδοξους στόχους μείωσης για το 2026 π.χ. το 80%.	Οι προτάσεις για την πλαστική σακούλα αφορούν στο θεσμικό πλαίσιο του ν.2939/2001 Οι δράσεις που θα χρηματοδοτηθούν από τα έσοδα που θα προκύψουν από την εισφορά επεκτάθηκαν βάσει του αντίστοιχου σχολίου. Επίσης, η εισφορά μετονομάστηκε αναλόγως.

	Άρθρο 4, Παράγραφος 3, εδάφια α και ε – Μείωσης της κατανάλωσης για κυπελάκια και περιέκτες τροφίμων Τα πλαστικά δεν καταλήγουν μόνο στη θάλασσα, αλλά και σε πυθμένες, σε λίμνες, σε δάση, σε χερσαίες περιοχές και γενικότερα στο φυσικό περιβάλλον. Άρα, πολύ περισσότερες περιοχές χρήζουν καθαρισμού. Επίσης, υπάρχουν παντού περιοχές με ιστορικά πλαστικά υλικά, που χρήζουν αποκατάστασης και καθαρισμού. Άρα, η εισφορά θα πρέπει να χρηματοδοτεί όχι μόνο «δράσεις θαλάσσιου περιβάλλοντος», αλλά και δράσεις γενικότερου φυσικού, υδατικού και χερσαίου περιβάλλοντος (θάλασσες, πυθμένες, ακτές, λίμνες, δάση, πάρκα, όρη κ.α.). Επίσης, η εισφορά αυτή θα πρέπει να χρηματοδοτεί και δράσεις ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης των πολιτών για ορθή περιβαλλοντική συμπεριφορά σε σχέση με τις καταναλωτικές επιλογές τους, καθώς και σε σχέση με την ορθή τοποθέτηση των απορριπτόμενων υλικών στα συστήματα ανακύκλωσης. Προτείνεται στο εδάφιο α να αντικατασταθεί η φράση «....επιβάλλεται εισφορά προστασίας θαλάσσιου περιβάλλοντος....» με την φράση «....επιβάλλεται εισφορά προστασίας φυσικού περιβάλλοντος και ενημέρωσης των καταναλωτών....». Προτείνεται στο εδάφιο ε να αντικατασταθεί η φράση «δράσεις θαλάσσιου περιβάλλοντος» με την φράση «δράσεις θαλάσσιου, υδατικού και χερσαίου φυσικού περιβάλλοντος και ενημέρωσης των καταναλωτών».	
2	<u>Φορέας: ΚΕΔΕ</u> Συμφωνούμε και βρίσκουμε θετική την διάταξη για την συνεισφορά (ίσως όχι εν είδει “υποχρέωσης” που γίνεται λόγος στο Σχέδιο Νόμου) των ΟΤΑ Α’ Βαθμού στην μείωση της κατανάλωσης των πλαστικών προϊόντων μιας χρήσης του μέρους ΣΤ’ του Παραρτήματος Ι, από την 1η Ιουλίου 2021, μέσω της διάθεσης κοινόχρηστων βρυσών προς δωρεάν διάθεση πόσιμου νερού σε αθλητικές εγκαταστάσεις και παιδικές χαρές, παρέχοντας παράλληλα κατάλληλη σήμανση στο κοινό για την ενθάρρυνση της χρήσης επαναχρησιμοποιούμενων δοχείων νερού.	
3	<u>Φορέας: Ελληνική Ένωση Επιχειρήσεων Οργανωμένης Εστίασης (ΕΠΟΕΣ)</u> Οι καντίνες εξαιρούνται από την υποχρέωση να διαθέτουν επαναχρησιμοποιήσιμα προϊόντα (παρ. 4) αλλά απαγορεύεται να χρησιμοποιούν πλαστικά μιας χρήσης και θα πρέπει να τα αντικαταστήσουν με «εναλλακτικά» προϊόντα (παρ. 6). Προφανώς στην παράγραφο (6) οι καντίνες εξισώνονται με τις επιχειρήσεις τροφοδοσίας (catering) χωρίς να έχουν όμως λειτουργική συνάφεια. Αν πρέπει να μπουν περιορισμοί στις καντίνες, θα πρέπει να ακολουθηθεί παρόμοια λογική με ένα κατάσταση όχι με μια επιχείρηση τροφοδοσίας. Επιπλέον, τα «εναλλακτικά προϊόντα» ποια είναι; Χρειαζόμαστε παραδείγματα. Παρ. 5: Ο όρος «προδήλως ακατάλληλο» για κάποιο επαναχρησιμοποιούμενο προϊόν δημιουργεί ασάφειες και μεταφέρει στο σημείο πώλησης, και συγκεκριμένα στον εργαζόμενο, δυσανάλογη ευθύνη. Δεν είναι δυνατόν μια επιχείρηση να αρνηθεί να εξυπηρετήσει ένα καταναλωτή χωρίς να μπορεί να το δικαιολογήσει με βάση συγκεκριμένες προδιαγραφές που ορίζονται από το νόμο. Επειδή στα καταστήματά μας ενθαρρύνουμε ήδη τη χρήση επαναχρησιμοποιούμενων συσκευασιών εδώ και περισσότερο από ένα χρόνο, έχουμε επανειλημμένως γίνει δέκτες της ανησυχίας κάποιων πελατών μας ως προς το γεγονός ότι πχ το ποτήρι του προηγούμενου πελάτη ακουμπά τη ροδέλα της μηχανής του φραπέ και δεν μπορούμε να διασφαλίσουμε ότι αυτό είναι απόλυτα καθαρό. Επομένως, σε ό,τι αφορά τη χρήση των επαναχρησιμοποιούμενων προϊόντων, καλό είναι να οριστεί συγκεκριμένο πλαίσιο περιορισμών (για	Οι καντίνες αφαιρέθηκαν από τη διάταξη της παρ. 6 του άρθρου 4. Οι προδιαγραφές θα καθοριστούν στις εξουσιοδοτικές διατάξεις (παρ. 1, άρθρο 19)

	παράδειγμα, εν καιρώ πανδημίας είμαστε υποχρεωμένοι να απαγορεύσουμε τη χρήση τους.	
4	<u>Φυσικό πρόσωπο</u> Υποχρεωτική διάθεση επαναχρησιμοποιήσιμων προϊόντων Είναι ζωτικής σημασίας για τις επιχειρήσεις λιανεμπορίου και μαζικής εστίασης να έχουν ακριβή και κοινή αντίληψη για τον τρόπο ορθής εκτέλεσης των υποχρεώσεών τους, και συγκεκριμένα: - για το αν εντάσσονται στις επιχειρήσεις που θα πρέπει να εφαρμόσουν την παράγραφο 5 του άρθρου 4. Πιο συγκεκριμένα θα πρέπει να διευκρινισθεί ποια είδη που χρησιμοποιούν οι επιχειρήσεις λιανικού εμπορίου εμπίπτουν στην κατηγορία «Περιέκτες τροφίμων, δηλαδή δοχεία όπως κουτιά, με ή χωρίς κάλυμμα, εντός των οποίων τοποθετούνται τρόφιμα τα οποία: α) προορίζονται για άμεση κατανάλωση είτε επιτόπου είτε εκτός του καταστήματος, β) συνήθως καταναλώνονται από το δοχείο, και γ) είναι έτοιμα για κατανάλωση χωρίς περαιτέρω προετοιμασία, ιδίως μαγείρεμα, βράσιμο ή ζέσταμα», - για το ποια είδη οφείλουν να πωλούν σε χαμηλότερη τιμή στην περίπτωση χρήσης από τον καταναλωτή δικής του επαναχρησιμοποιήσιμης συσκευασίας. Περιλαμβάνουν και είδη επί ζυγίω ή μόνον όσα διατίθενται ανά τεμάχιο; - για το ποιες είναι οι αποδεκτές προδιαγραφές που θα πρέπει να πληρούν τα επαναχρησιμοποιήσιμα εναλλακτικά προϊόντα που θα διατίθενται στο σημείο πώλησης και - για το ποιες είναι οι αποδεκτές προδιαγραφές που θα πρέπει να πληρούν οι επαναχρησιμοποιήσιμες συσκευασίες ώστε να διατίθενται παραδεκτώς προς πλήρωση από τον καταναλωτή και, αντιστρόφως, υπό ποιες προϋποθέσεις είναι «προδήλως ακατάλληλες» για τη χρήση αυτή. Η χρήση επαναχρησιμοποιήσιμων περιεκτών που έρχονται σε επαφή με τρόφιμα/ποτά δύναται να προκαλέσει σημαντικούς κινδύνους υγείας και ασφάλειας, ιδίως όταν η Εγείρονται, συνεπώς, σημαντικά ερωτήματα ως προς τον τρόπο με τον οποίο η υπόχρεη επιχείρηση θα μπορεί να ελέγξει την καταλληλότητα των επαναχρησιμοποιήσιμων συσκευασιών και την έκταση της ευθύνης της σχετικά: – Πώς θα αποδίδεται/κατανέμεται η ευθύνη σε περίπτωση πρόκλησης προβλήματος υγείας στον καταναλωτή μετά την κατανάλωση προϊόντος που διατέθηκε σε ακατάλληλη επαναχρησιμοποιήσιμη συσκευασία που διέθεσε ο καταναλωτής; – Πώς τεκμηριώνεται αν ευθύνεται για το πρόβλημα αυτό καθαυτό το προϊόν ή ο περιέκτης (π.χ. λόγω επιμόλυνσής του από αυτό); – Πώς μπορεί η επιχείρηση να διαπιστώσει με βεβαιότητα την καταλληλότητα μιας επαναχρησιμοποιήσιμης συσκευασίας που φέρει προς πλήρωση ο καταναλωτής και δεν ανήκει στη «σφαίρα ελέγχου» της, όπως π.χ. να γνωρίζει ποια ήταν η προηγούμενη χρήση της, πόσες φορές έχει επαναχρησιμοποιηθεί, εάν έχει καθαρισθεί επαρκώς, κλπ.; Όλα τα ανωτέρω – πέραν των διοικητικών προστίμων που επιφέρουν σε περίπτωση μη συμμόρφωσης, δύναται να δημιουργήσουν και σημεία τριβής με τους πελάτες των επιχειρήσεων.	Οι προδιαγραφές θα καθοριστούν στις εξουσιοδοτικές διατάξεις (παρ. 1, άρθρο 19)

5 Φορέας : MATRIX PACK AE

1. Σεβασμός στην αρχή της ισότητας

Η επιβολή τέλους 0,04€ ανά τεμάχιο στα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης από πιστοποιημένο με ISO 13432 βιοαποδομήσιμο υλικό θέτει ζήτημα ορθής εφαρμογής της αρχής της ισότητας:

Στη νομοθεσία για την πλαστική σακούλα (άρθρο 6 παρ. 2 ν. 4496/2017) οι πλαστικές σακούλες από βιοαποδομήσιμο υλικό εξαιρούνται από την επιβολή του αντίστοιχου τέλους. Τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης από πιστοποιημένο με ISO 13432 βιοαποδομήσιμο υλικό πρέπει να τύχουν της ίδιας αντιμετώπισης, όταν φυσικά δεν υπάρχουν άλλες εναλλακτικές. Πόσω δε μάλλον λαμβάνοντας υπόψη ότι η πλαστική σακούλα είναι χιλιάδες φορές πιο διαδεδομένη κατά χρήση, έκταση χρήσης αλλά και συνολική μάζα/βάρος και επιβαρύνει το περιβάλλον υπερπολλαπλάσια.

2. Υπολογισμός της μείωσης της κατανάλωσης βάσει βάρους

Πριν την έκδοση της εκτελεστικής πράξης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η οποία θα ορίσει και την μεθοδολογία υπολογισμού και επαλήθευσης των στόχων μείωσης των προϊόντων του Μέρους Α του Παραρτήματος Ι, η προσέγγιση του Σχεδίου Νόμου, για επιβολή τέλους ανά τεμάχιο, προκαταλαμβάνει την Απόφαση αυτή της Επιτροπής προνομοθετώντας και αποκλείοντας την καταγραφή της μείωσης του πλαστικού βάσει βάρους, που λογικά θα είναι και η επιλεγείσα προσέγγιση.

Άλλωστε, η καταγραφή της μείωσης του πλαστικού, στη νομοθεσία για την πλαστική σακούλα (Απόφαση Επιτροπής 2018/896), αλλά και σε άλλες περιπτώσεις (π.χ. ηλεκτρονικά είδη, Απόφαση Επιτροπής 2017/699), γίνεται και με βάση τη μάζα/βάρος.

Η «τεμαχιακή» προσέγγιση υποτιμά την πραγματική επιβάρυνση του περιβάλλοντος κατά το τέλος ζωής των πλαστικών μίας χρήσης συνολικά καθώς ο ίδιος αριθμός τεμαχίων διαφόρων πλαστικών προϊόντων (π.χ. ενός περιέκτη και ενός καπακίου) έχουν δυσανάλογα μεγάλες αποκλίσεις ως προς τη μάζα/βάρος, χρησιμοποιείται δε κυρίως για λόγους εντυπωσιασμού (τεράστια νούμερα που όμως αντιπροσωπεύουν μικρή μάζα/βάρος). Δεν υφίσταται κίνδυνος αν η μέτρηση γίνει με βάση το βάρος οι παραγωγοί να μειώσουν το βάρος των προϊόντων διατηρώντας τον αριθμό τους επειδή τα προϊόντα είναι μία χρήσης. Ακόμα κι αν αυτό συμβεί (που δεν συμβαίνει γιατί το ελάχιστο επιτρεπόμενο βάρος ανά τεμάχιο υφίσταται ούτως ή άλλως καθώς ο παραγωγός επιδιώκει τη μέγιστη παραγωγή τεμαχίων στο ίδιο βάρος υλικού) είναι επωφελές για το περιβάλλον αφού ο καταναλωτής θα χρησιμοποιεί μικρότερη ποσότητα πλαστικού ανά χρήση.

Τέλος σημειώνουμε ότι ο φόρος στο πλαστικό (plastic tax) που ανακοινώθηκε πρόσφατα από την ΕΕ επιβάλλεται στο βάρος του μη ανακυκλώσιμου πλαστικού και όχι με βάση τεμάχια καθώς στόχος είναι η συνολική μείωση της κατανάλωσης πλαστικού συνολικά και όχι η μείωση συγκεκριμένων προϊόντων.

3. Απουσία εναλλακτικών λύσεων

Τα καπάκια που τοποθετούνται πάνω από κύπελα με ζεστά ποτά δεν είναι κάποιο περιττό προϊόν, αλλά απαραίτητο προϊόν για την ασφάλεια (π.χ. οδήγηση) και υγιεινή (COVID) του καταναλωτή αλλά και για υπηρεσίες μεταφοράς (delivery). Σήμερα δεν υπάρχει ασφαλές εναλλακτικό υλικό στην πολυστερίνη, τη μη βιοαποδομήσιμη πλαστική δηλαδή ύλη από την οποία κατασκευάζεται αυτό το πλαστικό καπάκι, εκτός από το πιστοποιημένο με ISO 13432 βιοαποδομήσιμο πλαστικό το οποίο και μπορεί να διατεθεί στους καφέ κάδους των βιοαποβλήτων (βλ. άρθρο 84 παρ 2 του ν. 4685/2020). Τα καπάκια που κυκλοφορούν και παρουσιάζουν

Σχόλια επί των τεχνικών θεμάτων που θα πρέπει να ληφθούν υπόψη στις εξουσιοδοτικές διατάξεις (παρ. 1, άρθρο 19)

την όψη χάρτινου καπακιού, τα οποία είναι ακατάλληλα για ζεστά ποτά (θερμοκρασίες 40/60°+), κατασκευάζονται από bagasse που είναι υλικό από πολύ ζαχαροκάλαμου αμφίβολης ποιότητας και προέλευσης. Είναι υλικό που η χρήση του δεν συνίσταται καθώς έχει εντοπιστεί σε δείγματα η παρουσία φθοριούχων χημικών και ως εκ τούτου αποσύρθηκε από ορισμένες αγορές. Παράγεται από εταιρείες που διαθέτουν αναξιόπιστα πιστοποιητικά ενώ καμία εταιρεία στην Ελλάδα ή στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν παράγει τέτοια καπάκια. Καμία επώνυμη εταιρεία εστίασης στον κόσμο δεν τα χρησιμοποιεί. Η ενδεχόμενη παρουσία του στους καφέ κάδους πιθανώς θα υπονόμει, λόγω της παρουσίας χημικών πρόσθετων, την ασφαλή επεξεργασία των βιοαποβλήτων. Έμμεση υποστήριξη αυτού του προϊόντος μέσω επιβολής τέλους στα προϊόντα από πιστοποιημένο με ISO 13432 βιοαποδομήσιμο πλαστικό δεν επιτελεί καθόλου το σκοπό του τέλους, καθώς τα προϊόντα από bagasse δεν συνιστούν αποδεκτές εναλλακτικές λύσεις ώστε να αξίζουν να γίνουν ανταγωνιστικά έναντι του βιοαποδομήσιμου πλαστικού. Θα σήμαινε και υποστήριξη αμφίβολης ποιότητας επενδύσεων εκτός ΕΕ σε ευθεία αντίθεση με την πολιτική της ΕΕ για μικρότερες στρατηγικές εξαρτήσεις από χώρες εκτός ΕΕ και λήψη μέτρων ενεργού υποστήριξης της Ηπειρωτικής Εφοδιαστικής Αλυσίδας σε θέματα υγείας και πράσινης πολιτικής. Η καθολική απαγόρευση, που εισάγεται χωρίς να υπάρχει καμία σχετική πρόβλεψη στην Οδηγία 904/2019, στο άρθρο 6 παρ. 4 των πλαστικών του Μέρους Α του Παραρτήματος Ι για τις υπηρεσίες catering και τις καντίνες είναι πρακτικά ανεφάρμοστη όσον αφορά στα ζεστά ποτά (α) για τα ζεστά ποτά δεν υπάρχουν εναλλακτικές πέρα από αυτά τα πιστοποιημένα με ISO 13432 βιοαποδομήσιμα πλαστικά (β) τόσο τα χάρτινα κύπελα – αλλά και οι χάρτινοι περιέκτες – που κυκλοφορούν σήμερα στην αγορά περιέχουν φύλλα πλαστικού και υπάγονται και αυτά τα είδη στον ορισμό του πλαστικού προϊόντος μίας χρήσης (άρθρο 3 παρ. 2 του Σχεδίου Νόμου)	
6 Φορέας : ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕCR ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ / ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 4 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ 4 & 5 Είναι ζωτικής σημασίας για τις επιχειρήσεις λιανεμπορίου και μαζικής εστίασης να έχουν ακριβή και κοινή αντίληψη για τον τρόπο ορθής εκτέλεσης των υποχρεώσεών τους. Συγκεκριμένα: 1. Για το αν εντάσσονται στις επιχειρήσεις που θα πρέπει να εφαρμόσουν την παράγραφο 5 του άρθρου 4. Πιο συγκεκριμένα θα πρέπει να διευκρινισθεί ποια είδη που χρησιμοποιούν οι επιχειρήσεις λιανικού εμπορίου εμπίπτουν στην κατηγορία «Περιέκτες τροφίμων, δηλαδή δοχεία όπως κουτιά, με ή χωρίς κάλυμμα, εντός των οποίων τοποθετούνται τρόφιμα τα οποία: α) προορίζονται για άμεση κατανάλωση είτε επιτόπου είτε εκτός του καταστήματος, β) συνήθως καταναλώνονται από το δοχείο, και γ) είναι έτοιμα για κατανάλωση χωρίς περαιτέρω προετοιμασία, ιδίως μαγείρεμα, βράσιμο ή ζέσταμα», 2. Για το ποιες είναι οι αποδεκτές προδιαγραφές που θα πρέπει να πληρούν τα επαναχρησιμοποιήσιμα εναλλακτικά προϊόντα που θα διατίθενται στο σημείο πώλησης και για το ποιες είναι οι αποδεκτές προδιαγραφές που θα πρέπει να πληρούν οι επαναχρησιμοποιήσιμες συσκευασίες ώστε να διατίθενται παραδεκτώς προς πλήρωση από τον καταναλωτή και αντιστρόφως, υπό ποιες προϋποθέσεις είναι «προδήλωσ ακατάλληλες» για τη χρήση αυτή. Η χρήση επαναχρησιμοποιήσιμων περιεκτών που έρχονται σε επαφή με	Οι προδιαγραφές θα καθοριστούν στις εξουσιοδοτικές διατάξεις (παρ. 1, άρθρο 19)

τρόφιμα/ποτά δύναται να προκαλέσει σημαντικούς κινδύνους που συνδέονται με την υγεία και την ασφάλεια και συνεπώς εγείρονται σημαντικά ερωτήματα ως προς τον τρόπο με τον οποίο η υπόχρεη επιχείρηση θα μπορεί να ελέγξει την καταλληλότητα των επαναχρησιμοποιήσιμων συσκευασιών και την έκταση της ευθύνης της σχετικά: – Πώς θα αποδίδεται/κατανέμεται η ευθύνη σε περίπτωση πρόκλησης προβλήματος υγείας στον καταναλωτή μετά την κατανάλωση προϊόντος που διατέθηκε σε ακατάλληλη επαναχρησιμοποιήσιμη συσκευασία που διέθεσε ο καταναλωτής; – Πώς τεκμηριώνεται αν ευθύνεται για το πρόβλημα αυτό καθαυτό το προϊόν ή ο περιέκτης (π.χ. λόγω επιμόλυνσής του από αυτό); – Πώς μπορεί η επιχείρηση να διαπιστώσει με βεβαιότητα την καταλληλότητα μιας επαναχρησιμοποιήσιμης συσκευασίας που φέρει προς πλήρωση ο καταναλωτής και δεν ανήκει στη «σφαίρα ελέγχου» της, όπως π.χ. να γνωρίζει ποια ήταν η προηγούμενη χρήση της, πόσες φορές έχει επαναχρησιμοποιηθεί, εάν έχει καθαρισθεί επαρκώς, κλπ.; Όλα τα ανωτέρω – πέραν των διοικητικών προστίμων που επιφέρουν σε περίπτωση μη συμμόρφωσης, δύναται να δημιουργήσουν και σημεία τριβής με τους πελάτες των επιχειρήσεων. 3. Ποια είδη οφείλουν να πωλούν σε χαμηλότερη τιμή στην περίπτωση χρήσης από τον καταναλωτή δικής του επαναχρησιμοποιήσιμης συσκευασίας. Περιλαμβάνουν και είδη επί ζυγίω ή μόνον όσα διατίθενται ανά τεμάχιο;	
7 Φυσικό πρόσωπο Άρθρο 4 παράγραφος 3 «Η εισφορά ορίζεται σε τέσσερα (4) λεπτά πλέον Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Φ.Π.Α.).» Όπως και στην περίπτωση του περιβαλλοντικού τέλους της πλαστικής σακούλας, αναμένεται σημαντική μη εφαρμογή του μέτρου από τις μικρότερες επιχειρήσεις. Θα πρέπει να διασφαλιστεί η καθολική εφαρμογή του μέτρου προκειμένου να υπάρχει υγιής ανταγωνισμός.	Γενική άποψη
8 Φυσικό πρόσωπο Άρθρο 4 παράγραφος 5 «β) να διαθέτουν σε χαμηλότερη τιμή τα μη συσκευασμένα τρόφιμα και ποτά όταν πωλούνται σε επαναχρησιμοποιήσιμο προϊόν του καταναλωτή» Θα πρέπει αν οριστεί πολύ αναλυτικά ποια προϊόντα αφορά η συγκεκριμένη διάταξη. Στο λαινεμπόριο τροφίμων κυκλοφορούν πάνω από 12.000 διαφορετικοί κωδικοί προϊόντων και θα πρέπει να είναι σαφές ποια προϊόντα αφορά, προκειμένου να αποφευχθεί κόστος το οποίο εν τέλει θα επιβαρύνει τον καταναλωτή, παρά να τον οφελήσει.	Οι προδιαγραφές θα καθοριστούν στις εξουσιοδοτικές διατάξεις (παρ. 1, άρθρο 19)
9 Φυσικό πρόσωπο Ο μόνος τρόπος για να καταστεί ρεαλιστική και εφικτή η τήρηση των δεσμεύσεων της χώρας μας απέναντι στην Ε.Ε. αναφορικά με τη δραστική μείωση της χρήσης πλαστικών στη καθημερινότητα μας είναι να εισαχθούν νομοθετικές ρυθμίσεις που αποτρέπουν την μαζική χρήση τους σε μαζικά events. Τέτοια θεωρούνται τα φεστιβάλ, οι ανοικτές ή κλειστές μουσικές εκδηλώσεις, οι κάθε είδους πολιτιστικές εκδηλώσεις, αθλητικές εκδηλώσεις, εκδηλώσεις μεγάλης προσέλευσης θεατών ή επισκεπτών κλπ και στις οποίες παρέχεται φαγητό, ποτό, αναψυκτικά ή καφέ. Στις περιπτώσεις αυτές προτείνω να υπάρχει ρητή πρόβλεψη στον νόμο για την υποχρεωτική χρήση επαναχρησιμοποιούμενων ανακυκλούμενων κυπέλλων (cups) νερού, καφέ, ποτού ή αναψυκτικών καθώς και φαγητοδοχείων με ταυτόχρονη απαγόρευση χρήση των ειδών μιας χρήσης.	Γενική άποψη

Τα κύπελλα αυτά μπορούν είτε να πουληθούν στους καταναλωτές με μικρό κόστος είτε να χρησιμοποιηθούν από τους ίδιους και στη συνέχεια να επιστραφούν στο κυλικείο, bar, café κλπ λαμβάνοντας πίσω το αντίτιμο «ενοικίασης τους» για όσο διαρκεί το event. Προτείνω δε η υποχρεωτική αυτή χρήση τους να οριστεί αρχικά για events άνω των 400-500 ατόμων. Πρόκειται για κάτι που ήδη εφαρμόζεται σε αρκετές ευρωπαϊκές χώρες με τεράστια επιτυχία και μπορεί να αποτελέσει πολύτιμο σύμμαχο μας στη προσπάθεια δραστικής χρήσης των πλαστικών με στόχο να φτάσουμε τα ευρωπαϊκά standards και τους στόχους για τους οποίους έχουμε δεσμευθεί ως χώρα. Εναλλακτικά, το μέτρο αυτό θα μπορούσε να εφαρμοστεί αρχικά ή πιλοτικά μόνο σε events που διοργανώνονται σε δημόσιους χώρους (π.χ στο ΚΠΙΣΝ, σε μουσικές εκδηλώσεις που διοργανώνονται από Δήμους, μεγάλους δημοτικούς κινηματογράφους και δημοτικά θέατρα, αθλητικές διοργανώσεις που διοργανώνονται σε δημοτικά ή δημόσια στάδια κλπ). Θα μπορούσε επίσης να εφαρμοστεί πιλοτικά και στα κυλικεία των σχολείων, προκειμένου τα παιδιά να αρχίσουν να εξοικειώνονται από μικρά στην έννοια της υπεύθυνης χρήσης των πλαστικών και της κουλτούρας της ανακύκλωσης. Μια τρίτη εναλλακτική θα μπορούσε να είναι η υποχρεωτική χρήση τους πιλοτικά στις πόλεις άνω των 100.000 κατοίκων για τις χρήσεις που περιέγραψα παραπάνω. Και στη συνέχεια να επεκταθεί σε όλη την Επικράτεια. Η θεσμοθέτηση της χρήσης επαναχρησιμοποιούμενων/ανακυκλούμενων κυπέλλων (cups) και φαγητοδοχείων σε μαζικές εκδηλώσεις αποτελεί ένα ισχυρό πλήγμα στην αλόγιστη χρήση πλαστικών και μπορεί να προσφέρει στην χώρα απτά θετικά αποτελέσματα σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα. Μπορούμε να τρέξουμε με πολύ μεγαλύτερη ταχύτητα αρκεί να υιοθετήσουμε γενναίες αλλά ρεαλιστικές και εφαρμόσιμες πολιτικές ακολουθώντας την κοινή λογική.	
¹ <u>Φορέας : Εκ της ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΑΒΕΕ</u> Η επιβολή οριζόντιου τέλους ανά τεμάχιο αντιβαίνει την αρχή της αναλογικότητας, την οποία επιβάλει η Οδηγία 2019/904. Τα χάρτινα είδη με πλαστικές επιστρώσεις που χρησιμοποιούνται για την αδιαβροχοποίηση του χάρτου, δεν μπορεί να επιβαρύνονται με το ίδιο τέλος όπως τα πλαστικά ποτήρια.	Αφορά σε θέματα γενικότερων ορισμών της οδηγίας (ΕΕ) 2019/904.
¹ <u>Φορέας : Nature Friends Greece</u> Γ. Ειδικές παρατηρήσεις για το άρθρο 4 παρ.10 «οι κοινόχρηστες βρύσες και η δωρεάν διάθεση πόσιμου νερού. Απόσπασμα: «Για τον σκοπό της μείωσης της κατανάλωσης των πλαστικών προϊόντων μιας χρήσης του μέρους ΣΤ' του παραρτήματος Ι, από την 1η Ιουλίου 2021, οι Ο.Τ.Α. Α' βαθμού υποχρεούνται να διαθέτουν κοινόχρηστες βρύσες προς δωρεάν διάθεση πόσιμου νερού σε δημοτικές αθλητικές εγκαταστάσεις και σε δημοτικές παιδικές χαρές, παρέχοντας κατάλληλη σήμανση στο κοινό που ενθαρρύνει τη χρήση επαναχρησιμοποιούμενων δοχείων νερού, καθώς και να επεκτείνουν το δίκτυο με κοινόχρηστες βρύσες προς δωρεάν διάθεση πόσιμου νερού σε κοινόχρηστους χώρους συνάθροισης κοινού εντός των ορίων της αρμοδιότητάς τους.» Προφανώς «οι κοινόχρηστες βρύσες και η δωρεάν διάθεση πόσιμου νερού» είναι μια θετική διάταξη του ν/σ. Όμως τόσο η Ευρωπαϊκή Οδηγία όσο και το αρ.4.10 στο ν/σ δεν εμφανίστηκαν ως «κεραυνός εν αιθρία». Είχαν προηγηθεί κινήσεις πολιτών και φορέων σε όλη την Ευρώπη. https://bit.ly/35iX5Md Προτάσεις:	Προτάσεις που δύνανται να ενσωματωθούν στο σχέδιο δράσης για τη βέλτιστη εφαρμογή του νόμου.

1. Να ενημερωθούν άμεσα οι Δήμοι και οι Εταιρείες Ύδρευσης – Αποχέτευσης (ΕΥΔΑΠ, ΕΔΥΑΘ κ.ά.) ότι από την 1η Ιουλίου 2021, οι Ο.Τ.Α. Α΄ βαθμού υποχρεούνται να διαθέτουν κοινόχρηστες βρύσες προς δωρεάν διάθεση πόσιμου νερού σε δημοτικές αθλητικές εγκαταστάσεις, σε δημοτικές παιδικές χαρές κ.ά. 2. Να εξασφαλιστούν τα ανάλογα κονδύλια στους Δήμους για την κατασκευή, τη συντήρηση κοινόχρηστων βρυσών και την παροχή νερού. 3. Ειδικά για τους Δήμους ορισμένων νησιών, όπου για την ποιότητα του νερού θα πρέπει να ληφθεί επιπλέον μέριμνα. 4. Να σταλεί στους Δήμους υπόδειγμα δημιουργίας κοινόχρηστων βρυσών, λαμβάνοντας υπόψη τη δημόσια υγιεινή και ασφάλεια. Ένα πρότυπο θα μπορούσε να είναι η φωτογραφία στο εξώφυλλο του Υπομνήματος. 5. Να αξιοποιηθεί η Ευρωπαϊκή και η διεθνής εμπειρία Δήμων που ήδη διαθέτουν κοινόχρηστες βρύσες. 6. Να δημιουργηθεί εφαρμογή στα κινητά τηλέφωνα μέσω διαδραστικού χάρτη εντοπισμού κοινόχρηστων βρυσών αλλά και καταστημάτων που διαθέτουν δωρεάν νερό βρύσης με ειδικό σήμα (διάβαζε και α/α 7) 7. Επιπλέον της δημιουργίας των κοινόχρηστων βρυσών να ενθαρρυνθούν τα καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος να παρέχουν δωρεάν νερό στους πολίτες για να γεμίζουν τα παγούρια τους. «Free tap water – Available here» https://bit.ly/3m6pUBj	
1 Φυσικό πρόσωπο Παράγραφος 3 ε Ως ανταποδοτικός χαρακτήρας θα μπορούσε να προστεθεί και η δημιουργία ταμείου στήριξης παραγωγών για μεταστροφή στη χρήση ανακυκλώσιμων πλαστικών ή άλλων επαναχρησιμοποιούμενων υλικών. Παράγραφος 5 β Ως χαμηλότερη τιμή ορίζεται η εισφορά προστασίας θαλάσσιου περιβάλλοντος δηλαδή μείωση 4 λεπτών του ευρώ για το προϊόν; Παράγραφος 5 γ Τι ορίζεται ως προδήλως ακατάλληλο προς τη συγκεκριμένη χρήση; Υπόκειται μόνο στην κρίση της επιχείρησης;	Γενική άποψη – ερωτήσεις.
1 Φυσικό πρόσωπο Παράγραφος 3 β Γιατί η εισφορά να επιβαρύνει τον καταναλωτή; Η Ευρωπαϊκή Οδηγία (2019/904) είναι ξεκάθαρη πως τα όποια μέτρα ληφθούν για τη μείωση της κατανάλωσης θα πρέπει να είναι αναλογικά και χωρίς διακρίσεις. Μήπως θα έπρεπε, λοιπόν, η εισφορά να επιβάλλεται στον παραγωγό, πωλητή και καταναλωτή ανά τεμάχιο προϊόντος; Η εισφορά αυτή επιβαρύνει επιπλέον μόνο τον καταναλωτή καθώς δεν ορίζονται (ούτε παρακάτω) κίνητρα στις βιομηχανίες ή παραγωγούς να στραφούν σε παραγωγή μη πλαστικών προϊόντων.	Γενική άποψη – ερωτήσεις.
1 Φορέας : ΣΥΒΙΠΥΣ Εκ της επιτροπής για την βιώσιμη ανάπτυξη του ΣΥΒΙΠΥΣ (Συνδέσμου Βιομηχανιών Παραγωγής Υλικών και Συσκευασίας) καταθέτουμε τα ακόλουθα σχόλια για το άρθρο 4	Οι προδιαγραφές θα καθοριστούν στις εξουσιοδοτικές διατάξεις (παρ. 1, άρθρο 19)

Είναι προφανές ότι εάν δεν προδιαγραφούν με σαφήνεια τα επαναχρησιμοποιήσιμα εναλλακτικά προϊόντα των πλαστικών μίας χρήσης, η κάθε επιχείρηση θα χρησιμοποιήσει όποιον ορισμό θεωρήσει δόκιμο με διαφαινόμενο κίνδυνο την παραπλάνηση του καταναλωτή. Το ζητούμενο είναι να μην κατακλυστεί η Ελληνική αγορά με εισαγόμενες επαναχρησιμοποιούμενες συσκευασίες (χωρίς πιστοποιητικά για την ασφάλεια των καταναλωτών, ΕΜΠΑ και αξιόπιστα συνοδευτικά έγγραφα) από τις χώρες της ΝΑ Ασίας εις βάρος της Ελληνικής παραγωγής, όπως έχει τονιστεί επανειλημμένως. Η χρήση εναλλακτικών υλικών, που θα αντικαταστήσουν ορισμένες κατηγορίες SUP, δεν πρέπει να θέσει σε κίνδυνο την υγιεινή και ασφάλεια των τροφίμων, τις ορθές πρακτικές υγιεινής και τους κανόνες ορθής παρασκευαστικής πρακτικής. Εκφράζονται ανησυχίες μετά την τοποθέτηση του γερμανικού οργανισμού BfR για τα επιτραπέζια σκεύη από μπαμπού (που εισάγονται επίσης στη χώρα μας από τη ΝΑ Ασία) και την απουσία επίσημης θέσης από την Ελληνική πολιτεία. Επίσης για τα ΥΑΕΤ (υλικά και αντικείμενα που έρχονται σε επαφή με τα τρόφιμα) ως προϊόντα πολλαπλών χρήσεων που προτείνονται για την αντικατάσταση των SUP, θα πρέπει να μελετηθούν τα συμπεράσματα της ομάδας εργασίας των ειδικών όπως διαμορφώθηκαν μετά τη συζήτηση που έλαβε χώρα στη συνεδρίαση της μόνιμης Ευρωπαϊκής επιτροπής SC-PAFF στις 23/06/2020. https://ec.europa.eu/food/sites/food/files/safety/docs/cs_fcm_meeting-ind_20200623.pdf Πριν την επιβολή περιορισμών σε οποιαδήποτε κατηγορία SUP να εξεταστούν από επιτροπή ειδικών τα διαθέσιμα εναλλακτικά υλικά. Αυτό που αναμένεται άνευ τροποποιήσεων του άρθρου 4, είναι η μη ενιαία Ευρωπαϊκή πολιτική και η κατάθεση 27 διαφορετικών μέτρων με συνέπεια την παραβίαση του άρθρου 18 της οδηγίας 1994/62 περί ελεύθερης διάθεσης στην αγορά. ΠΡΕΠΕΙ να εφαρμοστεί η αρχή <i>ecomodulation</i> σύμφωνα με το Γαλλικό μοντέλο (<i>bonus-malus</i>) και να επιβληθεί στην αγορά η καταβολή εισφοράς στα μη ανακυκλώσιμα εναλλακτικά προϊόντα των πλαστικών μίας χρήσης (ανακυκλώσιμα σύμφωνα με τις υπάρχουσες εν λειτουργία πιστοποιημένες βιομηχανικές εγκαταστάσεις της χώρας μας) κατά ελάχιστο 10 € πλέον ΦΠΑ.	
1 Φυσικό πρόσωπο Η μείωση της κατανάλωσης 60% σε συνδυασμό με το τέλος και λοιπές επιβαρύνσεις αποτελούν ένα τεράστιο κίνητρο φοροδιαφυγής σε έναν κλάδο όπου ούτως ή άλλως τα ποσοστά φοροδιαφυγής είναι υψηλά. Το Ν/Σ πρακτικά επιχειρεί να δώσει να φέρει πλήγμα στο <i>street food</i> για αυτό και αντικείμενα όπως το τσιγάρο και τα αλιευτικά εργαλεία (που ρυπαίνουν περισσότερο), ουσιαστικά αποφεύγουν σοβαρές κυρώσεις. Προφανώς δεν έχει καμία σχέση με ενίσχυση της κυκλικής οικονομίας καθώς θα επιφέρει σημαντικές απώλειες θέσεων εργασίας και εσόδων σε κλάδους όπως εστίαση, τουρισμός, εμπόριο, υπηρεσίες, βιομηχανία. Από την στιγμή που γίνεται υποχρεωτική η συμμετοχή των παραγωγών σε ΣΕΔ, γιατί να μην δίνονται κίνητρα τόσο στους παραγωγούς αλλά και στους καταναλωτές, όπως ακριβώς πρόκειται να γίνει με τα μπουκάλια νερού. Εξάλλου, υπάρχουν περιέκτες τροφίμων και ποτών τα οποία παράγονται από ακριβώς το ίδιο υλικό με τα μπουκάλια (PET).	Οι καντίνες αφαιρέθηκαν από τη διάταξη της παρ. 6 του άρθρου 4.

¹ Φυσικό πρόσωπο Όσο αφορά τη επιβολή οριζοντίου τέλους ανά τεμάχιο αντιβαίνει πλήρως στην αρχή της αναλογικότητας. Στην περίπτωση των χάρτινων ποτηριών κρύων και ζεστών ροφημάτων και των χάρτινων συσκευασιών το τελικό προϊόν περιέχει περίπου 4-6% (0,7 γραμμάρια) πλαστική ύλη σε μορφή λεπτής μεμβράνης. Δεν είναι λογικό και δεν στέκει νομικά το συγκεκριμένο προϊόν να επιβαρύνεται με το ίδιο τέλος που θα επιβαρυνθεί μια εξ ολοκλήρου πλαστική συσκευασία (όπως ένα πλαστικό ποτήρι ή καπάκι) το οποίο μπορεί να ζυγίζει 10 γραμμάρια από τα οποία και τα 10 αφορούν πλαστική ύλη. Να σημειωθεί επίσης ότι το υλικό των χάρτινων ποτηριών και συσκευασιών που περιέχει πλαστική μεμβράνη αδιαβροχοποίησης εγκρίνεται και συλλέγεται από τις εταιρίες ανακύκλωσης ως πρώτη ύλη για την παραγωγή ανακυκλωμένου χαρτονιού.	Γενική άποψη
¹ Φυσικό πρόσωπο Είναι γεγονός ότι η χρήση πλαστικών συσκευασιών τροφίμων και ιδιαίτερα του νερού ρυπαίνει σημαντικά το περιβάλλον και ιδιαίτερα τις θάλασσες. Επιπλέον συντελεί στην αισθητική υποβάθμιση του τοπίου, ιδιαίτερα των οδών, πλατειών κ.λ.π., επιβαρύνει οικονομικά τους Δήμους με τη συσσώρευση μεγάλου όγκου απορριμμάτων. Θεωρώ ότι πρέπει να απαγορευτεί εξ ολοκλήρου η πώληση πλαστικών συσκευασιών εμφιάλωσης νερού στα πλοία επειδή πολλές από αυτές καταλήγουν στη θάλασσα και να αντικατασταθούν από γυάλινες συσκευασίες μεγαλύτερες από 0,75 του λίτρου. Επίσης στα καταστήματα πώλησης τροφίμων να ισχύσει το παραπάνω μέτρο επειδή η γυάλινη συσκευασία μπορεί να επιστραφεί στα καταστήματα αυτά και να επαναχρησιμοποιηθεί. Να επιτρέπεται η πώληση πλαστικής συσκευασίας νερού στα νησιά που αντιμετωπίζουν πρόβλημα λειψυδρίας, στις τουριστικές περιοχές, στα καταστήματα πώλησης καφέ μόνο για χρήση take away, στα περύτερα και γενικά σε χώρους συνάθροισης κοινού αλλά με συσκευασίες 0,75 λίτρων και άνω. Μεγάλο περιβαλλοντικό πρόβλημα δημιουργείται επίσης από την πώληση πλαστικών συσκευασιών καφέ και συναφών ειδών για χρήση take away. Προτείνω να καταργηθεί η χρήση όλων των πλαστικών συσκευασιών και να αντικατασταθεί από χάρτινη συσκευασία. Τέλος ήθελα να επισημάνω ότι τα καταστήματα τροφίμων διαθέτουν συνήθως μεγάλη γκάμα προϊόντων όπως γιαούρτι και παρεμφερή σε μικρές συσκευασίες 50 ή 100 ml για δοκιμαστική κυρίως χρήση ή για χρήση σε ατομικές μερίδες. Αυτές οι συσκευασίες πρέπει να καταργηθούν.	Γενική άποψη
¹ Φυσικό πρόσωπο Θα ήταν καλό να οριστούν ποινές για τους δήμους που δεν εφαρμόζουν το άρθρο 10. Επιπλέον να αναφέρεται ρητά η υποχρέωση συνεχούς λειτουργίας, συντήρησης και καυαριότητάς τους.	Η πρόταση επιβολής κυρώσεων στους Δήμους δεν υιοθετήθηκε.
¹ Φυσικό πρόσωπο Το τέλος των 4 λεπτών είναι ελάχιστο και δεν θα μειώσει την κατανάλωση των πλαστικών. Η τιμή του καφέ στο πλαστικό δεν θα αλλάξει και επιπλέον ο καταναλωτής δεν έχει τη δυνατότητα να επιλέξει όπως συμβαίνει με τις πλαστικές σακούλες. Προτιμότερο είναι να απαγορευτούν τελείως τα προϊόντα αυτά. Διαφορετικά οι παραλίες πάλι θα είναι γεμάτες με πλαστικά ποτήρια.	Γενική άποψη

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
1.	<u>Φορέας: Ecorec</u> Γενικότερα μέτρα και προτάσεις προετοιμασίας • Έρευνα της διεθνούς αγοράς για καταγραφή όλων των εναλλακτικών επιλογών για τα πλαστικά μίας χρήσης που θα απαγορευτούν από την αγορά με ιδιαίτερη έμφαση στην πρόληψη και όχι στην απλή αντικατάσταση με αλλά προϊόντα μίας χρήσης. • Πρόγραμμα ενημέρωσης όλων των επιχειρήσεων της σχετικής αγοράς για τις επερχόμενες αλλαγές, τις εναλλακτικές επιλογές και τα χρονοδιαγράμματα εφαρμογής. • Συνεχής εκστρατεία ενημέρωσης των καταναλωτών για τις κάθε φορά καλύτερες περιβαλλοντικά εναλλακτικές επιλογές και τρόπους-μεθόδους αποφυγής & πρόληψης. • Εμπλοκή των περιβαλλοντικών οργανώσεων και τοπικών κοινωνικών φορέων στις εκστρατείες ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης εμπλεκόμενων φορέων και πολιτών.. • Ενεργοποίηση μηχανισμού ελέγχου και κυρώσεων για την τήρηση των ρυθμίσεων.	Προτάσεις που δύναται να ενσωματωθούν στο σχέδιο δράσης για τη βέλτιστη εφαρμογή του νόμου.
2.	<u>Φορέας: Εκ της ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΑΒΕΕ</u> Η καθολική απαγόρευση των πλαστικών καλαμακιών κατανοούμε ότι περιλαμβάνει και αυτά που βιοαποδομούνται (πχ από PLA). Αν όχι, δεν θα πρέπει να διασφαλιστεί πρωτίστως ότι παρέχονται οι κατάλληλες συνθήκες για τη βιοαποδόμησή τους; Η καθολική απαγόρευση των πιάτων εκτιμούμε ότι περιλαμβάνει και τα χάρτινα με πλαστική επίστρωση. Πρέπει να διευκρινιστεί σύντομα, με τον καθορισμό των προδιαγραφών ως προς το τι πρέπει να θεωρείται πλαστικό προϊόν μίας χρήσης, και με παραδείγματα. Υπάρχει περίπτωση να δοθεί εξαίρεση μέσω των κατευθυντήριων οδηγιών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής; Δεδομένου ότι οι κατευθυντήριες γραμμές από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, δεν έχουν ακόμη οριστικοποιηθεί, η προσαρμογή της αγοράς στις απαιτούμενες αλλαγές δεν θα είναι ομαλή.	Οι προδιαγραφές θα καθοριστούν στις εξουσιοδοτικές διατάξεις (παρ. 1, άρθρο 19)
3.	<u>Φυσικό πρόσωπο</u> Παράγραφος 1 Εξάντληση των αποθεμάτων του παραγωγού, προμηθευτών, καταστημάτων λιανικής;	Γενική άποψη
4.	<u>Φορέας : ΣΥΒΙΠΥΣ</u> Εκ της επιτροπής για την βιώσιμη ανάπτυξη του ΣΥΒΙΠΥΣ (Συνδέσμου Βιομηχανιών Παραγωγής Υλικών και Συσκευασίας) καταθέτουμε τα ακόλουθα σχόλια για το άρθρο 5 Αναμένουμε διευκρινήσεις για το εάν θα εξαιρεθούν της νομοθεσίας: 1. Τα ξύλινα μαχαιροπήρουνα με επίστρωση κεριού 2. Τα προϊόντα που εμπεριέχονται σε συσκευασίες παιδικών τροφών και φαρμακευτικών σκευασμάτων 3. τα πλαστικά καλαμάκια που είναι προσαρμοσμένα σε συσκευασίες τροφίμων και ποτών 4. το ενσωματωμένο στο καπάκι κουταλάκι	Οι προδιαγραφές θα καθοριστούν στις εξουσιοδοτικές διατάξεις (παρ. 1, άρθρο 19)

ΑΡΘΡΟ 6. ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ (ΑΡΘΡΟ 6 ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2019/904/ΕΕ)

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
1.	<u>Φορέας: ECOREC</u> Γενικότερα μέτρα και προτάσεις προετοιμασίας • Στο πλαίσιο του συνεχούς επανασχεδιασμού των πλαστικών φιαλών μπορούν να διερευνώνται και οι πιθανοί τρόποι Πρόληψής τους. Π.χ. α) η μείωση του βάρους των φιαλών, β) η βελτίωση των γενικότερων περιβαλλοντικών χαρακτηριστικών τους, και γ) η αύξηση της επαναπλήρωσης των πλαστικών φιαλών. Κάθε παραγωγός προτείνεται να διερευνήσει και να εφαρμόσει κατάλληλα τις προηγούμενες προτεινόμενες δυνατότητες επανασχεδιασμού της πλαστικής φιάλης και στο πλαίσιο της ποιοτικής διάθεσης των προϊόντων του που διατίθενται σε πλαστική φιάλη. Άρθρο 6, Παράγραφος 2, εδάφιο β – Απαιτήσεις για τα προϊόντα Να συνδεθεί το τέλος ανακύκλωσης που πληρώνουν οι πλαστικές φιάλες με το ποσοστό ανακυκλωμένου υλικού που περιέχουν. Όσο μεγαλύτερο το ποσοστό ανακυκλωμένου υλικού στις πλαστικές φιάλες, τόσο μικρότερο το τέλος ανακύκλωσης. Έτσι, θα υπάρχει ένα συνεχές κίνητρο στους παραγωγούς να αυξάνουν το ποσοστό ανακυκλωμένου υλικού στις πλαστικές φιάλες τους πολύ περισσότερο από το 30% που είναι ο στόχος για το 2030. Επισημαίνεται ότι η Οδηγία μιλάει για 30% ανακυκλωμένο υλικό μέχρι το 2030 και όχι για 35%. Δεν διαφωνούμε να παραμείνει 35% το ανακυκλωμένο υλικό μέχρι το 2030, αφού είναι τεχνικά εφικτό και θα κινητοποιήσει περισσότερο τις σχετικές επιχειρήσεις. Προτείνεται να προστεθεί και η επόμενη πρόβλεψη στο άρθρο 8, παράγραφος 4, εδάφιο β.	Προβλέπονται στο σχέδιο σχετικές ρυθμίσεις.
2.	<u>Φορέας : ΣΥΒΙΠΥΣ</u> Εκ της επιτροπής για την βιώσιμη ανάπτυξη του ΣΥΒΙΠΥΣ (Συνδέσμου Βιομηχανιών Παραγωγής Υλικών και Συσκευασίας) καταθέτουμε νέα σχόλια και ερωτήματα για το άρθρο 6 Στο άρθρο 6 παρατίθεται η ακόλουθη διατύπωση: Από την 1η Ιανουαρίου 2030, οι φιάλες ποτών πρέπει να αποτελούνται κατά τουλάχιστον τριάντα πέντε τοις εκατό (35 %) από ανακυκλωμένο πλαστικό, υπολογιζόμενο ως μέσος όρος για όλες τις φιάλες ποτών που διατίθενται στην αγορά. Οι παρατηρήσεις μας είναι οι ακόλουθες: Έχουν τεθεί υψηλότεροι στόχοι από την Ευρωπαϊκή οδηγία και αυτό δεν κρίνεται αρνητικό. Θα πρέπει να διευκρινιστεί εάν οι στόνοι αναφέρονται μόνο στις φιάλες PET ή και στις πλαστικές φιάλες από άλλα υλικά όπως PP, HDPE.	Η πρόταση για μείωση του στόχου σε ανακυκλωμένο περιεχόμενο το έτος 2030 από 35% σε 30% δεν υιοθετήθηκε.
3.	<u>Φορέας : ΣΥΒΙΠΥΣ</u> Εκ της επιτροπής για την βιώσιμη ανάπτυξη του ΣΥΒΙΠΥΣ (Συνδέσμου Βιομηχανιών Παραγωγής Υλικών και Συσκευασίας) καταθέτουμε νέα σχόλια και ερωτήματα για το άρθρο 6 – Πρέπει να επιβεβαιωθεί ότι η στόχος είναι για τις φιάλες που ΔΙΑΘΕΤΕΙ στην Ελληνική αγορά ο παραγωγός και όχι για τις φιάλες που παράγει.	Προβλέπονται στο σχέδιο οι προτεινόμενες ρυθμίσεις.

	– Σε περίπτωση που ο παραγωγός είναι και εισαγωγέας, μπορεί να συμπεριλάβει και τις ποσότητες rPET που εισάγει, οι οποίες απορρίπτονται ως απορρίμματα στην χώρα μας? – Συμπεριλαμβάνονται στον υπολογισμό οι ποσότητες rPET στα προϊόντα εξαγωγής?	
4.	<u>Φορέας : Εκ της ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΑΒΕΕ</u> Η οδηγία αναφέρει ότι «παραδείγματα περιεκτών ποτών που πρέπει να θεωρούνται πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης είναι μεν οι φιάλες ποτών ή οι σύνθετες συσκευασίες ποτών που χρησιμοποιούνται για τη μύρα, το κρασί, το νερό, τα υγρά αναψυκτικά, τους χυμούς και τα νέκταρ, τα στιγμιαία ποτά ή το γάλα, αλλά όχι τα κύπελλα για ποτά που αποτελούν ξεχωριστή κατηγορία πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας». Η διάκριση αυτή δεν είναι ξεκάθαρη στο νομοσχέδιο. Δεδομένου ότι οι κατευθυντήριες γραμμές και τα παραδείγματα από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, δεν έχουν ακόμη οριστικοποιηθεί, η προσαρμογή της αγοράς στις απαιτούμενες αλλαγές δεν θα είναι ομαλή.	Γενική άποψη
5.	<u>Φυσικό πρόσωπο</u> Χρειάζεται κάποιος τεχνικός προσδιορισμός της προσάρτησης;	Γενική άποψη – ερωτήσεις.
6.	<u>Φορέας : ΣΥΒΙΠΥΣ</u> Εκ της επιτροπής για την βιώσιμη ανάπτυξη του ΣΥΒΙΠΥΣ (Συνδέσμου Βιομηχανιών Παραγωγής Υλικών και Συσκευασίας) καταθέτουμε τα ακόλουθα σχόλια για το άρθρο 6 Οι στόχοι της Ελλάδας πρέπει να είναι: -η χρήση ανακυκλωμένων υλικών από την Ευρωπαϊκή αγορά, ώστε να καταστεί λειτουργικό το μοντέλο της κυκλικής οικονομίας – ο αυστηρός έλεγχος της κατά δήλωσης περιεκτικότητας σε ανακυκλωμένο υλικό -ο αυστηρός και διαρκής έλεγχος των συσκευασιών τροφίμων και ποτών που περιέχουν ποσοστό ανακυκλωμένου πλαστικού, ώστε να χρησιμοποιούνται ανακυκλωμένα πλαστικά που παράγονται στην ΕΕ ΜΟΝΟ με την πιστοποίηση της EFSA η σταδιακή μετάβαση στον στόχο χρήσης 25 % rPET(food grade) το 2025 με την χρήση minimum ποσότητας rPET στις φιάλες νερού και αναψυκτικών 10 % το 2021 και 20 % το 2023 Επιπρόσθετα πρέπει να ενισχυθεί η παραγωγή ανακυκλωμένων πλαστικών στην Ελλάδα, ώστε να εξασφαλιστεί η επάρκεια τους και να διατηρηθεί η προμήθεια τους σε ανταγωνιστική τιμή Αναμένουμε διευκρινήσεις επί των ακόλουθων ερωτημάτων: Οι πλαστικές φιάλες συσκευασίας γιαουρτιού, σούπας ή και παγωτού θεωρούνται περιέκτες ποτών και εξαιρούνται των περιορισμών της νομοθεσίας? Οι νέες επαναχρησιμοποιήσιμες φιάλες PET (χωρητικότητας μεγαλύτερης από 0.5 λίτρα), όταν υπάρχει λειτουργική μονάδα πλύσης και επαναπλήρωσης σύμφωνα με τους ισχύοντες υγειονομικούς κανόνες, θα εξαιρούνται των περιορισμών της νομοθεσίας?	Οι προδιαγραφές θα καθοριστούν στις εξουσιοδοτικές διατάξεις (παρ. 1, άρθρο 19)

7.	<u>Φυσικό πρόσωπο</u> Παρακαλώ σημειώστε ότι η συγκριση του παρελθόντος με το παρον σχετικά με τη χρήση συσκευασιων δειχνει αγνοια, ανωριμοτητα, περιβαλλοντικο δηθενισμο και αλλα προφανη...	Γενική άποψη
8.	<u>Φυσικό πρόσωπο</u> Κανονικά, πέρα από τις συσκευασίες μίας χρήσης θα έπρεπε να επιβληθεί η αλλαγή συσκευασίας σε όλα τα εγχώρια προϊόντα τα οποία πωλούνται σε super market, σε παντοπωλεία, περίπτερα και φαρμακεία. Αυτές οι πλαστικές συσκευασίες μολύνουν εξίσου το περιβάλλον. Σαμπουάν, νερό, αφρόλουτρα, ξύδια, αναψυκτικά, λάδι φαγητού, αλάτι, χυμοί, γάλατα, καθαριστικά σπιτιού και άλλα αμέτρητα προϊόντα πωλούνται καθημερινα σε εκατομμύρια Έλληνες. Μην αγνοείτε τις επιπτώσεις αυτών των προϊόντων στο περιβάλλον. Υπάρχουν λύσεις αλλά απαιτείται μία ολική θεώρηση και αναδιάταξη των πραγμάτων και των συνηθειών των καταναλωτών. Θα μπορούσαν να δημιουργηθούν μονάδες παραγωγής συσκευασιών από βιολογικής προέλευσης πρώτες ύλες. Για παράδειγμα, ήδη υπάρχουν σακούλες μίας ή πολλαπλών χρήσεων κατασκευασμένες από βιολογικές ύλες. Θα μπορούσαμε επίσης, να ενισχύσουμε την παραγωγή βιολογικού βαμβακιού αλλά και να ξεκινήσουμε την παραγωγή hemp το οποίο έχει πάμπολλες εφαρμογές και αντοχή σαν υλικό (strength and versatility). Εάν θέλουμε πραγματικά να προστατεύσουμε την υγεία μας και το περιβάλλον θα πρέπει να ασπαστούμε το zero waste τρόπο ζωής και να αναζητήσουμε την σύνδεση μας με το -όχι και τόσο- μακρινό παρελθόν όταν οι πλαστικές συσκευασίες δεν υπήρχαν. Ευχαριστώ	Γενική άποψη

ΑΡΘΡΟ 7. ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΣΗΜΑΝΣΗ (ΑΡΘΡΟ 7 ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2019/904/ΕΕ)

A/A	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογική σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
1.	<u>Φορέας : ΣΥΒΙΠΥΣ</u> Εκ της επιτροπής για την βιώσιμη ανάπτυξη του ΣΥΒΙΠΥΣ (Συνδέσμου Βιομηχανιών Παραγωγής Υλικών και Συσκευασίας) καταθέτουμε τα ακόλουθα σχόλια για το άρθρο 7 – Πρέπει να καθοριστούν οι κατάλληλες επιλογές διαχείρισης της κάθε συσκευασίας ως απόβλητο, με βάση την πραγματικότητα της ελληνικής βιομηχανίας ανακύκλωσης και των δυνατοτήτων των συστημάτων συλλογής και διαλογής. – Πρέπει να οριστεί ποιοι τρόποι απόρριψης πρέπει να αποφεύγονται για κάθε συσκευασία. – Πρέπει να οριστούν, για κάθε συσκευασία ή ομάδα συσκευασιών, ποιες είναι οι αρνητικές συνέπειες της απόρριψης στο περιβάλλον. – Στις ομαδοποιημένες συσκευασίες, η σήμανση τοποθετείται και όταν το υλικό ομαδοποίησης είναι ανακυκλώσιμο (πχ χαρτόνι) ή όχι? – Η εξαίρεση σήμανσης για συσκευασίες επιφάνειας 10cm ² , αφορά το σύνολο της επιφάνειας της κάθε συσκευασίας ή την επιφάνεια της κάθε πλευράς της συσκευασίας ? Το πρότυπο ΕΛΟΤ EN ISO 14021 προτείνει την αξιολόγηση μιας σειράς στοιχείων που σχετίζονται (α) με την αξιολόγηση ανακύκλωσης της συσκευασίας στην Ελλάδα, από ειδικούς στην συσκευασία και την ανακύκλωση (β) αξιολόγηση της εθνικής κάλυψης από τις υποδομές συλλογής και ανακύκλωσης για την συγκεκριμένη συσκευασία (γ) αξιολόγηση της δυνατότητας ανακύκλωσης από την τοπική βιομηχανία	Οι προδιαγραφές θα καθοριστούν στις εξουσιοδοτικές διατάξεις (άρθρο 19)

	ανά είδος συσκευασίας και για τις ποσότητες που υπάρχουν στην αγορά. Ποιος θα προμηθεύει αυτά τα στοιχεία (ΕΟΑΝ, HERRCO) ?	
2.	Φορέας : Εκ της ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΑΒΕΕ Το παράρτημα II δεν περιλαμβάνεται στην Κοινοτική Οδηγία, είναι νέα προσθήκη. Το μέρος Β περιγράφει εναλλακτικά προϊόντα μίας χρήσης, να διευκρινιστεί ότι εννοείται κάθε άλλο υλικό (πχ χαρτί, bagasse κλπ) Στο νέο νομοσχέδιο, στο παράρτημα II, υπάρχουν 2 μέρη προϊόντων μίας χρήσης, ενώ γίνεται αναφορά για τυχόν επαναχρησιμοποίηση. Επιπλέον, το παράρτημα παραπέμπει σε παράγραφο 4 του άρθρου, η οποία δεν υφίσταται.	Ερώτημα - η αρίθμηση της παραγράφου διορθώθηκε.

ΑΡΘΡΟ 8. ΕΠΕΚΤΑΣΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΔΙΕΥΡΥΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΓΩΓΟΥ ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΜΙΑΣ ΧΡΗΣΗΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ Ι ΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ Ε' ΤΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Ι (ΑΡΘΡΟ 8 ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2019/904/ΕΕ)

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
1.	Φορέας: Ecorec Άρθρο 8, 9, 10, 11 – Επέκταση προγράμματος διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού Γενικότερα μέτρα και προτάσεις προετοιμασίας • Κόστος καθαρισμών ακτών-περιβάλλοντος: Επειδή τα πλαστικά προϊόντα μιας χρήσης των άρθρων 8, 9, 10 και 11 καταλήγουν σε κάποιο βαθμό και στην παράκτια ζώνη ή γενικότερα στο περιβάλλον, προτείνεται το κόστος καθαρισμού ακτών και περιβάλλοντος να επιμερίζεται αναλογικά σε όλα τα πλαστικά προϊόντα των ακτών, όπως δηλαδή περιλαμβάνονται στα πλαστικά προϊόντα μιας χρήσης που περιέχονται αναλυτικά στο Παράρτημα Ι, μέρος Α, μέρος Β, μέρος Γ, μέρος Ε και μέρος ΣΤ του νομοσχεδίου. Αυτό για να υλοποιηθεί σημαίνει ότι όλοι οι εμπλεκόμενοι (σχετικά ΣΣΕΔ ή άλλοι διαχειριστές) θα πρέπει να συνεργαστούν για να χρηματοδοτούν τους καθαρισμούς. Οι καθαρισμοί μπορούν να γίνονται με πολλούς τρόπους μεταξύ των οποίων και με συμμετοχή περιβαλλοντικών και κοινωνικών φορέων. Άρθρο 8, παράγραφος 4, εδάφιο β – Επέκταση προγράμματος διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού Προτείνεται στο τέλος του εδαφίου β να προστεθεί και το εξής: «Συγκεκριμένα τα ΣΣΕΔ θα πρέπει να προσαρμόσουν κατάλληλα τις εισφορές εναλλακτικής διαχείρισης των προϊόντων σε πλαστική φιάλη ή γενικότερα σε πλαστική συσκευασία, ώστε η εισφορά για την ανακύκλωσή των εν λόγω πλαστικών συσκευασιών να είναι αντιστρόφως ανάλογη του ποσοστού ανακυκλωμένου υλικού που περιέχουν.» Παράλληλα, θα πρέπει να ζητηθεί από τα ΣΣΕΔ να εκπονήσουν μία ολοκληρωμένη πολιτική κοστολόγησης των εισφορών, λαμβάνοντας υπόψη και άλλα τεχνικά και περιβαλλοντικά κριτήρια, εκτός του ποσοστού ανακυκλωμένου υλικού.	Η πρόταση για υλοποίηση των καθαρισμών από ΜΚΟ δεν γίνεται αποδεκτή λόγω περιορισμών που θέτει η οδηγία (ΕΕ) 2019/904.
2.	Φορέας :ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΣΡ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ / ΣΧΟΛΙΟ ΑΡΘΡΟ 8 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2Θεωρείται απαραίτητη η περαιτέρω διευκρίνιση αναφορικά με τη σύσταση, τη συμμετοχή των επιχειρήσεων σε ΣΣΕΔ ή στην οργάνωση ΑΣΕΔ (πώς ορίζεται το ιδιοκτησιακό καθεστώς, οι χρηματικές εισφορές των παραγωγών κ.ά). Με δεδομένο την οργάνωση και λειτουργία ενός αριθμού ΣΣΕΔ ανά την	Το σχόλιο αφορά σε θέματα του ν.2939/2001.

	επικράτεια, πώς θα επιτευχθεί εναρμόνιση (π.χ. κανονισμοί, προδιαγραφές) όλων των ΣΣΕΔ, ώστε να ανταποκριθούν οι επιχειρήσεις;	
3.	<u>Φορέας : ΣΥΒΙΠΥΣ</u> Εκ της επιτροπής για την βιώσιμη ανάπτυξη του ΣΥΒΙΠΥΣ (Συνδέσμου Βιομηχανιών Παραγωγής Υλικών και Συσκευασίας) καταθέτουμε τα νέα σχόλια για το άρθρο 8 Η Ελληνική νομοθεσία εισάγει επιπλέον χρεώσεις (πέραν της Ευρωπαϊκής νομοθεσίας 2019/904) στους παραγωγούς πλαστικών προϊόντων μιας χρήσης. Αυτό δεν είναι αποδεκτό από τον ΣΥΒΙΠΥΣ και αναφερόμαστε στις ακόλουθες χρεώσεις: δ) η συλλογή δεδομένων και η υποβολή εκθέσεων ετησίως στον Ε.Ο.ΑΝ. και η ανάληψη του κόστους αυτών, σχετικά με τα προϊόντα της παρ. 1 ανά είδος προϊόντος, που διατίθενται στην αγορά από τους παραγωγούς, καθώς και των στοιχείων σχετικά με την επίτευξη των στόχων των παρ. 1 και 2 του άρθρου 4 και της παρ. 1 του άρθρου 13 και για τους σκοπούς του άρθρου 16, ε) η εφαρμογή επαρκούς μηχανισμού αυτοελέγχου των ΣΕΔ που υποστηρίζεται από τακτικούς ανεξάρτητους ελέγχους για την αξιολόγηση: εα) της οικονομικής τους διαχείρισης, συμπεριλαμβανομένης της συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις που ορίζονται στις περ. α' και β' της παρ. 4 και εβ) της ποιότητας των στοιχείων που συλλέγονται και υποβάλλονται σύμφωνα με την περ. δ'. Οι ανεξάρτητοι έλεγχοι που υποστηρίζουν τους αυτοελέγχους διενεργούνται σύμφωνα με τον ν. 4449/2017 (Α' 7) από ορκωτό ελεγκτή λογιστή ή ελεγκτική εταιρεία που είναι εγγεγραμμένος/η στο Δημόσιο Μητρώο του άρθρου 14 του ν. 4449/2017, στ) η διάθεση στο κοινό πληροφοριών αναφορικά με τα ΣΣΕΔ σχετικά με το ιδιοκτησιακό καθεστώς και τα μέλη αυτού, τις χρηματικές εισφορές που καταβάλλουν οι παραγωγοί προϊόντων ανά πωλούμενη μονάδα ή ανά τόνο προϊόντος που διατίθεται στην αγορά, καθώς και τη διαδικασία επιλογής για τους φορείς διαχείρισης αποβλήτων.	Η πρόταση δεν γίνεται αποδεκτή λόγω περιορισμών που θέτουν οι οδηγίες (ΕΕ) 2019/904 και 2018/851.
4.	<u>Φορέας : ΣΥΒΙΠΥΣ</u> Εκ της επιτροπής για την βιώσιμη ανάπτυξη του ΣΥΒΙΠΥΣ (Συνδέσμου Βιομηχανιών Παραγωγής Υλικών και Συσκευασίας) καταθέτουμε τα ακόλουθα σχόλια για το άρθρο 8 Το άρθρο πρέπει να αναφέρει ότι η τοπική αυτοδιοίκηση πρέπει να -έχει διαθέσιμο σύστημα κάδων απορριμμάτων και σύστημα συλλογής, που λειτουργεί βάση των απαιτήσεων της εθνικής νομοθεσίας -λειτουργεί αποδοτικά όλες τις περιοχές ευθύνης, ώστε να καλύπτουν τις ανάγκες του συνόλου των ατόμων που δραστηριοποιούνται στην περιοχή. Πρέπει να διευκρινιστούν επίσης τα ακόλουθα σημεία: Θα υπάρξει συντονισμός και κοινή στρατηγική στην επικοινωνία των διάφορων Συλλογικών Συστημάτων Εναλλακτικής Διαχείρισης (ΣΣΕΔ) ή Ατομικών Συστημάτων Εναλλακτικής Διαχείρισης (ΑΣΕΔ)? Θα δοθεί η δυνατότητα να μην καταβάλλονται χρεώσεις σε όποιο Συλλογικό Σύστημα Εναλλακτικής Διαχείρισης (ΣΣΕΔ) ή Ατομικό Σύστημα Εναλλακτικής Διαχείρισης (ΑΣΕΔ) δεν χρησιμοποιεί δημόσια συστήματα συλλογής?	Δεν προστίθενται επιπλέον στοιχεία στο σχέδιο, καθώς οι λεπτομέρειες εφαρμογής θα καθοριστούν από τον αρμόδιο φορέα, ήτοι τον ΕΟΑΝ στο πλαίσιο των διατάξεων του ν.2939/2001.

	Ποια θα είναι τα κριτήρια οικολογικού σχεδιασμού και αν αυτά θα προωθούν την ανακύκλωση του προϊόντος σύμφωνα με τις αρχές της κυκλικής οικονομίας (upcycling)?	
5.	<u>Φορέας : ΣΥΒΙΠΥΣ</u> Εκ της επιτροπής για την βιώσιμη ανάπτυξη του ΣΥΒΙΠΥΣ (Συνδέσμου Βιομηχανιών Παραγωγής Υλικών και Συσκευασίας) καταθέτουμε επιπλέον ακόλουθα σχόλια για το άρθρο 8 Στο άρθρο 8.4 αλλά και στην παράγραφο (21) της Ευρωπαϊκής οδηγίας επίσης αναφέρεται: Το κόστος που πρέπει να καλύπτεται, βάσει των παραγράφων 8.2 και 8.3, δεν υπερβαίνει το κόστος που απαιτείται για την παροχή των εκεί αναφερομένων υπηρεσιών με οικονομικά αποδοτικό τρόπο και καθορίζεται με διαφάνεια μεταξύ των ενδιαφερόμενων μερών. Σύμφωνα με τα δημοσιευμένα στοιχεία (https://www.cleaneuropenetwork.eu/en/facts-and-costs/aup/) το ετήσιο κόστος καθαρισμών των απορριμμάτων στην Ευρώπη ανέρχεται σε 10-13 δις ευρώ για την ξηρά και 150-630 εκατομμύρια ευρώ για τις παραλίες. Φυσικά σύμφωνα με το άρθρο 8.4 η επιτροπή θα δημοσιεύσει κατευθυντήριες γραμμές για τα κριτήρια, κατόπιν διαβούλευσης με τα κράτη μέλη, σχετικά με το κόστος καθαρισμού των απορριμμάτων που αναφέρεται στις παραγράφους 8.2 και 8.3. Εν αναμονή των κατευθυντήριων οδηγιών και με σαφείς αναφορές: -παράγραφο (36) της οδηγίας 2019/904: αρχή της αναλογικότητας: η Ένωση δύναται να λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, που διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών, -παράγραφος (35) της οδηγία 2018/851 που τροποποιεί την οδηγία 2008/98/ΕΚ για τα απόβλητα και αναφέρει Τα θαλάσσια απορρίμματα, και ιδίως τα πλαστικά απόβλητα, προέρχονται σε μεγάλο βαθμό από χερσαίες δραστηριότητες και προκαλούνται κυρίως από την κακή διαχείριση των στερεών αποβλήτων και ανεπαρκή υποδομή, από τη ρίψη απορριμμάτων από τους πολίτες, και από την έλλειψη ευαισθητοποίησης του κοινού. Η πρόταση του ΣΥΒΙΠΥΣ είναι ότι οι εταιρίες που τοποθετούν SUP (τα οποία θα καθοριστούν επακριβώς από τις διευκρινιστικές εγκυκλίους της επιτροπής) θα πρέπει να αναλαμβάνουν το κόστος, που τους αναλογεί σύμφωνα με το άρθρο 8α της οδηγίας 2018/851 χρηματοδοτώντας τα σχήματα διευρυμένης ευθύνης παραγωγού, ώστε να ενισχυθεί η επαναχρησιμοποίηση, η πρόληψη, η ανακύκλωση, η ανάκτηση αποβλήτων, η ενθάρρυνση για την υπεύθυνη διάθεση κα. Οι παραγωγοί συσκευασιών δεν διαθέτουν όλα τα εργαλεία για να επιλύσουν μόνοι τους το πρόβλημα των απορριμμάτων. Επιχειρήσεις, ιδιωτικοί και δημόσιοι φορείς διαχείρισης αποβλήτων, δήμοι και οι τοπικές κοινότητες πρέπει να δράσουν συνεργιστικά για την βελτίωση των συστημάτων και των υποδομών διαχείρισης των αποβλήτων, την εκπόνηση επιμορφωτικών προγραμμάτων για τους καταναλωτές, να επιβάλλουν την καταπολέμηση των απορριμμάτων και την εφαρμογή των ευρωπαϊκών οδηγιών. Επίσης ο ΣΥΒΙΠΥΣ υποστηρίζει την θέσπιση μιας εναρμονισμένης μεθόδου υπολογισμού του κόστους καθαρισμού απορριμμάτων συσκευασίας, που	Δεν προστίθενται επιπλέον στοιχεία στο σχέδιο, καθώς οι λεπτομέρειες εφαρμογής θα καθοριστούν από τον αρμόδιο φορέα, ήτοι τον ΕΟΑΝ στο πλαίσιο των διατάξεων του ν.2939/2001.

θα εφαρμοστεί σε όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ για την αποφυγή διαφοροποιημένων εθνικών νομοθεσιών, οι οποίες ακούσια θα χρεώνουν διαφορετικά ποσά στους παραγωγούς, που διαθέτουν τα ίδια συσκευασμένα προϊόντα σε περισσότερες από μια χώρες της ΕΕ. Η ενιαία μέθοδος υπολογισμού πρέπει να εμπεριέχει παράγοντες αυξομείωσης του κόστους ανάλογους με τις επιδόσεις που επιτυγχάνονται. Η μείωση του κόστους που επιμερίζονται οι εμπλεκόμενοι φορείς και επιχειρήσεις, όταν οι δείκτες υπολογισμού των αποβλήτων που επιμολύνουν το περιβάλλον μειώνονται θα μεταδώσει και το μήνυμα ώστε να ενταθούν οι κοινές προσπάθειες για την επίτευξη των προσδοκώμενων στόχων. Ειδικότερα για το κόστος καθαρισμού ως αποτέλεσμα της απόρριψης στο περιβάλλον, όποιες δράσεις αναλαμβάνουν ή και χρηματοδοτούν οι επιχειρήσεις, πρέπει να κοστολογούνται και να συνυπολογίζονται (να αφαιρείται το χρηματικό ποσό από την εισφορά που τους αναλογεί). Σε καμία περίπτωση το κόστος καθαρισμών των εθελοντικών οργανώσεων (οι οποίες επί της αρχής δεν παρέχουν επί πληρωμή τις υπηρεσίες τους) δεν μπορεί να επωμιστεί εταιρία που τοποθετεί προϊόντα SUP στην αγορά.	
6. <u>Φορέας : ΣΥΒΙΠΥΣ</u> Εκ της επιτροπής για την βιώσιμη ανάπτυξη του ΣΥΒΙΠΥΣ (Συνδέσμου Βιομηχανιών Παραγωγής Υλικών και Συσκευασίας) καταθέτουμε τα ακόλουθα σχόλια για το άρθρο 8 Το άρθρο 8.2 της Ευρωπαϊκής οδηγίας 2019/904 αναφέρει ότι: Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι παραγωγοί των πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης που απαριθμούνται στο παράρτημα μέρος Ε τμήμα Ι της παρούσας οδηγίας καλύπτουν κάθε κόστος που παρατίθεται κατωτέρω α) το κόστος των μέτρων ευαισθητοποίησης που αναφέρονται στο άρθρο 10 της παρούσας οδηγίας σχετικά με τα εν λόγω προϊόντα· β) το κόστος για τη συλλογή των αποβλήτων για εκείνα τα προϊόντα που απορρίπτονται στα δημόσια συστήματα συλλογής, συμπεριλαμβανομένης της υποδομής και της λειτουργίας της, καθώς και την επακόλουθη μεταφορά και επεξεργασία των αποβλήτων· και γ) το κόστος καθαρισμού ως αποτέλεσμα της απόρριψης στο περιβάλλον των εν λόγω προϊόντων και της επακόλουθης μεταφοράς και επεξεργασίας τους. Το άρθρο 8.2 δεν πρέπει να αποσυνδέεται κατά την δημόσια διαβούλευση με το άρθρο 8.4 στο οποίο παραθέτεται η ορολογία: Το κόστος για τον καθαρισμό από τα απορρίμματα περιορίζεται στις δραστηριότητες που αναλαμβάνονται από τις δημόσιες αρχές ή για λογαριασμό αυτών. Η θέση του ΣΥΒΙΠΥΣ είναι: Πρέπει να οριοθετηθούν με σαφήνεια η γεωγραφική εμβέλεια και η κλίμακα των δημόσιων συστημάτων συλλογής αποβλήτων (όπως η συχνότητα καθαρισμών). Οι δραστηριότητες που αναλαμβάνονται από τις δημόσιες αρχές σε σχέση με τα απορρίμματα είναι: πρόληψη απορριμμάτων και συλλογή σε δρόμους, αγορές και σε δημοσίους χώρους συμπεριλαμβανομένων των δημόσιων εκδηλώσεων. Οι δημόσιες υπηρεσίες δεν είναι υπεύθυνες για τους καθαρισμούς ακτών και θαλασσών και κατά συνέπεια αυτοί οι καθαρισμοί είναι εκτός πεδίου της οδηγίας.	Δεν προστίθενται επιπλέον στοιχεία στο σχέδιο, καθώς οι λεπτομέρειες εφαρμογής θα καθοριστούν από τον αρμόδιο φορέα, ήτοι τον ΕΟΑΝ στο πλαίσιο των διατάξεων του ν.2939/2001.

	Επίσης εκτός οδηγίας πρέπει να τεθεί το κόστος καθαρισμού ή και συλλογής συσκευασιών από ιδιωτικές εκδηλώσεις και δραστηριότητες. Εκτός αντικείμενου του άρθρου 8.2 της οδηγίας 2091/904 είναι η ανάληψη οποιαδήποτε κόστους καθαρισμού ή και συλλογής που δεν αφορά συσκευασίες που χαρακτηρίζονται ως SUP αλλά και η χρηματοδότηση οποιαδήποτε δραστηριότητας από τις δημόσιες αρχές που δεν εξυπηρετεί τη διαχείριση των χαρακτηριζόμενων ως SUP από την νομοθεσία 2019/904.. Στην περίπτωση που κριθεί σκόπιμος ο καθαρισμός ή και η συλλογή αντικείμενων αποτελούμενων και από συσκευασίες (χαρακτηριζόμενες ως SUP), πρέπει να οριστεί με σαφήνεια η αναλογική συμμετοχή των SUP. Η κατανομή του κόστους μεταξύ των διαφόρων κατηγοριών των συσκευασιών που θα αναγνωριστούν από την οδηγία ως SUP πρέπει να οριοθετηθεί (ποσοτικοποιηθεί) επίσης με σαφήνεια και σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας.	
7.	<u>Φυσικό πρόσωπο</u> Το όποιο κόστος προβλεφθεί θα πρέπει να πληρώνεται από τους εισαγωγείς των εν λόγω προϊόντων κατά την εισαγωγή/είσοδο των προϊόντων αυτών στη χώρα. Θα πρέπει το τελωνείο (είτε τα προϊόντα έρχονται με container είτε με φορτηγό, είτε από την ΕΕ ή εκτός ΕΕ) να βεβαιώνει τις ποσότητες και να επιβάλει τη πληρωμή του κόστους πριν τη παράδοση των προϊόντων στον εισαγωγέα (στη λογική της καταβολής ΦΠΑ κατά τον εκτελωνισμό από τρίτες χώρες). Σε διαφορετική περίπτωση θα είναι πολύ εύκολο για τους εισαγωγείς να κάνουν ανακριβείς δηλώσεις πληρώνοντας μειωμένο κόστος σε αντίθεση με τους εγχώριους παραγωγούς, οι οποίοι είναι πολύ πιο εύκολο να ελεγχθούν. Θα πρέπει λοιπόν να υπάρξουν δικλείδες ασφαλείας ώστε να μην επιβαρυνθεί περαιτέρω η Ελληνική παραγωγή, η οποία ήδη επιβαρύνεται δυσανάλογα έναντι των φθηνών εισαγωγών λόγω των υψηλών άμεσων και έμμεσων φόρων και κυρίως λόγω των εισφορών στην εργασία.	Υπάρχει ειδική πρόβλεψη.

ΑΡΘΡΟ 9. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΕΥΡΥΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΓΩΓΟΥ ΓΙΑ ΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ II ΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ Ε' ΤΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ I (ΑΡΘΡΟ 8 ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2019/904/ΕΕ)

A/A	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
1.	<u>Φορέας: Ecorec</u> Άρθρο 8, 9, 10, 11 – Επέκταση προγράμματος διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού Γενικότερα μέτρα και προτάσεις προετοιμασίας Κόστος καθαρισμών ακτών-περιβάλλοντος: Επειδή τα πλαστικά προϊόντα μιας χρήσης των άρθρων 8, 9, 10 και 11 καταλήγουν σε κάποιο βαθμό και στην παράκτια ζώνη ή γενικότερα στο περιβάλλον, προτείνεται το κόστος καθαρισμού ακτών και περιβάλλοντος να επιμερίζεται αναλογικά σε όλα τα πλαστικά προϊόντα των ακτών, όπως δηλαδή περιλαμβάνονται στα πλαστικά προϊόντα μιας χρήσης που περιέχονται αναλυτικά στο Παράρτημα I, μέρος Α, μέρος Β, μέρος Γ, μέρος Ε και μέρος ΣΤ του νομοσχεδίου. Αυτό για να υλοποιηθεί σημαίνει ότι όλοι οι εμπλεκόμενοι (σχετικά ΣΕΔ ή άλλοι διαχειριστές) θα πρέπει να συνεργαστούν για να χρηματοδοτούν τους καθαρισμούς. Οι καθαρισμοί μπορούν να γίνονται με πολλούς τρόπους μεταξύ των οποίων και με συμμετοχή περιβαλλοντικών και κοινωνικών φορέων.	Προβλέπεται ήδη αναλογικός επιμερισμός του κόστους καθαρισμού. Η πρόταση για υλοποίηση των καθαρισμών από ΜΚΟ δεν γίνεται αποδεκτή λόγω περιορισμών που θέτει η οδηγία (ΕΕ) 2019/904.

ΆΡΘΡΟ 10. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΕΥΡΥΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΓΩΓΟΥ ΓΙΑ ΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΙΙΙ ΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ Ε' ΤΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Ι (ΑΡΘΡΟ 8 ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2019/904/ΕΕ)

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
1.	Φορέας: ECOREC Άρθρο 8, 9, 10, 11 – Επέκταση προγράμματος διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού Γενικότερα μέτρα και προτάσεις προετοιμασίας • Κόστος καθαρισμών ακτών-περιβάλλοντος: Επειδή τα πλαστικά προϊόντα μιας χρήσης των άρθρων 8, 9, 10 και 11 καταλήγουν σε κάποιο βαθμό και στην παράκτια ζώνη ή γενικότερα στο περιβάλλον, προτείνεται το κόστος καθαρισμού ακτών και περιβάλλοντος να επιμερίζεται αναλογικά σε όλα τα πλαστικά προϊόντα των ακτών, όπως δηλαδή περιλαμβάνονται στα πλαστικά προϊόντα μιας χρήσης που περιέχονται αναλυτικά στο Παράρτημα Ι, μέρος Α, μέρος Β, μέρος Γ, μέρος Ε και μέρος ΣΤ του νομοσχεδίου. Αυτό για να υλοποιηθεί σημαίνει ότι όλοι οι εμπλεκόμενοι (σχετικά ΣΣΕΔ ή άλλοι διαχειριστές) θα πρέπει να συνεργαστούν για να χρηματοδοτούν τους καθαρισμούς. Οι καθαρισμοί μπορούν να γίνονται με πολλούς τρόπους μεταξύ των οποίων και με συμμετοχή περιβαλλοντικών και κοινωνικών φορέων.	Προβλέπεται ήδη αναλογικός επιμερισμός του κόστους καθαρισμού. Η πρόταση για υλοποίηση των καθαρισμών από ΜΚΟ δεν γίνεται αποδεκτή λόγω περιορισμών που θέτει η οδηγία (ΕΕ) 2019/904.
2.	Φορέας : ΣΥΒΙΠΥΣ Εκ της επιτροπής για την βιώσιμη ανάπτυξη του ΣΥΒΙΠΥΣ (Συνδέσμου Βιομηχανιών Παραγωγής Υλικών και Συσκευασίας) καταθέτουμε τα ακόλουθα σχόλια για το άρθρο 10 Το άρθρο πρέπει να αναφέρει ότι η τοπική αυτοδιοίκηση πρέπει να -έχει διαθέσιμο σύστημα κάδων απορριμμάτων και σύστημα συλλογής, που λειτουργεί βάση των απαιτήσεων της εθνικής νομοθεσίας -λειτουργεί αποδοτικά σε όλες τις περιοχές ευθύνης, ώστε να καλύπτουν τις ανάγκες του συνόλου των ατόμων που δραστηριοποιούνται στην περιοχή.	Η πρόταση δεν υιοθετείται καθώς θα ρυθμιστεί στο πλαίσιο εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 10.
3.	Φορέας : ΣΕΒΒΙΑΝ* Προτείνονται οι κάτωθι τροποποιήσεις στο άρθρο 10: 1. Η παρα. 2 «Έως τις 05.01.2023, οι παραγωγοί των εν λόγω προϊόντων υποχρεούνται να σχεδιάσουν, να οργανώσουν και να λειτουργήσουν ΣΣΕΔ πανελλαδικής εμβέλειας, κατά την έννοια της περ. 9 του άρθρου 2 του ν. 2939/2001, για το σύνολο των προϊόντων που διαθέτουν στην 12αγορά. Για την οργάνωση και λειτουργία των ΣΣΕΔ εφαρμόζονται κατ' αναλογία τα άρθρα 4α, 4β, 4γ και 7, εξαιρουμένων των παρ. 1 και 3 αυτού, του ν. 2939/2001.» να αντικατασταθεί ως εξής: «Έως τις 05.01.2023, οι παραγωγοί των εν λόγω προϊόντων υποχρεούνται είτε να σχεδιάσουν, να οργανώσουν και να λειτουργήσουν ΣΣΕΔ πανελλαδικής εμβέλειας, κατά την έννοια της περ. 9 του άρθρου 2 του ν. 2939/2001, για τα προϊόντα της παρα. 1 που διαθέτουν στην αγορά, είτε να αναθέσουν την ανωτέρω οργανωτική ευθύνη σε υφιστάμενο φορέα ΣΣΕΔ διαφορετικών προϊόντων. Για την οργάνωση και λειτουργία των ΣΣΕΔ εφαρμόζονται κατ' αναλογία τα άρθρα 4α, 4β, 4γ και 7, εξαιρουμένων των παρ. 1 και 3 αυτού, του ν. 2939/2001.» 2. Στην παρα. 3 στ. γ', να διαγραφεί το τελευταίο εδάφιο:	Η πρόταση αλλαγής του σημείου 1 έγινε αποδεκτή. Οι υπόλοιπες προτάσεις δεν υιοθετούνται λόγω περιορισμών που θέτουν οι οδηγίες (ΕΕ) 2019/904 και 2018/851.

«Επίσης, μπορεί να περιλαμβάνεται η δημιουργία ειδικής υποδομής για τη συλλογή των αποβλήτων αυτών των προϊόντων, όπως κατάλληλων δοχείων απορριμμάτων σε σημεία όπου τείνουν να συσσωρεύονται τέτοιου είδους απορρίμματα». 3. Στην παρα. 3 στ. στ', η φράση «(...) τις χρηματικές εισφορές που καταβάλλουν οι παραγωγοί προϊόντων ανά πωλούμενη μονάδα ή ανά τόνο προϊόντος που διατίθεται στην αγορά (...)» να αντικατασταθεί από την φράση «(...) τις χρηματικές εισφορές που καταβάλλουν οι παραγωγοί προϊόντων ανά τόνο πλαστικής ύλης που διατίθεται στην αγορά (...)». 4. Στην παρα. 4 να διαγραφεί το στ. β' όπου προβλέπεται ότι οι χρηματικές εισφορές θα πρέπει να «διαμορφώνονται, όπου αυτό είναι δυνατόν, λαμβάνοντας υπόψη τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις από τον κύκλο ζωής των προϊόντων».	
--	--

ΑΡΘΡΟ 11. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΕΥΡΥΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΓΩΓΟΥ ΓΙΑ ΤΑ ΑΛΙΕΥΤΙΚΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ
(ΑΡΘΡΟ 8 ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2019/904/ΕΕ)

A/A	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογική σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
1	Φορέας: ECOREC Άρθρο 8, 9, 10, 11 – Επέκταση προγράμματος διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού Γενικότερα μέτρα και προτάσεις προετοιμασίας Κόστος καθαρισμών ακτών-περιβάλλοντος: Επειδή τα πλαστικά προϊόντα μιας χρήσης των άρθρων 8, 9, 10 και 11 καταλήγουν σε κάποιο βαθμό και στην παράκτια ζώνη ή γενικότερα στο περιβάλλον, προτείνεται το κόστος καθαρισμού ακτών και περιβάλλοντος να επιμερίζεται αναλογικά σε όλα τα πλαστικά προϊόντα των ακτών, όπως δηλαδή περιλαμβάνονται στα πλαστικά προϊόντα μιας χρήσης που περιέχονται αναλυτικά στο Παράρτημα Ι, μέρος Α, μέρος Β, μέρος Γ, μέρος Ε και μέρος ΣΤ του νομοσχεδίου. Αυτό για να υλοποιηθεί σημαίνει ότι όλοι οι εμπλεκόμενοι (σχετικά ΣΣΕΔ ή άλλοι διαχειριστές) θα πρέπει να συνεργαστούν για να χρηματοδοτούν τους καθαρισμούς. Οι καθαρισμοί μπορούν να γίνονται με πολλούς τρόπους μεταξύ των οποίων και με συμμετοχή περιβαλλοντικών και κοινωνικών φορέων. Άρθρο 11, παράγραφος 2 – Πρόγραμμα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού για αλιευτικά εργαλεία Πως ορίζεται ο στόχος του 50% μέχρι το 2025; Σε ποια μεθοδολογία βασίστηκε; Υπάρχει ο φόβος μήπως το 50% είναι πολύ χαμηλό ή είναι υπερβολικά υψηλό. Επίσης, ποιος είναι υπεύθυνος για τις τεράστιες ιστορικές ποσότητες αποβλήτων αλιευτικών εργαλείων που είναι ήδη στο θαλάσσιο περιβάλλον; Θα πρέπει να γίνει προσδιορισμός και ανάλυση: α) της διαχρονικής αγοράς των αλιευτικών εργαλείων, και β) των ιστορικών ποσοτήτων αποβλήτων αλιευτικών εργαλείων στους πυθμένες. Από αυτές τις προσεγγίσεις μπορούν να προσδιορισθεί ο πραγματικός ελάχιστος ετήσιος στόχος ανάκτησης, καθώς και η ετήσια ανακτώμενη ιστορική ποσότητα αποβλήτων αλιευτικών εργαλείων. Υπάρχει περίπτωση ο στόχος του 50% να είναι υπερβολικά εύκολος για το νέο ΣΣΕΔ εάν ανακτά κάθε χρόνο ποσότητες αποβλήτων ιστορικών αλιευτικών εργαλείων, που υπάρχουν σε λίγα σημεία στις θάλασσες και είναι εύκολη η μαζική ανάκτησή τους. Προτείνεται το υπό δημιουργία ΣΣΕΔ να προτείνει στο επιχειρησιακό του πλάνο ένα τεκμηριωμένο στόχο ανάκτησης – ανακύκλωσης για το 2025	Η πρόταση για υλοποίηση των καθαρισμών από ΜΚΟ δεν γίνεται αποδεκτή λόγω περιορισμών που θέτει η οδηγία (ΕΕ) 2019/904. Η πρόταση για επανεξέταση του στόχου των αλιευτικών εργαλείων υιοθετήθηκε.

ίσο ή μεγαλύτερο από 50%, για τα ετήσια εισερχόμενα αλιευτικά εργαλεία στην αγορά. Ο στόχος θα αξιολογηθεί από τον ΕΟΑΝ ως προς την εφικτότητα και αποτελεσματικότητά του. Παράλληλα, το υπό δημιουργία ΣΣΕΔ θα πρέπει να προτείνει στο επιχειρησιακό του πλάνο και τις δράσεις που θα υλοποιεί για την ανάκτηση των ιστορικών αποβλήτων αλιευτικών εργαλείων και το πόσες ποσότητες θα ανακτά ετησίως.	
--	--

Άρθρο 12. Γενικές ρυθμίσεις για τα προγράμματα διευρυμένης ευθύνης παραγωγού

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
1	Φορέας : ECOREC Άρθρο 12 – Γενικές ρυθμίσεις για τα προγράμματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού Το άρθρο 12 εισάγει μία τεράστια γραφειοκρατία και μία ασυμβατότητα ρόλων, χωρίς κανένα πρακτικό όφελος. Τα προβλήματα που προκύπτουν από την ενδεχόμενη εφαρμογή του άρθρου 12 ως έχει είναι τα εξής: • Ο ρόλος του ΕΟΑΝ είναι να ελέγχει τα ΣΕΔ και όχι να τους παίρνει τις χρηματικές εισφορές και να τις μεταβιβάζει στους ΟΤΑ ή σε ιδιώτες για να γίνονται οι καθαρισμοί. Η διαδικασία εμφανίζεται σαν ο ΕΟΑΝ να παρέχει υπηρεσίες προς τα ΣΣΕΔ, υποχρέωση των οποίων είναι και οι καθαρισμοί. • Επίσης, με το άρθρο 12 τίθεται ένα πολύ σοβαρό θέμα το ποιος έχει την ευθύνη επίτευξης των ποιοτικών και ποσοτικών στόχων των καθαρισμών. Εάν η γραφειοκρατία του δημοσίου γίνει η αιτία για να μην γίνουν πολλοί καθαρισμοί ή/και να έχουν μειωμένα ποιοτικά χαρακτηριστικά θα φέρει την ευθύνη ο ΕΟΑΝ, οι ΟΤΑ ή τα εμπλεκόμενα ΣΕΔ, που απλώς θα πληρώνουν; Το παράδειγμα του ανταποδοτικού τέλους στην πλαστική σακούλα είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα. Ο ΕΟΑΝ πήρε αυτό το ανταποδοτικό τέλος, κράτησε η πολιτεία πάνω από το 50% μέσω πολλών διαχειριστικών διαδικασιών και τελικά ακόμη ούτε το υπόλοιπο τέλος του 2018 δεν έχει επιστραφεί με οποιοδήποτε τρόπο στους καταναλωτές, όπως είχε προβλεφθεί στη σχετική νομοθεσία. Εννοείται ότι ούτε το ανταποδοτικό τέλος της πλαστικής σακούλας για τα έτη 2019-2020 δεν έχει αποδοθεί ακόμη στους καταναλωτές. Η διαχείριση του ανταποδοτικού τέλους της πλαστικής σακούλας είναι ένα παράδειγμα 100% μη επιτυχούς υλοποίησης της ανταποδοτικότητας και με το άρθρο 12 πάει να επαναληφθεί αυτή η μη επιτυχής πρακτική και στους καθαρισμούς. • Η μεθοδολογία υπολογισμού και επιμερισμού του κόστους μεταξύ των ΣΕΔ είναι δύσκολο να γίνεται από τον ΕΟΑΝ. Είναι αποτελεσματικότερο να αφήσουμε τα εμπλεκόμενα ΣΕΔ να συμφωνήσουν μεταξύ τους πως θα γίνεται δικαιότερα και με διαφάνεια αυτός ο επιμερισμός και ο ΕΟΑΝ να επιβλέπει και να εγκρίνει. Προτείνεται: Σε κάθε περίπτωση την ευθύνη των καθαρισμών θα πρέπει να την έχουν τα συνεργαζόμενα ΣΕΔ, που θα πρέπει να προτείνουν μεθοδολογία για την δίκαιη και διαφανή κατανομή του κόστους, την οποία θα καταθέσουν στον ΕΟΑΝ. Παράλληλα, ο ΕΟΑΝ πρέπει να ελέγχει εάν επιτυγχάνονται οι στόχοι των καθαρισμών. Προτείνεται η πλήρης αλλαγή του άρθρου 12.	Η πρόταση για αλλαγή της διαδικασίας καθαρισμού του άρθρου 12 λήφθηκε υπόψη. Ο ΕΟΑΝ αφαιρέθηκε από τη διαδικασία συγκέντρωσης και διάθεσης των πόρων καθαρισμού. Τα ΣΕΔ αναλαμβάνουν τη διάθεση του κόστους καθαρισμού.
2	Φορέας : ΣΥΒΙΠΥΣ Εκ της επιτροπής για την βιώσιμη ανάπτυξη του ΣΥΒΙΠΥΣ (Συνδέσμου Βιομηχανιών Παραγωγής Υλικών και Συσκευασίας) καταθέτουμε τα ακόλουθα σχόλια για το άρθρο 12	Η πρόταση για αλλαγή της διαδικασίας καθαρισμού του άρθρου 12 λήφθηκε

Πρέπει να επανεξετασθεί το γεγονός ότι ο ΕΟΑΝ (α) θα καθορίζει το σχέδιο, και κατά συνέπεια το συνολικό κόστος καθαρισμού, (β) θα συγκεντρώνει τις εισφορές (μέσω του προϋπολογισμού των συστημάτων) και (γ) θα διαθέτει ο ίδιος τους πόρους στις δράσεις που θα επιλέγει. Προτείνεται οι εργασίες καθαρισμού να γίνονται από τα ΣΕΔ με βάση τους στόχους που θέτει ο ΕΟΑΝ, χρησιμοποιώντας για τον καθαρισμό τους πόρους που τα ίδια συλλέγουν. Έτσι μπορεί να γίνετε συνδυασμός της συλλογής/διαλογής με τον καθαρισμό.	υπόψη. Ο ΕΟΑΝ αφαιρέθηκε από τη διαδικασία συγκέντρωσης και διάθεσης των πόρων καθαρισμού. Τα ΣΕΔ αναλαμβάνουν τη διάθεση του κόστους καθαρισμού.
---	--

ΑΡΘΡΟ 13. ΧΩΡΙΣΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ (ΑΡΘΡΟ 9 ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2019/904/ΕΕ)

A/A	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
1	Φορέας: ECOREC Άρθρο 13 – Χωριστή συλλογή πλαστικής φιάλης Πριν την συζήτηση για την χωριστή συλλογή της πλαστικής φιάλης τα αρμόδια ΣΕΔ και οι παραγωγοί προϊόντων σε πλαστική φιάλη μπορούν να εξετάσουν τις δυνατότητες Πρόληψης της πλαστικής φιάλης, είτε α) με περαιτέρω μείωση του βάρους των φιαλών, β) τον περιβαλλοντικό επανασχεδιασμό τους για την βελτίωση των γενικότερων περιβαλλοντικών χαρακτηριστικών των φιαλών, γ) την αύξηση της επαναπλήρωσης των πλαστικών φιαλών (και επιπλέον των γυάλινων), είτε ακόμη δ) την αύξηση της διάθεσης χύμα προϊόντων. Κάθε παραγωγός προτείνεται να διερευνήσει και να εφαρμόσει κατάλληλα τις προηγούμενες προτεινόμενες δυνατότητες στα πλαίσια της ποιοτικής διάθεσης των προϊόντων του που διατίθενται στην αγορά. Με αυτούς τους τρόπους μπορεί να μειωθεί η ποσότητα των πλαστικών φιαλών που διατίθενται στην αγορά και άρα να είναι πιο επιτυχείς οι στόχοι της χωριστής συλλογής του 77% και του 90%. Σε σχέση με την χωριστή συλλογή της πλαστικής φιάλης για να μπορεί κάποιος να συζητήσει δημιουργικά και αποτελεσματικά μία τέτοια απαίτηση της Οδηγίας θα πρέπει να έχει υπόψη του την μεγάλη σημερινή εικόνα της ανακύκλωσης των πλαστικών φιαλών στην Ελλάδα. Σαν ΟΕΑ έχουμε υπόψη μας και καταθέτουμε προς συζήτηση τα εξής δεδομένα: • Σύμφωνα με τα στοιχεία που έχουν υποβληθεί στο ΕΟΑΝ, ανακύκλωση της πλαστικής φιάλης (μέσω του ΣΕΔ ΕΕΑΑ) στην Ελλάδα είναι της τάξης του 31-34% με εκτιμώμενο κόστος περίπου 100-130€/t. Τα δεδομένα αυτά αφορούν τις πλαστικές φιάλες που συλλέγονται από το min~98% των ανακτημένων ποσοτήτων συσκευασιών μέσω του ΣΕΔ ΕΕΑΑ. Το υπόλοιπο max~2% των ανακτημένων συσκευασιών συλλέγεται από το άλλο ΣΕΔ της Ανταποδοτικής Ανακύκλωσης (ΑΑ). • Τα όρια της χωριστής συλλογής με χωριστά ρεύματα πλαστικής φιάλης είναι μεγάλα, αλλά είναι πολύ αβέβαιο ότι μπορούν να φθάσουν το επίπεδο του 77% το 2025 και το 90% που απαιτεί η Οδηγία για το έτος 2029. • Η εφαρμογή συστήματος εγγυοδοσίας (DRS) στην Ελλάδα, σύμφωνα με την ευρωπαϊκή εμπειρία, έχει κόστος που κυμαίνεται από 800-1.600€/t. Παράλληλα, η εγγυοδοσία έχει μεν μεγάλο κόστος, αλλά εάν σχεδιαστεί σωστά μπορεί να επιτύχει ποιοτική χωριστή συλλογή ακόμη και περισσότερο από 90%. • Σήμερα το κόστος της συνολικής ανακύκλωσης συσκευασιών για τους παραγωγούς (άρα και καταναλωτές) ανέρχεται σε περίπου 25 εκατ. € ετησίως και τα επόμενα έτη θα ανέβει περίπου στα 40 εκατ. € ετησίως. Φθάνουν αυτοί οι πόροι; Απαντάμε ΟΧΙ και θα πρέπει να γίνουν περαιτέρω αυξήσεις για να μπορούμε να επιτύχουμε τους διαχρονικούς ευρωπαϊκούς	Η πρόταση μη εφαρμογής του άρθρου 13 δεν υιοθετείται καθώς θεωρείται το μοναδικό μέτρο διεθνώς για την επίτευξη των υψηλών στόχων της οδηγίας (ΕΕ) 2019/904.

στόχους. Όμως εάν προχωρήσουμε άμεσα σε εγγυοδοσία της πλαστικής φιάλης το κόστος μόνο για την ανάκτηση – ανακύκλωση της πλαστικής φιάλης θα ανέλθει στα μίν 80 εκατ. € ετησίως. Εάν στην εγγυοδοσία μπει και η γυάλινη φιάλη και το αλουμινένιο κουτάκι, τότε το κόστος αυξάνει σε πολύ μεγαλύτερα επίπεδα.

- Η Ελλάδα πρέπει να καλύψει μέχρι το 2025 την απόσταση μεταξύ του σημερινού 31-34% ανακύκλωσης στην πηγή της πλαστικής φιάλης και του 77% που είναι ο στόχος της Οδηγίας για το 2025 και του στόχου 90% για το 2029.

Άρα, το δίλημμα που τίθεται άμεσα για την χώρα είναι: Να προχωρήσουμε απ' ευθείας σε κάποιο σύστημα εγγυοδοσίας (DRS) με πολύ σημαντικό κόστος; ή να ξεκινήσουμε από την βελτιστοποίηση της χωριστής συλλογής της πλαστικής φιάλης με ένα υποπολλαπλάσιο κόστος και στην πορεία να εκτιμήσουμε εάν και πως θα εφαρμόσουμε κάποιο σύστημα εγγυοδοσίας (DRS) εάν διαπιστώσουμε ότι δεν επιτυγχάνεται ο στόχος για χωριστή συλλογή των πλαστικών φιαλών κατά 77% μέχρι το 2025;

Η απάντηση που δίνουμε σήμερα είναι ότι η δεύτερη εκδοχή είναι σαφώς η πιο ρεαλιστική και συμφέρουσα για την κοινωνία. Με βάση αυτή την εικόνα και το σκεπτικό προτείνονται προς περαιτέρω συζήτηση και διερεύνηση τα εξής μέτρα.

Προτεινόμενα μέτρα για τα έτη 2020-2024

- Δημιουργία ειδικού ρεύματος συλλογής για τις πλαστικές φιάλες μέσα στα υπάρχοντα ΣΕΔ. Η χωριστή συλλογή της πλαστικής φιάλης μπορεί να γίνεται με χωριστό κάδο ή με χωριστή σακούλα συλλογής, ανάλογα τις συνθήκες και τα δεδομένα κάθε δήμου και κάθε σημείου συλλογής. Η πρόταση αυτή είναι τεχνικο-οικονομική και πρέπει να διερευνηθεί αναλυτικά μεταξύ των ενδιαφερόμενων και εμπλεκόμενων φορέων.
- Πύκνωση των μέσων προσωρινής αποθήκευσης (κάδοι, σακούλες) συνολικά για την ανακύκλωση, αλλά και για την πλαστική φιάλη, σε όλους τους δήμους της χώρας, δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση σε χώρους μεγάλης παραγωγής πλαστικής φιάλης, όπως παραλίες, αθλητικούς χώρους, πλατείες, λιμάνια, σιδηροδρομικοί σταθμοί, αεροδρόμια, εμπορικά κέντρα, τουριστικές περιοχές κ.α.
- Υλοποίηση ιδιαίτερης εκστρατείας ενημέρωσης για την χωριστή συλλογή της πλαστικής φιάλης, που θα εξειδικεύεται ανάλογα το δήμο και τους χώρους παραγωγής πλαστικής φιάλης.
- Σταμάτημα της επιδότησης προς τους καταναλωτές των 0,03€/πλαστική φιάλη από το ΣΕΔ ΑΑ, διότι α) δεν δίνεται αυτή η χρηματοδότηση από τους υπόχρεους παραγωγούς του ΣΕΔ ΑΑ, όπως προβλέπεται από την αρχική Οδηγία ΕΕ/62/1992 και όπως έχει τροποποιηθεί έκτοτε, β) με την επιδότηση αυτή ανεβαίνει το κόστος συλλογής με το ΣΕΔ ΑΑ σε τεράστια ύψη της τάξης των 2.300 €/t, που είναι απαγορευτικά για την κοινωνία, γ) δεν θα λειτουργήσει η χωριστή συλλογή της πλαστικής φιάλης με χωριστό ρεύμα συλλογής, αφού πολλοί θα αφαιρούν τις πλαστικές φιάλες από το χωριστό ρεύμα και θα το τοποθετούν στα Σπιτάκια του ΣΕΔ ΑΑ για να παίρνουν τα 0,03€/πλαστική φιάλη.
- Εκπόνηση τεχνοοικονομικής μελέτης για την εφαρμογή του DRS στην Ελλάδα για όλα τα σενάρια εφαρμογής του (μόνο πλαστική φιάλη ή/και με γυάλινη φιάλη ή/και με αλουμινένιο κουτάκι ή για τα τρία υλικά μαζί), ώστε να ξέρουμε τα τεχνικά και κυρίως τα οικονομικά δεδομένα του DRS για να παρθούν οι βέλτιστες αποφάσεις για την κοινωνία και το περιβάλλον.
- Άμεση πιλοτική λειτουργία συστήματος εγγυοδοσίας (DRS) σε κλειστές περιοχές π.χ. σε κάποια νησιά ή σε οριοθετημένους δήμους για να εξαχθούν συμπεράσματα για την αποτελεσματικότητα συλλογής της πλαστικής φιάλης και για την καλύτερη προετοιμασία εάν τελικά υιοθετηθεί ένα γενικευμένο σύστημα DRS στην Ελλάδα.

Προτεινόμενα μέτρα για το 2025 και μετά • Τα έτη 2020-2023 θα εκτιμάται διαχρονικά εάν επιτυγχάνεται ο στόχος της χωριστής συλλογής του 77% της Οδηγίας για το 2025. • Εάν εκτιμηθεί μέσα στο 2023 ότι τελικά θα επιτευχθεί ο στόχος του 2025 εντείνουμε τις προσπάθειες σαν χώρα για να επιτύχουμε και τον στόχο του 90% για το 2029 με συνέχιση της χωριστής συλλογής χωρίς εγγυοδοσία. Μέσα στο 2027 θα εκτιμηθεί εάν επιτυγχάνεται ο στόχος της χωριστής συλλογής του 90% της Οδηγίας για το 2029. Εάν εκτιμηθεί ότι δεν επιτυγχάνεται τότε οργανώνεται σύστημα εγγυοδοσίας για τις πλαστικές φιάλες, που θα λειτουργήσει από το 2028 και μετά. • Εάν εκτιμηθεί μέσα στο 2023 ότι δεν επιτυγχάνεται ο στόχος της χωριστής συλλογής του 77% της Οδηγίας για το 2025, τότε οργανώνεται σύστημα εγγυοδοσίας για τις πλαστικές φιάλες, που θα λειτουργήσει από το 2024 και μετά. Προτείνεται: Άρα, με βάση την παραπάνω ανάλυση προτείνουμε το εάν θα εφαρμοσθεί σύστημα εγγυοδοσίας στην Ελλάδα να αποφασισθεί στο 2023. Μέχρι τότε οργανώνεται χωριστή συλλογή της πλαστικής φιάλης με τρόπους που θα προταθούν από τα υπάρχοντα ΣΣΕΔ.	
2 Φυσικό πρόσωπο Εν όψει του μελλοντικού προσδιορισμού των λεπτομερειών εφαρμογής του συστήματος εγγυοδοσίας από την προβλεπόμενη ΚΥΑ της παραρ. 8 του άρθρου 19, θεωρούμε ότι πρέπει να συσταθεί ομάδα εργασίας στην οποία θα εκπροσωπούνται οι επιχειρήσεις Λιανικού εμπορίου (αλυσίδες Super market και Cash & Carry), καθώς υπάρχουν σημαντικά θέματα που πρέπει να αξιολογηθούν μερικά από τα οποία παραθέτουμε: α) την εξεύρεση επαρκούς χώρου στα σημεία λιανεμπορίου για την τοποθέτηση μηχανημάτων συλλογής των επιστρεφόμενων φιαλών, (σήμερα το λιανεμπόριο τροφίμων και η μαζική εστίαση, έχουν δεκάδες χιλιάδες σημεία πώλησης, τα οποία έχουν μεγάλο εύρος διαφορετικών τύπων και χωρητικότητας, από το μέγεθος του περιπτέρου μέχρι μεγάλες αίθουσες). β) την αποθήκευση των φιαλών (ειδικά σε σχέση με το μέγεθος του μέσου ελληνικού σούπερ-μάρκετ/ψιλικάτζίδικου), γ) τη συνακόλουθη επιβάρυνση της εφοδιαστικής αλυσίδας, καθώς θα πρέπει να λαμβάνεται πρόνοια για τη συχνότερη, και άρα πιο δαπανηρή, απομάκρυνση των επιστρεφόμενων και μεταφορά τους προς επεξεργασία.	Οι προδιαγραφές θα καθοριστούν στις εξουσιοδοτικές διατάξεις (παρ. 8, άρθρο 19)
3 Φορέας : ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΣΡ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ / ΣΧΟΛΙΑ ΑΡΘΡΟ 13 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ 4, 5 & 7 Ενόψει του μελλοντικού προσδιορισμού των λεπτομερειών εφαρμογής του συστήματος εγγυοδοσίας από την προβλεπόμενη ΚΥΑ της παρ.8 του άρθρου 19, είναι απαραίτητη η σύσταση ομάδας για τη μελέτη / σχεδιασμό του εγγυοδοτικού συστήματος, στην οποία να συμμετέχουν εταιρίες παραγωγών και λιανικού εμπορίου αλυσίδες super markets, cash & carry και ηλεκτρονικών super markets, ώστε να αναδειχθούν απ' όλους τους εμπλεκόμενους σημαντικά θέματα που πρέπει να αξιολογηθούν, μερικά από τα οποία αναφέρονται παρακάτω: 1. Την εξεύρεση επαρκούς χώρου στα σημεία λιανεμπορίου για την τοποθέτηση μηχανημάτων συλλογής των επιστρεφόμενων φιαλών, 2. Την αποθήκευση των φιαλών (ειδικά σε σχέση με το μέγεθος του μέσου ελληνικού σούπερ-μάρκετ/ψιλικάτζίδικου), 3. Τη συνακόλουθη επιβάρυνση της εφοδιαστικής αλυσίδας, καθώς θα πρέπει να λαμβάνεται πρόνοια για τη συχνότερη, και άρα πιο δαπανηρή, απομάκρυνση των επιστρεφόμενων και μεταφορά τους προς επεξεργασία. 4. Στην περίπτωση των ηλεκτρονικών super markets όπου καταναλωτής δεν επισκέπτεται τα καταστήματα, πώς θα γίνεται η επιστροφή των φιαλών	Οι προδιαγραφές θα καθοριστούν στις εξουσιοδοτικές διατάξεις (παρ. 1, άρθρο 19)

	5. Διευκρινήσεις εάν μετά την εφαρμογή του εγγυοδοτικού συστήματος θα είναι σε ισχύ παράλληλα και άλλες εισφορές π.χ. εισφορά προστασίας θαλάσσιου περιβάλλοντος όπως αναφέρεται στο Άρθρο 4, παράγραφος 3.	
4	Φορέας : ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΣΡ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ / ΣΧΟΛΙΟ ΑΡΘΡΟ 13 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 3 Θεωρείται απαραίτητη η περαιτέρω διευκρίνιση αναφορικά με τη σύσταση, τη συμμετοχή των επιχειρήσεων σε ΣΣΕΔ ή στην οργάνωση ΑΣΕΔ (πώς ορίζεται το ιδιοκτησιακό καθεστώς, οι χρηματικές εισφορές των παραγωγών κ.ά). Με δεδομένο την οργάνωση και λειτουργία ενός αριθμού ΣΣΕΔ ανά την επικράτεια, πώς θα επιτευχθεί εναρμόνιση (π.χ. κανονισμοί, προδιαγραφές) όλων των ΣΣΕΔ, ώστε να ανταποκριθούν οι επιχειρήσεις;	Το σχόλιο αφορά στις διατάξεις του ν.2939/2001.
5	Φορέας : ΣΥΒΙΠΥΣ Εκ της επιτροπής για την βιώσιμη ανάπτυξη του ΣΥΒΙΠΥΣ (Συνδέσμου Βιομηχανιών Παραγωγής Υλικών και Συσκευασίας) καταθέτουμε τα ακόλουθα σχόλια για το άρθρο 13 – Η χωριστή συλλογή των πλαστικών φιαλών περιορίζεται και ταυτίζεται με το σύστημα εγγυοδοσίας, δηλ. παραλείπεται η επιλογή της Οδηγίας 2018/904 για την κλασική μέθοδο μέσω ρεύματος συλλογής ανακυκλώσιμων. – Ο καθορισμός των επιχειρήσεων λιανικής ως σημείων επιστροφής απαιτεί να διευκρινιστούν πιθανά θέματα που μπορεί να ανακύψουν από τον καθορισμό των ενδεχόμενων οικονομικών υποχρεώσεων (π.χ. κόστος χώρου και λειτουργίας), αλλά και πιθανόν και θέματα αδειοδοτήσεων. – Πρέπει να διευκρινιστεί αν οι πλαστικές φιάλες και οι άλλες συσκευασίες, που θα συμμετέχουν στο νέο σύστημα εγγυοδοσίας, θα απαλλάσσονται από τις εισφορές στο υπάρχον σύστημα της ΕΕΑΑ.	Οι προδιαγραφές θα καθοριστούν στις εξουσιοδοτικές διατάξεις (παρ. 1, άρθρο 19)
6	Φορέας : Εκ της ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΑΒΕΕ Εκ της ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΑΒΕΕ Περιγράφεται ότι σημεία επιστροφής αποτελούν οι επιχειρήσεις λιανικής πώλησης, σκόπιμο είναι να εξαιρεθούν (εάν δεν νοείται ότι εξαιρούνται ήδη) οι επιχειρήσεις μαζικής εστίασης. Να διευκρινιστεί αν ο καταναλωτής θα πρέπει να επιστρέφει μόνο τη συσκευασία του είδους, και αποκλειστικά στο σημείο που το αγόρασε ή αν οι επιχειρήσεις θα μπορούν να συλλέγουν όλες τις συσκευασίες χωριστά, και ανεξάρτητα από το είδος και τον τόπο πώλησης. Και πάλι μία επιλογή προς την δεύτερη κατεύθυνση πολλαπλασιάζει το κόστος σε επίπεδο σημείου επιστροφής.	Οι προδιαγραφές θα καθοριστούν στις εξουσιοδοτικές διατάξεις (παρ. 1, άρθρο 19)
7	Φυσικό πρόσωπο Πώς θα προσδιοριστεί το εγγυοδοτικό αντίτιμο; Κάθε παραγωγός θα θέτει δικό του ή θα εξαρτάται από το υλικό του προϊόντος;	Οι προδιαγραφές θα καθοριστούν στις εξουσιοδοτικές διατάξεις (παρ. 1, άρθρο 19)

ΑΡΘΡΟ 14. ΜΕΤΡΑ ΕΥΑΙΣΘΗΤΟΠΟΙΗΣΗΣ (ΑΡΘΡΟ 10 ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2019/904/ΕΕ)

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογική σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
1	Φορέας : ΣΥΒΙΠΥΣ Εκ της επιτροπής για την βιώσιμη ανάπτυξη του ΣΥΒΙΠΥΣ (Συνδέσμου Βιομηχανιών Παραγωγής Υλικών και Συσκευασίας) καταθέτουμε τα ακόλουθα σχόλια για το άρθρο 14Θα πρέπει να συνυπολογιστεί και να συμψηφιστεί το κόστος των μέτρων ευαισθητοποίησης, που έχουν ήδη αναλάβει οι εταιρίες, μέσα από τις εκάστοτε πολιτικές εταιρικής κοινωνικής ευθύνης. Τα μέτρα ευαισθητοποίησης πρέπει να καθοριστούν με οικονομικά αποδοτικό τρόπο και με διαφάνεια μεταξύ των ενδιαφερόμενων μερών όπως αναφέρεται στο άρθρο 8.4 της 2019/904. Συνεπώς πρέπει να διεξαχθεί η κατάλληλη διαβούλευση με τη συμμετοχή όλων των εμπλεκόμενων εταιριών και φορέων. Τα μέτρα ευαισθητοποίησης καταρχήν πρέπει να μοιραστούν αναλογικά σε όλους τους συμμετέχοντες στη διαχείριση των απορριμμάτων. Επιπρόσθετα για τα SUP, όπως αυτά διευκρινιστούν από την Ευρωπαϊκή επιτροπή, πρέπει πρώτα να υπολογιστούν οι ποσότητες και αναλογικά να επιμεριστεί το κόστος στις εταιρίες που τα τοποθετούν στην αγορά (που ορίζονται ως παραγωγοί).	Το σχόλιο αφορά σε διαδικασία που ρυθμίζεται από τα άρθρα 8, 9, 10 και 11.

ΑΡΘΡΟ 15. ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΚΑΙ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ (ΑΡΘΡΟ 11 ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2019/904/ΕΕ)

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογική σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
1	Φορέας : ΣΥΒΙΠΥΣ Εκ της επιτροπής για την βιώσιμη ανάπτυξη του ΣΥΒΙΠΥΣ (Συνδέσμου Βιομηχανιών Παραγωγής Υλικών και Συσκευασίας) καταθέτουμε τα ακόλουθα σχόλια για το άρθρο 15 Θέτουμε το ερώτημα για το πώς θα συντονιστεί η παρούσα νομοθεσία με το εθνικό σχέδιο διαχείρισης αποβλήτων?	Γενική άποψη.

ΑΡΘΡΟ 16. ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΚΑΙ ΕΚΘΕΣΕΩΝ

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
1	Φορέας: WWF Το ΥΠΕΝ είναι υποχρεωμένο να καταθέτει ετήσια έκθεση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή με πληροφορίες που σχετίζονται με την πορεία των μέτρων προς εφαρμογή της οδηγίας (ΕΕ) 2019/904. Αυτό όμως σημαίνει πως η Ελλάδα θα πρέπει να θεσπίσει σύστημα παρακολούθησης και καταγραφής των ποσοτήτων πλαστικών προϊόντων που εμπορεύονται, διακινούνται στην αγορά, καταλήγουν ως απόβλητο, ανακτώνται και ανακυκλώνονται. Σήμερα η Ελλάδα δεν διαθέτει τέτοια αξιόπιστα δεδομένα. Θα πρέπει λοιπόν να εστιάσει το ΥΠΕΝ και ο ΕΟΑΝ στη δημιουργία ενός συστήματος ανάκτησης αξιόπιστων δεδομένων. Επιπρόσθετα, βάσει αυτών των δεδομένων, θα πρέπει να υπάρξει πρόβλεψη για δημιουργία μηχανισμού αξιολόγησης πορείας και λήψης πρόσθετων μέτρων για την επίτευξη των στόχων.	Προβλέπονται στο σχέδιο σχετικές ρυθμίσεις.

2 Φορέας : ΣΥΒΙΠΥΣ Εκ της επιτροπής για την βιώσιμη ανάπτυξη του ΣΥΒΙΠΥΣ (Συνδέσμου Βιομηχανιών Παραγωγής Υλικών και Συσκευασίας) καταθέτουμε τα ακόλουθα σχόλια για το άρθρο 17 Η δημοσίευση στοιχείων , εντός δεκαοκτώ (18) μηνών από τη λήξη του έτους υποβολής στοιχείων για το οποίο αυτά συλλέχθηκαν, είναι υπερβολικά μεγάλο διάστημα και δεν επιτρέπει την άμεση ενημέρωση ή και την αναπροσαρμογή της εθνικής στρατηγικής προς την ομαλή μετάβαση στο μοντέλο της κυκλική οικονομίας.	Η πρόταση δεν γίνεται αποδεκτή λόγω περιορισμών που θέτει η οδηγία (ΕΕ) 2019/904.
--	--

ΑΡΘΡΟ 17. ΈΛΕΓΧΟΙ

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
1	Φορέας : ΚΕΔΕ 7. Για την περί ελέγχου της εφαρμογής των ρυθμίσεων του Σχεδίου Νόμου από ελέγχους που θα διενεργεί ο Ε.Ο.ΑΝ. (ακόμη και στους ΟΤΑ Α' Βαθμού σχετικά με τις υποχρεώσεις που απορρέουν γι' αυτούς από το Σχέδιο Νόμου), μας βρίσκουν σύμφωνους	
2	Φορέας : ΣΥΒΙΠΥΣ Εκ της επιτροπής για την βιώσιμη ανάπτυξη του ΣΥΒΙΠΥΣ (Συνδέσμου Βιομηχανιών Παραγωγής Υλικών και Συσκευασίας) καταθέτουμε τα ακόλουθα σχόλια για το άρθρο 17 Πέραν του ΕΦΕΤ που διενεργεί ελέγχους για την ασφάλεια χρήσης των ΥΑΕΤ ένας φορέας πρέπει να διενεργεί ελέγχους για την συμμόρφωση των υπόχρεων στην παρούσα νομοθεσία. Ο μεγάλος αριθμός οργανισμών που θα οργανώνει και θα ενεργεί ελέγχους προϋποθέτει άριστο συντονισμό.	Μείωση του αριθμού των φορέων δεν είναι δυνατή λόγω μεγάλου εύρους αρμοδιοτήτων και αντικειμένου ελέγχων.
3	Φυσικό πρόσωπο Για τους ελέγχους δύναται ένας πολίτης ή καταναλωτής να ενημερώσει τις αρμόδιες αρχές; Και αν ναι πώς; Δεν είναι φανερό πουθενά στο παρόν άρθρο.	Προβλέπεται στο θεσμικό πλαίσιο προστασίας του καταναλωτή.

ΑΡΘΡΟ 18. ΚΥΡΩΣΕΙΣ (ΑΡΘΡΟ 14 ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2019/904/ΕΕ)

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογικής σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
1	Φορέας: Εκ της ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΑΒΕΕ Για τις κυρώσεις του παραγωγού: Πρέπει να διευκρινιστεί αν η ευθύνη επιμερίζεται σε όλη την εφοδιαστική αλυσίδα, πχ κατασκευαστή, μεταπωλητή και τελικό χρήστη πριν την πώληση στον τελικό καταναλωτή	Ρυθμίζεται βάσει ορισμού «παραγωγού».
2	Φυσικό πρόσωπο Στο άρθρο 14 της Οδηγίας 2019/904 αναφέρεται πως οι κυρώσεις θα πρέπει να είναι αποφασιστικά, αναλογικά και αποτρεπτικά. Για ποιο λόγο λοιπόν οι επιχειρήσεις λιανικού εμπορίου πληρώνουν 500 € ανά παράβαση ενώ οι παραγωγοί πληρώνουν 1% επί του συνολικού κύκλου εργασιών. Με άλλα λόγια, είναι σχετικά αναλογικό για τους παραγωγούς αλλά μη αναλογικό για τις επιχειρήσεις. Θα πρέπει, λοιπόν, να ληφθούν υπ' όψιν οι οικονομικές απολαβές των επιχειρήσεων λιανικής στον υπολογισμό του προστίμου. Επιπρόσθετα, κύρωση ύψους 1% για τους παραγωγούς δεν αποτελεί αποφασιστική και αποτρεπτική κύρωση.	Η πρόταση για τροποποίηση του ποσού των κυρώσεων δεν υιοθετείται.

3 <u>Φυσικό πρόσωπο</u> Ο πολίτης και πάλι στο απυρόβλητο. Το πρωί πετάμε τα σουπιδια μας στον δρόμο και το βράδυ διαμαρτυρόμαστε για την ρύπανση και απαιτούμε από το κράτος να τα μαζεύει. Στην οδηγία της ΕΕ υπάρχει η ιδέα του «ο ρυπαίνων πληρώνει» οπότε θα πρέπει να υπάρχουν κυρώσεις/πρόστιμα σε όποιον εναποθέτει πάσης φύσης απορρίμματα σε δημόσιο ακάλυπτο χώρο.	Γενική άποψη.
--	---------------

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Α/Α	Υποβληθέν Σχόλιο (Κατά χρονολογική σειρά υποβολής)	Αξιολόγηση σχολίου
1	<u>Φυσικό πρόσωπο</u> Παράρτημα Ι, μέρος Α ΠΕΡΙΕΚΤΕΣ ΤΡΟΦΙΜΩΝ Θα πρέπει να γίνει πιο σαφές ποια προϊόντα αφορά. Το πνεύμα του νόμου αφορά την αγορά της έτοιμης εστίασης και όπως είναι η διατύπωση υπάρχουν προϊόντ απου μπορούν να παρερμηνευτούν ως προϊόντα Π.χ. υπάρχουν προϊόντα που πωλούνται χύδην στο λιανεμπόριο τροφίμων, όπως τυριά, αλλαντικά, μπισκότα, ξηροί καρποί, τα οποία εμπίπτουν μεν στον ορισμό αυτό. Αυτή η εξέλιξη μπορεί να δημιουργήσει μία τεράστια πολυπλοκότητα για χιλιάδες επιχειρήσεις του λιανεμπορίου τροφίμων και σημαντικά κόστη στη λειτουργία της αγοράς.	Οι προδιαγραφές θα καθοριστούν στις εξουσιοδοτικές διατάξεις (παρ. 1, άρθρο 19)
2	<u>Φορέας : ΣΥΒΙΠΥΣ</u> Εκ της επιτροπής για την βιώσιμη ανάπτυξη του ΣΥΒΙΠΥΣ (Συνδέσμου Βιομηχανιών Παραγωγής Υλικών και Συσκευασίας) καταθέτουμε τα ακόλουθα σχόλια για το παράρτημα Ι Παράρτημα Ι, μέρος Α ΠΕΡΙΕΚΤΕΣ ΤΡΟΦΙΜΩΝ Πεδίο: άμεση κατανάλωση είτε επιτόπου είτε εκτός του καταστήματος Εάν το προϊόν καταναλωθεί στο σπίτι θα εμπίπτει της οδηγίας ? Πεδίο: συνήθως καταναλώνονται από το δοχείο Εάν το σχήμα του περιέκτη δεν επιτρέπει την κατανάλωση από το δοχείο θα εμπίπτει της οδηγίας ? Πεδίο: είναι έτοιμα για κατανάλωση χωρίς περαιτέρω προετοιμασία, π.χ. μαγείρεμα, βράσιμο ή ζέσταμα, Ο όρος προορίζονται για άμεση κατανάλωση θα καθοριστεί από τον χρήστη ή από τον πωλητή ? Το συσκευασμένο τρόφιμο που θα καταναλωθεί σπίτι ή στο σημείο πώλησης και θα εισαχθεί με τη συσκευασία σε φούρνο μικροκυμάτων θα εμπίπτει των περιορισμών της οδηγίας ? Παράρτημα Ι, μέρος Ε Για την κατηγορίες περιέκτες τροφίμων (δηλαδή δοχεία όπως κουτιά, με ή χωρίς κάλυμμα, εντός των οποίων τοποθετούνται τρόφιμα), πακέτα και περιτυλίγματα από εύκαμπτο υλικό απαιτούνται διευκρινήσεις σχετικά με τους όρους προορίζονται για άμεση κατανάλωση χωρίς καμία περαιτέρω προετοιμασία και τρόφιμα. Αιτούνται διευκρινήσεις επί των ακόλουθων ερωτημάτων: Ο όρος άμεση αναφέρεται στη συσκευασία τροφίμων που καταναλώνεται αμέσως μετά την αγορά ή και μόλις παραβιαστεί η συσκευασία?	Οι προδιαγραφές θα καθοριστούν στις εξουσιοδοτικές διατάξεις (παρ. 1, άρθρο 19)

Οι συσκευασίες τροφίμων που αποθηκεύονται για ορισμένο χρονικό διάστημα πριν καταναλωθούν θα εξαιρεθούν των περιορισμών? Πακέτα και περιτυλίγματα που περιέχουν υγρά (πχ. ποτά) θα εξαιρούνται της νομοθεσίας? Ορισμένα συσκευασμένα τρόφιμα που απαιτούν κάποια προετοιμασία πριν καταναλωθούν (δημητριακά που θα αναμειχθούν με γάλα ή γιαούρτι) θα εξαιρεθούν? Ποιες είναι οι διεργασίες και τα κριτήρια προετοιμασίας?	
3 Φορέας : ΣΥΒΙΠΥΣ Εκ της επιτροπής για την βιώσιμη ανάπτυξη του ΣΥΒΙΠΥΣ (Συνδέσμου Βιομηχανιών Παραγωγής Υλικών και Συσκευασίας) καταθέτουμε τα ακόλουθα σχόλια για το παράρτημα Ι Παράρτημα Ι, μέρος Α ΠΕΡΙΕΚΤΕΣ ΤΡΟΦΙΜΩΝ Πεδίο: άμεση κατανάλωση είτε επιτόπου είτε εκτός του καταστήματος Εάν το προϊόν καταναλωθεί στο σπίτι θα εμπίπτει της οδηγίας ? Πεδίο: συνήθως καταναλώνονται από το δοχείο Εάν το σχήμα του περιέκτη δεν επιτρέπει την κατανάλωση από το δοχείο θα εμπίπτει της οδηγίας ? Πεδίο: είναι έτοιμα για κατανάλωση χωρίς περαιτέρω προετοιμασία, π.χ. μαγείρεμα, βράσιμο ή ζέσταμα, Ο όρος προορίζονται για άμεση κατανάλωση θα καθοριστεί από τον χρήστη ή από τον πωλητή ? Το συσκευασμένο τρόφιμο που θα καταναλωθεί σπίτι ή στο σημείο πώλησης και θα εισαχθεί με τη συσκευασία σε φούρνο μικροκυμάτων θα εμπίπτει των περιορισμών της οδηγίας ? Παράρτημα Ι, μέρος Ε Για την κατηγορίες περιέκτες τροφίμων (δηλαδή δοχεία όπως κουτιά, με ή χωρίς κάλυμμα, εντός των οποίων τοποθετούνται τρόφιμα), πακέτα και περιτυλίγματα από εύκαμπτο υλικό απαιτούνται διευκρινήσεις σχετικά με τους όρους προορίζονται για άμεση κατανάλωση χωρίς καμία περαιτέρω προετοιμασία και τρόφιμα. Αιτούνται διευκρινήσεις επί των ακόλουθων ερωτημάτων: Ο όρος άμεση αναφέρεται στη συσκευασία τροφίμων που καταναλώνεται αμέσως μετά την αγορά ή και μόλις παραβιαστεί η συσκευασία? Οι συσκευασίες τροφίμων που αποθηκεύονται για ορισμένο χρονικό διάστημα πριν καταναλωθούν θα εξαιρεθούν των περιορισμών? Πακέτα και περιτυλίγματα που περιέχουν υγρά (πχ. ποτά) θα εξαιρούνται της νομοθεσίας? Ορισμένα συσκευασμένα τρόφιμα που απαιτούν κάποια προετοιμασία πριν καταναλωθούν (δημητριακά που θα αναμειχθούν με γάλα ή γιαούρτι) θα εξαιρεθούν? Ποιες είναι οι διεργασίες και τα κριτήρια προετοιμασίας?	Οι προδιαγραφές θα καθοριστούν στις εξουσιοδοτικές διατάξεις (παρ. 1, άρθρο 19)

Στ. Έκθεση νομιμότητας

24.	Συναφείς συνταγματικές διατάξεις	
	Η προτεινόμενη ρύθμιση σχετίζεται με τα άρθρα 4, 5, 18, 20, 24, 25, 28 και 102 του Συντάγματος.	
25.	Ενωσιακό δίκαιο	
☒	Πρωτογενές ενωσιακό δίκαιο (συμπεριλαμβανομένου του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων)	• Παρ. 3 του άρθρου 4 και άρθρα 191, 192 και 193 της Συνθήκης για την ΕΕ (ΣΕΕ). • Άρθρο 288, παρ. 1 του άρθρου 289 και παρ. 1 του άρθρου 291 της Συνθήκης για τη λειτουργία της ΕΕ (ΣΛΕΕ).
☒	Κανονισμός	• Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ L 396 της 30.12.2006, σ. 1). • Κανονισμός (ΕΚ) 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 28ης Ιανουαρίου 2002 για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων (ΕΕ L 31 της 1.2.2002, σ. 1). • Κανονισμός (ΕΚ) 852/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Απριλίου 2004 για την υγιεινή των τροφίμων (ΕΕ L 139 της 30.4.2004, σ. 1). • Κανονισμός (ΕΚ) 1935/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Οκτωβρίου 2004 σχετικά με τα υλικά και αντικείμενα που προορίζονται να έρθουν σε επαφή με τρόφιμα και με την κατάργηση των οδηγιών 80/590/ΕΟΚ και 89/109/ΕΟΚ (ΕΕ L 338 της 13.11.2004, σ. 4). • Κανονισμός (ΕΕ) 1025/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με την ευρωπαϊκή

	τυποποίηση, την τροποποίηση των οδηγιών του Συμβουλίου 89/686/ΕΟΚ και 93/15/ΕΟΚ και των οδηγιών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 94/9/ΕΚ, 94/25/ΕΚ, 95/16/ΕΚ, 97/23/ΕΚ, 98/34/ΕΚ, 2004/22/ΕΚ, 2007/23/ΕΚ, 2009/23/ΕΚ και 2009/105/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 87/95/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της απόφασης αριθ. 1673/2006/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 316 της 14.11.2012, σ. 12). • Κανονισμός (ΕΕ) 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13). • Κανονισμός (ΕΕ) 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την κοινή αλιευτική πολιτική, την τροποποίηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1954/2003 και (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 και (ΕΚ) αριθ. 639/2004 και της απόφασης 2004/585/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 354 της 28.12.2013, σ. 22). • Κανονισμός (ΕΕ) 609/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 2013, για τα τρόφιμα τα οποία προορίζονται για βρέφη και μικρά παιδιά και για τα τρόφιμα που προορίζονται για ειδικούς ιατρικούς σκοπούς, και ως υποκατάστατα του συνόλου του διαιτολογίου για τον έλεγχο του σωματικού βάρους και για την κατάργηση της οδηγίας 92/52/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών της Επιτροπής 96/8/ΕΚ, 1999/21/ΕΚ, 2006/125/ΕΚ και 2006/141/ΕΚ, της οδηγίας 2009/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και των κανονισμών της Επιτροπής (ΕΚ) αριθ. 41/2009 και (ΕΚ) αριθ. 953/2009 (ΕΕ L 181 της 29.6.2013, σ. 35). • Κανονισμός (ΕΚ) 282/2008 της Επιτροπής, της 27ης Μαρτίου 2008, για τα υλικά και αντικείμενα από ανακυκλωμένο πλαστικό τα οποία προορίζονται να έρθουν σε επαφή με τρόφιμα και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2023/2006 (ΕΕ L 86 της 28.3.2008, σ. 9).
Οδηγία	• Οδηγία (ΕΕ) 2019/904 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 5ης Ιουνίου 2019, σχετικά με τη μείωση των επιπτώσεων ορισμένων πλαστικών προϊόντων στο περιβάλλον ΕΕ L 155, 12.6.2019, σ. 1. • Οδηγία 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για τα

	απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών (ΕΕ L 312 της 22.11.2008, σ. 3). • Οδηγία 94/62/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1994, για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας (ΕΕ L 365 της 31.12.1994, σ. 10). • Οδηγία (ΕΕ) 2018/851 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 30ης Μαΐου 2018, για την τροποποίηση της οδηγίας 2008/98/ΕΚ για τα απόβλητα (ΕΕ L 150, 14.6.2018, σ. 109). • Οδηγία (ΕΕ) 2018/852 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 30ης Μαΐου 2018, για τροποποίηση της οδηγίας 94/62/ΕΚ για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας (ΕΕ L 150, 14.6.2018, σ. 141). • Οδηγία 2019/883/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019, σχετικά με τις λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής για την παράδοση αποβλήτων από πλοία, για την τροποποίηση της οδηγίας 2010/65/ΕΕ και την κατάργηση της οδηγίας 2000/59/ΕΚ (ΕΕ L 151 της 7.6.2019, σ. 116). • Οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων (ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 1). • Οδηγία 2008/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, περί πλαισίου κοινοτικής δράσης στο πεδίο της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον (οδηγία-πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική) (ΕΕ L 164 της 25.6.2008, σ. 19). • Οδηγία 2000/59/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, σχετικά με τις λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής αποβλήτων πλοίου και καταλοίπων φορτίου (ΕΕ L 332 της 28.12.2000, σ. 81). • Οδηγία 2014/40/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 3ης Απριλίου 2014 για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την κατασκευή, την παρουσίαση και την πώληση προϊόντων καπνού και συναφών προϊόντων και την κατάργηση της οδηγίας 2001/37/ΕΚ (ΕΕ L 127 της 29.4.2014, σ. 1). • Οδηγία 90/385/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ης Ιουνίου 1990, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα ενεργά εμφυτεύσιμα ιατρικά βοηθήματα (ΕΕ L 189 της 20.7.1990, σ. 17). • Οδηγία 93/42/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 1993 περί των ιατροτεχνολογικών προϊόντων (ΕΕ L 169 της 12.7.1993, σ. 1)
--	--

☐	Απόφαση	
26.	Συναφείς διατάξεις διεθνών συνθηκών ή συμφωνιών	
☐	Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου	
☒	Διεθνείς συμβάσεις	• Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας της 10ης Δεκεμβρίου 1982 (UNCLOS) (ΕΕ L 179 της 23.6.1998, σ. 3). • Σύμβαση για την πρόληψη της θαλάσσιας ρύπανσης από την απόρριψη αποβλήτων και άλλων υλών της 29ης Δεκεμβρίου 1972 («Σύμβαση του Λονδίνου») και το πρωτόκολλο της του 1996 («πρωτόκολλο του Λονδίνου»). • Παράρτημα V της διεθνούς σύμβασης για την πρόληψη της ρύπανσης από τα πλοία του 1973 (MARPOL), όπως τροποποιήθηκε από το σχετικό πρωτόκολλο του 1978 και τη σύμβαση της Βασιλείας για τον έλεγχο της διασυνοριακής διακίνησης επικίνδυνων αποβλήτων και τη διάθεσή τους της 22ας Μαρτίου 1989 (ΕΕ L 39 της 16.2.1993, σ. 3).

27.	Συναφής νομολογία των ανωτάτων και άλλων εθνικών δικαστηρίων, καθώς και αποφάσεις των Ανεξάρτητων Αρχών	
		Στοιχεία & βασικό περιεχόμενο απόφασης
☐	Ανώτατο ή άλλο εθνικό δικαστήριο (αναφέρατε)	
☐	Ανεξάρτητη Αρχή (αναφέρατε)	
28.	Συναφής ευρωπαϊκή και διεθνής νομολογία	
		Στοιχεία & βασικό περιεχόμενο απόφασης
☐	Νομολογία Δικαστηρίου Ε.Ε.	
☐	Νομολογία Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου	

Άλλα ευρωπαϊκά ή
διεθνή δικαστήρια ή
διαιτητικά όργανα

Ζ. Πίνακας τροποποιούμενων ή καταργούμενων διατάξεων

29.	Τροποποίηση – αντικατάσταση – συμπλήρωση διατάξεων	
	Διατάξεις αξιολογούμενης ρύθμισης	Υφιστάμενες διατάξεις
	Με την περ. ζ' της παρ. 3 του άρθρου 4 της αξιολογούμενης ρύθμισης, στο τέλος του Παραρτήματος του ν. 4174/2013 (Α' 170), προστίθεται η φράση «Εισφορά προστασίας του περιβάλλοντος της παρ. 3 του άρθρου 4 του νόμου για την ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904 σχετικά με τη μείωση των επιπτώσεων ορισμένων πλαστικών προϊόντων στο περιβάλλον».	«Παράρτημα Φόρος μεταβίβασης ακινήτων (ν. 1587/1950), Δήλωση στοιχείων ακινήτων (Ε9) και Περιουσιολόγιο ακινήτων (άρθρα 23 και 23Α' του ν. 3427/2005), Ειδικός Φόρος επί των Ακινήτων (άρθρα 15 έως 18 του ν. 3091/2002), Τέλος Επιτηδεύματος Φυσικών και Νομικών Προσώπων (άρθρο 31 του ν. 3986/2011), Ειδική Εισφορά Αλληλεγγύης Φυσικών Προσώπων (άρθρο 29 του Ν. 3986/2011 και του άρθρου 43Α του Ν. 4172/2013), Φόρος Πολυτελούς Διαβίωσης (άρθρο 44 του ν. 4111/2013), Φόρος Πλοίων με ελληνική και με ξένη σημαία (ν. 27/1975), Εισφορά Εισαγόμενου Συναλλάγματος (άρθρο 45 παρ. 1 του ν. 4141/2013), Φόρος επί των μερισμάτων εταιριών του άρθρου 25 του ν. 27/1975 (άρθρο 45 παρ. 5 του ν. 4141/2013), Έσοδα Εισιτηρίων Καζίνο (άρθρα 2 παρ. 10 του ν. 2206/1994, 31 παρ. 13 του ν. 2873/2000, 1 παρ. 1 του ν. 3139/2003, πρώτο περ. 9 υποπ. Ε 7 του ν. 4093/2012), Ειδικός Φόρος Πολυτελείας Χωρών της Ε.Ε. και Εγχωρίως Παραγομένων Ειδών (άρθρο 17 του ν. 3833/2010), Συμμετοχή του Ελληνικού Δημοσίου στα Μικτά Κέρδη των

	Εταιρειών Παροχής Υπηρεσιών Στοιχημάτων και Τυχερών Παιγνίων μέσω Διαδικτύου (άρθρο 50 του ν. 4002/2011), Τέλος Συνδρομητών Κινητής Τηλεφωνίας και Τέλος Καρτοκινητής Τηλεφωνίας (άρθρο 33 του ν. 3775/2009), Τέλη Διενέργειας Παιγνίων με Παιγνιόχαρτα (άρθρα 8 του ν. 2515/1997, 8 παρ. 1 του ν. 2954/2001 και 10 παρ. 2 του ν. 3037/2002), Φόρος Ασφαλίσεων (άρθρο 29 του ν. 3492/2006), Ετήσιο Τέλος για τη Λειτουργία Χώρου Καπνιζόντων (άρθρο 45 του ν. 3986/2011), Ειδικός Φόρος στις Διαφημίσεις που προβάλλονται από την τηλεόραση (άρθρο πρώτο παρ. 12 του ν. 3845/2010, άρθρο 3 παρ. 9 της από 31.12.2011 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου, η οποία κυρώθηκε με το άρθρο δεύτερο του ν. 4047/2012, άρθρο 22 της από 31.12.2012 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου, η οποία κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 4147/2013), Ειδικός Φόρος Ιδιωτικών Πλοίων Αναψυχής (άρθρο 2 του ν. 3790/2009), Φόρος Συγκέντρωσης Κεφαλαίου (άρθρα 17-31 του ν. 1676/1986), Εισφορά Δακοκτονίας (άρθρο 102 του ν. 1402/1983), Εφάπαξ φόροι επί των αποθεμάτων πετρελαίου (άρθρα 23 του ν. 3634/2008, 2 του ν. 3828/2010 και τέταρτο παρ. 6 του ν. 3845/2010), Τέλη Χαρτοσήμου (π.δ. 28ης Ιουλίου 1931), Ειδικός Φόρος για την Ανάπτυξη της Κινηματογραφικής Τέχνης (άρθρο 60 του ν. 1731/1987), Φόρος Ακίνητης Περιουσίας (άρθρα 27 έως και 50 του ν. 3842/2010), Φόρος Αυτομάτου Υπερτιμήματος (άρθρο 16 του ν. 1882/1990), Φόρος Αυτομάτου
--	--

	Υπερτιμήματος και Τέλος Συναλλαγής Ακινήτων (άρθρα 2 έως και 19 του ν. 3427/2005), Φόρος Μεγάλης Ακίνητης Περιουσίας (άρθρα 21 έως και 35 του ν. 2459/1997), Ενιαίο Τέλος Ακινήτων (άρθρα 5 έως και 19 του ν. 3634/2008), το Έκτακτο Ειδικό Τέλος Ηλεκτροδοτούμενων Δομημένων Επιφανειών (άρθρο 53 του ν. 4021/2011), Έκτακτο Ειδικό Τέλος Ακινήτων (άρθρο πρώτο υποπαράγραφος Α7 του ν. 4152/2013), Εισφορές Φυσικών Προσώπων (άρθρα 18 του ν. 3758/2009, 30 του ν. 3986/2011, 5 του ν. 3833/2010), Έκτακτη Εισφορά στα Ιδιωτικά Πλοία Αναψυχής (άρθρο 3 του ν. 3790/2009), Έκτακτες Εφάπαξ Εισφορές Κοινωνικής Ευθύνης των Νομικών Προσώπων (άρθρα 2 του ν. 3808/2009 και 5 του ν. 3845/2010), Αυτοτελής Φορολογία Αφορολόγητων Αποθεματικών (άρθρο 8 του ν. 2579/1998), Φορολογία Προβλέψεων Επισφαλών Απαιτήσεων (άρθρο 9, παρ. 4 του ν. 3296/2004), η Αυτοτελής Φορολογία Αφορολόγητων Αποθεματικών Τεχνικών Επιχειρήσεων (άρθρο 3 του ν. 2954/2001), Αυτοτελής Φορολογία των Αποθεματικών των Τραπεζών (άρθρο 10 του ν. 3513/2006), Ειδικός Φόρος Τραπεζικών Εργασιών (άρθρα 1 έως 16 του ν. 1676/1986), Φόρος επί του ζύθου (άρθρο 39 του β.δ. 24.9/20.10.1958, όπως ισχύει), Φόρος Διαμονής, Τέλος στη συνδρομητική τηλεόραση, Τέλος συνδρομητών σταθερής τηλεφωνίας, Περιβαλλοντικό τέλος πλαστικής σακούλας του άρθρου 6Α του ν. 2939/2001 (Α' 179), το προβλεπόμενο στις διατάξεις του
--	--

	άρθρου 30 του ν. 3846/2010 (Α` 66) ποσοστό πέντε τοις εκατό (5%) των εισπραττόμενων από τις ιδιωτικές Μονάδες Χρόνιας Αιμοκάθαρσης νοσηλίων».												
30.	Κατάργηση διατάξεων												
	<table> <tr> <th>Διατάξεις αξιολογούμενης ρύθμισης που προβλέπουν κατάργηση</th><th>Καταργούμενες διατάξεις</th></tr> <tr><td></td><td></td></tr> <tr><td></td><td></td></tr> <tr><td></td><td></td></tr> <tr><td></td><td></td></tr> <tr><td></td><td></td></tr> </table>	Διατάξεις αξιολογούμενης ρύθμισης που προβλέπουν κατάργηση	Καταργούμενες διατάξεις										
Διατάξεις αξιολογούμενης ρύθμισης που προβλέπουν κατάργηση	Καταργούμενες διατάξεις												

Η. Έκθεση εφαρμογής της ρύθμισης

31.	Συναρμοδιότητα Υπουργείων / υπηρεσιών / φορέων		
Σχετική διάταξη αξιολογούμενης ρύθμισης	Συναρμόδια Υπουργεία – Συναρμόδιες υπηρεσίες / φορείς	Αντικείμενο συναρμοδιότητας	
Άρθρο 19 παρ. 1	Υπουργείο Ανάπτυξης και Επενδύσεων και Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας	Καθορισμός των προδιαγραφών για το τι πρέπει να θεωρείται πλαστικό προϊόν μίας χρήσης μέσω κοινής υπουργικής απόφασης.	
Άρθρο 19 παρ. 2	Υπουργείο Οικονομικών	Δυνατότητα καθορισμού διαφορετικών προθεσμιών ή χορήγησης παράτασης για την υποβολή της δήλωσης απόδοσης εισφοράς προστασίας του περιβάλλοντος ή την καταβολή της εισφοράς, μέσω υπουργικής απόφασης, σε περιπτώσεις ανωτέρας βίας που επηρεάζουν τη λειτουργία της φορολογικής διοίκησης ή σε περιπτώσεις φυσικών καταστροφών ή άλλων αντίστοιχων, εξαιρετικών και δυσμενών συμβάντων που επηρεάζουν τους φορολογούμενους, μέσω υπουργικής απόφασης.	
Άρθρο 19 παρ. 3 περ. α'	Υπουργείο Οικονομικών, Υπουργείο Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας και Ε.Ο.ΑΝ.	Καθορισμός των ζητημάτων που αφορούν τον τρόπο διάθεσης των εσόδων από την εισφορά προστασίας του περιβάλλοντος, την εξειδίκευση των δράσεων που χρηματοδοτούνται από την εισφορά, καθώς και θέματα σχετικά με τη σήμανση των προϊόντων, με κοινή υπουργική απόφαση, κατόπιν εισήγησης του Ε.Ο.ΑΝ.	
Άρθρο 19 παρ. 3 περ. α'	Υπουργείο Οικονομικών, Υπουργείο Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας και Ε.Ο.ΑΝ.	Δυνατότητα αναπροσαρμογής του ύψους της εισφοράς προστασίας του περιβάλλοντος, ανάλογα με την επιτευχθείσα μείωση της κατανάλωσης των πλαστικών προϊόντων του μέρους Α' του Παραρτήματος Ι, μέσω κοινής υπουργικής απόφασης, κατόπιν αιτιολογημένης εισήγησης του Ε.Ο.ΑΝ.	
Άρθρο 19 παρ. 3 περ. β'	Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων	Καθορισμός του τύπου και του περιεχομένου της δήλωσης απόδοσης της εισφοράς προστασίας του περιβάλλοντος καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια για την επιβολή, είσπραξη και απόδοσή της μέσω απόφασης του Διοικητή της Αρχής.	
Άρθρο 19 παρ. 4	Υπουργείο Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας και Ε.Ο.ΑΝ.	Καθορισμός των προδιαγραφών του συστήματος διασφάλισης της ποιότητας των διεργασιών ανακύκλωσης και ιχνηλασιμότητας των ανακυκλωμένων πλαστικών, σύμφωνα με τον Κανονισμό (ΕΚ) 282/2008 και το πρότυπο ΕΛΟΤ EN	

		15343, μέσω κοινής απόφασης, κατόπιν εισήγησης του Ε.Ο.ΑΝ.
Άρθρο 19 παρ. 5	Υπουργείο Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Ε.Ο.ΑΝ. και Επιτροπή Εμπειρογνημών Περιβαλλοντικών Ισχυρισμών σε Πλαστικά του άρθρου 5 της υπό στοιχεία Ζ3-1531/17.04.2012 κοινής απόφασης των Υπουργών Εσωτερικών, Οικονομικών, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης (Β' 1306).	Εξειδίκευση ορισμού των εναλλακτικών προϊόντων και καθορισμός των προδιαγραφών της σήμανσης για την αναγνώριση της δυνατότητας επαναχρησιμοποίησης, ανακύκλωσης ή λιπασματοποίησης των προϊόντων της παρ. 3 του άρθρου 7, καθώς της σήμανσης των φιαλών από ανακυκλωμένο πλαστικό, βάσει του οριζόμενου προτύπου ή ισοδύναμων προτύπων, μέσω κοινής υπουργικής απόφασης κατόπιν εισήγησης και γνωμοδότησης του Ε.Ο.ΑΝ. και της αρμόδιας Επιτροπής.
Άρθρο 19 παρ. 6	Υπουργείο Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας και Ε.Ο.ΑΝ.	Εξειδίκευση των ελάχιστων προδιαγραφών των συστημάτων συλλογής, μεταφοράς και επεξεργασίας των αποβλήτων των προϊόντων του άρθρου 10 που απορρίπτονται στα δημόσια συστήματα συλλογής, των απαιτούμενων ειδικών υποδομών, των εμπλεκόμενων φορέων, καθώς και των στοιχείων που πρέπει να συλλέγονται για τη λειτουργία των ανωτέρω συστημάτων, με κοινή υπουργική απόφαση, κατόπιν εισήγησης του Ε.Ο.ΑΝ.
Άρθρο 19 παρ. 7	Υπουργείο Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Υπουργείο Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Ε.Ο.ΑΝ.	Εξειδίκευση των ελάχιστων προδιαγραφών των συστημάτων χωριστής συλλογής, μεταφοράς και επεξεργασίας των αποβλήτων των αλιευτικών εργαλείων του άρθρου 11, των εμπλεκόμενων φορέων, των στοιχείων που πρέπει να συλλέγονται για τη λειτουργία των ανωτέρω συστημάτων καθώς και η εξειδίκευση και ο καθορισμός της εφαρμογής του συστήματος παροχής οικονομικών κινήτρων στους αλιείς και η δυνατότητα μεταβολής του ελάχιστου ετήσιου ποσοστού συλλογής αποβλήτων αλιευτικών εργαλείων της παρ. 2 του άρθρου 11, μέσω κοινής υπουργικής απόφασης, κατόπιν εισήγησης του Ε.Ο.ΑΝ.

Άρθρο 19 παρ. 8	Υπουργείο Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας και Ε.Ο.ΑΝ.	Εξειδίκευση των αρμοδιοτήτων και των υποχρεώσεων των εμπλεκόμενων μερών στο σύστημα επιστροφής εγγύησης του άρθρου 13 καθώς και κάθε ειδικού θέματος για την εφαρμογή και λειτουργία του εν λόγω συστήματος μέσω κοινής υπουργικής απόφασης, κατόπιν εισήγησης του Ε.Ο.ΑΝ.		
Άρθρο 19 παρ. 9	Υπουργείο Εσωτερικών	Εξειδίκευση των ελάχιστων προδιαγραφών και κάθε σχετικού θέματος με τη δημιουργία των κοινόχρηστων βρυσών από τους Ο.Τ.Α. Α' βαθμού και την εφαρμογή της ρύθμισης της παρ. 10 του άρθρου 4.		
Άρθρο 19 παρ. 10	Υπουργείο Εσωτερικών, Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας και Κεντρική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδος (ΚΕΔΕ)	Σύσταση και συγκρότηση γνωμοδοτικής τριμελούς επιτροπής για τον καθορισμό της μεθοδολογίας κατανομής των ποσών που αντιστοιχούν στα κόστη καθαρισμού απορριμμάτων προς τους Ο.Τ.Α. Α' βαθμού και προς κάθε αρμόδιο για τον καθαρισμό δημόσιο φορέα για τους σκοπούς της παρ. 1 του άρθρου 12, μέσω κοινής υπουργικής απόφασης.		
32.	Έκδοση κανονιστικών πράξεων και εγκυκλίων			
Εξουσιοδοτική διάταξη	Είδος πράξης	Αρμόδιο ή επισπεύδον Υπουργείο ή υπηρεσία	Αντικείμενο	Χρονοδιάγραμμα (ενδεικτική ή αποκλειστική προθεσμία)
Άρθρο 19 παρ. 1	Κοινή υπουργική απόφαση (κανονιστική πράξη)	Υπουργείο Ανάπτυξης και Επενδύσεων και Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας	Καθορισμός των προδιαγραφών για το τι πρέπει να θεωρείται πλαστικό προϊόν μίας χρήσης μέσω κοινής υπουργικής απόφασης.	
Άρθρο 19 παρ. 2	Υπουργική απόφαση (κανονιστική πράξη)	Υπουργείο Οικονομικών	Δυνατότητα καθορισμού διαφορετικών προθεσμιών ή χορήγησης παράτασης για την υποβολή της δήλωσης απόδοσης εισφοράς προστασίας θαλάσσιου περιβάλλοντος ή την καταβολή της εισφοράς, μέσω υπουργικής απόφασης, σε περιπτώσεις ανωτέρας βίας που επηρεάζουν τη λειτουργία της	

			φορολογικής διοίκησης ή σε περιπτώσεις φυσικών καταστροφών ή άλλων αντίστοιχων, εξαιρετικών και δυσμενών συμβάντων που επηρεάζουν τους φορολογούμενους.	
Άρθρο 19 παρ. 3 περ. α'	Κοινή υπουργική απόφαση (κανονιστική πράξη)	Υπουργείο Οικονομικών, Υπουργείο Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας και Ε.Ο.ΑΝ.	Καθορισμός των ζητημάτων που αφορούν τον τρόπο διάθεσης των εσόδων από την εισφορά προστασίας του περιβάλλοντος, καθώς και κάθε θέμα σχετικό με την επιβολή, είσπραξη και απόδοση της εισφοράς, καθώς και θέματα σχετικά με τη σήμανση των προϊόντων, με κοινή υπουργική απόφαση, κατόπιν εισήγησης του Ε.Ο.ΑΝ.	
Άρθρο 19 παρ. 3 περ. α'	Κοινή υπουργική απόφαση (κανονιστική πράξη)	Υπουργείο Οικονομικών, Υπουργείο Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας και Ε.Ο.ΑΝ.	Δυνατότητα αναπροσαρμογής του ύψους της εισφοράς προστασίας του περιβάλλοντος, ανάλογα με την επιτευχθείσα μείωση της κατανάλωσης των πλαστικών προϊόντων του μέρους Α' του Παραρτήματος Ι, μέσω κοινής υπουργικής απόφασης, κατόπιν αιτιολογημένης εισήγησης του Ε.Ο.ΑΝ.	
Άρθρο 19 παρ. 3 περ. β'	Απόφαση Διοικητή Α.Α.Δ.Ε. (κανονιστική πράξη)	Α.Α.Δ.Ε.	Καθορισμός του τύπου και του περιεχομένου της δήλωσης απόδοσης της εισφοράς προστασίας του περιβάλλοντος καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια για την επιβολή, είσπραξη και απόδοσή της.	

Άρθρο 19 παρ. 4	Κοινή υπουργική απόφαση (κανονιστική πράξη)	Υπουργείο Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας και Ε.Ο.ΑΝ.	Καθορισμός των προδιαγραφών του συστήματος διασφάλισης της ποιότητας των διεργασιών ανακύκλωσης και ιχνηλασιμότητας των ανακυκλωμένων πλαστικών, σύμφωνα με τον Κανονισμό (ΕΚ) 282/2008 και το πρότυπο ΕΛΟΤ EN 15343, μέσω κοινής απόφασης, κατόπιν εισήγησης του Ε.Ο.ΑΝ.	
Άρθρο 19 παρ. 5	Κοινή υπουργική απόφαση (κανονιστική πράξη)	Υπουργείο Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Ε.Ο.ΑΝ. και Επιτροπή Εμπειρογνομόνων Περιβαλλοντικών Ισχυρισμών σε Πλαστικά του άρθρου 5 της υπό στοιχεία Ζ3-1531/17.04.2012 κοινής απόφασης των Υπουργών Εσωτερικών, Οικονομικών, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης (Β' 1306).	Εξειδίκευση ορισμού των εναλλακτικών προϊόντων και καθορισμός των προδιαγραφών της σήμανσης για την αναγνώριση της δυνατότητας επαναχρησιμοποίησης, ανακύκλωσης ή λιπασματοποίησης των προϊόντων της παρ. 3 του άρθρου 7, καθώς της σήμανσης των φιαλών από ανακυκλωμένο πλαστικό, βάσει του οριζόμενου προτύπου ή ισοδύναμων προτύπων, μέσω κοινής υπουργικής απόφασης κατόπιν εισήγησης και γνωμοδότησης του Ε.Ο.ΑΝ. και της αρμόδιας Επιτροπής.	
Άρθρο 19 παρ. 6	Κοινή υπουργική απόφαση (κανονιστική πράξη)	Υπουργείο Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Υπουργείο Περιβάλλοντος	Εξειδίκευση των ελάχιστων προδιαγραφών των συστημάτων συλλογής, μεταφοράς	Έως τις 3 Ιανουαρίου 2022.

		και Ενέργειας και Ε.Ο.ΑΝ.	και επεξεργασίας των αποβλήτων των προϊόντων του άρθρου 10 που απορρίπτονται στα δημόσια συστήματα συλλογής, των απαιτούμενων ειδικών υποδομών, των εμπλεκόμενων φορέων, καθώς και των στοιχείων που πρέπει να συλλέγονται για τη λειτουργία των ανωτέρω συστημάτων, με κοινή υπουργική απόφαση, κατόπιν εισήγησης του Ε.Ο.ΑΝ.	
Άρθρο 19 παρ. 7	Κοινή υπουργική απόφαση (κανονιστική πράξη)	Υπουργείο Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Υπουργείο Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Ε.Ο.ΑΝ.	Εξειδίκευση των ελάχιστων προδιαγραφών των συστημάτων χωριστής συλλογής, μεταφοράς και επεξεργασίας των αποβλήτων των αλιευτικών εργαλείων του άρθρου 11, των εμπλεκόμενων φορέων, των στοιχείων που πρέπει να συλλέγονται για τη λειτουργία των ανωτέρω συστημάτων καθώς και η εξειδίκευση και ο καθορισμός της εφαρμογής του συστήματος παροχής οικονομικών κινήτρων στους αλιείς και η δυνατότητα μεταβολής του ελάχιστου ετήσιου ποσοστού συλλογής αποβλήτων αλιευτικών εργαλείων της παρ. 2 του άρθρου 11, μέσω κοινής υπουργικής απόφαση, κατόπιν εισήγησης του Ε.Ο.ΑΝ.	Έως τις 3 Ιανουαρίου 2022.
Άρθρο 19 παρ. 8	Κοινή υπουργική απόφαση	Υπουργείο Ανάπτυξης και Επενδύσεων,	Εξειδίκευση των αρμοδιοτήτων και των υποχρεώσεων των	Έως τις 3 Ιουλίου 2021.

	(κανονιστική πράξη)	Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας και Ε.Ο.ΑΝ.	εμπλεκόμενων μερών στο σύστημα επιστροφής εγγύησης του άρθρου 13 καθώς και κάθε ειδικού θέματος για την εφαρμογή και λειτουργία του εν λόγω συστήματος.	
Άρθρο 19 παρ. 9	Υπουργική απόφαση (κανονιστική πράξη)	Υπουργείο Εσωτερικών	Εξειδίκευση των ελάχιστων προδιαγραφών και κάθε σχετικού θέματος με τη δημιουργία των κοινόχρηστων βρυσών από τους Ο.Τ.Α. Α' βαθμού και την εφαρμογή της ρύθμισης της παρ. 10 του άρθρου 4.	
Άρθρο 19 παρ. 10	Κοινή υπουργική απόφαση (κανονιστική πράξη)	Υπουργείο Εσωτερικών, Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας και Κεντρική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδος (ΚΕΔΕ)	Σύσταση και συγκρότηση γνωμοδοτικής τριμελούς επιτροπής για τον καθορισμό της μεθοδολογίας κατανομής των ποσών που αντιστοιχούν στα κόστη καθαρισμού απορριμμάτων προς τους Ο.Τ.Α. Α' βαθμού και προς κάθε αρμόδιο για τον καθαρισμό δημόσιο φορέα για τους σκοπούς της παρ. 1 του άρθρου 12.	

Ανάγκη σύστασης νέου νομικού προσώπου, ανώνυμης εταιρίας ή δημόσιας υπηρεσίας	
33.	Ποιες διατάξεις της αξιολογούμενης ρύθμισης προβλέπουν τη σύσταση νέου νομικού προσώπου, ανώνυμης εταιρίας ή δημόσιας υπηρεσίας;
	Δεν προβλέπεται.

34.	Γιατί προτείνεται η σύσταση αυτού του νέου οργάνου και δεν επαρκούν οι υφιστάμενες διοικητικές δομές για να επιτευχθεί ο στόχος της αξιολογούμενης ρύθμισης;
35.	Χρόνος έναρξης λειτουργίας του νέου οργάνου
36.	Έχει γίνει η σχετική οικονομοτεχνική μελέτη αναφορικά με τη σύσταση του νέου οργάνου; ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐ Εάν ΝΑΙ, να επισυναφθεί ηλεκτρονικά.
	Στοιχεία νέου νομικού προσώπου, ανώνυμης εταιρίας ή δημόσιας υπηρεσίας
37.	Επωνυμία ή ονομασία και νομική μορφή

38.	Χώρος λειτουργίας του νέου οργάνου
39.	Διασφάλιση επαρκούς υλικοτεχνικού & ηλεκτρονικού εξοπλισμού
40.	Τρόπος στελέχωσης του νέου οργάνου

Αθήνα, 2 Οκτωβρίου 2020

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

CHRISTOS STAIKOURAS
CHRISTOS STAIKOURAS
02.10.2020 19:00MICHAEL CHRYSOCHOIDIS
MICHAEL CHRYSOCHOIDIS
02.10.2020 18:17SPYRIDON-ADONIS GEORGIADIS
SPYRIDON-ADONIS GEORGIADIS
02.10.2020 18:26

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ

ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ		ΥΓΕΙΑΣ		ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ	
ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΥΣ	ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΥΣ 02.10.2020 19:02	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ 02.10.2020 18:14	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ 02.10.2020 18:12
ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ		ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ		ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ	
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ		ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ		ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΝΗΣΙΩΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ	
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ 02.10.2020 18:13	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΘΕΟΔΩΡΙΚΑΚΟΣ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΘΕΟΔΩΡΙΚΑΚΟΣ 02.10.2020 18:17	ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗΣ 02.10.2020 18:21
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ		ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΘΕΟΔΩΡΙΚΑΚΟΣ		ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗΣ	
ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ		ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ		Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	
ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ	ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ 02.10.2020 18:20	ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΠΙΕΡΡΑΚΑΚΗΣ	ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΠΙΕΡΡΑΚΑΚΗΣ 02.10.2020 18:27	ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΚΥΛΑΚΑΚΗΣ	ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΚΥΛΑΚΑΚΗΣ 02.10.2020 18:57
ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ		ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΠΙΕΡΡΑΚΑΚΗΣ		ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΚΥΛΑΚΑΚΗΣ	
		Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΣΤΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ			
		ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΕΤΣΑΣ	ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΕΤΣΑΣ 02.10.2020 19:22		
		ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΕΤΣΑΣ			